

Giới thiệu Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert

Người là vạn vật linh hồn, cổ là thiên địa chân tình.

Tuyệt Thế Hủ Nữ sống lại dị giới, linh hồn dẫu thân vào Phương Chính, em trai Phương Nguyên !!

Xuyên qua thế giới nuôi cổ, luyện cổ, dùng cổ kỳ lạ thế giới.

Mang trong mình Vạn Giới Hệ Thống, hồi đoái đủ loại cổ, đủ lại sát chiêu phối hợp với cổ :

Xuân Thu Thiên, Nguyệt Quang Cổ, Tửu Trùng, Nhất Khí Kim Quang Trùng, Thanh Tì Cổ, Hi Vọng Cổ, Số Mệnh Cổ, Cửu Tử Nhất Sinh Cổ,.....

Còn có thể hồi đoái Tiên Hiệp giới như :

Công pháp , vũ kỹ, bí kỹ, binh khí thần khí, tiên đan diệu dược.

Đây là chuyện xưa kể về hủ nữ mang thân xác Phương Chính, cùng Phương Nguyên tung hoành tuyệt thế song đại ma đầu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1:Dù Bỏ Mình, Hủ Nữ Tâm Vẫn Không Hối Hận

Mưa xuân liên tục, lặng yên không một tiếng động mà lâm diệu được Thanh Mao Sơn.

Đêm đã khuya, nhẹ nhẹ gió lạnh thổi được mưa phùn.

Thanh Mao Sơn nhưng không tối tăm, theo sườn núi tới chân núi, hiện ra rất nhiều óng ánh ánh sáng nhạt, hình như là khoác một cái sáng lạn ánh sáng mang.

Những cái này ánh sáng nơi phát ra với một tòa tòa cao chân nhà treo, mặc dù xung không hơn vạn nhà ngọn đèn dầu, nhưng cũng đều biết ngàn quy mô.

Đúng là tọa lạc tại Thanh Mao Sơn Cổ Nguyệt Sơn Trại, làm cho rộng lớn u tĩnh dãy núi tăng thêm một phần nồng nặc người ở khí tức.

Cổ Nguyệt Sơn Trại trung ương nhất, là một tòa thờ mạnh huy hoàng lâu các. Lúc này chủ yếu là tổ chức được hiến tế đại điển, bởi vậy lại đèn đuốc sáng trưng, ánh sáng sáng lạn.

"Liệt tổ liệt tông phù hộ, hy vọng lần này Khai Khiếu Đại Điển trung có thể nhiều hơn xuất hiện tư chất ưu tú thiếu niên, là gia tộc tăng thêm tân huyết cùng hy vọng!" Cổ nguyệt tộc trưởng trung niên bộ dáng, hai bên tóc mai phần trắng, một thân trắng thuần trang trọng hiến tế trang phục, quý gối nâu nhạt sắc mặt sần nhả thượng, thẳng được trên thân, hai tay chấp thành chữ thập, nhắm chặt hai mắt thành tâm cầu nguyện.

Hắn đối mặt được cao cao đen nước sơn thai án, ở thai án có ba tầng, thờ phụng tổ tiên bài vị. Bài vị hai bên xếp đặt được xích đồng lư hương, hương khói lượn lờ.

Ở hán phía sau, cũng đồng dạng quỳ được hơn mười người. Bọn họ mặc rộng thùng thình màu trắng đồ lễ, đều là trong gia tộc người già, nói sự tình người, nắm giữ được các phương diện quyền hành.

Cầu nguyện một phen sau, cổ nguyệt tộc trưởng dẫn đầu xoay người, hai tay trải ra ngang nhau, lòng bàn tay dính sát vào nhau được sần nhả, dập đầu. Cái trán chạm ở màu rậm nắng sần nhả thượng, phát ra nhẹ nhàng bang bang thanh.

Phía sau người già nhóm từng cái về mặt trang nghiêm, cũng theo yên lặng nơi theo.

Trong lúc nhất thời, dòng họ từ đường trung lộ về cái trán va chạm sần nhả vang nhỏ.

Đại điển xong, mọi người chậm rãi theo sần nhả thượng đứng dậy, lẳng lẳng mà đi ra trang nghiêm từ đường.

Ở hành lang trung, chúng người già yên lặng mà thờ phào nhẹ nhõm, không khí lâm vào buông lỏng.

Nghị luận thanh dần dần mà lên.

"Thời gian qua thật sự là quá nhanh , nháy mắt, một năm liền đều trôi qua."

"Thượng một lần Khai Khiếu Đại Điền giống như là ngày hôm qua phát sinh giống nhau, như trước rõ ràng ở mắt đâu."

"Ngày mai đúng là mỗi năm một lần Khai Khiếu Đại Điền , không biết năm nay sẽ xuất hiện cái dạng gì gia tộc tân huyết đâu?"

"Ai, hy vọng có giáp đẳng tư chất thiếu niên xuất hiện. Chúng ta Cổ Nguyệt bộ tộc đã là có ba năm không có như vậy thiên tài xuất hiện."

"Không sai, Bạch Gia Trại, Hùng Gia Trại mấy năm nay đều có thiên tài xuất hiện nhiều. Nhất là Bạch Gia Bạch Ngưng Băng, thiên tư thật sự là khủng bố."

Không phải là ai, nói đến đến Bạch Ngưng Băng tên này, chúng người già trên mặt không khỏi mà hiện ra một tầng lo âu sắc mặt.

Người này tư chất cực kỳ xuất sắc, ngắn ngủn hai năm công phu, cũng đã tu hành đến tam chuyển cổ sư. Ở trong thế hệ thanh niên, có thể nói duy nhất lĩnh đứng đầu. Thậm chí liên liền thế hệ trước nhóm đều cảm giác được vị này nhân tài mới xuất hiện áp lực.

Già lấy thời gian, hẳn tất nhiên là Bạch Gia Trại trụ cột. Ít nhất cũng là một mình đảm đương một phía cường giả. Không ai hoài nghi qua điểm này.

"Bất quá năm nay tham gia Khai Khiếu Đại Điền thiếu niên , cũng không phải không có hy vọng."

"Không sai, phương chi nhất mạch xuất hiện một thiên tài thiếu niên. Ba tháng có thể nói, bốn tháng có thể đi. Năm tuổi thời gian có thể chỉ thi tụng từ, trí tuệ dị thường, tài hoa hơn người. Đáng tiếc đúng là cha mẹ chết sớm, hiện tại bị này cậu mợ nuôi nấng được."

"Àn, đây là có sớm trí, hơn nữa có chí lớn hướng. Gần chút năm hẳn sáng tác 《 tương kính từ 》, 《 vịnh mai 》, còn có 《 giang thành từ 》 ta cũng nghe nói qua, thật sự là thiên tài!"

Cổ nguyệt tộc trưởng đi ra tông tổ từ đường, chậm rãi đóng cửa lại, liền nghe được hành lang trung người già nhóm nghị luận thanh âm.

Nhất thời chỉ biết, người già nhóm lúc này nghị luận chính là một vị gọi là Cổ Nguyệt Phương Nguyên thiếu niên.

Làm bộ tộc chi trưởng, đối với này ưu tú mà xông ra đệ tử tự nhiên sẽ chú ý. Mà Cổ Nguyệt Phương Nguyên đúng là tiểu bối chính giữa, nhất xuất sắc chói mắt một vị.

Mà kinh nghiệm cho thấy, khắp nơi từ nhỏ liền đã gặp qua là không quên được, hoặc là khí lực lớn như người trưởng thành, hay thiên phú dị bẩm người, đều có ưu tú tu hành tư chất.

"Nếu là người này trắc ra giáp đẳng tư chất, rất bồi dưỡng, cũng không hẳn không thể cùng Bạch Ngưng Băng chống lại. Cho dù là ắt đẳng tư chất, ngày sau định cũng có thể một mình đảm đương một phía, trở thành Cổ Nguyệt bộ tộc một mặt nòng cốt. Bất quá hẳn như vậy sớm tuệ, ắt đẳng tư chất có thể tính không lớn, vô cùng có khả năng đúng là giáp đẳng." Này một niệm sinh ra, cổ nguyệt tộc trưởng khoe miệng không khỏi mà hơi hơi nhếch lên, hiện ra một mặt mỉm cười.

Rất nhanh, ho khan một tiếng, đối các vị người già nhóm nói: "Các vị, thời điểm không còn sớm , vì ngày mai thông suốt đại diện, đêm nay làm ơn tắt hảo hảo nghỉ ngơi, bảo dưỡng tinh thần."

Người già nhóm nghe xong lời này, đều nao nao. Nhìn về phía lẫn nhau trong ánh mắt đều ẩn tàng rồi một tia vẻ cảnh giác.

Tộc trưởng lời này nói hàm súc, nhưng tất cả mọi người sâu hiểu này ý.

Hàng năm vì tranh đoạt những cái này thiên tài hậu bối, người già nhóm lẫn nhau trong lúc đó đều là tranh đoạt mặt đỏ tai hồng, đầu rơi máu chảy.

Là nên hảo hảo nghỉ ngơi dưỡng sức, đợi cho ngày mai, tranh đoạt thượng kia một phen.

Nhất là cái kia Cổ Nguyệt Phương Nguyên, giáp đẳng tư chất có thể tính phi thường lớn. Hơn nữa hẳn song thân đã là qua đời, là phương chi nhất mạch còn sót lại xuống song cô một trong. Nếu là có thể thu nhập đã biết một mạch trung, hảo hảo bồi dưỡng, nhưng bảo đã biết một chỉ trăm năm hưng thịnh không suy!

"Bất quá, lời cảnh cáo trước tiên là nói về ở phía trước. Tranh đoạt muốn đường đường chính chính tranh đoạt, không thể vận dụng âm mưu thủ đoạn, tổn hại gia tộc đoàn kết. Các vị người già nhóm thỉnh nhớ kỹ trong lòng!" Tộc trưởng giọng nói nghiêm túc mà chiếu cố nói.

"Không dám. Không dám."

"Nhất định nhớ kỹ trong lòng."

"Cái này cáo từ , tộc trưởng đại nhân xin dừng bước."

Người già nhóm đầy cõi lòng tâm tư, từng cái tán đi.

Không lâu, thật dài trên hành lang liền quanh quệ xuống dưới. Mưa xuân tà gió xuyên thấu qua cửa sổ thổi lại đây, tộc trưởng nhẹ nhàng bước đi, đi đến phía trước cửa sổ.

Nhất thời, miệng đầy đều là tươi mát ướt át giữa núi không khí, thấm vào ruột gan.

Đây là lầu các tầng thứ ba, tộc trưởng phóng nhãn nhìn lại, hơn phân nửa cái Cỗ Nguyệt Sơn Trại đều nhìn một cái không xót gì.

Giờ phút này đêm khuya, trại trung đại đa số người ta nhưng còn có được ngọn đèn dầu, hòa bình thời gian khác nhau rất lớn.

Ngày mai đúng là Khai Khiếu Đại Diễn, liên quan đến được mỗi người ích lợi. Một loại hưng phấn, khẩn trương bầu không khí, bao phủ tộc nhân trái tim, tự nhiên có rất nhiều người ngủ không an ổn.

"Đây là gia tộc tương lai hy vọng a." Trong mắt ánh ngược được nhiều điểm ánh sáng, tộc trưởng thờ dài một tiếng.

Mà lúc này, ở trong một căn phòng ấm áp, một thiếu niên không tính là anh tuấn đứng bên cửa sổ, ánh mắt phức tạp nhìn ngoài cửa sổ, khẽ thì thảo :

"Cỗ Nguyệt sơn trại, Cỗ Nguyệt Phương Chính, lão nương chẳng lẽ xuyên qua bộ mà ta yêu thích nhất ' Cỗ Chân Nhân' ? "

Bàn tay nàng khẽ sờ ngực, rồi nhanh nhẹn thò xuống hạ bộ, ánh mắt lóe lên tia vui vẻ, nàng thì thảo nói :

" Lão Nương ta vậy mà có Cu, khu khu, cũng không nhỏ lắm, hắc hắc xem ra ông trời muốn ta làm những chuyện mà hủ nữ thích, như là..... nam nhân yêu Nam Nhân, ha ha, không biết mỹ idol Phương Nguyên của ta thế rồi, hắc hắc là sống lại chứ ? quả là đáng chờ mong tương lai à !!!!!"

'Phương Chính' ngẩn mặt lên tinh không, hú lên cười quái dị !!

Mà lúc này, đồng dạng có một đôi trong treo con người, lẳng lẳng mà nhìn những cái này giữa đêm khuya lấp lánh ánh sáng, đầy cõi lòng phức tạp ôm ấp tình cảm.

"Cỗ Nguyệt Sơn Trại, đây là năm trăm năm trước? ! Xuân Thu Thiên quả thực có tác dụng" Phương Nguyên ánh mắt sâu kín, đứng ở cửa sổ bên cạnh, mặc cho mưa gió đánh vào trên người.

Xuân Thu Thiên tác dụng, đúng là nghịch chuyển thời gian. Ở thập đại kì cổ bài danh trung, có thể tên liệt thứ bảy, tự nhiên không phải là nhỏ.

Nói ngắn gọn, đúng là sống lại.

"Lợi dụng Xuân Thu Thiên sống lại , về tới năm trăm năm trước!" Phương Nguyên vươn tay, ánh mắt yên lặng nhìn chính mình trẻ tuổi non nớt có chút trắng xám bàn tay, sau đó chậm rãi nắm chặt, dùng sức cảm thụ được này phần chân thật.

Bên tai là mưa phùn đánh vào cửa sổ thượng phát ra hơi hơi tiếng vang, hắc chậm rãi nhắm mắt lại, sau một lúc lâu mới mở, bùi ngùi thờ dài: "Năm trăm năm trải qua, chân tướng là giấc mộng a."

Nhưng hắc nhưng rõ ràng hiểu rõ, này cũng không phải mộng !!

"Ta Phương Nguyên, đã trở về !!!" hắc âm thầm nói, như một lời tuyên bố đến thế giới này, hắc đã trở về, vương giả trở về !!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cỗ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Huynh Đệ gặp nhau !!

Trong truyền thuyết, thế giới này tồn tại được một cái thời gian chi sông, chống đỡ được thế giới này lưu chuyển. Mà sử dụng Xuân Thu Thiên lực lượng, có thể nghịch lưu mà lên, trở lại ngày trước.

Đối này nghe đồn, thế nhân mọi cách nói xôn xao. Rất nhiều người cũng không tin tưởng, có chút người thì nửa tin nửa ngờ.

Cơ hồ không ai thật sự tin tưởng.

Bởi vì mỗi một lần sử dụng Xuân Thu Thiên, đều phải trả giá sinh mệnh, đem toàn bộ thân hình cùng sở hữu tu vi hết thảy hiến tế, làm khu động lực

lượng.

Này chi phí thật sự rất sang quý , càng làm cho người không thể nhận chính là —— khắp nơi trả giá sinh mệnh, cũng không biết kết quả như thế nào.

Cho dù là có người chiếm được Xuân Thu Thiên, cũng không dám nhàn rỗi đến vô sự lung tung sử dụng.

Vạn nhất nghe đồn giả bộ, chính là cái âm mưu đâu?

Nếu không phải Phương Nguyên cùng đường, cũng sẽ không nhanh như vậy liên sử dụng nó.

Bất quá hiện tại, Phương Nguyên là triệt triệt để để tin tưởng.

Bởi vì thiết sự thật bày biện trước mắt, không thể phản bác. Hẳn đích thật là sống lại !

"Chính là đáng tiếc này tốt Cổ, lúc trước chính là mất sức của chín trâu hai hổ, giết hại hơn mười vạn người, biến thành người người oán trách, thiên tân vạn khổ mới luyện chế mà có." Phương Nguyên trong lòng thầm than, tuy rằng là sống lại , nhưng là Xuân Thu Thiên cũng không có mang đến.

Người là vạn vật linh hồn dài, Cổ là thiên địa chi tinh hoa.

Cổ vô cùng kỳ quặc, nhiều đếm không xuể. Có Cổ dùng một lần hoặc là hai ba lượt, sẽ hoàn toàn tiêu tán. Mà có Cổ, chỉ cần không quá quá độ sử dụng, có thể lập lại sử dụng được.

Có lẽ Xuân Thu Thiên đúng là cái loại này chỉ có thể sử dụng một lần tiêu hao loại Cổ trùng.

"Bất quá cho dù là không có, cũng có thể lại luyện chế một chỉ. Kiếp trước ta có thể luyện chế, kiếp này chẳng lẽ liền không thể đúng không?" Đáng tiếc lúc sau, Phương Nguyên trong lòng lại không khỏi dâng lên một trận chí khí hào hùng.

Chính mình có thể sống lại, Xuân Thu Thiên tồn thất hoàn toàn có thể nhận.

Hơn nữa hẳn còn người mang trần báo, đều không phải là hai bàn tay trắng.

Này trần báo, chính là hẳn năm trăm năm trí nhớ cùng kinh nghiệm.

Hắn trong trí nhớ tồn tại được tựa rất nhiều nhiều bảo tàng, hiện giờ còn không có người mở ra. Tồn tại được một đám đại sự kiện, khiến hẳn có thể thoải mái nắm giữ lịch sử mạch lạc. Tồn tại được vô số bóng người, có chút là tiền bối ân tu, có chút là thiên tuấn kỳ tài, có chút người thậm chí không có sinh ra đâu. Còn tồn tại được này năm trăm năm qua, khổ tu trăm trọng trái qua, kinh nghiệm chiến đấu phong phú.

Có những cái này, không thể nghi ngờ liền nắm giữ đại cục cùng tiên cơ. Chỉ cần thao tác thật là tốt, tung hoành nhân gian, tái hiện cự ma kiêu hùng làn gió thổi, hoàn toàn không là vấn đề, thậm chí có thể càng tiến thêm một bước, đánh sâu vào rất cao chi cảnh giới!

"Như vậy nên như thế nào thao tác đâu." Phương Nguyên thập phần lý trí, nhanh chóng thu thập ôm ấp tình cảm, đối mặt ngoài cửa sổ dạ vũ suy nghĩ lên.

Như vậy tưởng tượng, liền cảm thấy được ngàn đầu vạn tự.

Tự hỏi một lát, hẳn mảy mềng mặt nhăn càng sâu.

Năm trăm năm thời gian, thật sự có chút dài lâu. Không nói này đã là mơ hồ , nghĩ không ra trí nhớ. Đúng là này nhớ kỹ bảo tàng mật mà, tiên sư cơ duyên, tuy rằng rất nhiều, nhưng phần lớn không phải khoảng cách cách xa vạn dặm, đúng là cần ở riêng thời gian mới có thể mở ra.

"Đứng đầu mấu chốt vẫn là tu vi a. Chính mình hiện giờ nguyên hải chưa mở, còn không có bước trên Cổ sư tu hành chi lộ, căn bản là là cái phạm nhân! Phải được mau chóng tu hành, tăng trưởng tu vi, đuổi ở lịch sử phía trước, tận khả năng chiếm trước tiên cơ, lao cú hảo chỗ."

Hơn nữa rất nhiều mật tàng(bí mật ẩn tàng), tu vi không đủ, mặc dù chiếm được cũng tiêu hóa không được. Ngược lại là phỏng tay khoai lang, hoài bích có tội.

Bày biện Phương Nguyên trước mặt thứ nhất nan đề, đúng là tu vi.

Phải phải nhanh một chút tăng lên tu vi, nếu là giống thượng một đời chậm chạp trong lời nói, hoa cúc đồ ăn đều lạnh .

"Phải nhanh một chút tăng lên tu vi, nhất định phải mượn dùng gia tộc tài nguyên. Lấy ta tính hướng hiện tại, căn bản là không có năng lực ở nguy cơ trùng trùng điệp điệp dây nũi trung qua lại , một đầu bình thường lợn rừng đều có thể đủ muốn tánh mạng của ta. Nếu có thể đạt tới tam chuyển Cổ sư tu vi, còn có cơ bản năng lực tự bảo vệ mình, tại đây phương trong thế giới trèo non lội suối ."

Lấy năm trăm năm rèn luyện đi ra mà đạo ngón tay cái ánh mắt đến xem, này Thanh Mao Sơn thật là rất nhỏ, Cổ Nguyệt Sơn Trại càng như là cái nhà giam.

Bất quá nhà giam nhốt tự do cùng lúc, chắc chắn nhà tù cũng khắp nơi đại biểu cho nào đó an toàn.

"Hừ, trong thời gian ngắn trong vòng, liền tạm thời tại đây nhà giam trong(dặm) gây sức ép quyền cước đi. Chỉ cần tấn chức Cổ sư tam chuyển, liền rời đi này cùng núi vùng đất hoang. Bất quá may mắn, ngày mai đúng là Khai Khiếu Đại Điện, từ nay về sau không lâu có thể chính thức mở ra Cổ sư tu hành."

Tương tự đến Khai Khiếu Đại Điện, Phương Nguyên trong lòng kia phủ đầy bụi đã lâu trí nhớ ngay tại đáy lòng hiện lên đi lên.

"Tư chất sao." Nhìn ngoài cửa sổ, hắn không khỏi cười lạnh ba tiếng.

Cùng lúc đó, ở một phòng khác

" Lão Nương ta hẳn là nên gặp Phương Nguyên tiểu tử kia, lúc này hắn hẳn là trùng sinh thành công rồi, không biết Phương Nguyên có lạnh lùng như trong nguyên tác không ? "

Phương Nguyên đang mê mê suy tư, đột nhiên, cửa phòng bật mở, một thiếu niên bước vào.

"Phương Nguyên, ngươi chưa ngủ?"

Này thiếu niên hình thể gầy yếu, cách khác nguyên muốn thấp một ít, khuôn mặt cực giống như Phương Nguyên.

Phương Nguyên quay đầu lại nhìn này thiếu niên, trên mặt hiện lên một tia phức tạp vẻ.

"Là ngươi a, của ta sinh đôi đệ đệ." Hắn hơi hơi giọng lên mày, vẻ mặt khôi phục nhất quán lạnh lùng.

'Phương Chính' vẻ mặt hứng thú nhìn Phương Nguyên, trong lòng âm thầm nghĩ:" Phương Nguyên quả giống trong nguyên tác, khuôn mặt lúc nào cũng lạnh lùng, nhưng lão nương thích !! hắc hắc, hắn hẳn đang khinh thường ta, ta nên cho hắn một bất ngờ lớn, để ta có thể ngang về nói chuyện với hắn !!!"

Bề ngoài thì nàng không để ý Phương Nguyên lạnh lùng nhìn nàng , xoay người hướng cửa sổ, nhìn lên tinh không, một lúc sau, thần thần bí bí tự thuật tự nói :

"Xuân thu thiên là trụ loại hình tiên cổ, có khả năng đưa cổ sư xuyên toa quang âm chi sông, đảo điên lịch sử !"

Nói xong, nàng xoay người liếc nhìn Phương Nguyên.

Phương Nguyên trong giây lát thất thần, ý niệm trong đầu cấp tốc di chuyển, tự hỏi :

" Phương Chính tự xưng nói về xuân thu thiên, lại liếc nhìn mình, chẳng lẽ hắn..... ?"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên vẫn không cử động, nhưng ánh mắt sát ý nhìn khuôn mặt đang tươi cười Phương Chính, âm thanh âm trầm ,nói :

" Ngươi rốt cuộc là ai ? ngươi không phải là đệ đệ ta ?"

'Phương Chính' mặt vẫn không đổi sắc, nhưng ý cười trong mắt lại càng tăng lên, nháy mắt về phía Tiêu Thần, mị mị nói :

" Ta cũng như ngươi vậy !! "

Lời ít mà ý thì nhiều, một câu hai nghĩa, Phương Nguyên già đời hẳn đã hiểu hàm ý của Phương Chính, sắc mặt cũng khôi phục bình thường, nhàn nhạt nói :

"Ngươi muốn giao hảo với ta ? " Phương Nguyên biết hắn có ý tiết lộ bí mật cho

bản thân thì một là địch nhân, hai là bằng hữu. Mà Phương Nguyên không cảm giác được sát khí của hắn, nên đoán ngay là hắn muốn kết giao với mình.

"Thật thông minh !!!" Nàng thốt lên, tán thưởng.

"Ta chấp nhận !!!" Phương Nguyên , Phương Chính hai mắt nhìn nhau, đều bật cười haha, tiến đến bắt tay với nhau.

Không ai biết, cái bắt tay này khiến lịch sử xuất hiện Tuyệt Thế Song Ma, ác danh vang dội Cổ Giới !!!

Chương 3: Người Hận Không ? Tán Tỉnh Phương Nguyên ??

Nàng ngồi xuống kế bên Phương Nguyên, lẳng lẳng nhìn hấn, trong lòng đột nhiên toát ra cảm giác thương tiếc Phương Nguyên.

Theo trí nhớ mà nàng hấp thu từ tàn hồn Phương Chính cùng với độc nguyên tác kiếp trước, thì song thân cả hai bởi vì một lần gia tộc nhiệm vụ, mà song song ngã xuống. Ở ba tuổi thời điểm, Phương Chính liền cùng Phương Nguyên cùng nhau thành cô nhi.

Cậu mẹ của bọn hấn liền chiếm nuôi nặng danh nghĩa, công khai xâm chiếm song thân cả hai di sản, hơn nữa hà khắc mà đối đãi chính bản thân và Phương Nguyên.

Vốn Phương Nguyên cũng giống hấn, là xuyên việt giả, hấn biết giấu tài của bản thân. Nhưng là sinh hoạt gian khổ, khiến Phương Nguyên hấn không thể không lựa chọn triển lộ khác hấn với thường nhân "Tài hoa" .

Cái gọi là thiên tài, này thật bất quá là một người thành thực linh hồn lý trí, cùng với địa cầu thượng Kỳ thiên lưu danh muôn đời đường thi tổng từ thôi.

Đúng là như vậy nhỏ thí thân thủ, cũng bị kinh hãi là thiên nhân, đã bị phổ biến chú ý. Ngoại tại dưới áp lực, cũng khiến tuổi nhỏ Phương Nguyên không thể không lựa chọn lạnh lùng về mặt, đến ngày trang bảo hộ chính mình, giảm bớt lộ tẩy có thể.

Lâu ngày, lạnh lùng ngược lại thành chính mình thói quen về mặt .

Cứ như vậy, cậu mẹ không bao giờ hà khắc chính mình cùng đệ đệ, theo tuổi càng lớn, tiền đồ càng bị xem trọng, đãi ngộ cũng đi theo gia tăng.

Bất quá này đều không phải là là yêu, mà là một loại đầu tư.

Buồn cười chủ thân thể này, nhưng không thấy rõ chân tướng, không chỉ có bị cậu mẹ giấu kín, còn đối chính ca ca mình chôn dấu oán hận, trong nguyên tác, khi chủ thân thể này bị gia tộc trắc ra Giáp Đẳng tư chất , bị gia tộc mạnh mẽ đào tạo, che dấu cừu hận ghen tị trong lòng từ lâu đều phóng xuất ra, không ít lần chèn ép chính ca ca hấn .

Còn tư chất Phương Nguyên, theo trí nhớ của nàng, tư chất cao nhất lúc này chính là Bính Đẳng tư chất thôi.

Vận mệnh luôn thích nói giỡn.

Một thai song bào, ca ca tư chất chính là Bính Đẳng, nhưng duy nhất hưởng thụ thiên tài tên mười mấy năm. Đệ đệ không có tiếng tăm gì, ngược lại có Giáp Đẳng thiên tư.

Thông suốt kết quả, khiến tộc nhân mở rộng tầm mắt. Cũng khiến huynh đệ lưỡng tình cảnh đãi ngộ, hoàn toàn thiên đảo.

Đệ đệ như ngoại long thăng thiên, ca ca giống như tiểu phụng hoàng rơi xuống đất.

Sau đó, là đến từ đệ đệ nhiều dạng làm khó dễ, cậu mẹ mất lạnh, tộc nhân khinh thị.

Nàng thì thảo nhìn khuôn mặt lúc nào cũng lạnh lùng của Phương Nguyên, đau lòng nói :

"Người Hận không ? "

Hận không??

Phương Nguyên kiếp trước đã hận qua, hận chính mình tư chất không đủ, hận gia tộc vô tình, hận vận mệnh bất công.

Nhưng là hiện tại, hấn lấy năm trăm năm nhân sinh trải qua, một lần nữa xem kỹ này đoạn lịch trình, trong lòng nhưng gọn sóng không sợ hãi, không có một điểm hận ý.

Có cái gì tốt phần hận đâu?

Đời vị trí tự hỏi một chút, hấn cũng có thể lý giải đệ đệ, cậu mẹ, cùng với năm trăm năm sau này vậy công hấn chính phái cường địch.

Nhược nhục cường thực, thích người sinh tồn, vốn đúng là này thể gian bản chất.

Huống hồ người mỗi cái chí, đều tranh đoạt kia Thiên Cơ một đường, lẫn nhau gian chèn ép sát phạt có cái gì không hiểu đâu?

Năm trăm năm trải qua, đã sớm khiến hấn nhìn thấu này hết thấy, trong lòng chỉ có trường sinh đại đạo.

Nếu là có người ngăn cản ở hấn này theo đuổi, mặc kệ là ai, đơn giản là người chết ta sống thôi.

Trong lòng đã vọng quá lớn, bước trên con đường này, liền nhất định trên đời đều địch, liền nhất định độc lai độc vãng, liền nhất định sát kiếp trùng trùng

điệp điệp.

Đây là năm trăm năm nhân sinh cô đọng giấc ngộ.

Phuong Nguyên liếc nhìn ánh mắt đau lòng của Phuong Chính, thản nhiên nói :

"Báo thù không phải ta ý nghĩ, trường sinh là mục tiêu duy nhất của ta "

Nàng ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm mắt Phuong Nguyên, hỏi :

" Con Đường Trường Sinh rất cô độc, ngươi vẫn tưởng ?"

"Ta đã chọn con đường này, sẽ không hối tiếc, cũng không quay đầu lại, cô độc, thật ra cũng có một chút đáng sợ đấy, nhưng ta sẽ không bao giờ nói hai chữ "thỏa hiệp" đâu !! "

Nàng giật mình, nhìn chăm chăm nam nhân này, kiếp trước khi đọc Nguyên tác, nàng cũng rất thích tính cách cố chấp này của hần, dù hần lãnh huyết vô tình, dù hần không coi trọng tình cảm, nhưng nàng kiếp này, được nghe hần thổ lộ tâm tình, càng thêm kiên định ý niệm tán tình hần, khiến hần yêu mình !!

Nàng nhìn hần, kiên định nói :

"Con đường này ta không để ngươi đi một mình đâu, ta hội sẽ đi cùng ngươi đến cuối con đường này !! "

"Ngươi thích ta ??" Phuong Nguyên bộ mặt quái dị hỏi, với kinh nghiệm 500 năm nhân sinh, hần liếc một cái là nhận ra ngay.

" Ngươi sẽ biết thôi, ta đi đây ,nghe sớm đi !!" Nàng khẽ cười, thân hình như làn gió cấp tốc biến mất, để lại Phuong Nguyên với bộ mặt không hiểu thấu .

" Tên thần bí chiếm lấy thân xác Phuong Chính, chả lẽ là Gay !! "

Phuong Nguyên thăm rùng mình, vội vàng khép cửa lại, ngủ một giấc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cô Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4:Vạn Giới Hệ Thống !! Gối Qùa Tân Thủ !!

Nàng từ phòng Phuong Nguyên trở về, liền chui vào phòng tắm

"Ta phải đi tắm một cái, khó chịu quá " Nàng trầm nghĩ.

Nàng bước vào phòng tắm, diện tích căn phòng rất hẹp, nhưng cũng đủ nước, cũng có chiếc gương đồng treo trên tường, nàng tiến lại gần, ngắm kỹ khuôn mặt non nớt trên gương, khẽ thì thào : " Giống Phuong Nguyên quá . "

Nghĩ đến Phuong Nguyên, nàng bất giác cười hi hi một mình, bàn tay thì nhanh nhẹn tháo rời một thân trang phục xuống, để lộ ra một thân hình tuy nhỏ nhưng bắp thịt rắn chắc, hần là do chủ nhân thân thể này tập luyện mà thành.

"Bước tiếp theo ta nên làm gì để tăng cảm tình với Phuong Nguyên đây ? mạnh bạo cưỡng hôn, hay là.....

Nghĩ đến đó, Tiểu huynh đệ của nàng chợt phản ứng, hùng dũng cao ngạo vươn lên như muốn quan sát cả thế giới vậy.

Nàng tuy da mặt dày nhưng cũng bị tiểu huynh đệ phản ứng mạnh vậy làm đỏ mặt, bàn tay nhẹ nhàng chạm tiểu huynh đệ, đưa lên đưa xuống

Tắm xong, nàng mặc một bộ trang phục đã cũ, đặt lưng xuống nằm ngủ.

Đến mười hai đêm.....

"Loading 10%!"

Ngay lúc nàng đang say ngủ, đột nhiên từ bên tai truyền tới một tiếng thanh âm chói tai , khiến đang mộng xuân Phương Chính hoàn toàn thức tỉnh.

Đây là? nàng mặc dù cảm thấy thanh âm này có chút quen thuộc, có thể nhất thời có chút không nhớ nổi.

"Loading 100% ! Hệ thống hấp thu nhiên liệu phù hợp hệ thống mở ra yêu cầu điểm thấp nhất, Vạn Giới Hệ Thống đang trong quá trình mở ra."

Vạn Giới Hệ Thống ??

Nàng đúng là sợ ngây người! Đột nhiên nàng nhất thời nhớ tới, kiếp trước mình là hủ nữ, ngoài thích đọc Đam ra, thì còn nghiện cả game nữa, hôm định cmm mệnh đó, chính mình đang ở nhà trọ chơi đùa game gọi là Vạn Giới Hệ Thống, sau đó hình như là chính mình chạm điện rồi, lại sau đó chính mình ngất đi, vừa tỉnh lại liền phát hiện mình chuyển kiếp sang thế giới Cổ Chân Nhân .

Chẳng lẽ mình chuyển kiếp còn mang theo hệ thống đồng thời chuyển kiếp?

"Ngao ô ! Hệ thống hoàn toàn mở ra, phụ tặng Kí Chủ gói quà lớn một cái! Mời Kí Chủ ở trừ vật trong ô kiểm tra và nhận."

Kia thanh âm cứng nhắc một lần nữa vang lên, đột nhiên trước mắt nàng dần hiện ra một cái mặt tiếp xúc. Hoàn toàn để cho nàng biết, hệ thống quả nhiên cũng chuyển kiếp.

Kí Chủ: Phương Chính

Tu vi: Phạm Nhân

Ngộ tính: 8

Linh căn: Giáp đẳng

Công pháp: không (chưa tu luyện)

Trang bị: không

Kỹ năng: không

Điểm kỹ năng: 0 điểm

Vạn giới điểm: 0 điểm

Trữ vật cách: 1/ 1000000

Sau khi một phen bú sữa mẹ tìm hiểu, nàng cũng hiểu sơ sơ về vạn giới hệ thống này.

Ngộ tính có thể tăng thêm tốc độ tu luyện, mỗi nhiều một chút ngộ tính, có thể gia tăng một thành tốc độ tu luyện. Linh căn là tu luyện cần thiết điều kiện, dạng gì linh căn quyết định tu luyện cái gì công pháp. Ngộ tính cùng linh căn có thể thông qua vật phẩm đặc biệt gia tăng.

Công pháp yêu cầu tự học, tu luyện điểm có thể gia tăng tu luyện công pháp tốc độ, điểm kỹ năng có thể tăng lên tu luyện công pháp cấp bậc . Còn kỹ năng này một cột, nàng hoàn toàn không hiểu vì khung kỹ năng của nàng là 0.

Tu luyện điểm: Có thể tăng cao tu vi cùng tu luyện công pháp.

Làm nàng thấy trữ vật cách: 1/ 1000000 chữ này dạng về sau, lúc này mới nhớ tới vừa mới gợi ý của hệ thống quả có một gói quà lớn, thật giống như chính là ở trữ vật cách.

Nghĩ tới đây, nàng trong lòng mặc niệm một tiếng "Trữ vật cách ". Sau đó trước mắt mặt tiếp xúc đột nhiên liền phát sinh biến hóa.

Hô một tiếng, thuộc tính mặt tiếp xúc lập tức biến thành một cái dài rộng đều là một thước ca-rô hình ảnh. Ca-rô chia thượng hạ hai hàng, mỗi hàng 5 cái tiểu ca-rô. Chỉ có bên trái phía trên nhất kia xếp hàng thứ nhất ca-rô có đồ, còn dư lại chín ca-rô đều là trống không.

Nhìn ca-rô kia to bằng đầu người gói quà, nàng thấy thế nào cũng không nhìn ra nơi nào lớn, chẳng qua là kia kim hoàng màu sắc, tương đối hấp dẫn người thôi.

Mặc niệm một tiếng "Mở ra ". bên tai nng đầu tiên là 'Oành ' một tiếng, sau đó liền truyền tới liên tiếp gợi ý của hệ thống âm thanh.

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ mở ra gói quà lớn một cái!"

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ ngộ tính tăng lên 2 điểm! Max ngộ tính"

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ lấy được 3 điểm kỹ năng!"

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ học được kỹ năng Trang Bức Thuật!"

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ công pháp một quyền!"

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ đạt được tu luyện điểm 10 điểm!"

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ đạt được thần bí trang bị một món!"

Liên tiếp gợi ý của hệ thống âm thanh trực tiếp khiến nàng bối rối. Cho đến một hồi lâu, nàng mới phục hồi tinh thần lại.

Quả thật là gói quà lớn a! Nhiều đồ như vậy, thoảng cái để cho nàng cực kỳ hưng phấn.

Đúng rồi công pháp! Những thứ khác có thể trước không quan tâm, nhưng là quyền kia công pháp nàng nhưng là hết sức để ý. Cổ Chân Nhân thế giới chỉ biết hấp thu thiên địa nguyên khí mà tu luyện, chứ không có công pháp giúp tu luyện nhanh hơn, nàng nếu có công pháp, tương lai sẽ phát triển nhanh hơn người khác.

Nhìn trừ vật cách cái đó để công pháp tiêu ca-rô, nàng hai mắt sáng lên, vừa định đem quyền kia công pháp khi rút tay ra, hệ thống lại vừa là một tiếng nhắc nhở.

"Gợi ý của hệ thống: Vốn công pháp là hệ thống tương thưởng vật phẩm đặc biệt, chỉ có thể học tập không thể mang ra khỏi."

Không thể mang ra khỏi? nàng tròn tròn mắt, bất quá nàng rất thấy có thể học tập, tâm buông lỏng một chút thở phào nhẹ nhõm.

Nếu là thật chỉ có thể xem không thể dùng vậy còn có cái gì dùng a!

Nếu không thể lấy ra, vậy cũng chỉ có thể học tập. Nhìn một hồi, nàng liền trong lòng mặc niệm một tiếng 'Học tập'.

"Gợi ý của hệ thống: Chúc mừng Kí Chủ học được công pháp 《Cổ Thần Quyết》!"

Cổ Thần Quyết (không có đẳng cấp): khi cổ sư đột phá 1 chuyển, chân nguyên mạnh hơn chân nguyên đồng cấp một cấp bậc.

Mặc dù 《Cổ Thần Quyết》 giới thiệu chỉ có một đoạn ngắn chữ, có thể mang cho nàng suy nghĩ là vô cùng cường đại!

Đẳng cấp chân nguyên cao hơn đồng cấp cổ sư?

Này quá nghịch thiên rồi!

Đây cũng là nói, nàng nếu là nhất chuyển sơ cấp cổ sư, nhưng đẳng cấp chân nguyên lại bằng nhị chuyển sơ cấp cổ sư, nàng ung dung dễ dàng đánh bại nhất chuyển cổ sư, có thể cùng Nhị chuyển sơ cấp cổ sư đánh ngang tay nếu chân nguyên không hao hết.

Nha, sau này ta phải thường xuyên hành hạ Phương Nguyên mới được, nàng hưng phấn kêu lên một trận sói tru quỷ kêu.

"Ủ, lão nương khiêm tốn một chút! Khiêm tốn mới là vương đạo!"

Bình phục một chút tâm tình kích động, nàng đưa mắt về phía trừ vật cách chính giữa, cuối cùng vật phẩm tiêu ca-rô.

Dường như hệ thống nhắc nhở bên trong còn có một cái thần bí trang bị tới. Vừa nghĩ tới thần bí hai chữ, Nàng hai cặp mắt trong nháy mắt trở nên xanh biếc.

Đợi cho nàng thấy rõ ràng kia là một quả chiếc nhẫn về sau, trong lòng hơi động, mặc niệm một tiếng 'Lấy ra chiếc nhẫn'.

Bạch quang chọi lóe, chiếc nhẫn thuận lợi xuất hiện trên tay phải nàng.

Cũng còn khá, xem ra ở trừ vật cách, chỉ có một chút vật phẩm đặc biệt không thể lấy ra, những thứ khác vẫn là có thể lấy ra.

Cổ Linh Giới: Có thể phát triển đặc thù trang bị! Cấp bậc cùng Kí Chủ tu vi nhất trí, trước mắt cấp bậc phạm nhân cấp thấp. Chức năng: có thể thu cổ trùng vào linh giới vạn năm bất hủ, không bị chết đói.

Cường đại! Thập phần cường đại! Quả nhiên là thần bí trang bị a!

Nàng sau khi bình phục tâm tình, một lần nữa nhìn xuống thuộc tính của mình mặt tiếp xúc.

Kí Chủ: Phương Chính

Tu vi: phạm nhân (con sâu cái kiến)

Ngộ tính: 10

Linh căn: Giáp đẳng

Công pháp: Cổ Thần Quyết (không có đẳng cấp): Tăng lên đẳng cấp chân nguyên tự thân lên một chuyển.

Trang bị: Cổ Linh giới

Sủng vật: không

Kỹ năng: Trang Bức thuật (không có đẳng cấp): Gia dạng thuộc tính, sự vật, con người mà bản thân đã gặp.

Điểm kỹ năng: 3 điểm

Tu luyện điểm: 10 điểm

Trữ vật cách: 1/ 10

Nhìn mình thuộc tính mặt tiếp xúc, nàng trong lòng chỉ có một ý nghĩ.

Cái này gói quà lớn thật lớn a!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Thân tình Gia Tộc Bất Quá Chỉ Là Khách Qua Đường!!

"Keng" "Keng" "Keng" "Keng"

Đi dạo phu canh, gõ được có tiết tấu cái mõ.

Thanh âm truyền vào Cao Cước Điều Lâu, Phương Nguyên mở khô khốc mí mắt, thầm nghĩ trong lòng: "Là canh năm "

Đêm qua nằm ở trên giường suy tư thật lâu, kế hoạch an bài một đồng lớn, tính lên chỉ ngủ được vài canh giờ.

Thân thể này còn không có bắt đầu tu hành, tinh lực cũng không tràn đầy, bởi vậy từng đợt mệt mỏi mệt mỏi ý, như trước bao phủ thể xác và tinh thần.

Bất quá năm trăm nhiều năm trải qua, đã sớm chế tạo Phương Nguyên cứng như sắt thép thâm trầm kiên quyết chí. Điểm ấy thêm ngủ ý, căn bản là tính không được cái gì.

Lúc này liền đẩy ra trên người đệm chăn, sạch sẽ lau lột mà đứng lên.

Đẩy ra cửa sổ, mưa xuân đã là ngừng.

Hỗn hợp được bùn đất, cây cối cùng hoa đại mùi tươi mát bệnh thấp, nhất thời đập vào mặt mà đến. Phương Nguyên biết vậy nên đầu óc một thanh, mê man buồn ngủ bị khu trừ sạch sẽ.

Lúc này thái dương còn chưa dâng lên, không trung lam thâm trầm, giống như u ám giống như sáng lên.

Cao Cước Điều Lâu ít nhất có hai tầng, được xây trên núi nên có đặc biệt có kết cấu. Bởi vì trên núi gập ghềnh bất bình, bởi vậy lầu một là thật lớn cộc gỗ, lầu hai mới là người chỗ ở.

Phương Nguyên cùng đệ đệ Phương Chính là ở tại lầu hai.

"Phương Nguyên thiếu gia, người tỉnh. Ta cái này lên lầu đến, hầu hạ người rửa mặt." Ngay tại giờ phút này, dưới lầu truyền đến cô gái thanh âm.

Phuong Nguyên cúi đầu vừa thấy, là chính mình bên người nha hoàn Trầm Thúy.

Nàng dung mạo chỉ có thể tính thượng trung đẳng, nhưng cách ăn mặc được tốt, mặc một thân áo lục, dài tay áo quần dài, dưới chân là giày thêu, tóc đen còn đeo trên châu cây trâm, toàn bộ trên người xuống đều tản mát ra thanh xuân sức sống.

Nàng vui mừng mà nhìn liếc mắt một cái Phuong Nguyên, bụng một chậu nước đi liền lên lầu.

Thủy là tốt nhất ôn thủy, dùng để rửa mặt. Súc miệng thì dùng canh liêu dính tuyết muối, có thể tẩy sạch răng.

Trầm Thúy ôn nhu hầu hạ hần, trên mặt mang theo miệng cười.. Rồi sau đó mặc áo cho Phuong Nguyên. Trong quá trình mặc áo thường thường dùng đầu ngón tay ngực cọ Phuong Nguyên cánh tay, hoặc là phía sau lưng.

Phuong Nguyên mặt không chút thay đổi, tâm như chi thủy.

Này nha hoàn không chỉ có là cậu mợ cơ sở ngầm, hơn nữa ái mộ hư vinh, tính tình bạc lạnh. một đời kiếp trước giấu kín, tới Khai Khiếu Đại Điện , chính mình địa vị xuống dốc không phanh, nàng nhất thời liền trở mình mặt, không ít đã cho chính mình xem thường.

Thời điểm Phuong Chính ,thấy Trầm Thúy vuốt lên ngực Phuong Nguyên, trong mắt sát ý tụ tập, hai mắt như hỏa diễm sắp bộc phát.

"Hừ !! tiện nhân, ngươi thử gì dám quyến rũ ca ca ta sao ?" nàng cố nén giận, thanh âm trầm thấp đến cực điểm, nói.

"Chào Phuong Chính thiếu gia !" Trầm Thúy không chút xấu hổ nói, trong giọng nói đầy vẻ khinh thường.

"Tốt lắm, không cần thu thập ." Phuong Nguyên không kiên nhẫn mà phát mở Trầm Thúy mềm mại tay nhỏ bé, quần áo hần đã sớm bằng phẳng ngay ngắn , Trầm Thúy vẫn đặt tay trên ngực hần, chính là trần trụi dụ dỗ.

Đối với nàng mà nói, chính mình tiền đồ sáng chói, Giáp Đẳng tư chất có thể thật lớn, nếu là có thể trở thành Phuong Nguyên tiểu thiếp, có thể theo nô chuyển sang thiếp , có thể nói một bước lên trời.

Phuong Nguyên một đời trước nàng từng giấu kín tâm tư dụ dỗ hần, hần kiếp trước thậm chí Trầm Thúy tỳ nữ này. Nhưng giờ sống lại đã nhìn thấu tâm tư của nàng, trái tim hần lạnh giống như sương.

"Ngươi lui ra thôi." Phuong Nguyên cũng không thèm nhìn tới Trầm Thúy, sắp xếp được chính mình cổ tay áo.

Trầm Thúy hơi hơi vênh miệng, là Phuong Nguyên hôm nay lạnh lùng xa cách nàng, khiến nàng cảm thấy có chút kỳ quái cùng ủy khuất. Muốn làm nũng như mọi khi, nhưng là bị Phuong Nguyên lạnh lẽo giọng nói khiến tâm thần sợ hãi, há to miệng vài lần nhưng không nói lên được, cuối cùng đành nói "vâng", ngoan ngoãn mà lui ra.

"Ngươi chuẩn bị tốt ?" Phuong Nguyên nhìn về phía Phuong Chính.

"Hắc hắc, cần quái gì phải chuẩn bị, ta há không biết rõ khai khiếu đại điện là giống gì hay sao, còn ngươi, tâm tình tốt lắm, 'giáp đẳng tư chất' kia mà, người ta hâm mộ kia ?"

Nàng cố ý nhấn mạnh 'giáp đẳng tư chất', giọng nói toát ra vị chua chua như giấm.

Phuong Nguyên há không nhìn ra nàng đang chế nhạo mình, còn vị chua chua như ăn phải giấm của Phuong Chính thì hần không nghĩ cũng không mún nghĩ đến.

"xem ra nàng biết về mình không ít." Phuong Nguyên nghĩ thầm.

Nhưng lúc này vạch trần không hề ý nghĩa, thân nhiên nói : "Vây đi thôi."

Liền huynh đệ hai người bước đi ra chỗ ở, dọc theo đường đi, đụng tới không ít bạn cùng lứa tuổi, tốp năm tốp ba , hiển nhiên có giống nhau mục đích nơi đến.

"Các ngươi xem, đó là Phuong gia hai huynh đệ." Nhỏ bên tai truyền đến thật cẩn thận nghị luận thanh.

"Phía trước bên phải hình như là Phuong Nguyên, khuôn mặt lạnh lùng vậy quả là Phuong Nguyên rồi ." Có người cường điệu được.

"Nguyên lai là hần nha, mặt không chút thay đổi, không coi ai ra gì bộ dáng, quả thực cùng nghe đồn không khác gì." Có người giọng nói ê ẩm, mang theo ghen tị cùng hâm mộ.

"Hừ, ngươi nếu có thể giống hần, ngươi cũng có thể như vậy trang bức !" Có người hừ lạnh được như vậy trả lời, cất dấu một loại bất mãn.

Phuong Chính mặt không chút thay đổi mà nghe, nàng đã sớm thành thói quen .

"Hừ, như vậy nghị luận, quả thật là cây to đón gió lớn, gió thổi bay cả cây ." Nghe bên tai nghị luận thanh, Phuong Nguyên trong lòng cười lạnh.

Khó trách ở trác ra bản thân Bình Đăng tư chất sau, sẽ tứ phía là địch, một đoạn thời gian rất dài đều chịu đựng sự hà khắc, xem thường, lạnh nhạt.

Kế bên đệ đệ Phương Chính về mặt bình thân, như không thêm đề ý đến.

Đệ Đệ biểu hiện rất khác kiếp trước, kiếp trước Phương Chính khi nghe những nghị luận này thì về mặt u ám, buồn bã, giận dữ.

"Ta sống lại hiệu ứng hồ điệp quá mạnh đi " Phương Nguyên cảm thán nói.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến cậu mợ kiếp trước, thật là có chút thù đoạn. Kêu Trầm Thúy đến bên người mình theo dõi mình dụ dỗ mình, làm cho đệ đệ phải ghen ghét.

Đây đều là cậu mợ cố ý làm ra, chính là muốn khơi mào đệ đệ trong lòng bất mãn với mình, châm ngòi tình nghĩa của hai huynh đệ.

Thế nhân đều không tai họa quả, mà tai họa không cùng.

Kiếp trước chính mình trải qua quá ít, khuyết thiếu kinh nghiệm đối nhân xử thế, đệ đệ lại rất ngốc rất khờ dại, bị cậu mợ châm ngòi thành công.

Sống lại tới nay, mắt thấy được sẽ Khai Khiếu Đại Diễn, cục diện nhìn như khó thay đổi , nhưng là lấy Phương Nguyên ma đạo thù đoạn cùng trí tuệ, cũng không phải không thể thay đổi.

Đệ đệ thì không cần đề ý tới, hắn cũng là người trọng sinh, thân phận bí hiểm, tạm thời không nhắc đến, Trầm Thúy một cái nhỏ nhỏ nô tỳ, càng có thể trước thời gian thu nhập hậu cung. Còn có cậu mợ, tộc trưởng người già, gõ bọn họ ít nhất đều biết trăm loại phương án.

"Nhưng là, ta nhưng không nghĩ làm như vậy nha." Phương Nguyên trong lòng thần nhiên thờ dài.

Cho dù là thân đệ đệ không phải người trọng sinh, vẫn là đệ đệ của kiếp trước thì lại như thế nào, cũng không chút thân tình đáng nói đến, chính là cái ngoại nhân thôi, buông tha cũng liền buông tha.

Cho dù là Trầm Thúy bộ dạng lại xinh đẹp lại như thế nào, không có yêu hắn cùng trung tâm với hắn, bắt quá là một khối thân thể . Thu vào hậu cung ? Nàng còn không xứng.

Cho dù là cậu mợ, tộc trưởng người già lại như thế nào, đều là sinh mệnh khách qua đường, làm gì hao tổn tâm cơ, tiêu tan tinh lực, đến gõ những cái này người qua đường?

Ha ha.

Chỉ cần không trở ngại ta đường đi, vậy một bên chơi đùa chính mình đi, giẫm lên bọn hắn, Phương Nguyên đều khinh thường giẫm lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6:Cổ Nguyệt Phương Nguyên!!

Chương 6:Cổ Nguyệt Phương Nguyên!!

Ánh sáng mặt trời dâng lên đến, hào quang lộng lẫy.Sương núi không phải đậm, bị lợi kiếm giống như dương quang(ánh sáng mặt trời) dễ dàng xuyên thủng.

Một trăm nhiều vị mười lăm tuổi thiếu niên, giờ phút này tụ tập ở nhà chủ các trước.

Gia chủ các liền ở vào sơn trại ở giữa trung ương, cao tới tầng năm, mái cong kiêu sùng, trọng binh gác. Các trước đúng là quảng trường, bên trong phòng thờ phụng Cổ Nguyệt tổ tiên bài vị. Mỗi thay đổi tộc trưởng cũng đều sinh hoạt bắt đầu cuộc sống hàng ngày ở bên trong này, mỗi gặp trọng đại điển lễ, hoặc là có đột phát đại sự, cũng sẽ ở trong này triệu tập người già nhóm thương thảo nghị luận. Đây là toàn bộ sơn trại quyền lợi trung tâm.

"Tốt lắm, đều đúng giờ đến đây. Hôm nay là Khai Khiếu Đại Diễn, là các người nhân sinh trọng đại bước ngoặt. Chuyện phiếm không nói nhiều , đi theo ta đi." Phụ trách việc này , là học đường người già. Hắn râu tóc bạc trắng, tinh thần quắc thước mà dẫn thiếu niên nhóm tiến vào gia chủ các.

Bất quá nhưng không có lên lầu, mà là thông qua một tầng đại đường cửa vào, đi xuống dưới.

Theo chế tạo tốt bậc thang đá, liền tiến vào trong lòng đất động rộng rãi.

Thiếu niên nhóm tới tập phát ra sợ hãi than tiếng động. Trong lòng đất động rộng rãi xa hoa, thạch nhũ tản ra xích chanh hoàng lục thanh lam tử (đỏ cam vàng lục lam chàm tím) thất sắc quang hoa, này sáng rọi chiếu rọi ở thiếu niên nhóm trên mặt, nghe cầu vòng giống như sáng lạn.

Phượng Nguyên hỗn tạp ở trong đám người trung ương, lảng lảng mà xem kỹ này hết thấy, trong lòng âm thầm cân nhắc: "Mấy trăm năm trước, Cổ Nguyệt bộ tộc theo trung thổ di chuyển đến Nam Cương, tại đây Thanh Mao Sơn đóng quân xuống dưới. Đứng là nhìn trũng nơi này trong lòng đất động rộng rãi một cái linh tuyến. Này linh tuyến sản xuất đại lượng nguyên thạch, có thể nói là Cổ Nguyệt Sơn Trại căn cơ."

Được rồi mấy trăm bước, nhưng là càng ngày càng u ám, hơn nữa mơ hồ nghe được tiếng nước.

Chuyển qua chỗ rẽ, một cái chiều rộng ba trượng có thừa mạch nước ngầm, liền hiện ra ở mọi người trước mắt.

Nơi đây thạch nhũ màu ánh sáng, đã là hoàn toàn tiêu thất.

Nhưng là trong bóng đêm, nước sông nhưng tản ra thần nhiên u lam ánh sáng, hình như là trong trời đêm ngân hà.

Nước sông theo động rộng rãi tới tấp ở chỗ sâu trong chảy xuôi lại đây, trong suốt vô cùng, thậm chí có thể nhìn đến bên trong người cá, đồng cỏ và nguồn nước, cùng với đáy sông cát đá.

Ở sông bờ bên kia, là một mảnh biển hoa.

Đây là Cổ Nguyệt bộ tộc cố ý bồi dưỡng Nguyệt Lan Hoa, cánh hoa như mặt trăng nha, bày biện ra thanh lệ thanh nhã lam hồng nhạt. Hoa hành như ngọc, hoa tâm lấp lánh được, hình như là trần châu ở ánh sáng xuống chiếu xạ đi ra ôn nhuận quang hoa.

Chợt liếc mắt một cái nhìn qua, ở tới tấp bối cảnh trung, sông bạn biển hoa thật giống như là một tầng lớn lam xanh hoá thảm, điểm tuyết được không đếm được trần châu.

"Nguyệt Lan Hoa, là rất nhiều Cổ trùng nguyên liệu nấu ăn. Này cánh hoa hải, có thể nói là gia tộc lớn nhất môi trường nuôi cấy mà." Phượng Nguyên đối này trong lòng biết rõ ràng.

"Đẹp quá."

"Thật sự là xinh đẹp nha."

Thiếu niên nhóm xem như mở tầm mắt, một đám hai mắt tỏa ánh sáng, vừa rồi hưng phấn lại khẩn trương.

"Tốt lắm, phía dưới nghe ta báo danh, gọi vào người xuyên qua này sông, đến bờ bên kia đi. Có thể đi bao, thật xa, bước đi rất xa, đương nhiên càng xa càng tốt. Điều nghe rõ rồi chứ đúng không?" Người già giờ phút này nói xong.

"Rõ ràng." Thiếu niên nhóm tới tập xác nhận. Này thật đến phía trước, đều nghe người nhà hoặc là các tiên bối nói qua, hiểu rõ đi càng xa, đại biểu tư chất càng tốt, ngày sau thành tựu cũng lại càng lớn.

"Cổ Nguyệt Trần Bác." Người già cầm danh sách điểm ra đệ nhất nhân.

Nước sông mặc dù chiều rộng nhưng không sâu, chỉ cập thiếu niên tất cái. Trần Bác vẻ mặt nghiêm túc, bước trên sông bạn biển hoa.

Nhất thời hần liền cảm giác được một cỗ ẩn hình áp lực, giống như trước mặt có một mặt nhìn không thấy tường, ở gần cản hần tiến lên.

Chủ yếu là bước đi đều khó khăn là lúc, chân bạn biển hoa trung bỗng nhiên hiện lên một chùm quang điểm, quang điểm rất loáng, hiện ra trắng thuần vẻ.

Ánh sáng hướng Trần Bác tụ tập đi tới, cũng tập trung đến hần trong cơ thể.

Trần Bác nháy mắt cảm giác được áp lực kịch giảm. Kia đồ vô hình bức tường, bỗng nhiên trở nên mềm mại lên.

Hần cẩn rằng dừng sức về phía trước đi, nganh sinh sinh mà chen vào đi. Đi rồi ba bước lúc sau, phía trước áp lực lại tăng nhiều, như nhau phía trước như bức tường giống nhau, không thể lại vào mấy mây.

Nhìn thấy cảnh này, người già thở dài, tại chỗ một bên bản ghi chép, một bên nói: "Cổ Nguyệt Trần Bác, ba bước, không có Cổ sư tư chất. Kế tiếp, Cổ Nguyệt Tảo Tạ."

Trần Bác sắc mặt nhất thời trắng xám, cắn răng, xuyên qua nước sông, trở lại chỗ cũ. Không có tư chất, sau này cũng chỉ có thể làm một phạm nhân còn sống, ở nhà trong tộc cũng chỉ có thể là đứng đầu tầng dưới chót địa vị.

Hần thân hình lung lay sắp đổ, đã kích rất lớn, tương đương là bóp chết cả đời hy vọng.

Rất nhiều người đều hướng hẳn đầu đến thương hại ánh mắt, càng nhiều người thì chú ý được vị thứ hai đi lên bờ đối diện thiếu niên.

Đáng tiếc này thiếu niên, cũng chỉ có thể tiến lên bốn bước, đồng dạng không có tư chất.

Đều không phải là tất cả mọi người có tu hành tư chất, nói chung, mười cái nhân trung có năm người có thể tu hành, cũng đã không sai. Ở Cổ Nguyệt gia tộc trong (dặm), này tỉ lệ còn muốn cao một ít, đạt tới sáu người trình độ.

Đây là bởi vì Cổ Nguyệt tổ tiên, cũng đúng là một thể hệ tộc trưởng, là một vị đại danh đỉnh đỉnh truyền kỳ cường giả, bởi vì tu hành duyên cớ làm cho hẳn trong huyết mạch cất dấu chịu tải lực lượng gen. Cổ Nguyệt tộc nhân bởi vì có hẳn huyết mạch, bởi vậy tư chất phổ biến so sánh cao.

Liên tục hai cái không có tư chất tình huống, khiến trong bóng tối chú ý mặt khác người già nhóm đều sắc mặt khó coi lên, đúng là lão luyện thành thực cổ nguyệt tộc trưởng, cũng hơi hơi nhú mi.

Đúng lúc này, học đường người già hô lên người thứ ba tên: "Cổ Nguyệt Mạc Bắc."

"Ồ!" Một người mặc vải bố quần áo mặt ngựa thiếu niên, khẽ quát một tiếng, trong đám người kia mà ra.

Hắn thân hình cao lớn, so với bạn cùng lứa tuổi muốn trắng kiện nhiều lắm, lộ ra một tia buu hẳn khí tức.

Ba hai bước qua sông, bước trên bờ bên kia.

Mười bước, hai mươi bước, ba mươi bước, lục tục có ánh sáng nhạt tập trung đến hẳn trong cơ thể.

Vẫn đi đến ba mươi sáu bước, rốt cục đi không được.

Thiếu niên nhóm cách ngạn thấy trọn mắt há hốc mồm, học đường người già vui mừng được kêu to lên: "Tốt, Cổ Nguyệt Mạc Bắc, ắt đẳng tư chất, tới nơi này, khiến ta nhìn người nguyên hải!"

Cổ Nguyệt Mạc Bắc liền lại nhớ tới học đường người già bên người, người sau vươn tay, khoát lên thiếu niên bả vai, nhắm mắt ngưng thần tra xét một phen, liền thu hồi tay, gật gật đầu, trên giấy bản ghi chép lên: "Cổ Nguyệt Mạc Bắc, nguyên hải sáu thành sáu, nhưng mạnh mẽ bồi dưỡng."

Này tư chất theo thượng khi đến, phân giáp ắt bình đẳng bốn các loại.

Một vị đỉnh các loại tư chất thiếu niên, bồi dưỡng cái ba năm, có thể tấn chức thành nhất chuyển thâm niên Cổ sư, trở thành gia tộc nền tảng.

Một vị Bình Đẳng tư chất thiếu niên, bồi dưỡng hai năm, phần lớn đều có thể trở thành hai chuyển Cổ sư, trở thành gia tộc trung kiên tồn tại.

Một vị ắt đẳng tư chất, sẽ che chở. Khắp nơi muốn làm là tương lai người già bồi dưỡng, sáu bảy năm công phu, có thể trở thành tam chuyển Cổ sư.

Về phần Giáp Đẳng tư chất, chẳng sợ xuất hiện một vị, đều là toàn bộ gia tộc may mắn. Muốn cẩn thận chiếu cố, nghiêng tài nguyên, mười năm trên dưới có thể trở thành bốn chuyển Cổ sư, đến lúc đó liền có thể cạnh tranh tộc trưởng vị!

Nói cách khác, này Cổ Nguyệt Mạc Bắc chỉ cần trưởng thành lên, đúng là sau này Cổ Nguyệt bộ tộc người già. Khó trách học đường trưởng lão mừng đến ha ha Nhất Tiểu, mà trong bóng tối chú ý chúng người già nhóm đều hết thấy thờ phào nhẹ nhõm, rồi sau đó lại tới tập hướng trong đó một vị người già quăng hâm mộ ánh mắt.

Nhà này lão cũng là một bộ mặt ngựa, đúng là Cổ Nguyệt Mạc Bắc ông nội Cổ Nguyệt Mạc Trần. Trên mặt hẳn sớm đã nhận nhạo tới ý cười, lại khiêu khích mà nhìn thoáng qua chính mình lão đôi đầu: "Thế nào, của ta tôn nhi không kém đi, Cổ Nguyệt Xích Luyện!"

Người già Cổ Nguyệt Xích Luyện một đầu tóc hồng, lúc này hừ lạnh một tiếng, vẫn chưa trả lời, sắc mặt âm trầm thật sự là khó coi.

Nửa canh giờ lúc sau, đã có một nửa thiếu niên đặt chân qua biển hoa, xuất hiện nhiều không ít Bình Đẳng, đỉnh các loại tư chất, đương nhiên không hề tư chất chiếm cơ hồ một nửa.

"Ai, huyết mạch càng ngày càng loãng, hơn nữa những năm gần đây, gia tộc cũng không có xuất hiện vài vị bốn chuyển cường giả, đến tăng cường huyết mạch. Bốn đời tộc trưởng là duy nhất năm chuyển cường giả, kết quả nhưng cùng hoa tửu hành giả đồng quy vu tận, không có lưu lại huyết mạch hậu duệ. Cổ Nguyệt bộ tộc hậu bối tư chất là càng ngày càng yếu." Tộc trưởng thật sâu thở dài được.

Đúng lúc này, học đường người già hô: "Cổ Nguyệt Xích Thành!"

Nghe thế cái tên, người già nhóm tới tập nhìn về phía Cổ Nguyệt Xích Luyện, đây là Cổ Nguyệt Xích Luyện tôn tử.

Cổ Nguyệt Xích Thành dáng người thấp bé, vẻ mặt mặt đỏ, nắm bắt nắm tay, vẻ mặt xuất mồ hôi, có vẻ đặc biệt khẩn trương.

Hắn bước trên bờ bên kia, quang điểm tới tập tập trung hẳn trong cơ thể, liên tiếp đi đến ba mươi sáu bước, lúc này mới dừng bước.

"Lại một người(cái) ắt đẳng!" Học đường người già quát to được.

Thiếu niên nhóm xông lên, tới tập hướng Cổ Nguyệt Xích Thành đầu đến hăm mộ ánh mắt.

"Ha ha ha, ba mươi sáu bước, ba mươi sáu bước!" Cổ Nguyệt Xích Luyện kêu to, thị uy mà trừng mắt Cổ Nguyệt Mạc Trần.

Lần này đến phiên Cổ Nguyệt Mạc Trần sắc mặt xanh mét.

"Cổ Nguyệt Xích Thành sao. . . ." Trong đám người, Phương Nguyên nếu có chút đâm chiêu vuốt ve cằm.

Trong trí nhớ, hẳn bởi vì ở Khai Khiếu Đại Điện trung lâm bừa, mà đã bị trong tộc trừng phạt nghiêm khắc.

Trên thực tế, hẳn tư chất chỉ có Bính Đẳng, nhưng là hẳn ông nội Cổ Nguyệt Xích Luyện vì hẳn làm bộ, bởi vậy có ắt đẳng tư chất biểu hiện giả dối.

Này thật muốn làm tệ, Phương Nguyên trong lòng hiểu rõ mười loại phương án, có chút phương án so với Cổ Nguyệt Xích Thành càng thêm hoàn mỹ. Nếu là biểu hiện ra ắt đẳng, hoặc là Giáp Đẳng tư chất, tất nhiên đã bị gia tộc mạnh mẽ bồi dưỡng.

Nhưng là gần nhất, Phương Nguyên sống lại thời gian quá ngắn, lấy hẳn tình trạng khó có thể chuẩn bị lâm bừa thủ đoạn.

Thứ hai, cho dù là lâm bừa thành công, ngày sau tu hành thời gian tốc độ là che dấu không được, làm theo sẽ lộ bộ mặt thật.

Mà này Cổ Nguyệt Xích Thành nhưng không giống với, hẳn ông nội đúng là Cổ Nguyệt Xích Luyện, là trong gia tộc quyền thế nặng nhất hai cái người già một trong, có thể vì hẳn che lấp.

"Cổ Nguyệt Xích Luyện từ trước đến nay Cổ Nguyệt Mạc Trần đối địch, này hai cái người già là trong gia tộc lớn nhất hai phái thế lực. Vì chèn ép đối thủ, hẳn cần chính mình tôn tử tư chất xuất chúng. Cũng đang là bởi vì vì hẳn ở sau lưng yểm trợ, Cổ Nguyệt Xích Thành mới có thể đủ giấu điểm nhất thời. Trong trí nhớ nếu không kia trận ngoài ý muốn, cũng sẽ không bại lộ."

Phương Nguyên trong mắt lóe ra được tinh mang (ánh sao), cân nhắc được nên như thế nào sử dụng điểm ấy đến mưu đoạt lớn nhất ích lợi đâu?

Tại chỗ vạch trần, tuy rằng phải nhận được gia tộc một điểm tương thưởng, nhưng là nhưng sẽ đắc tội quyền cao chức trọng Cổ Nguyệt Xích Luyện, tuyệt đối không thể lấy.

Trong thời gian ngắn trong vòng, cũng không có thể xảo trá vơ vét tài sản. Bởi vì thực lực rất thấp, ngược lại sẽ tự rước lấy họa.

Chủ yếu là cân nhắc được, bỗng nhiên nghe được học đường người già kêu ra bản thân tên: "Cổ Nguyệt Phương Nguyên!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Nhân tổ tam cổ, hy vọng thông suốt, trường sinh lộ không mờ mịt !!

Chỉ một thoáng, xung quanh một tĩnh, vô số đạo ánh mắt hướng chính mình phóng mà đến.

"Thật sự là càng ngày càng phần khích." Phương Nguyên dưới đáy lòng cười cười, trước mắt bao người, hẳn chảy qua nước sông, bước trên bờ bên kia.

Nhất thời, hẳn liền cảm thấy một tầng áp lực.

Này áp lực đến từ chính biến hóa ở chỗ sâu trong linh tuyến, linh tuyến sinh ra nguyên khí, bởi vì nguyên khí quá mức với nồng nặc tràn đầy, liền làm cho áp lực.

Nhưng là rất nhanh, theo Phương Nguyên bên chân bụi hoa trung, liền bốc lên tới một trận quang điểm.

Quang điểm phiêu rung, bao phủ ở Phương Nguyên toàn bộ thân, cuối cùng kể hết tập trung đến hẳn trong cơ thể.

"Đây là Hi Vọng Cổ." Phương Nguyên trong lòng thì thầm. Người phụ trách tuy rằng không có nói rõ, nhưng hẳn biết đến rất rõ ràng.

Này mỗi một cái quang điểm, đều là một chỉ Cổ.

Cổ tên là hy vọng.

Có một đứng đầu truyền thuyết lâu đời, nói đúng là Hi Vọng Cổ.

Truyền thuyết, thế giới này vừa mới hình thành thời điểm, một mảnh Man Hoang, dã thú hoành hành, xuất hiện người đầu tiên loại, tên gọi nhân tổ. Hắn ăn tươi nuốt sống, sinh hoạt thập phần khó khăn.

Nhất là còn có một đám dã thú, tên gọi Khốn Cảnh, đặc biệt thích nhân tổ hương vị, muốn ăn luôn hắn.

Nhân tổ không có núi đá giống như cường ngạnh thân hình, không có dã thú răng nhọn nanh vuốt, như thế nào cùng này đàn gọi là Khốn Cảnh dã thú tranh đấu đâu? Hắn thực vật nơi phát ra rất không ổn định, cả ngày trốn đông trốn tây, ở vào thiên nhiên thực vật liên thấp bụng, cơ hồ sẽ sinh hoạt không nổi nữa.

Phía sau, có ba đầu Cổ, chủ động tìm tới cửa, đối nhân tổ nói: "Chỉ cần ngươi dùng của ngươi sinh mệnh đến cung cấp nuôi dưỡng chúng ta, chúng ta liền trợ giúp ngươi vượt qua cửa ải khó khăn."

Nhân tổ cùng đường, đành phải đáp ứng rồi này ba đầu Cổ.

Hắn trước dùng chính mình thanh xuân thiếu niên, cung cấp nuôi dưỡng ba chỉ Cổ trung lớn nhất kia chi, kia chỉ Cổ đưa cho hắn lực lượng.

Dựa vào lực lượng, nhân tổ sinh hoạt bắt đầu cải thiện, hắn bắt đầu có ổn định thực vật nơi phát ra, có có thể tự bảo vệ mình lực lượng. Hắn rất thích tàn nhẫn tranh đấu, đánh bại rất nhiều Khốn Cảnh. Nhưng rất nhanh liền ăn đau khổ. Cuối cùng hắn phát hiện, lực lượng không phải vạn năng, nó cũng cần khôi phục cùng tu dưỡng, không thể tùy ý tiêu xài.

Hơn nữa đối với toàn bộ Khốn Cảnh thú đàn đến nói, hắn một cá nhân lực lượng thật sự rất nhỏ.

Nhân tổ rút kinh nghiệm xương máu, quyết định dùng chính mình đứng đầu trẻ trung khoẻ mạnh trung niên, đến cung cấp nuôi dưỡng ba chỉ Cổ trung xinh đẹp nhất kia chi.

Liền, thứ hai chỉ Cổ đưa cho hắn trí tuệ.

Nhân tổ có trí tuệ, học xong tự hỏi cùng tỉnh lại, cũng bắt đầu tích lũy kinh nghiệm. Hắn phát hiện rất nhiều thời điểm vận dụng trí tuệ, so với vận dụng lực lượng cũng có hiệu quả. Dựa vào trí tuệ cùng lực lượng, hắn một lần chinh phục rất nhiều lúc trước không thể chinh phục mục tiêu, đánh chết càng nhiều Khốn Cảnh. Cũng ăn Khốn Cảnh thịt, uống Khốn Cảnh huyết, lấy này ngoan cường sinh tồn đi xuống.

Nhưng ngày vui ngắn chẳng tày gang, nhân tổ già rồi, càng ngày càng lão.

Đây là bởi vì, hắn cái thiếu niên cùng trung niên, đều cung phụng cho Lực Lượng Cổ cùng Trí Tuệ Cổ.

Người một lão, cơ thể liền héo rút, suy nghĩ cũng chuyển không vui.

"Người a, ngươi còn có thể đưa cho chúng ta cái gì đâu, ngươi không nữa cái gì có thể cung phụng chúng ta gì đó." Lực Lượng Cổ cùng Trí Tuệ Cổ phát hiện điểm ấy sau, đều tuyệt tình mà ly khai.

Nhân tổ bị mất lực lượng cùng trí tuệ, lại bị Khốn Cảnh phát hiện, lâm vào thú đàn vây quanh. Hắn già rồi, đã là chạy bất động, hàm răng cũng rụng hết, liền đã quả rau đại đều nhai bất động.

Hắn vô lực mà tê liệt ngã xuống trên mặt đất, xung quanh là rậm rạp Khốn Cảnh, hắn trong lòng tất cả đều là tuyệt vọng.

Ngay tại phía sau, đệ tam Cổ đối hắn nói: "Người a, ngươi cung phụng ta đi, ta có thể cho ngươi thoát ly Khốn Cảnh."

Nhân tổ chảy lệ nói: "Cổ a, ta còn có thể có cái gì đâu? Ngươi xem, Lực Lượng Cổ cùng Trí Tuệ Cổ đều vứt bỏ ta. Mà ta chỉ còn lại lão niên. So sánh với ít năm, cùng trung niên, lão niên tuy rằng không đáng giá nhắc tới, nhưng nếu ta cái lão niên đều cung phụng cho ngươi, của ta sinh mệnh cũng sẽ lập tức kết thúc. Ta hiện tại tuy rằng bị nhốt cảnh vây quanh, nhưng là nhất thời nửa khắc cũng sẽ không chết. Ta còn nghĩ sống lâu một ít thời gian, cho dù là một giây đồng hồ cũng tốt. Cho nên ngươi đi đi, ta đã là không thể cung phụng ngươi."

Kia Cổ lại nói: "Ồ ba chỉ Cổ trung, yêu cầu của ta nhỏ nhất. Người a, ngươi chỉ cần giao trái tim giao cho ta, là có thể."

"Ta đây liền giao trái tim giao cho ngươi đã khỏe." Nhân tổ nói, "Nhưng là Cổ a, ngươi có thể đưa cho ta cái gì đâu? Hiện tại này tuyệt cảnh, cho dù là Lực Lượng Cổ cùng Trí Tuệ Cổ một lần nữa trở lại của ta bên người, cũng thay đổi không được a."

Cùng Lực Lượng Cổ so sánh với, này chỉ Cổ thân hình đứng đầu gầy yếu, chính là một người(cái) nhỏ nhỏ quang điểm. Cùng Trí Tuệ Cổ so sánh với, này chỉ Cổ đứng đầu ảm đạm, chỉ có thể phát ra yếu ớt bạch quang, một điểm đều không hoa mỹ lộng lẫy.

Nhưng là đem người giao trái tim giao cho này chỉ Cổ sau, này chỉ Cổ bỗng nhiên nở rộ ra vô hạn sáng chói, tại đây sáng chói trung, Khốn Cảnh nhóm

hoảng sợ mà kêu to: "Đây là Hi Vọng Cổ, mau bỏ đi, chúng ta Khốn Cảnh sợ nhất hy vọng."

Khốn Cảnh thú đàn nhất thời hết hoảng trở ra.

Nhân tổ trợn mắt há hốc mồm, theo kia một khắc tới, hần đã biết —— đối mặt Khốn Cảnh, liền giao trái tim giao cho hy vọng.

Mà lúc này, Hi Vọng Cổ hội tụ thành một bó buộc ánh sáng lưu, đã là tiến nhập Phuong Nguyên trong cơ thể.

Bởi vì bên ngoài áp lực, chúng nó rất nhanh tụ tập đến Phuong Nguyên bụng, ở rốn xuống ba tắc chỗ, tự phát mà đoàn thành một đoàn.

Phuong Nguyên nhất thời cảm thấy áp lực lấy giảm

Hần bước mở bước chân, tiếp tục đi trước.

Mỗi đi một bước, đều có thể có lực tục Hi Vọng Cổ theo biến hoa trung Phi Đằng mà ra, tập trung hần thân thể, gia nhập ánh sáng đoàn.

Ánh sáng đoàn càng lúc càng lớn, càng ngày càng sáng lên.

Nhưng là cách ngạn người phụ trách nhưng nhũu mảy.

"Này Hi Vọng Cổ số lượng, tựa hồ có chút ít a." Vẫn trong bóng tối chú ý được Phuong Nguyên rất nhiều người già, nhìn đến cảnh này, đều không khỏi địa tâm trung trầm xuống

Tộc trưởng cũng nhũu mảy, này cũng không phải Giáp Đằng tư chất nên có tình cảnh!

Phuong Nguyên đội được áp lực, tiếp tục đi phía trước đi.

"Mười bước dưới, là không có tu hành tư chất. Mười bước đến hai mươi bước trong lúc đó, là đỉnh các loại tư chất. Hai mươi bước đến ba mươi bước trong lúc đó, là Bình Đằng tư chất. Ba mươi bước đến bốn mươi bước, là ất đẳng tư chất. Bốn mươi bước đến năm mươi bước, là Giáp Đằng. Cho tới bây giờ, ta đã là đi rồi hai mươi ba bước."

"Hai mươi bốn, hai mươi lăm, hai mươi sáu. . . . Hai mươi bảy." Phuong Nguyên trong lòng yên lặng mà vài được, tới rồi hai mươi bảy bước thời gian, liền giống như nghe thấy oanh một tiếng, bụng hai thận ở giữa ánh sáng đoàn tích tụ tới rồi cực hạn, đột nhiên mãnh liệt một bùng nổ.

Này một bùng nổ, chỉ phát sinh ở Phuong Nguyên trong cơ thể, ngoại nhân căn bản phát hiện không ra, chỉ có Phuong Nguyên ở trong phút chốc cảm thấy một loại kinh thiên động địa(long trời lở đất) huyền diệu.

Thoáng chốc, hần toàn bộ thân tóc gáy chợt lập, lỗ chân lông nhắm chặt, tâm thần như mãnh liệt rút ra dây cung, chợt trương nhanh.

Rất nhanh, trong óc bỗng nhiên Nhất Không, toàn bộ thân hình mềm nhũn mà, hình như là rơi vào Vân Điện. Tiếng lòng bởi vậy thả lỏng, tóc gáy đỡ thuận, toàn bộ thân sờ hữu lỗ chân lông đều mở ra.

Lập tức, toàn bộ thân tự ra một tầng nhỏ mờ hôi.

Này quá trình, lại nói tiếp có chút dài, này thật đặc biệt ngắn ngủi. Tới mau, đi cũng cực kỳ đột nhiên.

Phuong Nguyên thất thần chính là một cái chớp mắt, trở về qua thần.

Hần trong bóng tối ngưng thần đến trong cơ thể tìm tòi, liền phát hiện bụng rốn dưới, hai thận trung ương trống rỗng xuất hiện một khiêu.

Thông suốt thành công !

Đây là trường sinh hy vọng! !

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Cảm Nghi tác giả Thiên Nghịch !!

Hề lô bà con cô bác !!

Tôi tên Đức Hoàng hay còn gọi là Thiên Nghịch ^^

lai lịch: made in việt nam nhé

Tôi ấp ủ bộ này lâu rồi, giờ mới có thời gian viết ra.

Tôi xem rất tiểu thuyết của trung quốc , nhưng trong lòng luôn có một nỗi ám ức. Bởi vì đa số nhân vật chính phần lớn đều là vận may tề thiên, quang minh chính đại, phẩm đức cao thượng. Mà nhân vật phản diện phần lớn đều là ngu xuẩn điên cuồng đáng ghê tởm, nhìn bề ngoài thì tà khí lẫm liệt, nhưng bên trong thì lại đều giống hồ giấy, nhìn như tà khí, bá đạo, thiết huyết, nhưng gặp nhân vật chính liền đá ra cả quần !!

Nhưng tiểu thuyết Cổ Chân Nhân đã đến với tôi khi tôi chán mấy thể loại hệ thống, phế vật lưu, chính khí lưu, mê gái lưu, đại gái lưu.

Phương Nguyên, nhân vật chính của Cổ Chân Nhân, nhân vật chính cô độc độc hành, cao ngạo hắc ám, sát phạt quyết đoán, cũng không chân nhân. Hắn cũng không che lấp chính mình ác, tuyệt không có dối trá thiện.

Hắn hình tượng vừa thấy liền thập phần tà ác, ma khí nghiêm nghị, sát ý tràn ngập. Tối am hiểu chuyện tình, chính là giẫm lên quy tắc, chém giết danh môn chính đạo.

Hắn một mình một người, cùng toàn bộ thế giới là địch, đem khủng bố bá tán vạn vật sinh linh. Hắn chính là tà phái đại tông sư, có khi kiêu ngạo bá đạo, có khi âm hiểm giả dối, có khi lãnh khốc vô tình, hắn đứng ngạo nghễ cao nhất, tà miệt thế gian, sở hữu khiêu chiến hắn dừng giả đều kết cục thể lương.

Hắn thủ đoạn tàn nhẫn, có lẽ còn đùa bọn cổ trùng, tóm lại vừa thấy chỉ biết không là cái gì thứ tốt.

Tôi xem nhiều bộ truyện đều có những tình tiết máu chó như vậy : đại nhân vật phản diện đem nhân vật chính đánh bại, còn kém cuối cùng một kích trí mệnh. Sau đó đại nhân vật phản diện mà bắt đầu lải nhải kẻ lẽ mà không giết đi nhân vật chính, khiến nhân vật chính âm thầm tích tụ lực lượng, cuối cùng thắng lợi, mỗi lần nhân vật chính gần chết đều có thể phiên bản, lấy được toàn thắng.

Cục diện này, nếu đổi làm nhân vật phản diện đang ở thế hạ phong, tức là như thế này: thường thường nhân vật chính sau khi phát dâm uy , nhân vật phản diện bị đánh bại ngã xuống đất. Đối mặt kiếm của nhân vật chính , nhân vật phản diện bỗng nhiên khóc ròng lưu nước mắt, thể không báo thù, xin tha mạng, nhà có mẹ già 80 tuổi, con nhỏ còn thơ. Nhân vật chính "Tâm từ nhân hậu" do dự, lúc này nhân vật phản diện tuyệt địa phản kích, nhưng không thành công.

Nhân vật chính "tình ngộ", đem nhân vật phản diện hoàn toàn trấn áp đi xuống, đồng thời tâm địa cũng cứng rắn, hét lớn một tiếng "Ti bi vô si hạ lưu dám đánh lén bốn thiếu", cuối cùng đem nhân vật phản diện đánh chết.

Còn có vài nhân vật phản diện, mỗi lần bắt cóc bằng hữu tốt nhân vật chính , muốn dùng bạn hữu để áp chế nhân vật chính, nhưng đều không thành công. Cho dù là ưu thế rất lớn, cũng sẽ mặc danh kỳ diệu bị nhân vật chính đánh bại.

Phương Nguyên có chính mình hành vi phương thức, bị thể nhân không tha, bừa bãi tung hoành, lại khinh thường giải thích. Hắn sát phạt quyết đoán, cũng không vì tình sở khốn, nhìn đến mỹ nữ cũng tuyệt không chân nhân.

Hắn uy danh làm cho tứ hải nghiêm nghị, làm cho người ta đàm sắc biến.

Lý giải hắn kính nể hắn tôn sùng hắn kính yêu hắn, người hận hắn nghiêng răng nghiêng lợi, thi triển các loại thủ đoạn, lại chỉ có thể làm cho hắn càng ngày càng mạnh.

Hắn đi ở con đường của mình , cô độc bao vây lấy hắn, lạnh lùng con người có thể hiểu rõ hết thấy dối trá.

Đối với phê phán phủ quyết, hắn cười nhạo khinh thường. Đối với khoe khoang khoác lác a dua, hắn cười lạnh không nói.

Hắn nại được tịch mịch, thậm chí hưởng thụ tịch mịch.

Hắn không phải đi hướng thành công, như vậy chính là đi hướng hủy diệt.

Hắn là một dũng sĩ, hắn đi trong bóng đêm một mình hành hương, một đường vượt mọi chông gai, mặc kệ là cái gì cũng không có thể ngăn cản hắn. Thần chấn sát thần, Phật chấn sát Phật!

Cảm ơn Cổ Chân Nhân đã giúp tôi thực hiện ước mơ này, ước mơ nhân vật chính tà ác vô tình vô nghĩa đè ép bọn chính đạo nguy quân tử :D

Bộ truyện này tôi viết cũng sẽ không thay đổi hành vi của Phương Nguyên, và cũng sẽ cho Phương Chính tà ác hơn cả Phương Nguyên !!

Đúng, lúc này ta thần ngôn thừa nhận, đây là bộ truyện tà ác.

Thực tà ác, dám hữu cần thận.

Hoan nghênh !! Hoan nghênh!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cô Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Phương Chính Cự Nhiên Là Tư Chất Giáp Đẳng ???

Không khiêu huyền diệu dị thường, tuy rằng ký thác ở Phương Nguyên trong cơ thể, nhưng là cũng không cùng ngũ tạng lục phủ cùng chỗ một không gian. Người có thể nói nó vô cùng lớn, lại có thể nói nó vô cùng bé.

Có người nghĩa chi vì tử phủ, có người nghĩa chi vì hoa tri. Bất quá càng nhiều người nghĩa chi vì nguyên hải không khiêu.

Toàn bộ không khiêu trình cầu hình, không khiêu mặt ngoài lưu động bạch quang, là một tầng quang màng. Chính là lúc trước hy vọng cổ tạc vỡ ra đến, ngưng tụ một tầng quang.

Đúng là bởi vì có tầng này quang màng, mới chống đỡ không khiêu, sẽ không sụp đổ.

Không khiêu bên trong, tự nhiên chính là nguyên hải.

Nước biển tròn nhẵn trong như gương, hiện ra một mảnh bích thanh sắc, lại nùng trù vô cùng, mang theo đồng sáng bóng.

Đây là nhất chuyển cổ sư mới có Thanh Đồng chân nguyên ngưng kết, tục xưng Thanh Đồng hải.

Mặt biển không đến không khiêu một nửa độ cao, chỉ có tứ thành tứ. Đây cũng là bích đẳng tư chất cực hạn.

Mỗi một giọt nước biển, đều là chân nguyên, đại biểu cho Phương Nguyên tinh khí thần ngưng kết, tượng trưng cho hán mười lăm năm qua tích tụ đi ra sinh mệnh tiềm năng.

Cổ sư chính là dùng này chân nguyên đến thúc dục cổ trùng, nói cách khác, từ nay về sau khoảnh khắc, Phương Nguyên liền chính thức mại nhập nhất chuyển cổ sư hàng ngũ.

Không khiêu đã khai, không nữa hy vọng cổ hồi nhập Phương Nguyên trong cơ thể.

Phương Nguyên thu hồi tâm thần, chỉ cảm thấy tiền phương áp lực kiên dày như vách tường, cũng không thể tái tiến thêm một bước.

“Như nhau kiếp trước a.” Đối kết quả này hán lạnh nhạt cười.

“Không thể lại đi sao?” Học đường gia lão ôm một phần vạn hy vọng, cách ngạn hô.

Phương Nguyên trực tiếp xoay người trở về đi, lấy thực tế hành động trả lời hán.

Cái này, liền ngay cả này các thiếu niên cũng phản ứng lại đây.

Nhất thời, chợt nghe ông một tiếng, đám người nổ tung oa.

“Cái gì? Phương Nguyên đi rồi hai mươi bảy bước?”

“Nguyên lai hán chỉ có bích đẳng tư chất?”

“Khó có thể tin, hán như vậy thiên tài, chính là cái bích đẳng?”

Trong đám người nhấc lên sóng to gió lớn.

“Haha, thú vị !!” nàng cũng không ngạc nhiên, vì kết quả này không nằm ngoài dự đoán .

“Đáng giận, cự nhiên chính là cái bích đẳng!” Cổ Nguyệt tộc trưởng âm niết hai đám, thật sâu thở dài một hơi, thất vọng loại tình cảm dạt vu ngôn biểu.

Âm thầm chú ý các gia lão, có nhú mày, có cúi đầu đàm luận, có người ngửa mặt lên trời thở dài.

“Có thể hay không thí nghiệm có làm?”

“Như thế nào khả năng? Đây phương pháp chuẩn xác vô cùng, huống hồ có chúng ta nhìn chăm chăm vào, tác tệ đều khó.”

“Nhưng là, kia hẳn lúc trước biểu hiện cùng tài tình, lại như thế nào giải thích đâu?”

“Nguyên hải tư chất càng cao thiếu niên, xác thực hội biểu hiện ra siêu việt thường nhân đặc tính. Tỷ như thông minh, ngộ tính, trí nhớ, lực lượng, nhanh nhẹn đẳng đẳng. Nhưng là trái lại, này đó đặc tính cũng không đại biểu tư chất nhất định liền cao, hết thấy còn phải lấy thí nghiệm kết quả vì chuẩn.”

“Ai, hy vọng càng lớn thất vọng càng lớn. Cổ Nguyệt bộ tộc là một thể hệ không bằng một thể hệ.”

.....

Lạnh lẽo nước sông, tầm thấp chừng miệt, lạnh có chút đến xương.

Phuong Nguyên như trước mặt không chút thay đổi đi tới, khoảng cách càng ngày càng gần, hẳn có thể rõ ràng nhìn đến học đường gia lão trầm trọng biểu tình, có thể sâu sắc cảm thấy được trên trăm vị thiếu niên đầu đến ánh mắt.

Này trong ánh mắt có kinh ngạc, có chấn động, có trào phúng, may mắn tai nhạc họa, có giật mình, có lạnh lùng.

Giống nhau như đúc tình cảnh, làm cho Phuong Nguyên không khỏi nghĩ tới kiếp trước.

Khi đó chính mình cảm giác trời đều sắp xuống dưới, qua sông khi trượt chân quăng ngã nhất giao, cả người ướt đầm, thất hồn lạc phách. Nhưng không có một người nâng chính mình.

Này đó thất vọng, lạnh lùng biểu tình cùng ánh mắt, như là đao nhọn lăng trì chính mình tâm. Suy nghĩ lung tung vô cùng, ngược lại ả ả làm đau.

Thật giống như là từ cao trên mây ném tới mặt đất, trạm càng cao, rơi càng ngoan.

Bất quá, kiếp này.

Trọng lâm như vậy cảnh tượng, Phuong Nguyên tâm lại bình tĩnh vô cùng.

Hắn nghĩ tới kia truyền thuyết, làm khốn cảnh tiến đến khi, muốn đem tâm giao cho hy vọng.

Nay này hy vọng, ngay tại chính mình trong cơ thể. Tuy rằng này hy vọng không lớn, nhưng đã muốn quá này người không hề tu hành tư chất.

Người khác bởi vậy mà thất vọng, vậy thất vọng đi, có năng lực như thế nào đâu?

Người khác thất vọng cùng ta có quan hệ gì đâu? Quan trọng là chính mình tâm tồn hy vọng!

Năm trăm năm kiếp sống, làm cho hắn hiểu được một cái đạo lý: Con người khi còn sống chỉ phấn khích, ở chỗ chính mình truy đuổi giấc mộng quá trình. Không cần quá nghiêm khắc người bên ngoài không thất vọng hoặc là thích.

Đi con đường của mình, làm cho người bên ngoài thất vọng cùng không thích đi thôi!

“Ai.....” Học đường gia lão thật sâu thở dài một hơi, lại hô, “Tiếp theo vị, Cổ Nguyệt Phuong Chính.”

"Đến lúc ta sử dụng Trang Bức Thuật rồi, hi vọng không làm ta thất vọng !!!"

Cổ Nguyệt Phuong Chính!" Gia lão đại uống, thanh âm ở động rộng rãi trung ơng ơng tiếng vọng.

“A? Ta ở, ta ở!” nàng đang vận dụng Trang Bức Thuật nên không để ý xung quanh, vội vàng luống chạy ra, bất hạnh dưới chân một cái lão đảo, nhất thời quăng ngã cái té ngã, phù phù một tiếng, trùng hợp ngã nhào đến trong sông.

Nhất thời, cười vang.

“Phuong gia huynh đệ, không gì hơn cái này.” Cổ Nguyệt tộc trưởng hừ lạnh một tiếng, đối Cổ Nguyệt Phuong Chính cũng sinh ra một loại phiền chán.

“Cái này dọa người đâu lớn!”" nàng ở nước sông ra sức phịch vài cái, nê hà này đáy sông thậm tron, căn bản trạm không đứng dậy. Cố gắng kết quả, ngược lại có vẻ hắn càng thêm bản thủ bản cước. Trong tai nghe được từng đợt cười vang thanh, điều này làm cho hắn trong lòng càng thêm bối rối.

Nhưng vào lúc này, nàng bỗng nhiên cảm giác một cỗ đại lực đem hắn túm trụ, đầu rớt cục thoát ly mặt nước, thân thể cũng một lần nữa nắm giữ cân bằng.

Chặt vật lau một phen mặt, tái tập trung nhìn vào, chính là Phuong Nguyên nắm áo, đem chính mình nâng dậy .

“Ngươi.....” nàng há mồm muốn nói, đối lấy cũng là nước sắc đến kết quả, tiện đà lại dẫn phát rồi một trận kịch liệt ho khan.

“Ha ha, Phuong gia anh phế vật, ngay cả em cũng chả khác gì!” Trên bờ có người cười nhạo ra tiếng.

Cười vang thanh càng thêm vang dội, học đường gia lão cũng không có đứng ra ngăn cản, hấn thâm cau mày, trong lòng tràn ngập thất vọng.

Nàng lạnh lùng đứng dậy, chợt nghe đến bên tai truyền đến thanh âm: “Đi thôi, tương lai đường, hội thực phần khích đầu, đúng không nhỉ, thân ái đệ đệ”

"Ta cũng nghĩ vậy, thân ái Phuong Nguyên của ta " Nàng nở nụ cười thần bí, đáp lại.

Phuong Nguyên không nhiều lời, vỗ vai nàng, xoay người bước đi.

Nàng vẽ mặt khăn trang, đi hướng hoa hải.

"Hy vọng vào người rồi, Trang Bức Thuật "

.....

Phuong Chính cũng lại đi hai mươi bảy bước?”

“Nguyên lai hấn chỉ có bính đẳng tư chất phế vật giống ca ca !” Nhiều tiếng cười nhạo vang lên.

"Phuong Chính....." Ở trong đám người, Cổ Nguyệt Phuong Nguyên ngẩng đầu lên, khiếp sợ nhìn tranh hà trở về Phuong Chính. Hấn không thể tin được trước mắt một màn, chính mình đệ đệ cư nhiên chính là bính đẳng?

Kiếp trước không phải trắc ra hấn là giáp đẳng tư chất sao ???

Từ khi trọng sinh đến nay, Phuong Chính luôn mang cho hấn bất ngờ này đến bất ngờ khác .

"Chẳng lẽ hấn thi triển thủ đoạn bí mật, giảm bớt tư chất ?? phải rồi, hấn là người trọng sinh, thủ đoạn này chắc là có, hấn cũng không muốn biểu hiện quá chói mắt , cây to đón gió lớn mà "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Ta chỉ cần người hôn ta năm cái !!

Chiều Hôm Đó....

"Phuong Chính, người tư chất hấn là giáp đẳng đi, tại sao lại thành bích đẳng ?" Phuong Nguyên trong lòng đã có suy đoán, nhưng vẫn giả bộ hỏi.

"Hắc hắc, người muốn biết ? thân ái ca ca, đây là độc môn bí thuật, Trang Bức Thuật,so với sát chiêu gấp mặt từng quen biết cường hơn vạn lần, có thể giả trang mọi thứ, lại không tổn chân nguyên, với linh hồn." nàng ngừ khi đắc ý nói.

"Còn cường hơn gấp mặt từng quen biết ??" Phuong Nguyên lần này vẻ mặt cũng không thông dong nữa, mà kinh ngạc thành tiếng, phải biết sát chiêu gấp mặt từng quen biết là do Đạo Thiên Ma Tôn sáng chế, Về “Gấp mặt từng quen biết” Đây tiên đạo sát chiêu, cổ sử lịch sử có rất nhiều thú vị ghi lại.

Đạo Thiên ma tôn dựa vào gấp mặt từng quen biết, chuyển biến các loại hình thái, bộ mặt, từng lấy lực chuyển tu vi, lừa gạt một vị bát chuyển cổ tiên Đặng Tả Nham, khiến cho nghĩ lầm là bạn tri kỉ bạn tốt Vạn Xa Chấn. Kết quả Đặng Tả Nham dẫn sói vào nhà, bị Đạo Thiên ma tôn lợi dụng cơ hội, trộm phúc địa trung rất nhiều trọng bảo.

Sự phát sau, Đặng Tả Nham đại phun ba khẩu máu tươi, phẫn nộ dưới, tìm được Vạn Xa Chấn, đại chiến ba trăm hiệp, đánh cho trời sụp đất nứt.

Vạn Xa Chấn tương đương buồn bức, liều mạng giải thích cũng không thành công. Cuối cùng mạo hiểm, không làm phòng thủ tránh né, làm cho Đặng Tả Nham đánh ba chiêu.

Ba chiêu sau, Vạn Xa Chấn tàn lâm tử vong, rốt cục khiến cho Đặng Tả Nham tin tưởng bọn họ lưỡng trong lúc đó hữu nghị.

Đặng Tả Nham hối hận dưới, không tiếc hết thầy đại giới vì Vạn Xa Chấn trị liệu thương thế. Sau đó không lâu, điều tra rõ chân tướng, đem Đạo Thiên ma tôn coi là tất sát cừu địch.

Vạn Xa Chấn bị thương nặng khó phản, Đặng Tả Nham vừa muốn gặp phải thiên kiếp địa tai, không muốn liên lụy bạn tốt, âm thầm rời đi.

Cũng không tưởng Đạo Thiên ma tôn xem đúng thời cơ, lại lần nữa nguy trang thành hấn bộ mặt, lừa gạt Đặng Tả Nham, nằm ở giường bệnh hoá trang bệnh, ngạnh sinh sinh xảo trá Đặng Tả Nham vô số tu hành tài nguyên.

Sau, Đạo Thiên ma tôn nghênh ngang mà đi.

Đặng Tả Nham nội tình đại thất, ở sau không lâu thiên kiếp địa tai chết. Vạn Xa Chấn nghe được bạn tốt chết thảm, tức giận đến hộc máu ba tháng. Nguyên bản liền thương thể trầm trọng suy yếu bệnh thể, rốt cục chưa gượng dậy nổi kiện. Vài ngày sau cũng mệnh tang giường bệnh.

Đây là tiên đạo sát chiêu “Gặp mặt từng quen biết” Tội hiển hách chiến tích.

Nó không phải công phạt sát chiêu, nhưng gián tiếp hại chết hai vị bát chuyển cổ tiên tánh mạng.

Lịch sử, trừ bỏ này một bút nùng mực màu đậm ghi lại ở ngoài. Còn có vô số sự tích, ghi lại Đạo Thiên ma tôn từng dựa vào này chiêu, phần trừ ăn lão hồ, hoặc là nguy trang cao thủ hại lừa gạt, lại hoặc là biến thành người tuyệt đại náo quá mặc nhân thành, kết quả làm cho người tuyệt cùng mặc nhân đại chiến.

Phuong Nguyên trong lòng tham lam, nhưng ngoài mặt không đổi sắc, hấn nếu có tu vi lục chuyển, sẽ mạnh mẽ cướp đoạt, suru hồn nàng để lấy bí thuật, nhưng hiện tại tu vi còn thấp kém.

Nhưng nàng há lại không biết tính cách của Phuong Nguyên, bèn thần thần bí bí nói :

"Ngươi muốn học "Trang bức thuật của ta không?"

Phuong Nguyên trong lòng kinh ngạc đại chấn, bí thuật lợi hại vậy mà nàng cho mình sao ?

"Ngươi muốn gì?" Phuong Nguyên ngữ khí nghiêm túc hỏi, hấn biết, không có miếng bánh nào trên trời rơi xuống, trên đời này không có gì là miễn phí, tên này lại lịch thần bí, hấn cũng biết muốn có đồ tốt như vậy, phải trả giá rất đắt.

"Ân, điều kiện sao?" Nàng về chiếc cằm không có râu của mình, âm thanh cố ý kéo dài.

Phuong Nguyên trầm trọng nhìn nàng, hấn có nhiều đại sự cần phải làm, nên bí thuật này hấn phải học, dù phải trả giá đại giới cao như thế nào nữa.

"Hôn ta năm cái !! đơn giản vậy thôi." nàng ngữ khí hèn mọn nói.

"Chỉ vậy thôi sao?" Phuong Nguyên ngoài ý muốn hỏi, hấn tưởng điều kiện của nàng rất khó khăn, có khi nguy hiểm cả tính mạng, nhưng điều kiện lại đơn giản như vậy.

"Đúng !! hôn ở đây 2 cái trước " Nàng cúi mặt sát mặt Phuong Nguyên, ngón tay chỉ chỉ bên má phải của mình.

Phuong Nguyên kiếp trước trải qua 500 nhân sinh, hoàn cảnh nào cũng trải qua, nên việc hôn nam nhân với hấn không chút gánh nặng về tâm lý, hơi chần chờ một chút, cũng ghé môi chạm má Phuong Chính.

"Chụt " "chụt " hai tiếng môi chạm má vang lên, nàng cảm giác trên má mình có cảm giác nóng bỏng ướt át, khiến mặt nàng đỏ phừng phừng, tim đập gia tốc, phải rồi, nàng kiếp trước là hủ nữ, lại FA, chưa có cảm giác được nam nhân hôn bao giờ, mà người hôn nàng lúc này lại là người nàng thích. ngay lập tức, trên má

phải của nàng dính hai dấu nước miếng mờ nhạt trên má.

"Chỗ nào nữa?" Phuong Nguyên nhìn khuôn mặt đang đỏ bừng của nàng, lạnh nhạt hỏi, trong lòng hấn cảm thấy kỳ quái, tên thần bí này chả lẽ chưa được hôn bao giờ?

"Ân, bên má trái hai cái. " Nàng xấu hổ, ngữ khí vô lực đáp.

Ngay lập tức, bên má trái của nàng cũng dính liền tiếp hai dấu nước miếng.

"Còn một cái cuối!!" Phuong Nguyên nhắc nhở nàng.

Nàng đột nhiên lấy hai tay ôm cổ Phuong Nguyên, cuối đôi môi xuống môi Phuong Nguyên, và....

Khi môi nàng chạm vào môi Phuong Nguyên, nàng giữ nguyên đó 1 lúc, môi nàng hé mở một chút, rồi nàng để môi của mình cạy mở môi Phuong Nguyên.

Phuong Nguyên hơi ngập ngừng một lát, cũng để môi nàng mở môi hấn, môi trên của nàng chạm vào răng của hấn. Nàng mút nhẹ môi Phuong Nguyên, từ tốn và nhẹ nhàng, Phuong Nguyên cũng phối hợp hé răng ra, nàng mừng rỡ, dùng lưỡi lưỡi lách vào và thám hiểm miệng của Phuong Nguyên. Chiếc lưỡi của nàng như một con rắn, nhẹ nhàng khoắn đều, vân vê trong “hang động” của Phuong Nguyên, nàng đá lưỡi lên xuống sau đó thì rút “quân” về và

tiếp tục hôn môi và cứ thế đưa “quân” sang tấn công tiếp.

Nàng đưa lưỡi chạm vào lưỡi của hắn, nhẹ nhàng đưa lên, đưa xuống, đá qua, đá lại, hút mạnh lưỡi của Phương Nguyên rồi dùng môi mình kèm nhẹ lại, lưỡi khoắn lại áp vào lưỡi Phương Nguyên. Tay phải của nàng thì ép đầu hắn đến gần hơn, tay trái lanh lẹ vuốt ve từ eo xuống mông hắn, tình nghịch bóp nhẹ mông của hắn rồi cho tay chạy dọc lưng một cách nhẹ nhàng, nhưng vẫn không quên dùng chiếc lưỡi câu dẫn lưỡi của Phương Nguyên.

Hai người họ cứ tiếp tục hôn nhau say đắm, đến lúc cả hai thấy khó thở, mới ngừng lại.

Nàng thở hộc hộc, khuôn mặt phỉếm hồng, trên môi nàng còn dính nước bọt của hắn, tay nàng vẫn bóp mông hắn đều đều.

Phương Nguyên lạnh nhạt nhìn nàng, sắc mặt không vì bị nàng cuồng dã chiếm đoạt môi mình mà đỏ mặt.

"Nước bọt của ngươi ngọt lắm" Nàng đưa lưỡi quét một vòng nước bọt của Phương Nguyên còn dính trên môi nàng, tán thưởng nói.

"Cảm ơn, đã hôn nắm cái, ngươi nuốt lời chứ?" Phương Nguyên cười nhạt hỏi.

"Ta đương nhiên...không nuốt lời rồi, ai ngờ lừa dối tiểu Nguyên đáng yêu như vậy được, hắc hắc, ngươi thả lỏng tinh thần, ta dùng linh hồn truyền bí pháp qua cho ngươi." Nàng ngọt ngào nói.

"Tốt" Phương Nguyên phun một chữ, đáp.

.....

"Rồi đó, được chưa?" Nàng vui vẻ hỏi.

"Được rồi, ta phải về nghiên cứu luyện tập bí pháp này, gặp lại sau." Phương Nguyên gật đầu, quay người bước đi, thoáng cái đã đi đến phía xa xa.

Nàng ánh mắt nhìn bóng Phương Nguyên dần xa, khóe miệng nở nụ cười đắc ý, thì thào nói: "Ngươi không thoát khỏi ta được đâu, Phương Nguyên !!!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cổ sư có cửu chuyển, Hoa Tửu lưu di tàng !!

Rất nhanh, một tuần liền trôi qua.

"Người là vạn vật chi linh, cỏ là thiên địa chi tinh. Trên thế giới này tồn tại ngàn vạn loại, nhiều đến không xuể cổ. Chúng nó liên sinh hoạt tại chúng ta chung quanh, ở trong quảng đất, ở trong bụi cỏ, thậm chí tại dã thú trong cơ thể."

"Ở nhân loại sinh sản sinh lợi trong quá trình, tiên hiền từng bước phát hiện cổ trùng ảo diệu. Đã muốn mở không khiếu, vận dụng thân mình chân nguyên đến nuôi nấng, luyện hóa, khổng chế này đó cổ, đạt tới các loại mục đích, chúng ta gọi chung vì cổ sư."

"Mà các ngươi ở bảy ngày trước khai khiếu đại điển trung, đều đã muốn thành công mở không khiếu, ngưng tụ chân nguyên hải, nay đã muốn đều là nhất chuyển cổ sư."

Son trại trung học đường trung, học đường gia lão chính chậm rãi mà nói.

Ở hán đối diện, ngồi Phương Chính năm mươi bảy vị thiếu niên, một đám đều tập trung tinh thần nghe.

Cổ sư thần kỳ cùng cường đại, đã sớm xâm nhập các thiếu niên nội tâm. Bởi vậy gia lão giảng thuật hết thảy, đều thật sâu hấp dẫn bọn họ.

Lúc này, một vị thiếu niên nhấc tay, được đến gia lão sau khi cho phép, liền đứng lên đặt câu hỏi: "Gia lão đại nhân, ta rất nhỏ khi chỉ biết, cổ sư có nhất chuyển, nhị chuyển đẳng đẳng chi phân, ngài tài cán vì chúng ta kể lại giảng thuật một chút sao?"

Cổ Nguyệt Sư gật gù đầu, xua tay ý bảo thiếu niên ngồi xuống: "Cổ sư tổng cộng có cửu đại cảnh giới, từ dưới đến trên, phân biệt là nhất chuyển, nhị chuyển, tam chuyển cho đến cửu chuyển. Mỗi một chuyển đại cảnh giới trung lại phân sơ giai, trung giai, cao giai, cao nhất bốn tiểu cảnh giới. Các ngươi vừa mới trở thành cổ sư, đều là nhất chuyển sơ giai."

“Nếu là sau này các người cố gắng tu hành, tu vi tự nhiên sẽ đề cao, tấn chức nhị chuyển, tam chuyển cũng có khả năng. Đương nhiên, tư chất càng cao, tấn chức khả năng tính lại càng lớn.”

“Đỉnh đẳng tư chất, nguyên hải chiếm cứ không khiêu hai ba thành, thường thường tới có thể tu hành đến nhất chuyển nhị chuyển. Bình đẳng tư chất, nguyên hải là không khiêu bốn năm thành, bình thường hội đứng ở nhị chuyển cảnh giới, chỉ có rất ít một bộ phận có thể may mắn đột phá đến tam chuyển sơ giai. Ất đẳng tư chất, nguyên hải chiếm cứ toàn bộ không khiêu sáu bảy thành, có thể tu đến tam chuyển, thậm chí tứ chuyển. Giáp đẳng tư chất, nguyên hải sung túc, là không khiêu tám chín thành, người như vậy tự nhiên thiên phú tối cao, tối thích hợp cổ sư tu hành, có thể tu hành đến ngũ chuyển.”

“Về phần lực chuyển hướng lên cổ sư, mỗi một cái đều là truyền kỳ, cụ thể ta cũng không quá rõ ràng. Chúng ta Cổ Nguyệt bộ tộc, cũng không có xuất hiện quá lực chuyển cổ sư, nhưng là ngũ chuyển, tứ chuyển cổ sư đều có quá.”

Các thiếu niên lỗ tai đều dựng thẳng lên đến, hai mắt sáng ngời tỏa sáng nghe.

Rất nhiều người không tự chủ được nhìn về phía thứ nhất sắp xếp ngồi nghiêm chỉnh Cổ Nguyệt Phương Chính, đây chính là giáp đẳng tư chất a, trong ánh mắt đều bị tràn ngập hâm mộ ghen tị tình cảm.

Đồng thời cũng có một bộ phận ánh mắt phiêu dốc lòng cầu học đường cuối cùng một loạt kia góc.

Kia dựa vào cửa sổ góc, Cổ Nguyệt Phương Nguyên chính ghé vào trên bàn vù vù ngủ nhiều.

“Xem, còn tại ngủ đâu.” Có người nhẹ nhàng mà nói.

“Đã muốn liên tục ngủ một tuần đi, còn không có hoãn lại đây?” Có người bĩu môi.

“Đâu chỉ đâu, nghe nói hán buổi tối đều đêm không về ngủ, ở ngoài thôn quanh thân du đãng.”

“Có người còn không chỉ một lần nhìn đến, ở buổi tối hán ôm cái vò rượu, say không còn biết gì ở bên ngoài đâu. May mắn mấy năm nay, thôn chung quanh đã muốn bị quét sạch, có vẻ an toàn.” Cùng trường châu đầu ghé tai, các loại đường nhỏ tin tức nhanh chóng truyền lưu.

“Ai, đã kích xác thực quá lớn. Chính mình đỉnh thiên tài tên nhiều năm như vậy, không thể tưởng được kết quả là chính là cái bình đẳng, ha ha.”

“Nếu như vậy cũng liền thôi. Cố tình chính mình kia thân đệ đệ, bị trắc ra giáp đẳng, nay vạn chúng chú mục, hưởng thụ tốt nhất đãi ngộ. Đệ đệ ở thiên, ca ca ở địa nha, chắc chắn.....”

Nghe bên tai càng lúc càng lớn nghị luận thanh, học đường gia lão mày đã muốn ngưng tụ thành một cái ngạt đáp.

Toàn bộ phòng học nội, các thiếu niên đều bị ngồi nghiêm chỉnh, toả sáng sinh cơ sức sống, bởi vậy càng có vẻ quán ngủ ở trên bàn Phương Nguyên và Phương Chính càng thêm bắt mắt chói mắt.

“Đã muốn một tuần trôi qua, còn như vậy suy sút. Hừ, lúc trước cũng là xem đi rồi mất, người như vậy như thế nào có thể là cái thiên tài! cả đệ đệ của hán nữa, trước là phế vật, nay cũng là phế vật” Gia lão tại trong lòng không hờn giận hừ lạnh. Đối với này tình huống, hán đã muốn nói qua Phương Nguyên và Phương Chính rất nhiều lần. Nhưng là không hề hiệu quả, Phương Nguyên hai người huynh đệ như cũ làm theo ý mình. Mỗi chương khóa đều là ngủ đi qua, làm cho phụ trách dạy học gia lão thập phần đau đầu cùng cảm tức.

“Tính, bất quá là cái bình đẳng. Ngay cả điểm ấy đã kích đều không chịu nổi, cứ như vậy tâm tính bồi dưỡng đi ra, cũng khó kham trọng dụng, ngược lại là lãng phí gia tộc tài nguyên.” Gia lão trong lòng đối Phương Nguyên hai huynh đệ thập phần thất vọng.

Phương Nguyên huynh đệ bất quá là bình đẳng tư chất, tâm tính quá non nớt, bất thành khí.

Học đường gia lão vừa nghĩ, một bên trong miệng lại tiếp tục vừa mới trong lời nói đề:“Ồ tộc của ta lịch sử, xuất hiện quá rất nhiều cường giả. Trong đó ngũ chuyển cường giả, còn có hai vị. Một vị là một thế hệ tộc trưởng, là của chúng ta lão tổ tông, chính là hán sáng lập Cổ Nguyệt sơn trại. Còn có một vị, là bốn đời tộc trưởng. Thiên tư trác tuyệt, vẫn tu hành đến ngũ chuyển cổ sư cảnh giới. Nếu không kia ti bi vô si ma đầu Hoa Tửu hành giả đánh lên trong lời nói, cố gắng có thể tấn chức thành lục chuyển cổ sư cũng nói không chừng. Ai.....”

Nói tới đây, Cổ Nguyệt Sư thật sâu thở dài.

Bực giảng hạ, các thiếu niên đều lòng đầy cảm phần kêu la đứng lên.

“Đều là kia Hoa Tửu hành giả, quá âm hiểm giả dối!”

“Đáng tiếc chúng ta bốn đời tộc trưởng trách tâm nhân hậu, tráng niên sớm thế.”

“Chỉ hận ta không có sinh ra sớm mấy trăm năm, nếu không nhìn thấy kia ma đầu, nhất định phải liều chết bóc trần hán đáng ghê tởm sắc mặt.”

Bốn đời tộc trưởng cùng Hoa Tửu hành giả điển cố, Cổ Nguyệt tộc nhân không có một không biết.

Hoa Tửu hành giả đồng dạng là ngũ chuyển cổ sư, là làm ác nhiều năm hái hoa đại đạo, ở ngay lúc đó ma đạo trung tiếng tăm lừng lẫy. Mấy trăm năm

trước, hần lên đến Thanh Mao sơn, ý đồ ở Cổ Nguyệt sơn trại trung gây án, kết quả bị bốn đời tộc trưởng xuyên qua. Một hồi kinh thiên động địa đại kịch chiến sau, Hoa Tửu hành giả bị đánh quỵ xuống đất cầu xin tha thứ, bốn đời tộc trưởng tâm từ nhân hậu, tính tha cho hần một mạng. Kết quả Hoa Tửu hành giả đột nhiên làm khó dễ đánh lén, trọng thương bốn đời tộc trưởng.

Tộc trưởng giận dữ, đương trường kích tể Hoa Tửu hành giả, nhưng là theo sau cũng trọng thương không trùng trị, buông tay nhân gian.

Bởi vậy, ở sở hữu Cổ Nguyệt tộc nhân trong lòng, bốn đời tộc trưởng là vì sơn trại mà hy sinh anh hùng nhân vật.

“Hoa Tửu hành giả sao.....” Bị học đường gia lão nhiệt huyết nói lớn đánh thức, cuối góc Phưong Nguyên mở mộng lung mất buồn ngủ.

Hần kết rắn chắc thực thân cái đại lười eo, trong lòng cũng không oán niệm như mấy tộc nhân khác, hần nghĩ thầm: “Này Hoa Tửu hành giả, rốt cuộc chết ở làm sao? Vì cái gì ta đem sơn trại chung quanh đều vòng vo cái biển, còn chưa tìm được hần di sản?”

Trong trí nhớ, ước chừng là hai tháng sau, một vị trong tộc cổ sư bởi vì thất tình mà say rượu, say như chết nằm ở sơn trại ngoài, kết quả bốn phía rượu hương khí tức, ngoài ý muốn đưa tới một đầu tửu trùng.

Cổ sư mừng rỡ, muốn bắt giữ. Tửu trùng cuồng quật chạy trốn, cổ sư theo đuổi không bỏ, theo tửu trùng tung tích, phát hiện một chỗ bí ẩn cái động khẩu, đi thông địa hạ.

Tửu trùng là thực trân quý một loại cổ, này cổ sư mang theo cảm giác say, liền mạo hiểm tiến vào cái động khẩu, đi vào địa hạ bí động. Sau đó liền phát hiện Hoa Tửu hành giả thi hài, còn có lưu lại di sản.

Cổ sư trở lại sơn trại sau, hội báo sở hữu phát hiện, lập tức khiến cho toàn bộ gia tộc đại oanh động.

Mà kia cổ sư cũng bởi vậy được ích, tu vi càng thêm xông ra, ngược lại hấp dẫn kia từng vứt bỏ hần tình lữ quay lại tâm ý. Trở thành nhất thời nhân vật phong vân.

“Đáng tiếc tin tức này, ta cũng chỉ nghe nói đại khái, cũng không biết xác thực vị trí. Lúc ấy cũng không nghĩ tới sẽ có trọng sinh một ngày này a. Hoa Tửu hành giả, người rốt cuộc chết ở làm sao?”

Hần mấy ngày qua, mua rất nhiều rượu, vừa đến ban đêm ngay tại sơn trại chung quanh đi dạo. Muốn mượn phát ra mùi rượu, đến hấp dẫn đến tửu trùng lộ diện. Đáng tiếc, chính là không thấy kia tửu trùng, kết quả làm người ta thập phần thất vọng.

“Nếu là tìm được kia tửu trùng, luyện hóa vì bản mạng cổ, so với trong gia tộc nguyệt quang cổ tốt hơn. Trong chớp mắt, đã muốn đến tháng tư, thời gian không ta đợi nha.” Phưong Nguyên thở dài một hơi, cúi xuống ngủ tiếp.

“Hoa Tửu Hành Giả, hắc hắc, theo trí nhớ kiếp trước đọc nguyên tác, ta không như Phưong Nguyên, ta biết cách lấy tửu trùng, nhưng là....ta có Vạn Giới Hệ Thống, muốn cái gì cổ còn không có, nhưng ta có nên lấy tửu trùng, rồi tặng cho Phưong Nguyên, đổi lấy hảo cảm của hần?” Nàng nghĩ nghĩ, , tầm mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ.

Chỉ thấy trời xanh mây trắng hạ, đàn sơn xanh um kéo dài khai đi. Gần chỗ còn lại là một mảnh rừng trúc.

Đây là Thanh Mao sơn đặc hữu mâu trúc, các thẳng tắp đặc trưng một cái thẳng tắp, đồng thời mũi nhọn phong duệ dị thường, giống như mũi thương.

Cách đó không xa rừng cây, đã muốn nổi lên tân lục. Rút ra chồi, hoàng lục một mảnh. Thịnh thoảng có xinh đẹp màu tước nhĩ, rơi xuống chi cành.

Xuân phong đánh úp lại, đem thanh sơn nước biếc tươi mát hơi thở bao vây lấy, thổi sái nhân gian.

Chút bất tri bất giác, này đường khóa tiếp cận kết thúc. Học đường gia lão cuối cùng thông tri nói: “Này một tuần đến, ta dạy hội các người như thế nào minh tướng, coi tự thân không khiêu nguyền hải. Như thế nào ngồi xuống, điều động trong cơ thể chân nguyên. Hiện tại là thời điểm luyện hóa các người bản mạng cổ. Này chương khóa sau khi kết thúc, các người phải đi học đường cổ thất, chọn lựa cổ trùng. Tuyền cổ trùng sau, trở về gia tiềm tu. Thăng đến luyện hóa cổ trùng, lại đến học đường tiếp tục đi học. Đồng thời, này cũng là các người trận đầu khảo hạch. Ai có thể bạt thứ nhất, sẽ có hai mươi khối nguyên thạch dày thưởng cho.”

Ác!

Ngay sau đó, toàn bộ học đường đều hoan hô đứng lên.

“Tạm thời đi chọn đại một loại cổ trùng, rồi đem đến hệ thống hỏi đoái.” nàng nghĩ thầm.

Ở một góc khác...

“Hò, Rốt cục muốn luyện hóa cổ trùng, ta đây nên chọn lựa cái gì cổ trùng tốt đâu?” Phưong Nguyên trong ánh mắt ánh sao chột lóe rồi biến mất. Rất nhanh, một tuần liền trôi qua.

“Người là vạn vật chi linh, cổ là thiên địa chi tinh. Trên thế giới này tồn tại ngàn vạn loại, nhiều đếm không xuể cổ. Chúng nó liền sinh hoạt tại chúng ta chung quanh, ở trong quãng đất, ở trong bụi cỏ, thậm chí tại dã thú trong cơ thể.”

“Ở nhân loại sinh sản sinh lợi trong quá trình, tiền hiền từng bước phát hiện cổ trùng ảo diệu. Đã muốn mở không khiêu, vận dụng thân mình chân nguyên đến nuôi nấng, luyện hóa, không chừa này đó cổ, đạt tới các loại mục đích, chúng ta gọi chung vì cổ sư.”

“Mà các người ở bảy ngày trước khai khiêu đại điển trung, đều đã muốn thành công mở không khiêu, ngưng tụ chân nguyên hải, nay đã muốn đều là nhất chuyển cổ sư.”

Son trại trung học đường trung, học đường gia lão chính chậm rãi mà nói.

Ở hán đối diện, ngồi Phương Chính năm mươi bảy vị thiếu niên, một đám đều tập trung tinh thần nghe.

Cổ sư thần kỳ cùng cường đại, đã sớm xâm nhập các thiếu niên nội tâm. Bởi vậy gia lão giảng thuật hết thảy, đều thật sâu hấp dẫn bọn họ.

Lúc này, một vị thiếu niên nhắc tay, được đến gia lão sau khi cho phép, liền đứng lên đặt câu hỏi: “Gia lão đại nhân, ta rất nhỏ khi chỉ biết, cổ sư có nhất chuyển, nhị chuyển đẳng đẳng chi phân, ngài tài cán vì chúng ta kể lại giảng thuật một chút sao?”

Cổ Nguyệt Sư gật gù đầu, xua tay ý bảo thiếu niên ngồi xuống: “Cổ sư tổng cộng có cửu đại cảnh giới, từ dưới đến trên, phân biệt là nhất chuyển, nhị chuyển, tam chuyển cho đến cửu chuyển. Mỗi một chuyển đại cảnh giới trung lại phân sơ giai, trung giai, cao giai, cao nhất bốn tiểu cảnh giới. Các người vừa mới trở thành cổ sư, đều là nhất chuyển sơ giai.”

“Nếu là sau này các người cố gắng tu hành, tu vi tự nhiên sẽ đề cao, tấn chức nhị chuyển, tam chuyển cũng có khả năng. Đương nhiên, tư chất càng cao, tấn chức khả năng tính lại càng lớn.”

“Đỉnh đẳng tư chất, nguyên hải chiếm cứ không khiêu hai ba thành, thường thường tới có thể tu hành đến nhất chuyển nhị chuyển. Bình đẳng tư chất, nguyên hải là không khiêu bốn năm thành, bình thường hội đứng ở nhị chuyển cảnh giới, chỉ có rất ít một bộ phận có thể may mắn đột phá đến tam chuyển sơ giai. Át đẳng tư chất, nguyên hải chiếm cứ toàn bộ không khiêu sáu bảy thành, có thể tu đến tam chuyển, thậm chí tứ chuyển. Giáp đẳng tư chất, nguyên hải sung túc, là không khiêu tám chín thành, người như vậy tự nhiên thiên phú tối cao, tối thích hợp cổ sư tu hành, có thể tu hành đến ngũ chuyển.”

“Về phần lực chuyển hướng lên cổ sư, mỗi một cái đều là truyền kỳ, cụ thể ta cũng không quá rõ ràng. Chúng ta Cổ Nguyệt bộ tộc, cũng không có xuất hiện quá lực chuyển cổ sư, nhưng là ngũ chuyển, tứ chuyển cổ sư đều có quá.”

Các thiếu niên lỗ tai đều dựng thẳng lên đến, hai mắt sáng ngời tỏa sáng nghe.

Rất nhiều người không tự chủ được nhìn về phía thứ nhất sắp xếp ngồi nghiêm chỉnh Cổ Nguyệt Phương Chính, đây chính là giáp đẳng tư chất a, trong ánh mắt đều bị tràn ngập hâm mộ ghen tị tình cảm.

Đồng thời cũng có một bộ phận ánh mắt phiêu dốc lòng cầu học đường cuối cùng một loạt kia góc.

Kia dựa vào cửa sổ góc, Cổ Nguyệt Phương Nguyên chính ghé vào trên bàn vù vù ngủ nhiều.

“Xem, còn tại ngủ đâu.” Có người nhẹ nhàng mà nói.

“Đã muốn liên tục ngủ một tuần đi, còn không có hoãn lại đây?” Có người bĩu môi.

“Đâu chỉ đâu, nghe nói hán buổi tối đều đêm không về ngủ, ở ngoài thôn quanh thân du đãng.”

“Có người còn không chỉ một lần nhìn đến, ở buổi tối hán ôm cái vò rượu, say không còn biết gì ở bên ngoài đâu. May mắn mấy năm nay, thôn chung quanh đã muốn bị quét sạch, có vẻ an toàn.” Cùng trường châu đầu ghé tai, các loại đường nhỏ tin tức nhanh chóng truyền lưu.

“Ài, đã kích xác thực quá lớn. Chính mình đỉnh thiên tài tên nhiều năm như vậy, không thể tưởng được kết quả là chính là cái bình đẳng, ha ha.”

“Nếu như vậy cũng liền thôi. Cô tình chính mình kia thân đệ đệ, bị trắc ra giáp đẳng, nay vạn chúng chú mục, hưởng thụ tốt nhất đãi ngộ. Đệ đệ ở thiên, ca ca ở địa nha, chắc chắn.....”

Nghe bên tai càng lúc càng lớn nghị luận thanh, học đường gia lão này đã muốn ngưng tụ thành một cái ngạt đáp.

Toàn bộ phòng học nội, các thiếu niên đều bị ngồi nghiêm chỉnh, toả sáng sinh cơ sức sống, bởi vậy càng có vẻ quán ngủ ở trên bàn Phương Nguyên và Phương Chính càng thêm bất mất chói mắt.

“Đã muốn một tuần trôi qua, còn như vậy suy sút. Hừ, lúc trước cũng là xem đi rồi mất, người như vậy như thế nào có thể là cái thiên tài! cả đệ đệ của hán nữa, trước là phế vật, nay cũng là phế vật.” Gia lão tại trong lòng không hơn giận hờn lạnh. Đối với này tình huống, hán đã muốn nói qua Phương Nguyên và Phương Chính rất nhiều lần. Nhưng là không hề hiệu quả, Phương Nguyên hai người huynh đệ như cũ làm theo ý mình. Mỗi chương khóa đều là ngủ đi qua, làm cho phụ trách dạy học gia lão thập phần đau đầu cùng căm tức.

“Tính, bất quá là cái bình đẳng. Ngay cả điểm ấy đã kích đều không chịu nổi, cứ như vậy tâm tính bồi dưỡng đi ra, cũng khó kham trọng dụng, ngược lại là lãng phí gia tộc tài nguyên.” Gia lão trong lòng đối Phương Nguyên hai huynh đệ thập phần thất vọng.

Phương Nguyên huynh đệ bất quá là bình đẳng tư chất, tâm tính quá non nớt, bất thành khí.

Học đường gia lão vừa nghĩ, một bên trong miệng lại tiếp tục vừa mới trong lời nói đề: “Ồ tộc của ta lịch sử, xuất hiện quá rất nhiều cường giả. Trong đó ngũ chuyển cường giả, còn có hai vị. Một vị là một thể hệ tộc trưởng, là của chúng ta lão tổ tông, chính là hấn sáng lập Cổ Nguyệt sơn trại. Còn có một vị, là bốn đời tộc trưởng. Thiên tư trác tuyệt, vẫn tu hành đến ngũ chuyển cổ sư cảnh giới. Nếu không kia ti bi vô sỉ ma đầu Hoa Tửu hành giả đánh lên trong lời nói, cố gắng có thể tấn chức thành lục chuyển cổ sư cũng nói không chừng. Ai.....”

Nói tới đây, Cổ Nguyệt Sư thật sâu thở dài.

Bực giảng hạ, các thiếu niên đều lòng đầy cảm phần kêu la đứng lên.

“Đều là kia Hoa Tửu hành giả, quá âm hiểm giả dối !”

“Đáng tiếc chúng ta bốn đời tộc trưởng trạch tâm nhân hậu, tráng niên sớm thế.”

“Chỉ hận ta không có sinh ra sớm mấy trăm năm, nếu không nhìn thấy kia ma đầu, nhất định phải liều chết bóc trần hấn đáng ghê tởm sắc mặt.”

Bốn đời tộc trưởng cùng Hoa Tửu hành giả điển cố, Cổ Nguyệt tộc nhân không có một không biết.

Hoa Tửu hành giả đồng dạng là ngũ chuyển cổ sư, là làm ác nhiều năm hái hoa đại đạo, ở ngay lúc đó ma đạo trung tiếng tăm lừng lẫy. Mấy trăm năm trước, hấn lên đến Thanh Mao sơn, ý đồ ở Cổ Nguyệt sơn trại trung gây án, kết quả bị bốn đời tộc trưởng xuyên qua. Một hồi kinh thiên động địa đại kịch chiến sau, Hoa Tửu hành giả bị đánh quỵ xuống đất cầu xin tha thứ, bốn đời tộc trưởng tâm từ nhân hậu, tính tha cho hấn một mạng. Kết quả Hoa Tửu hành giả đột nhiên làm khó dễ đánh lên, trọng thương bốn đời tộc trưởng.

Tộc trưởng giận dữ, đương trường kích tử Hoa Tửu hành giả, nhưng là theo sau cũng trọng thương không trùng trị, buông tay nhân gian.

Bởi vậy, ở sở hữu Cổ Nguyệt tộc nhân trong lòng, bốn đời tộc trưởng là vì sơn trại mà hy sinh anh hùng nhân vật.

“Hoa Tửu hành giả sao.....” Bị học đường gia lão nhiệt huyết nói lớn đánh thức, cuối góc Phương Nguyên mở miệng lung mất buồn ngủ.

Hắn kết rắn chắc thực thân cái đại lười eo, trong lòng cũng không oán niệm như mấy tộc nhân khác, hấn nghĩ thầm “Này Hoa Tửu hành giả, rốt cuộc chết ở làm sao? Vì cái gì ta đem sơn trại chung quanh đều vòng vo cái biển, còn chưa tìm được hấn di sản?”

Trong trí nhớ, ước chừng là hai tháng sau, một vị trong tộc cổ sư bởi vì thất tình mà say rượu, say như chết nằm ở sơn trại ngoài, kết quả bốn phía rượu hương khí tức, ngoài ý muốn đưa tới một đầu tử trùng.

Cổ sư mừng rỡ, muốn bắt giữ. Tử trùng cuồng quật chạy trốn, cổ sư theo đuổi không bỏ, theo tử trùng tung tích, phát hiện một chỗ bí ẩn cái động khẩu, đi thông địa hạ.

Tử trùng là thực trân quý một loại cổ, này cổ sư mang theo cảm giác say, liền mạo hiểm tiến vào cái động khẩu, đi vào địa hạ bí động. Sau đó liền phát hiện Hoa Tửu hành giả thi hài, còn có lưu lại di sản.

Cổ sư trở lại sơn trại sau, hội báo sở hữu phát hiện, lập tức khiến cho toàn bộ gia tộc đại oanh động.

Mà kia cổ sư cũng bởi vậy được ích, tu vi càng thêm xông ra, ngược lại hấp dẫn kia từng vứt bỏ hấn tình lữ quay lại tâm ý. Trở thành nhất thời nhân vật phong vân.

“Đáng tiếc tin tức này, ta cũng chỉ nghe nói đại khái, cũng không biết xác thực vị trí. Lúc ấy cũng không nghĩ tới sẽ có trọng sinh một ngày này a. Hoa Tửu hành giả, người rốt cuộc chết ở làm sao?”

Hắn mấy ngày qua, mua rất nhiều rượu, vừa đến ban đêm ngay tại sơn trại chung quanh đi dạo. Muốn mượn phát ra mùi rượu, đến hấp dẫn đến tử trùng lộ diện. Đáng tiếc, chính là không thấy kia tử trùng, kết quả làm người ta thập phần thất vọng.

“Nếu là tìm được kia tử trùng, luyện hóa vì bản mạng cổ, so với trong gia tộc nguyệt quang cổ tốt hơn. Trong chớp mắt, đã muốn đến tháng tư, thời gian không ta đợi nha.” Phương Nguyên thở dài một hơi, cúi xuống ngủ tiếp.

“Hoa Tửu Hành Giả, hắc hắc, theo trí nhớ kiếp trước đọc nguyên tác, ta không như Phương Nguyên, ta biết cách lấy tử trùng, nhưng là....ta có Vạn Giới Hệ Thống, chắc có hồi đoái vật phẩm, nên ta tạm thời không cần thiết cổ trùng, nên ta có nên lấy tử trùng, rồi tặng cho Phương Nguyên, để dụ dỗ hấn như bữa trước ?” Nàng nghĩ nghĩ đến bữa dùng Trang Bức Thuật dụ dỗ Phương Nguyên, ngọt ngào cười, tâm mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ.

Chỉ thấy trời xanh mây trắng hạ, đàn sơn xanh um kéo dài khai đi. Gần chỗ còn lại là một mảnh rừng trúc.

Đây là Thanh Mao sơn đặc hữu mẫu trúc, các thẳng tắp đặc tượng một cái thẳng tắp, đồng thời mũi nhọn phong duệ dị thường, giống như mũi thương.

Cách đó không xa rừng cây, đã muốn nổi lên tân lục. Rút ra chồi, hoàng lục một mảnh. Thịnh thoàng có xinh đẹp màu tước nhĩ, rơi xuống chi cành.

Xuân phong đánh úp lại, đem thanh sơn nước biếc tươi mát hơi thở bao vây lấy, thổi sái nhân gian.

Chút bất tri bất giác, này đường khóa tiếp cận kết thúc. Học đường gia lão cuối cùng thông tri nói: “Này một tuần đến, ta dạy hội các người như thế nào

minh tướng, coi tự thân không khiêu nguyên hải. Như thế nào ngồi xuống, điều động trong cơ thể chân nguyên. Hiện tại là thời điểm luyện hóa các người bản mạng cổ. Nay chương khóa sau khi kết thúc, các người phải đi học đường cổ thất, chọn lựa cổ trùng. Tuyển cổ trùng sau, trở về gia tiềm tu. Thắng đến luyện hóa cổ trùng, lại đến học đường tiếp tục đi học. Đồng thời, này cũng là các người trận đầu khảo hạch. Ai có thể bạt thứ nhất, sẽ có hai mươi khối nguyên thạch dày thưởng cho.”

Ác!

Ngay sau đó, toàn bộ học đường đều hoan hô đứng lên.

Ở một góc khác...

“Hô, Rốt cục muốn luyện hóa cổ trùng, ta đây nên chọn lựa cái gì cổ trùng tốt đâu?” Phương Nguyên trong ánh mắt ánh sao chột lóc rồi biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Nhiệm Vụ !! Lựa Chọn Cổ Trùng !!

Tối hôm đó....

Nàng trong lòng mặc niệm! Đến đại sảnh "

Đột nhiên nàng cảm thấy hoa mắt, trời đất đảo lộn, trong nháy mắt, nàng đã xuất hiện giữa đại sảnh rộng lớn.

"Tiểu muội muội, nhớ ca hã " Một giọng nói già nua bí ối lên tiếng.

"Lăn đi lão già, bọn nương đến đây muốn hỏi, vạn giới hệ thống có hối đoái được vật phẩm không vậy ?"

"Không, vì tu vi của người còn thấp, hệ thống cùng tu vi của người một dạng, nên không thể hối đoái vật phẩm mình muốn, nhưng có thể làm nhiệm vụ, chỉ cần làm xong nhiệm vụ sẽ được ban thưởng ngẫu nhiên vật phẩm, công pháp "

Nghe xong hệ thống gia gia trả lời, nàng hận không thể lập tức xắn tay xắn áo lao vào làm nhiệm vụ . Hưng phấn một lúc sau , nàng liền đối với hệ thống gia gia khua tay khua chân nói :

“Lão già ngài mau mau ban nhiệm vụ, bọn nương không thể chờ đợi thêm được nữa “

Yên tĩnh khoảng vài phút sau một thanh âm tràn đầy máy móc và lạnh lùng vang bên tai nàng :

“ Ban bố nhiệm vụ : Tuyển chọn cổ trùng "

Nhiệm vụ thưởng cho: Tiểu bồi nguyên đan

Độ khó: F+(thấp nhất độ khó)

Nhiệm vụ thất bại : Hệ thống chủ động từ bỏ kí chủ , đem linh hồn cho tiêu diệt “

"Ta kháo " Nàng nghe nhiệm vụ thất bại, câu chữ thể không nín được phun ra miệng.

Sáng hôm sau....

Học đường bên cạnh thiết lập một cái cổ thất. Cổ thất cũng không lớn, chỉ có sáu mươi bình phương mét.

Cổ sư tu hành, cổ trùng chính là thực lực máu chốt.

Chương trình học nhất chấm dứt, hưng phấn các thiếu niên liền hướng cổ thất chen chúc mà đến.

“Xếp hàng, một đám tiến vào.” Tiếng hét phần nộ đột nhiên khởi, cổ cửa phòng ngoại tự nhiên có người gác.

Các thiếu niên một đám đi vào, lại đi ra.

Đến phiên nàng đi vào cổ thất.

Chỉ thấy này phòng nội rất có Càn Khôn, bốn vách tường đều làm thành cách động, này đó nội khảm địa phương ô vuông một cái lần lượt một cái. Ô vuông có lớn có nhỏ, lớn siêu bất quá sa oa, nhỏ nhỏ bất quá quyền đầu.

Rậm rạp ô vuông, bãi làm ra về đủ loại kiểu dáng dụng cụ, có khi là màu xám thạch bồn, có khi là xanh tươi ngọc bàn, có khi là tinh xảo thảo lung, có khi là đào chế âm lô.

Này đó dụng cụ trung liền tồn đường đủ loại cổ trùng.

Có chút cổ trùng lặng im không tiếng động, có chút cổ trùng lại tranh cãi âm ỉ thật sự, phát ra xèo xèo chi, khanh khách lạc, tất tốt tất tốt đặng đặng đủ loại thanh âm, tụ tập thành một chi sinh mệnh hòa âm.

“Cổ trùng cũng chia cửu đại trình tự, chiếu ứng cổ sư cửu chuyển cảnh giới. Này đó cổ trùng đều là nhất chuyển cổ trùng.” Nàng nhìn quét một vòng, nhất thời trong lòng biết rõ ràng.

Bình thường đến giảng, nhất chuyển cảnh giới cổ sư, chỉ có thể dùng nhất chuyển trình tự cổ trùng. Nếu là vượt cấp thúc dục cao đẳng cổ trùng, cổ sư thường thường cần trả giá cực kỳ thâm trọng đại giới.

Hơn nữa cổ trùng cũng cần nuôi nấng, nuôi nấng cao đẳng cổ trùng sở hao phí đại giới, thường thường cũng không phải thấp hơn cổ sư có thể thừa nhận được rất tốt.

Đối với người mới cổ sư đến giảng, không phải đặc thù tình huống, đều đã lựa chọn nhất chuyển cổ trùng tiến hành lần đầu luyện hóa.

Mà cổ sư luyện hóa thứ nhất chích cổ trùng, ý nghĩa trọng đại, xưng là bản mạng cổ, tánh mạng giao tu. Một khi diệt vong, cổ sư nhất định gặp bị thương nặng.

ại đây mặt tường động vị trí thoáng dựa vào thượng trong đó một tầng, là một loạt bạc trắng bàn. Từng cái bàn thượng đều bãi làm ra về một chích cổ trùng.

Này cổ trùng trong suốt trong sáng, loan loan Như Nguyệt, hình như là một khối lam thủy tinh, ở bạc trắng san xê làm nổi bật hạ, hiện ra ra một cổ thanh u khí.

Cổ tên nguyệt quang, là Cổ Nguyệt bộ tộc trấn tộc cổ trùng, tuyệt đại đa số tộc nhân đều lựa chọn nó trở thành bản mạng cổ. Nó đều không phải là là thiên nhiên cổ trùng, mà là trải qua Cổ Nguyệt bộ tộc bí pháp đào tạo mà đến, địa phương khác không có, có thể nói là Cổ Nguyệt bộ tộc dấu hiệu tượng trưng.

Đều là nhất chuyển nguyệt quang cổ, khác biệt cực kỳ rất nhỏ. Nàng tùy ý chọn lựa một chích, lấy nơi tay.

Nguyệt quang cổ rất nhẹ, có thể so với một tờ bạc giấy sức nặng. Chỉ chiếm cứ lòng bàn tay một khối, như tầm thường ngọc trụ lớn nhỏ. Nàng đặt ở trong tay, có thể xuyên thấu qua nó, nhìn đến chính mình bị che lấp chường vãn.

Cuối cùng nhìn thoáng qua, phát hiện không có gì vấn đề, nàng đem đặt ở túi tiền trung, liền ra cổ thất.

Cổ bên ngoài còn sắp xếp thật dài đội ngũ, đi ra, gặp Phương Nguyên đang xếp hàng, mị mị liếc nhìn hắn, rồi cũng đi ra.

Phương Nguyên thấy Phương Chính đi ra rồi, cũng chui vào.

“Ai, nguyên bản trông cậy vào có thể được đến Hoa Tửu hành giả tửu trùng, luyện hóa nó trở thành của ta bản mạng cổ. Nhưng là hiện tại, tìm kiếm Hoa Tửu hành giả thi cốt như cũ không thấy manh mối, cũng không biết khi nào thì có thể tìm được, hoặc là bị người khác phát hiện. Bảo hiểm khỏi kiến, vẫn là tuyển một chích nguyệt quang cổ đi.”

Phương Nguyên một bên trong lòng thâm than, một bên lập tức đi hướng tay trái tường sùn, thấy trên bàn đặt một hàng nguyệt quang cổ.

Đều là nhất chuyển nguyệt quang cổ, khác biệt cực kỳ rất nhỏ. Phương Nguyên tùy ý chọn lựa một chích, lấy nơi tay.

Cổ bên ngoài còn sắp xếp thật dài đội ngũ, theo sau một thiếu niên gặp Phương Nguyên đi ra, vội vàng bị kích động chạy tiến cổ thất đi.

Nếu đổi làm những người khác, được cổ trùng, phản ứng đầu tiên chính là cầm lại nhà chạy nhanh luyện hóa. Nhưng là Phương Nguyên nhưng không có vội vã làm như vậy, hắn trong lòng còn nhớ thương kia chích tửu trùng đâu.

Tửu trùng càng trân quý, nguyệt quang cổ tuy rằng là Cổ Nguyệt sơn trại đặc sản, nhưng là nhưng không có tửu trùng đối cổ sư giúp lớn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cô Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cậu Mợ mưu toán.

Ly khai cổ thất, Phương Nguyên trực tiếp đi tửu quán.

“Chường quây, đến hai đàn rượu lâu năm” Phương Nguyên đảo đảo túi tiền, đem còn sót lại nguyên thạch toái khối, đặt ở quầy thượng.

Mấy ngày qua, hần đều đã tới đây mua rượu, sau đó lại đi sơn trại quanh thân lác lư tìm tòi, ý đồ hấp dẫn kia chích tửu trùng hiện thân.

Chường quây là cái lùn lùn trung niên mập mạp, vẻ mặt mặt một bà, trải qua này đó ngày đã muốn nhớ kỹ Phương Nguyên.

“Khách quan, ngươi tới lại.” Chào hỏi đồng thời, hần vươn lại thô lại ngắn béo tay, thành thạo đem Phương Nguyên nguyên thạch toái khối mặt đi.

Lại đặt ở trong tay điện diên, cảm thấy phân lượng không kém, chường quây trên mặt tươi cười lại thân thiết vài phần.

Nguyên thạch là thế giới này tiền, dùng cho cân nhắc hết thảy thương phẩm giá trị. Đồng thời nó là thiên địa tinh hoa cô đọng vật, tự thân cũng có thể bị sử dụng, giúp cổ sư rất tốt tu hành.

Vừa có tiền thuộc tính, lại có thương phẩm thuộc tính, cực kì cùng loại địa cầu thượng hoàng kim. Địa cầu thượng từng có chỉ một kim bản vị chế, thế giới này chính là chỉ một nguyên thạch bản vị chế.

Đổi lập một chút hoàng kim, bởi vậy nguyên thạch sức mua cũng tương đương kinh người.

Bất quá, tái nhiều nguyên thạch cũng kinh không nổi Phương Nguyên như vậy liên tục tiêu hao.

“Mỗi ngày hai vò rượu, đã muốn suốt bảy ngày. Ban đầu tích góp từng tí một nguyên thạch, không sai biệt lắm đều xài hết.” Mang theo hai vò rượu ra khách sạn, Phương Nguyên mày hơi hơi nhăn.

Một khi trở thành cổ sư, là có thể theo nguyên thạch trung trực tiếp trừu lấy ra tinh thuần chân nguyên, đến bổ sung không khiêu trung nguyên hải.

Bởi vậy đối với cổ sư đến giảng, nguyên thạch không chỉ có là tiền, lại tu hành giúp đỡ.

Có sung túc nguyên thạch, tu hành tốc độ có thể tăng lên không ít, này hoặc nhiều hoặc ít có thể bù lại một ít tư chất thượng đoàn bản.

“Ngày mai vốn không có nguyên thạch mua rượu thủy, tửu trùng lại chậm chạp không hiện thân. Chẳng lẽ thật sự muốn ta đem nguyệt quang cổ luyện hóa thành bản mạng cổ?” Phương Nguyên trong lòng có chút không cam lòng.

Ra tửu quán, Phương Nguyên trong tay dẫn theo hai vò rượu, vừa đi lộ một bên cân nhắc: “Học đường gia lão nói, lần này khảo hạch người thứ nhất luyện hóa bản mạng cổ, còn có hai mươi khối nguyên thạch thưởng cho. Hiện tại chỉ sợ rất nhiều người, đều ở nhà mảo chừng kính, luyện hóa cổ trùng, tranh thủ thứ nhất đi. Đáng tiếc, luyện hóa bản mạng cổ cực kì khảo nghiệm tư chất. Tư chất tốt, ưu thế thật lớn. Lấy ta bình đẳng tư chất, có hay không này khác thủ đoạn, căn bản là không hiểu được thắng hy vọng.”

Đúng lúc này, phía sau vang lên tà mị thanh âm:

“Tiểu Phương Phương, là ngươi?”

Không cần quay đầu, Phương Nguyên cũng đoán được là ai, Cổ Nguyệt Phương Chính, chỉ có hần mới kêu nữ danh của hần.

“Có việc?” Phương Nguyên lạnh nhạt hỏi.

“Hắc hắc, mới xa nhau có mấy ngày lại quên ta rồi sao?” Nàng ngẩng lên nói.

“Ta có việc bận, không rảnh chơi đùa với ngươi” Phương Nguyên âm trầm đáp.

“Ta biết Tửu trùng ở đâu.” Nàng thần thần bí bí ghé sát tai Phương Nguyên, nói.

Phuong Nguyên hai mắt sáng lên, rồi âm ảm xuống, trầm giọng hỏi :

"Điều kiện ?"

"Đêm nay ngươi ôm ta ngủ một đêm !! ta sẽ nói." Nàng bật cười, nói.

Phuong Nguyên cau mày suy tư, một lúc sau gật đầu nói : " Hảo !!"

"Tốt, tối nay gặp, ha ha " Nàng đắc ý cười, tiện tay bóp mũi Phuong Nguyên một cái, nghênh ngang mà đi.

" Hừ !! " Phuong Nguyên sát ý nhìn bóng lưng Phuong Chính khuất dần xa.

.....

Mặt trời đỏ tây trời, nhưng còn chưa hoàn toàn hạ xuống.

Thiên không còn có ánh sáng, chính là sở hữu sự vật đều như là bị bịt kín một tầng màu xám. Xuyên thấu qua cửa sổ trông về phía xa, xa xa núi, đang dần dần về phía trầm trọng màu đen dựa.

Phòng khách nội ánh sáng âm ảm, cậu mợ cao tòa ở chủ vị, bộ mặt biểu tình đều bao phủ một tầng bóng ma, xem không lớn rõ ràng.

Nhìn đến Phuong Nguyên tùy thân mang đến kia hai vò rượu, cậu Cỗ Nguyệt Đổng Thổ mày nhếch thành ngật đáp, hần mở miệng nói:“Thời gian nháo ng lên một cái, các ngươi đã muốn mười lăm tuổi. Thế nhưng đều có cổ sự tư chất, Ta cho các ngươi mỗi người sáu khối nguyên thạch, các ngươi huynh đệ lưỡng cầm. Luyện hóa cổ trùng, cực kỳ hao tổn chân nguyên, này đó nguyên thạch các ngươi cần.”

Nói xong, còn có nô bộc lại đây, giao cho Phuong Nguyên Phuong Chính hai huynh đệ mỗi người một cái túi nhỏ.

Phuong Nguyên hai huynh đệ thu hồi gói to, trầm mặc không nói.

Bầu không khí trở nên yên ắng, để hóa giải bầu không khí đó, mợ hòa nhả nói: “Mau ngồi xuống, mau ngồi xuống. Các ngươi huynh đệ lưỡng tuy rằng không phải chúng ta thân sinh, nhưng chúng ta vẫn đều đem các ngươi cho rằng thân sinh con nuôi nấng. Các ngươi có thể có tiền đồ, chúng ta cũng cảm thấy kiêu ngạo. Ai, chúng ta dưới gối vô tử, có đôi khi suy nghĩ các ngươi thật có thể trở thành con của chúng ta, thì tốt rồi.”

Lời này nói thâm ý sâu sắc, Phuong Nguyên hai huynh đệ lại hơi hơi nhú mày.

Quả nhiên cậu tiếp theo lên nói:“Ta và các ngươi mợ thương lượng quá, tưởng đem các ngươi cho làm con thừa tự đến nhà chúng ta đến, trở thành chân chính người một nhà. Phuong Chính, Phuong Nguyên không biết ngươi có nguyện ý hay không?”

Cậu mợ tắc nhìn về phía trầm mặc không nói Phuong Nguyên hai huynh đệ, giọng nói cố gắng ôn hòa nói :“Phuong Nguyên,Phuong Chính , hai ngươi thấy sao?”

Phuong Nguyên, Phuong Chính lắc đầu không nói.

Cậu ngữ khí không thay đổi, lại nói:“Một khi đã như vậy, Phuong Nguyên chất nhi, ngươi là con trai trưởng, chúng ta cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi với Phuong Chính. Chính là ngươi đã muốn mười lăm tuổi, cũng nên độc lập môn hộ, cứ như vậy cũng phương tiện kế thừa ngươi Phuong gia nhánh núi. Cậu nơi này cho ngươi chuẩn bị hai trăm khối nguyên thạch, xem như đưa cho ngươi giúp đỡ.”

Phuong Nguyên lại như cũ lắc đầu, Phuong Chính khoanh tay đứng nhìn.

Cậu sắc mặt lại hơi đổi, mợ mặt cũng âm trầm xuống dưới.

“Cậu mợ, nếu không này khác sự tình, chất nhi trước hết cáo từ.” Phuong Nguyên không cho bọn hần nói nữa cơ hội, bỏ lại những lời này, lĩnh khởi vò rượu, trực tiếp liền ra phòng.

Phuong Chính cũng theo Phuong Nguyên, đi ra khỏi phòng.

Thái dương hoàn toàn hạ xuống son dĩ, phòng khách trung càng thêm hôn ám.

Sau một lúc lâu, hôn ám trung truyền đến cậu lạnh lùng thanh âm“Xem ra Phuong Nguyên này đồ ranh con, đã muốn khán phá chúng ta mưu tính.”

Cỗ Nguyệt bộ tộc quy trung, có văn bản rõ ràng quy định: Mười sáu tuổi trưởng tử, có kế thừa gia sản tư cách.

Phuong Nguyên song thân, đã muốn qua đời, lưu lại một bút xa xỉ di sản, đều bị cậu mợ “Bảo quản”.

Này bút di sản giá trị, cũng không phải là chính là hai trăm khối nguyên thạch có thể sánh bằng.

"Phuong Chính ranh con đột nhiên thay đổi thái độ, không đối chọi với ca ca hần, chả lẽ hần đã nhìn thấu mưu tính của chúng ta ?"

Nếu là Phuong Chính cùng Phuong Nguyên cho làm con thừa tự cấp cậu mợ, vậy không có tư cách kế thừa này bút di sản. Nếu là Phuong Nguyên năm nay mười lăm tuổi liền độc lập môn hộ, cũng không phù hợp trong tộc kế thừa gia sản quy định.

“Kia lão gia, Phuong Nguyên bỏ qua là muốn ở mười sáu tuổi độc lập đi ra ngoài, chúng ta nên làm cái gì bây giờ đâu?” Mợ nhất tưởng đến kia bút di sản, ngữ khí liền nóng nảy.

“Hừ, hừ nếu tâm hoài bất quỷ, cũng thì trách không thể chúng ta. Chỉ cần chúng ta ở hần độc lập đi ra ngoài phía trước, bắt lấy hần đại sai, đưa hần trực xuất khỏi gia môn, cũng liền tước đoạt hần kế thừa di sản tư cách.” Cậu hừ lạnh nói.

“Nhưng là Phuong Nguyên này đồ ranh con, thông minh thật sự, như thế nào hội phạm sai lầm đâu?” Mợ khó hiểu.

Cậu nhất thời phiền cái xem thường, thấp giọng quát lớn: “Ngươi thật sự là vụng về! Hần sẽ không phạm sai lầm, chẳng lẽ chúng ta sẽ không có thể hãm hại sao? Khiến cho Trầm Thúy kia nha đầu đi trước câu dẫn Phuong Nguyên, sau đó tái kêu to phi lễ, chúng ta đương trường nhân tang câu lấy được, tái vu oan hần cái rượu sau loạn tính, phát rõ tội danh, còn sợ trực không ra Phuong Nguyên?”

“Lão gia cũng là người có biện pháp, diệu kế a!” Mợ nhất thời vui mừng quá đổi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Phuong Nguyên Động Thủ

Trên bầu trời u ám càng ngày càng nặng, bóng đêm cũng bởi vậy càng phát ra thâm trầm. Trong trời đêm tinh thần cơ hồ đều bị mây mù che đậy, chỉ còn lại mấy khỏa lóe mỏng manh quang mang, ở trên bầu trời giãy dụa.

“Cậu mợ hần là ở cộng lại, như thế nào đem ta trực xuất khỏi gia môn đi. Kiếp trước là âm thầm xui khiến hạ nhân khiêu khích ta, sau đó vu oan ta, cuối cùng đem ta trực xuất khỏi gia môn, không biết này nhất thế sẽ có cái gì biến hóa.” Phuong Nguyên đi ở ngã tư đường thượng, trong lòng cười lạnh không chi.

Đối với cậu mợ chân diện mục, hần đã sớm thấy rõ.

Bắt quả cũng có thể lý giải.

Người vì tài tử điều vì thực vọng, mặc kệ là địa cầu vẫn là thế giới này, luôn luôn nhiều như vậy bởi vì ích lợi mà giẫm lên thân tình, hữu tình, tình yêu.

Trên thực tế, thân tình căn bản là không có. Lúc trước cậu mợ thu dưỡng Phuong Nguyên Phuong Chính, căn bản mục đích chính là ham di sản. Chính là Phuong Nguyên Phuong Chính hai huynh đệ liên tiếp làm cho bọn họ ngoài ý muốn.

“Vạn sự khởi đầu nan, đối ta mà nói, lại như thế. Ta nhất chưa có hơn người tư chất, nhị không có sư trưởng chiếu cố, tương đương là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng. Song thân di sản, có thể nói là của ta một cái đại khiêu bản. Kiếp trước di sản bị cậu mợ đoạt đi, làm hại chính mình suốt hao phí hai năm, mới tu hành đến nhất chuyển cao nhất. Này nhất thế, này sai lầm không thể tái phạm.”

"Đã đến canh hội (12 giờ đêm) ,Ta nên qua phòng Phuong Chính rồi, tửu trùng, phải đạt được" Phuong Nguyên ngữ khí kiên định, bước vội qua phòng Phuong Chính.

"Cộc Cộc"

"Mời vào" Giọng nói kêu gọi vang lên.

Phuong Nguyên mở cửa, đập vào mắt hần đầu tiên là Phuong Chính đang chỉnh tề nằm trên giường.

"Lại đây ôm ta ngủ " Nàng cười ha hả nói.

"Ngươi rất biến thái ?" Phuong Nguyên cau mày, hỏi.

"Đây là nhà ta, ta biến thái là quyền của ta, nhanh lên giường nào." nàng không kiên nhẫn nói.

"Được" Gật đầu, Phương Nguyên nhảy lên giường, nằm kế Phương Chính.

"Ôm ta ngủ" Phương Chính dụ dỗ nói.

"Trong giao ước, người không nói ta ôm người ngủ a. người nói ta nằm với người ngủ một đêm." Phương Nguyên cau mày phản bác .

"Giao ước là chết, ta là sống. ta có thể thay đổi giao ước, nhanh ôm, không ta không nói đâu." Nàng uy hiếp nói.

"Thôi được." Phương Nguyên không cự tuyệt nữa, hẳn có việc cầu người mà, lại không có Thê Độc Cổ, nên đành mặc Phương Chính bày bố.

Phương Nguyên nhảy lên giường, ôm Phương Chính, một hai phút sau, hẳn đã ngáy khò khò.

"Ta nên ngủ thôi, ngoan, buồn ngủ quá." Nàng há miệng ngoan một cái, hôn nhẹ môi Phương Nguyên một cái, nhắm mắt ngủ.

Khoảng giờ tý (1h khuya)....

Phương Nguyên mắt chợt mở ra, liếc nhìn đang ngủ say Phương Chính, sát ý nổi lên.

Bàn tay hướng cổ Phương Chính thọt tới, ý đồ khống chế cổ của Phương Chính, rồi tra hỏi Từ trường, rồi giết chết hẳn.

Nhưng

Phương Chính há không phòng bị.

Nhất là kẻ âm hiểm giả dối như Phương Nguyên !!

Phương Nguyên vừa mới thò tay đến cách cổ Phương Chính khoảng 10cm thì dị biến nổi lên.

Phương Chính đột nhiên nắm chặt tay Phương Nguyên, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế vật Phương Nguyên xuống nệm, còn hẳn thì ngơ trên người Phương Nguyên.

Phương Nguyên muốn chống cự, đột nhiên thấy trên trán Phương Chính hiện màu lam nhạt trắng rằm ấn ký.

"Đó là...Nguyệt Quang cổ trùng, người đã luyện hóa nó ?" Phương Nguyên kinh ngạc hô lên, dù hẳn có Xuân Thu Thiên, muốn thu phục luyện hóa Nguyệt Quang Cổ, hao tổn nguyên thạch khá nhiều, huống chi không có cổ trùng và nguyên thạch Phương Chính ?

"Haha, tiểu Nguyên Nguyên, ngạc nhiên đi, người còn non lắm, ngoan ngoan nằm ôm ta ngủ, không thì đừng trách da thịt đau khổ." Phương Chính nói xong, xung quanh hẳn, hào quang ở không trung hình thành một đạo loại nhỏ nguyệt nhận, u lam nguyệt nhận chỉ có bàn tay lớn nhỏ, liền giống như trong trời đêm Nguyệt Nha, chỉ cần Phương Nguyên nhúc nhích, nó sẽ hạ thủ với hẳn, Phương Nguyên tin chắc là vậy.

Phương Chính có cổ trùng, là hàng thật giá thật Nhất Chuyển cổ sư chiến lược, hẳn tuy cũng là nhất chuyển cổ sư, có thanh đồng chân nguyên, nhưng không có cổ trùng, chả khác gì người trưởng thành không có vũ khí, mà Phương Chính là người trưởng thành cầm vũ khí, nếu đánh nhau, ai thắng ai thua sẽ nhận ra ngay.

Nên hẳn đành xoay người ôm Phương Chính ngủ.

Còn nàng thấy Phương Nguyên ngoan ngoan nghe mình, nhất thời đắc ý cười haha, cũng nằm xuống ngủ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Đi Mua Thanh Trúc Rượu !!

]..Sáng hôm sau.....

Phuong Nguyên ngồi trên giường Phuong Chính, về mặt đen kịt khi đọc tờ giấy trên bàn.

"Gửi thân ái ca ca của ta !! chắc hẳn ngủ dậy, người cũng đoán ra được hôm qua ta dùng 'Trang Bức Thuật' giả trang nguyệt quang cổ khí thế cùng hình dạng để lừa người, haha, tin tức từ từ ta để ở cuối dòng thư này, ta có việc bận phải đi, gặp người sau, my love "

Phuong Nguyên ghi nhớ thông tin từ từ, ly khai gian phòng xuống nhà dưới gặp cậu mợ đang ngồi trên ghế.

Phuong Nguyên cũng không chào hỏi, một mạch đi ra khỏi cửa, mất dạng.

"Hừ, cũng không chào cậu mợ một tiếng, đúng là ăn cháo đá bát mà" Mợ tức giận nói.

"tiểu tử đó sống không được bao lâu đâu." Cậu cũng không tức giận, nhếch môi lãnh khốc nói.

~~~~~
"Cậu mợ hẳn là ở cộng lại, như thế nào đem ta trục xuất khỏi gia môn đi. Kiếp trước là âm thầm xui khiến hạ nhân khiêu khích ta, sau đó vu oan ta, cuối cùng đem ta trục xuất khỏi gia môn, không biết này nhất thế sẽ có cái gì biến hóa." Phuong Nguyên đi ở ngã tư đường thượng, trong lòng cười lạnh không chỉ.

Đối với cậu mợ chân diện mục, hẳn đã sớm thấy rõ.

Bất quá cũng có thể lý giải.

Người vì tài từ điều vì thực vọng, mặc kệ là địa cầu vẫn là thế giới này, luôn luôn nhiều như vậy bởi vì ích lợi mà giẫm lên thân tình, hữu tình, tình yêu.

Trên thực tế, thân tình căn bản là không có. Lúc trước cậu mợ thu dưỡng Phuong Nguyên Phuong Chính, căn bản mục đích chính là ham di sản. Chính là Phuong Nguyên Phuong Chính hai huynh đệ liên tiếp làm cho bọn họ ngoài ý muốn.

"Vạn sự khởi đầu nan, đối ta mà nói, lại như thế. Ta nhất chưa có hơn người tư chất, nhị không có sư trưởng chiếu cố, tương đương là dụng nghiệp bằng hai bàn tay trắng. Song thân di sản, có thể nói là của ta một cái đại khiêu bản. Kiếp trước di sản bị cậu mợ đoạt đi, làm hại chính mình suốt hao phí hai năm, mới tu hành đến nhất chuyển cao nhất. Nay nhất thế, này sai lầm không thể tái phạm"

Phuong Nguyên cứ như vậy vừa đi, một bên tự hỏi.

Hắn không có ở chỗ ở đợi, mà là dẫn theo hai vò rượu, phuong hướng thẳng chỉ trại ngoại.

Hắn hướng khách sạn đi mua rượu, mà lần này, không phải rượu bình thường nữa, mà chính là cực phẩm rượu ngon của khách sạn ,Thanh trúc rượu, có thể nói là Cô Nguyệt sơn trại trung thứ nhất hảo tửu.

Theo như lời Phuong Chính nói, hẳn chỉ cần đem Thanh Trúc Rượu tiến vào rừng trúc sẽ câu dẫn được từ từ ra.

Hắn mưu tính ở khách sạn ăn sáng, rồi mua rượu, sau đó về nhà , chờ đến đêm trực tiếp ra trại, thăm dò Hoa Tửu hành giả di tàng. Liền đối với chưởng quầy nói:"Ngay tại đại sảnh ăn đi."

Này khách sạn một tầng nhà ăn, bãi hơn mười trương bàn vuông, cái bàn một vòng bốn trương thật dài băng ghế. Cái bàn trong lúc đó, còn có thô to cây cột, chống đỡ khách sạn. Trên mặt phủ một khối khối đá cẩm thạch, nhưng ướt sũng, khó nén son gian âm thấp.

Nhà ăn có ba bàn người.

Dựa vào cửa sổ một bàn, chỉ có một lão hán uống tiểu rượu, nhìn ngoài cửa sổ sơn gian ánh nắng chiều, ở chậm rãi đọc chúc.

Chính trung ương một bàn, là năm sáu liệt hộ, làm thành một vòng ngồi, lớn tiếng nói chuyện với nhau săn thú trải qua, bên chân mặt đất còn bãi làm ra vẽ một đồng chim trĩ thỏ hoang cái gì con mồi.

Còn có góc một bàn, là hai người trẻ tuổi, tựa hồ ở mặt đàm cái gì. Bọn họ thân hình biến mất ở bóng ma trung, xem chẳng phân biệt được, phân không rõ nam nữ.

Phuong Nguyên liền tuyền cái tới gần cửa vị trí ngồi, chỉ chốc lát sau còn có rượu và thức ăn bung lên bàn.

"Lấy ta bính đẳng tư chất, muốn luyện hóa từ từ, phải muốn mượn trợ nguyên thạch. Nếu là vận khí tốt, này từ từ ý chí không ương ngành, chỉ cần năm khối. Nếu là ngoan cố không hóa, liền phiền toái, ít nhất cần tám khối."

Cổ trùng cũng là sinh linh, tự nhiên có muốn sống ý chí.

Có ý chí cường đại, hội vẫn chống cự cổ sư luyện hóa. Có ý chí nhỏ yếu, luyện đến cuối cùng nó liền tuyệt vọng đầu hàng, một khi đã không có chống cự ý chí, kia luyện hóa liền cực kỳ thoải mái.

"Ta hiện tại trên người chỉ có sáu khối nguyên thạch, hai khối đã muốn cho chủ quán, còn chỉ còn lại có bốn khối. Có chút không đủ a."

Trên thế giới này, nguyên thạch là đồng tiền mạnh, sức mua rất mạnh.

Một phạm nhân ba khẩu nhà, một tháng sinh hoạt phí, nhiều nhất cũng liền một khối nguyên thạch.

Nhưng là đối với cổ sư đến giảng, nguyên thạch tiêu hao liền lớn. Tựa như Phương Nguyên, chỉ cần luyện cổ, liền cần chia đều bảy khối nguyên thạch bộ dáng.

“Nói cách khác, tình huống hiện tại là -- ta mặc dù tìm được tử trùng, cũng không tất có nguyên thạch đến giúp ta luyện hóa nó. Bất quá hay là muốn tiếp tục thăm dò, bởi vì Hoa Tử hành giả di tàng trung rất khả năng, có được đại lượng nguyên thạch.”

Điểm ấy không khó suy đoán.

Hoa Tử hành giả là ngũ chuyển cổ sư, nổi tiếng ma đạo cường giả, như thế nào khả năng trên người không có nguyên thạch loại này cổ sư chuẩn bị tu hành đồ dùng đâu?

“Hiện tại sở hữu vấn đề, đều quy kết ở Hoa Tử hành giả di tàng. Ta nếu có thể tìm được nó, hết thảy khó khăn liền giải quyết dễ dàng. Nếu là phát hiện không được, này đó nan đề đem thật lớn tha chậm ta tu hành tốc độ. Sẽ làm ta ở tu hành chỉ số, đã bị bạn cùng lứa tuổi sứt rất xa. May mà từ Phương Chính đạt được tử trùng tung tích”

Phương Nguyên trầm tư suy nghĩ. Ăn đến miếng đồ ăn, cũng không biết mùi vị.

Đúng lúc này, một trận huyền não thanh truyền đến, đánh gãy suy nghĩ của hắn.

Phương Nguyên theo tiếng nhìn lại, phát hiện là trung ương kia bàn, sáu cái liệt hộ vây quanh cái bàn, đã muốn uống mùi rượu huân thiên, không khí nhiệt liệt như hỏa, các đồ mặt tía tai.

“Trương lão đệ, đến, tái uống một chén!”

“Phong đại ca, các huynh đệ bội phục bản lĩnh của ngươi, một người liền thu phục một đầu hắc da lợn rừng, thật sự là hảo hán! Này chén rượu ngươi phải uống, không uống chính là không cho các huynh đệ mặt mũi.”

“Tạ các huynh đệ nâng đỡ, nhưng ta thật sự uống không được.”

“Phong đại ca uống không dưới, là ghét bỏ này rượu không tốt sao? Tiểu nhị, ngươi lại đây, cấp gia vài cái tốt nhất rượu!”

Thanh âm càng lúc càng lớn, thực hiển nhiên vài cái liệt hộ đều uống hơn.

Chạy đường tiểu nhị vội vàng đi qua đi: “Các vị đại ca, hảo tửu là có, nhưng là thật có chút quý đâu.”

“Như thế nào, sợ gia vài cái không trả tiền như thế nào ?!” Liệt hộ nhóm nghe xong lời này, vài cái đều đứng lên, trùng hướng điểm tiểu nhị. Bọn họ không phải cao lớn thô kệch, đáng người khôi ngô, chính là hắc gầy trắng kiện, xốc vác bức người, mang theo sơn dân đặc hữu buru hãn khí.

Tiểu nhị vội vàng chào hỏi, kêu oan nói: “Tiểu nhân nào dám xem thường chư vị anh hùng hảo hán, chính là này rượu thật sự có chút quý, một vò khả giá trị hai khối nguyên thạch đâu!”

Liệt hộ đều sừng sốt.

Hai khối nguyên thạch, kia cũng không tiện nghi, là người bình thường gia hai tháng sinh hoạt phí. Liệt hộ tuy rằng săn thú, kiếm được so với tầm thường phạm nhân góc nhiều, có đôi khi một đầu hắc da lợn rừng, liền giá trị nửa khối nguyên thạch. Nhưng này săn bắn cũng là có phiêu lưu, có đôi khi muốn làm không tốt chính mình tự thành con mồi.

Vì uống một vò rượu, liền hao phí hai khối nguyên thạch, đối liệt hộ đến giảng, rất không đáng.

“Thực sự như vậy đắt tiền rượu?”

“Tiểu tử, ngươi cũng không phải là gạt chúng ta đi?”

Liệt hộ đám hô to gọi nhỏ, nhưng là thanh âm đều có điểm hư, có chút hạ không được thai xấu hổ.

Tiểu nhị ngay cả kêu không dám.

Kia liệt hộ trung kêu Phong ca, xem trường hợp không đúng, vội vàng hoà giải: “Chư vị huynh đệ, không cần tái tiêu pha. Hôm nay đã muốn uống không được, này rượu ngày khác tái uống đi.”

“Ca ca nói nói chi vậy!”

“Này thế nào thành.....”

Còn lại liệt hộ kêu, nhưng là thanh âm đã muốn dần dần nhỏ yếu đi xuống, một đám cũng đều ngồi trở lại chỗ ngồi thượng.

Tiểu nhị cũng là khôn khéo nhân vật, xem này tư thế, cũng biết mua bán làm không được.

Bất quá này tình hình, hắn cũng đã muốn thấy nhưng không thể quái. Đang muốn rút đi, thỉnh linh kia góc một bàn, truyền đến người trẻ tuổi thanh âm: “Ha ha, thật sự là buồn cười, một đám hạt gạo to cái gì, mua không nổi rượu, liền ngoan ngoãn cầm miệng, lui một bên đi!”

Kia liệt hộ nghe xong lời này, trong đó một cái nhất thời bị kích thích kêu to lên: “Ai nói chúng ta mua không nổi, tiểu nhị, liền thượng kia vò rượu đến, lão tử cho ngươi nguyên thạch, không phải hai khối thôi!”

“Ai, khách quan chờ, cái này đến!” Tiểu nhị không dự đoán được quanh co, lập mã tiếp lời, xoay người đã đi xuống đi om một vò rượu đi lên.

Này vò rượu chỉ có tầm thường vò rượu một nửa lớn nhỏ, nhưng là chụp ra phong nê, nhất thời còn có một cỗ tinh khiết rượu hương phiêu tán đi ra, tràn ngập toàn bộ nhà ăn.

Kia ngồi ở cửa sổ biên độc chúc lão nhân, cũng bởi vì này rượu hương, không khỏi quay đầu đến, đem ánh mắt đưa lên tại đây vò rượu.

Thật là hảo tửu.

“Vài vị khách quan, không phải tiểu nhân xuy ngu a. Đây chính là tốt nhất thanh trúc rượu, toàn bộ sơn trại theo chúng ta khách sạn độc nhất gia. Các ngươi nghe thấy người này rượu hương!” Điểm tiểu nhị vừa nói, một bên thật sâu hít một hơi, về mặt hưởng thụ cùng thỏa mãn.

Phương Nguyên trong lòng vừa động, này điểm tiểu nhị nói cũng không tính xuy ngu.

Cổ Nguyệt sơn trại trung cùng sở hữu ba gia tửu quán, bán đều là tầm thường rượu gạo, rượu đục, chủng loại đại đồng tiểu dị. Phương Nguyên vì hấp dẫn tửu trùng hiện thân, liên tục mua bảy ngày rượu thủy, tự nhiên rõ ràng trong đó giá thị trường.

Vài liệt hộ nhìn trước mặt vò rượu, đều bị gọi lên rượu nghiện, một đám co rúm khỏi cái mũi, lẫn lộn hầu kết.

Mà kia nhất thời miệng mau, mua rượu liệt hộ, trên mặt vẻ mặt càng thêm phấn khích, hơn một chút ảo não sắc.

Liền này vò rượu, khả giá trị hai khối nguyên thạch nột!

“Chính mình nhất thời xúc động, liền mua này rượu. Này điểm tiểu nhị cũng quá không nói, lập tức liền thượng rượu, hiện tại giấy dán đều mờ, cho dù là tưởng lui hóa cũng không thành.”

Liệt hộ càng nghĩ càng đau lòng, muốn lui, lại thực tại mất mặt này mũi.

Cuối cùng đành phải vỗ một chút bàn, cường cười nói: “Mẹ nó, này rượu hảo! Các ca ca, rộng mở uống, hôm nay này rượu, huynh đệ ta thỉnh!”

Đúng tại đây khi, kia góc một bàn người trẻ tuổi lại phát ra một tiếng cười nhạt: “Liền này nhất tiểu vò rượu, câu nào sáu người uống? Có loại tái mua vài hũ a.”

Liệt hộ bị lời này chèn ép gân xanh bạo khiêu, đang một chút đứng dậy, giận tím mặt, hai mắt trừng trừng hướng lên tiếng người trẻ tuổi: “Đồ ranh con, nói cừ nhiều nha. Đến, đứng ra, đến cùng ca ca luyện hai tay!”

“Nga? Ta đây khả đứng ra.” Thanh niên nghe xong lời này, thật đúng là đứng lên, âm hiểm cười đi ra góc bóng ma.

Hắn dáng người cao gầy, da mặt tái nhợt, ăn mặc một thân thâm lam võ phục, có vẻ sạch sẽ lưu loát.

Hắn trên đầu đội xanh ngọc sắc đầu mang, trên thân mặc áo đuôi ngắn, lộ ra gầy yếu bả vai. Hạ thân mặc quần dài, trên chân là trúc măng hài, tiểu thối chỗ còn có buộc chân.

Tối mầu chói là, hắn bên hông hệ thanh bố đai lưng. Đai lưng trung đoạn được khảm một khối lóe sáng đồng phiến, đồng phiến trên có khắc màu đen “Nhất” Tự.

“Nhất chuyển cổ sư?!” Kêu gào liệt hộ hiển nhiên hiểu được này thân phục sức sở đại biểu ý tứ, hắn đồ trừu một ngụm lạnh khí, trên mặt sắc mặt giận dữ biến mất, biến thành kinh sợ.

Hắn thật không ngờ, chính mình cư nhiên trên chộc đến một gã cổ sư!

“Ngươi không phải muốn tìm ta luyện luyện tập sao? Đến a, động thủ a.” Thanh niên cổ sư đi thông thả chạy bộ đến, mang theo vẻ mặt trêu tức cười.

Nhưng là vừa mới khiêu khích liệt hộ, lại như là cái điều khác giống nhau, đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

“Hoặc là các ngươi cùng tiến lên, cũng biết a.” Thanh niên cổ sư chậm rãi đi đến liệt hộ một bàn, thực tùy ý nói xong.

Liệp hộ sắc mặt đều thay đổi, một ít uống đỏ mặt, chỉ một thoáng sắc mặt liền trắng. Một đám cái trán đều thẳng hạ mồ hôi lạnh, đứng ngồi không yên, đại khí cũng không dám suyễn một tiếng.

Thanh niên cổ sư vươn một bàn tay, nhắc tới thanh trúc rượu vò rượu, phóng tới mũi thở hạ nghe nghe, cười rộ lên: “Thật đúng là hương a.....”

“Cổ sư đại nhân nếu thích, lấy đi qua uống tốt lắm. Coi như là tiểu nhân mạo phạm đại nhân, hương đại nhân bồi tội.” Khiêu khích kêu gào kia liệp hộ, vội vàng chấp tay làm cái lễ, trên mặt đôi môi tươi cười nói.

Không ngờ thanh niên cổ sư mặt biến sắc, ba một tiếng, đem vò rượu ném tới mặt đất.

Cổ sư sắc mặt như băng, ánh mắt như kiếm, thấp giọng rống giận đứng lên: “Chỉ bằng ngươi cũng có tư cách hướng ta bồi tội? Các ngươi này đó liệp hộ, thật là có tiền a, so với ta còn có tiền a, cứ nhiên tìm hai khối nguyên thạch mua rượu uống?! Ngươi có biết hay không, ta còn vì nguyên thạch phát sầu đầu! Cứ nhiên dám ở phía sau, ở trước mặt ta huyênh phứ! Các ngươi này đó phạm nhân cũng xứng?!”

“Không dám, không dám!”

“Va chạm đại nhân, chúng ta tội đáng chết vạn lần!”

“Chúng tiểu nhân đều là vô ý mạo phạm a, đây là chúng tiểu nhân trên người nguyên thạch, thỉnh cổ sư đại nhân xin vui lòng nhận cho.”

Liệp hộ đều điện giật bình thường đứng lên, từ trong lòng lấy ra nguyên thạch. Nhưng là này đó phạm nhân, nào có cái gì tiền tài, lấy ra đều là linh vận vật toái nguyên thạch, lớn nhất cũng siêu bất quá một phần tư.

Thanh niên cổ sư lại không tiếp nhận này đó nguyên thạch, chính là càng không ngừng cười lạnh, dùng chim ưng bàn ánh mắt, nhìn quét toàn bộ nhà ăn.

Bị hấn nhìn quét đến liệp hộ, đều một đám cúi đầu. Phía trước cửa sổ kia bàn xem náo nhiệt lão nhân, cũng vội vàng quay đầu, tránh đi cổ sư ánh mắt.

Chỉ có Phương Nguyên lẳng lặng nhìn, không hề có kỵ.

Này thanh niên cổ sư một thân phục sức, chỉ có chính thức cổ sư tài năng mặc, cho dù là Phương Nguyên cũng còn không có tư cách. Chỉ có Phương Nguyên theo học đường tốt nghiệp sau, tài năng theo trong gia tộc lĩnh.

Thanh niên cổ sư đai lưng đồng phiến thượng “Nhất” Tự, biểu lộ hấn nhất chuyển cổ sư thân phận.

Nhưng hấn đã muốn có hai mươi mấy tuổi bộ dáng, theo hấn trên người phát ra chân nguyên hơi thở, hấn là nhất chuyển cao giai.

Mười lăm tuổi bắt đầu tu hành, đến hơn hai mươi tuổi, còn chính là nhất chuyển cao giai, này thuyết minh thanh niên tư chất chỉ có đỉnh đẳng, so Phương Nguyên còn muốn kém một bậc. Rất khả năng, chính là một vị hậu cần cổ sư, ngay chiến đấu cổ sư đều không tính là.

Nhưng cho dù như thế, đối phó sáu liệp hộ tráng hấn, như cũ dư dả.

Đây là cổ sư cùng phạm nhân trong lúc đó lực lượng chênh lệch.

“Có lực lượng, có thể cao cao tại thượng, đây là thế giới này bản chất. Không, gì thế giới đều là như vậy, cá lớn nuốt cá bé cá nhỏ ăn con tôm. Chính là thế giới này biểu hiện càng trắng trợn một ít thôi.” Phương Nguyên trong lòng âm thầm cảm khái.

“Tốt lắm Giang Nha, giáo huấn một chút phải, không cần khó xử này đó phạm nhân, truyền ra đi ngươi không chê dọa người, ta còn ngại dọa người đâu.” Góc ngồi một cái khác người trẻ tuổi, lúc này mở miệng nói.

Mọi người nghe nàng nói chuyện, thế mới biết người trẻ tuổi này là nữ tử.

Tên là Giang Nha thanh niên cổ sư bị nữ đồng bạn nói mất mặt, đành chỉ cười lạnh, cũng không thém nhìn tới liệp hộ cung phụng đi ra vận vật nguyên thạch. Này đó nguyên thạch thêm đứng lên, còn chưa đủ hai khối, hấn đương nhiên không có hứng thú.

Hấn phẩy tay áo một cái, di hướng nguyên lai chỗ ngồi, một bên mại động cước bước, một bên buông ngoan nói: “Các ngươi có loại tiếp tục uống, liền uống thanh trúc rượu. Ta đồ muốn nhìn ai còn dám uống này rượu?”

Liệp hộ đều buông xuống đầu, bị răn dạy trọng sáu ngoan tôn tử.

Nồng đậm rượu hương tràn ngập ở toàn bộ nhà ăn, kia mua rượu liệp hộ ngửi rượu hương, đau lòng đến trên mặt cơ thể co rúm.

Này rượu hấn nhưng là tìm hai khối nguyên thạch, lại không uống thượng một ngụm a!

Phương Nguyên dừng lại chiếc đĩa, hấn đã muốn ăn no. Người này cổ rượu hương, hấn ánh mắt lóe ra vài cái, bỗng nhiên lấy ra hai khối nguyên thạch, đặt lên bàn, lạnh nhạt nói: “Tiểu nhị, cho ta thượng đàn thanh trúc rượu.”

Toàn trường sùng sốt.

Kia thanh niên cổ sư Giang Nha nhất thời dừng lại bước chân, khóe miệng vừa kéo, ti một hơi. Hắn vừa mới buông ngoan nói, Phương Nguyên sẽ này vô rượu, này không phải chuyên môn sách hấn thai, đánh hấn mặt sao?

Hắn xoay người, nhắm lại hai mắt, dùng âm lãnh ánh mắt bắn về phía Phương Nguyên.

Phương Nguyên thân nhiên cùng hắn đối diện, vẻ mặt lạnh nhạt, không hề sợ e ngại.

Giang Nha ánh mắt chợt lóe, âm lãnh khí dần dần biến mất, hắn cảm nhận được Phương Nguyên trên người chân nguyên hơi thở.

Hắn đã biết Phương Nguyên thân phận, nhất thời nở nụ cười, xuân phong bàn âm áp: "Nguyên lai là vị học đệ."

Những người khác giật mình, nhất thời nhìn về phía Phương Nguyên ánh mắt đã muốn đã xảy ra biến hóa.

Khó trách này thiếu niên một chút còn không sợ cổ sư, nguyên lai hắn cũng là cổ sư. Tuy rằng còn tại thượng học đường, nhưng là thuộc về đã muốn bắt đồng.

"Cổ sư đại nhân, ngài rượu!" Tiểu nhị thí điền thí điền đã chạy tới, vẻ mặt cười nịnh.

Phương Nguyên hướng thanh niên cổ sư Giang Nha gật gật đầu, mang theo này vô rượu, đi ra khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Nhiệm Vụ Lần 2 !!

Ở một nơi bí ẩn trong sơn trại...

"Lão già, ta muốn làm nhiệm vụ kiếm vật phẩm" Giọng nói thiếu nữ đánh đá vang lên, chắc các bạn cũng đoán được, đây chính là Phương Chính, nàng đang ở trong vụn giới không gian.

"Được, nhiệm vụ ban bố: Luyện Hóa Nguyệt Quang Cổ, dành đệ nhất vị.

Nhiệm vụ ban thưởng: Lôi Báo cổ nhị chuyển, tụ nguyên trận sơ cấp, Hỏa Đạn Châu

Độ khó:D+

Nhiệm vụ thất bại: Xóa sổ ký chủ !!

"Tụ nguyên trận sơ cấp là gì vậy?" nàng hiếu kỳ hỏi.

"Tụ nguyên trận sơ cấp là trận pháp cấp thấp của tu chân giới, bỏ nguyên thạch vào, đem không gian 10 mét xung quanh nguyên khí tụ lại một chỗ, tăng tốc độ tinh luyện chân nguyên, thay thế cho nguyên thạch, thời hạn của trận là 2 tiếng, trong 2 tiếng đó người hấp thu liên tục cũng chính là hấp thu nguyên thạch liên tục, người thấy tiện nghi không?"

Lão nhân biết rõ mà còn hỏi.

"Có, có" Nàng gật đầu lia lịa, 2 mắt một mảng lửa nóng, không chỉ tụ nguyên trận, còn có nhị chuyển Lôi Báo cổ, phải biết, Lôi Báo cổ là sát phạt cổ trùng, có thể thả ra Lôi Báo hư ảnh tấn công địch nhân.

Nàng hai mắt sáng lên, vội vàng hỏi: "Thế còn Hỏa Đạn Châu?"

"Hắc hắc, vật này là một thứ tốt nhưng chỉ dùng được một lần thôi, một khi bị Hỏa Đạn Châu bắn trúng thì dưới Tam Chuyển cổ sư không ai có thể sống sót, thậm chí Tam Chuyển Cổ Sư đón đỡ cũng bị thương nặng"

Nghe hệ thống gia gia nói vậy nàng vui vẻ cười toe toét nghĩ "Thì ra là bảo mệnh đồ dụng, sau này cũng không lo gặp phải tu sĩ cấp cao hơn bắt nạt, dám động đến ta thì ta cho hắn nổ thành bánh thịt"

" Với Giáp Đẳng tư chất, ta chắc chắn đạt thứ nhất, Phương Nguyên cho dù kiếm được tử trùng, cũng phải kiếm nguyên thạch để luyện hóa, với 6 khối, cộng với tư chất của hần, xa xa không đủ. haha"

.....

Trời đã chuyển khuya, hần định xuống giường , đang muốn mở ra cửa sổ lên đi, đột nhiên lúc này đã có tiếng đập cửa vang lên.

Ngoài cửa truyền đến bên người nha hoàn Trầm Thúy thanh âm:"Phương Nguyên thiếu gia, là nô tỳ. đêm khuya tu luyện hần rất đói, nô tỳ cái này cho ngài mang đến một ít rượu và thức ăn, thiếu gia ăn uống một ít, cũng có thể giải chút thiếu buồn."

Phương Nguyên mảy mòi hơi nhón lại đến, bằng vào trực giác cùng năm trăm năm nhân sinh thể nghiệm, hần nghe thấy được một loại âm mưu hương vị.

Hần trong mắt lãnh mang chợt lóe lướt qua, mảy giần ra mở ra:"Ta đang có chút đói, ngươi tới hảo, cho ta bưng vào đi."

Ngoài cửa Trầm Thúy dẫn theo thực hạp, nghe nói như thế, khóe miệng tiết lộ ra một tia khinh thường cười lạnh.

Nhưng làm nàng đẩy ra cửa phòng khi, cửa nàng trên mặt cũng chỉ còn lại mềm mại sắc.

"Phương Nguyên thiếu gia, này rượu và thức ăn khá thơm, nô tỳ cách thực hạp đều người được đầu." Cửa nàng thanh âm ngọt nị nị, lộ ra một cổ xuân tình mị ý.

Đem thực hạp đặt ở trên tiểu bàn, Trầm Thúy lại nhất nhất lấy ra bàn ăn, bãi phóng tốt lắm.

Bàn ăn trung thật là sắc hương câu toàn mỹ vị.

Nàng tiếp theo lại lấy ra hai cái chén rượu, châm thượng rượu.

"Đến, thiếu gia, ngồi thôi. Nô tỳ hôm nay cả gan, tưởng bồi thiếu gia ngài uống một chén đầu." Nàng cười yếm như hoa, đi đến Phương Nguyên bên người, lớn mật giữ chặt Phương Nguyên tay, đưa hần kéo dài tới bên cạnh bàn ghế ngồi hảo.

Sau đó nàng trực tiếp ngồi vào Phương Nguyên trên đùi, mềm mại thân hình đều dựa ở Phương Nguyên trong ngực thượng, chìm nhỏ nép vào người ở Phương Nguyên bên tai nói:"Phương Nguyên thiếu gia, nô tỳ vẫn đều thích ngươi. Mặc kệ là cái gì tư chất, nô tỳ đều muốn cùng ngươi, ý lại ngươi, an ủi ngươi. Đêm nay, nô tỳ đã nghĩ đem thân mình cho ngươi."

Nàng hôm nay có thể nói trang phục ăn mặc.

Lau son, thần như anh phấn, bởi vì là dán bên tai nói chuyện, một cổ mềm mại thanh xuân hơi thở, liền trên chọc Phương Nguyên vành tai.

Bởi vì nàng ngồi ở trong lòng, Phương Nguyên có thể rõ ràng cảm giác được Trầm Thúy đầy đặn thân hình.

Nàng kia tràn ngập co dãn đùi, nàng nhu tể eo thon nhỏ, nàng trước ngực mềm mại.

"Thiếu gia, làm cho nô tỳ đến uy ngài rót rượu." Trầm Thúy bưng lên chén rượu, lại nhất ngựa đầu, đem rượu mân vào miệng. Sau đó hai mắt giống như hàm chứa thủy, yên lặng nhìn Phương Nguyên, anh đào cái miệng nhỏ nhắn hư giường, hướng Phương Nguyên môi chậm rãi nhích lại gần.

Phương Nguyên sắc mặt lạnh lùng, giống như trong lòng ngồi không phải một cô gái, mà là một khối điêu khắc.

Trầm Thúy nhìn Phương Nguyên này biểu tình, mới bắt đầu khi trong lòng còn có điểm lo sợ bất an, nhưng làm của nàng môi cũng chỉ kém nhất chỉ đầu khoảng cách, sẽ thiếp tại Phương Nguyên môi khi, nàng chắc chắn, trong lòng khinh thường cười:"Còn trang."

Đúng vào lúc này, Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, trong giọng nói mang theo khinh thường:"Nguyên lai bất quá là sắc dụ thôi."

Trầm Thúy trên mặt vẻ mặt cứng đờ, nuốt xuống trong miệng rượu thủy, giả ý sáng giọng:"Phương Nguyên thiếu gia, ngài nói cái gì đầu."

Phương Nguyên hai mắt sâu kín tản ra ánh sáng lạnh, nhìn chăm chăm Trầm Thúy ánh mắt, đồng thời tay phải khoát lên nàng tuyết trắng cổ thượng, chậm rãi dùng sức.

Trầm Thúy đồng tử mãnh lui, thanh âm mang theo kinh hoàng:"Thiếu gia, ngài làm đau ta."

Phương Nguyên không đáp lời, chính là trên tay lực lượng càng lúc càng lớn.

"Phương Nguyên thiếu gia, nô tỳ có chút sợ hãi!" Trầm Thúy đã muốn có chút không thở nổi, thần sắc bối rối, một đôi mềm mại tay hạ ý thức khoát lên Phương Nguyên trên tay, muốn đưa hần thủ bài khai. Nhưng là Phương Nguyên thủ như kim sắt bình thường, làm sao bài khai.

"Xem ra cậu mợ là cho ngươi sắc dụ hãm hại ta? Nói như vậy, dưới lầu hần là cũng an bài tốt lắm nhân mã đi." Phương Nguyên khinh miệt cười lạnh một tiếng, "Bất quá ngươi tính cái gì vậy, cũng đến sắc dụ ta? Chỉ bằng ngươi trước ngực này hai đôi rác rưởi lạn thịt."

Nói xong, tay trái liền đặt lên Trầm Thúy ngực, hung tợn nắm trước ngực mềm mại, lập tức khiến cho nó đã xảy ra kịch liệt biến hình.

Mãnh liệt đau nhức theo ngực truyền đến, Trầm Thúy hai mắt trừng trừng, đau đớn mắt rung rung, nàng muốn quát to, nhưng là yết hầu bị Phung Nguyên kháp trụ, cuối cùng chỉ có thể nức nở vài tiếng, nàng bắt đầu mãnh liệt phản kháng, không những phản kháng nàng liền thật sự muốn hít thở không thông !

Nhưng vào lúc này, Phung Nguyên lại chậm rãi thả lỏng thủ kính.

Trầm Thúy lập tức mở ra mồ to, tham lam hô hấp không khí, nàng hô hấp quá mau cắt, thế cho nên dẫn phát rồi một trận kịch liệt ho khan.

Phung Nguyên nhẹ nhàng mà cười lộ lên, vươn bàn tay ôn nhu vuốt ve Trầm Thúy hai má, thân nhiên nói: “Trầm Thúy, ngươi cảm thấy ta có thể hay không giết ngươi?”

Nếu là Phung Nguyên ác thanh ác khí rộng to rít gào, Trầm Thúy nói không chừng còn có thể kịch liệt phản kháng.

Nhưng là làm Phung Nguyên như thế cười nhẹ thiên ngữ, ôn nhu hỏi nàng có thể hay không giết nàng thời điểm, Trầm Thúy cảm thấy một loại tự đáy lòng sợ hãi.

Nàng sợ hãi !

Nàng hoảng sợ nhìn Phung Nguyên, nhìn này thiếu niên cười tùm tùm nhìn nàng.

Tại đây một khắc, Trầm Thúy thể chính mình vĩnh viễn sẽ không quên Phung Nguyên hai mắt. Đây ánh mắt, không hỗn loạn nửa điểm cảm xúc, tối đen thâm thúy, như là cổ đầm cất dấu khủng bố cự thú.

Tại đây ánh mắt nhìn chăm chú hạ, Trầm Thúy cảm thấy chính mình giống như người trần trỗng, đặt mình trong ở băng thiên tuyết địa giữa!

Trước mắt này người, tuyệt đối dám giết chính mình, có thể giết chính mình.....

Thiên nột! Ta vì cái gì muốn tới trêu chọc như vậy một ma quỷ?!

Trầm Thúy trong lòng tràn ngập hối hận, tại đây một khắc nàng hận không thể xoay người bỏ chạy.

Nhưng nàng giờ phút này dần thân vào ở Phung Nguyên trong lòng, cũng không dám trốn, thậm chí không dám làm ra cái gì một động tác.

Nàng cả người cơ thể đều đang khấn trương, thân thể mềm mại run run, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nói không nên lời một câu đến.

“Niệm ở ngươi làm bên người nha hoàn, hầu hạ ta nhiều năm như vậy phân thượng, ta lần này sẽ không giết ngươi. Ngươi không phải tưởng thoát ly nô tịch sao, đi tìm đệ đệ của ta đi, hẳn nhưng là lại gốc lại thiên chân.” Phung Nguyên thu hồi tươi cười, vỗ vỗ Trầm Thúy hai má, ngữ khí bình thân như nước.

Thở dài một hơi, hẳn cuối cùng nói --

“Ngươi đi đi.”

Trầm Thúy liền ngậy ra như phồng ngoan ngoãn đi rồi đi ra ngoài. Nàng thất hồn lạc phách, cũng không biết là như thế nào thoát đi Phung Nguyên này ma quỷ bên người.

Kia giấu ở chỗ tối nhân mã, nhìn thấy Trầm Thúy như vậy đi ra, đều nghi hoặc hai mắt nhìn nhau.

“Cư nhiên an bài cái sắc đẹp cạm bẫy, nhưng thật ra so với kiếp trước có tâm ý. Ha ha, cậu mợ, các ngươi này phiên ân tình ta thật sâu nhớ kỹ!”

Trầm Thúy đi rồi không lâu, Phung Nguyên liền đứng lên, ra cửa.

Mặc kệ như thế nào, này chỗ ở là không thể ngậy người.

Quân tử không lập nguy tường dưới, huống chi ma đầu? Lực lượng không đủ, chỉ có ngốc tử mới đặt mình trong hiểm cảnh.

Chương 17: Tử Trùng !!

Ước chừng là ở ba trăm nhiều năm trước, Cổ Nguyệt tộc trung xuất hiện một thiên tài nhân vật.

Hắn tài hoa hơn người, vẫn là thanh niên, cũng đã tu luyện đến ngũ chuyển cổ sư bộ, còn có càng tiến thêm một bước khả năng. Danh dương Thanh Mao sơn, phong cảnh vô hạn, bị các tộc nhân ký thác hy vọng cùng trọng trách.

Hắn chính là Cổ Nguyệt tộc sử thượng, nhất nhân truyền tụng bốn đời tộc trưởng.

Đáng tiếc là, bốn đời tộc trưởng vì bảo hộ tộc nhân, đối chiến đồng dạng là ngũ chuyển cổ sư ma đầu Hoa Tử hành giả. Tuy rằng một hồi đại kịch chiến sau, hắn đánh bại Hoa Tử hành giả, hơn nữa làm cho này ma đầu quỷ xuống đất cầu xin tha thứ.

Nhưng là cuối cùng, bốn đời tộc trưởng không cẩn thận, bị Hoa Tử hành giả âm hiểm đánh lén.

Bốn đời gian tể Hoa Tử hành giả, nhưng là chính mình cũng bị thương nặng nan phần, tráng niên sớm thế.

Này tràn ngập bi kịch chuyện xưa, vẫn truyền lưu đến nay, vì Cổ Nguyệt tộc nhân quảng vì tán dương.

Nhưng là Phương Nguyên cũng hiểu được, này chuyện xưa không thể tin. Bởi vì nó thân mình còn có một cái thật lớn lỗ hổng.

Ở phía trước thế một tháng sau, một vị cổ sư nhân thất tình mà say rượu, say như chết nằm ở sơn trại ngoài, kết quả bốn phía rượu hương khí tức, ngoài ý muốn đưa tới một đầu tử trùng.

Cổ sư đuổi theo này tử trùng, ở một chỗ địa hạ trong mật động phát hiện Hoa Tử hành giả di hài, đồng thời còn có Hoa Tử hành giả tùy thân di sản.

Cổ sư vội vàng về đến gia tộc, bẩm báo việc này, khiến cho thật lớn oanh động.

Phong ba dần dần bình ổn sau, hắn cũng bởi vậy được lợi, chiếm được tử trùng, tu vi đề cao, vứt bỏ hắn bạn gái ngược lại đồ truy hắn, việc này khiến cho hắn trở thành trại trung nhất thời nhân vật phong vân.

Chuyện xưa một thế hệ truyền một thế hệ, đi rồi dạng cũng thuộc loại bình thường. Nhưng là Phương Nguyên trong trí nhớ, kia cổ sư phát hiện di tàng cách nói, tuy rằng cực kỳ chân thật có thể tin, nhưng hắn cũng hoài nghi trong đó khả năng cất dấu này khác chân tướng.

“Ban đầu còn không có phát hiện, nhưng là này đó ngày ta một bên thăm dò, một bên phân tích, phát hiện việc này kiện có khác kỳ quái.” Bóng đêm dần dần dày, Phương Nguyên ở sơn trại chung quanh rừng trúc trung đi tới, trong lòng thì tại xem chính hợp sở hữu đã biết manh mối.

“Đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ, giả thiết ta chính là kia cổ sư, phát hiện Hoa Tử hành giả di tàng, vì cái gì không một người độc chiếm, mà là bẩm báo gia tộc đầu? Miễn bàn cái gì gia tộc vinh dự cảm, mọi người là có tham dục. Là cái gì thúc đẩy kia cổ sư, vì phạm trong lòng dục vọng, mà cam tâm tình nguyện bỏ qua toàn bộ lợi ích, đem này phát hiện bẩm báo gia tộc cao tầng đầu?”

Chân tướng tổng giấu ở lịch sử sương mù giữa, Phương Nguyên trầm tư suy nghĩ, cũng không có kết quả.

Dù sao manh mối quá ít. Cận có hai điều manh mối, thân mình cũng là chân chân giả giả, không thể toàn tin.

Phương Nguyên lại không khỏi nghĩ đến tự thân: “Mặc kệ như thế nào, mua này đàn thanh trúc rượu sau, ta hiện tại trên người chỉ còn lại có hai khối nguyên thạch. Nếu là sẽ tìm không đến di tàng, đã có thể phiền toái. Hôm nay này cử, được cho được ăn cả ngã về không!”

Bất quá, hắn thân mình luyện hóa cổ trùng, nguyên thạch sẽ không đủ. Ngược lại không bằng đầu tư tại đây rượu thượng, gia tăng việc này xác suất thành công.

Nếu đổi làm người khác, đại đa số đều đã làm từng bước toàn nguyên thạch đi.

Nhưng này cử đổi Phương Nguyên đến giảng, hiệu suất quá thấp. Hắn tình nguyện đi mạo hiểm phiêu lưu, đến bác nhất bác.

Ma đạo người thôi, luôn thích mạo hiểm

Giờ phút này.

Bóng đêm dần dần dày, xuân nguyệt như cung.

Mây bay che đầy ánh trăng, giống nhau cấp Nguyệt Nha tráo thượng một tầng thần nhiên sa mỏng.

Bởi vì vừa mới hạ trăng liên tục ba ngày ba đêm mưa to, sơn gian trọc khí đều bị rửa sạch cái sạch sẽ, chỉ để lại tối thuần túy tươi mát.

Như vậy tươi mát không khí, thuần giống như một tờ giấy trắng, càng lợi cho rượu hương truyền bá. Đây là Phương Nguyên tối nay tin tưởng mười phần

nguyên nhân chi nhất.

“Liền còn lại này phiền linh vực không có thăm dò.” Đi đến một chỗ rừng trúc, hấn dừng lại cước bộ.

Trước bảy ngày thăm dò, không phải không có thu hoạch. Ít nhất chứng minh rồi, Hoa Tử hành giả cũng chưa chết tại kia chút địa phương.

Đây là Phương Nguyên tin tưởng nguyên nhân chi nhị.

Rừng trúc trung, phương thảo thê thê, bạch hoa từ từ, thanh mâu trúc cử thẳng tắp, như căn căn ngọc can.

Phương Nguyên chụp khai tiểu vô rượu nê phong, nhất thời một trận nồng đậm rượu hương xông vào mũi.

Thanh trúc rượu, có thể nói là Cổ Nguyệt sơn trại trung thứ nhất hảo tửu. Đây là Phương Nguyên tối nay tin tưởng mười phần đệ tam nguyên nhân.

“Như thế tam đại nguyên nhân, tích lũy đứng lên, nếu muốn thành công, tất là tối nay!” Phương Nguyên một bên tại trong lòng âm thầm bom hơi, một bên đem vô rượu chậm rãi nghiêng, rồi ngã xuống nhất tiểu cổ thanh trúc rượu, giọt ở trên tảng đá.

Nếu là kia vài liệp hộ nhìn đến cảnh này, nhất định yếu đau lòng hồng rồi. Này rượu khả ước chừng giá trị hai khối nguyên thạch a.....

Nhưng là Phương Nguyên cũng là thờ ơ.

Hương thuần mùi rượu rất nhanh liền khuếch tán mở ra, trong bóng đêm, thanh phong từ từ, ám hương di động, nhuộm dần rừng trúc một mảnh.

Phương Nguyên đứng ở tại chỗ, ngửi rượu hương, đợi một lát, cũng không gặp gì động tĩnh.

Chỉ nghe thấy một đầu Dạ Oanh chim chóc, ở cách đó không xa đề kêu, thanh âm như là một chuỗi chuông bạc.

Hấn ánh mắt trầm tĩnh, cũng không ngoài ý muốn, na khai cước bộ, xoay người lại đi mấy trăm mét ngoại tiếp theo chỗ.

Tại đây chỗ, hấn như pháp bào chế, lại đổ ra một cổ rượu đến, đứng ở tại chỗ chờ đợi một lát.

Như thế năm lần bảy lượt, vòng vo mấy chỗ phương vị, ngã vài lần rượu, vô rượu trung thanh trúc rượu đã muốn sờ thẳng không có mấy.

“Cuối cùng một lần.” Phương Nguyên trong lòng thở dài một hơi, cầm trong tay vô rượu hoàn toàn đảo ngược, đàn để hướng lên trời, đem còn sót lại hạ một cổ rượu toàn bộ khuynh đảo xuống dưới.

Rượu thủy chiều vào bụi cỏ trung, cỏ xanh một trận lay động, hoa đại dính thấp rượu lộ, hơi hơi cúi thấp đầu xuống.

Phương Nguyên đứng ở tại chỗ, hoài hi vọng cuối cùng, chăm chú nhìn chung quanh.

Lúc này đêm đã khuya trầm.

Một mảnh nồng đậm mây đùn, che đầy nơi này ánh trăng.

Bóng ma hắc ám như là một tầng mạc bố, cái trụ này phiền rừng trúc.

Bốn phía yên tĩnh không tiếng động, một cây căn thanh mâu trúc cô linh linh lập, ở Phương Nguyên đôi mắt trung lưu lại một đạo đạo thẳng thượng thẳng hạ cắt hình.

Hấn lặng lặng đứng ở tại chỗ, nghe chính mình cực kì rõ ràng hô hấp, sau đó cảm thụ được chính mình trong lồng ngực về điểm này lưu lại hy vọng, không ngừng mà trôi qua, lưu không.

“Vẫn là thất bại sao.” Hấn trong lòng thì thảo, “Dựa theo Phương Chính bày cục, Đêm nay tam đại ưu thế tích lũy cùng một chỗ, đều không có thành công, tìm không được tưu trùng bóng dáng. Cái này ý nghĩa sau này xác xuất thành công hội càng thấp. Ta hiện tại trên người còn sót lại hạ hai khối nguyên thạch, còn muốn luyện hóa nguyệt quang cốt. Không thể tái mạo hiểm.”

Mạo hiểm kết quả, thường thường cũng không lý tưởng. Nhưng một khi là lý tưởng kết quả, như vậy tiền lời nhất định khả quan.

Phương Nguyên thích mạo hiểm, nhưng hấn không thị đồ, hấn không phải cái loại này thua đồ mất, một lòng muốn gỡ vốn dân cờ bạc.

Hấn có chính mình điểm mấu chốt, hấn rõ ràng chính mình tiền vốn.

Hiện tại, năm trăm năm cuộc sống kinh nghiệm, nói cho hấn, là thời điểm thu tay lại.

Đôi khi, nhân sinh chính là như vậy, thường thường có như vậy một mục tiêu, nó là như vậy tốt đẹp, tràn ngập dụ hoặc lực. Nhìn như gần trong gang tấc, nhưng là hao hết trắc trở, lại tổng không đạt được. Làm cho người ta trần trọc phát sần, ngụ mị tư phục.

“Đây là cuộc sống bất đắc dĩ, cũng là cuộc sống mị lực chỗ a.” Phương Nguyên cười khổ lắc đầu, xoay người bước đi.

Nhưng vào lúc này.

Một trận gió thổi tới, như là một chích ôn nhu cánh tay, nhẹ nhàng mà phất mở trong trời đêm mây bay.

Mây bay từ từ mà qua, lộ ra che đầy Nguyệt Nha.

Nguyệt Nha loan loan, giắt cho thiên không, như nhất bạch ngọc trần, đem trong suốt như mặt nước ánh trắng khuynh đảo xuống dưới.

Ánh trắng khuynh chiếu vào thanh mao rừng trúc trung, khuynh chiếu vào núi đá thượng, khuynh chiếu vào dòng suối khe núi trung, khuynh chiếu vào Phurong Nguyên trên người.

Phurong Nguyên mặc một thân mộc mạc quần áo, tuổi trẻ khuôn mặt ở ánh trắng mềm nhẹ chạm đến hạ, có vẻ càng thêm trắng nõn.

Hắc ám giống nhau ở trong phút chốc biến mất, thay vào đó là nhất như tuyết sương hoa.

Tựa hồ là đã bị ánh trắng cuốn hút, tức thanh Dạ Oanh bắt đầu một lần nữa kêu to, lúc này đây không chỉ một chích, mà là đều biết chích, phân tán tại đây rừng trúc trung, liên tiếp hưởng ứng.

Đồng thời, một loại sinh hoạt tại đại sơn, dưới ánh trắng hoạt động long hoàn khúc khúc, cũng xướng vang tất tất tốt tốt sinh mệnh chi ca.

Chúng nó ban đêm gian mới đi ra hoạt động, trên người đều phát ra hồng quang côn trùng, giờ phút này thành quần kết đội toát ra mà ra, một đám trên người dần hiện ra hồng mã não quang huy.

Phurong Nguyên chợt liếc mắt một cái nhìn lại, này đàn long hoàn khúc khúc giống như là một cỗ hội toát ra xích thủy, đập cỏ xanh hoa đại, ở dưới ánh trắng rừng trúc trung kích động tiến lên.

Rừng trúc trung như giọt nước không minh, ngọc bích thanh mâu trúc dưới ánh trắng, thoáng hiện oánh nhuận như ngọc quang hoa.

Hi vọng, thiên nhiên tại đây một khắc, hướng Phurong Nguyên bày ra ra của nàng tốt đẹp kiều lệ.

Phurong Nguyên không tự giác dừng lại cước bộ, cảm giác chính mình như đặt mình trong tiên cảnh.

Hắn vốn đã muốn xoay người rời đi, nhưng giờ phút này theo bản năng lại xoay người vừa nhìn.

Kìa khuynh đảo thanh trúc rượu thủy hoa đại bụi cỏ, ở trong gió hơi hơi rung động, như cũ trống không một vật.

Phurong Nguyên tự giễu cười, thu hồi tầm mắt.

Nhưng mà.

Không nghĩ ngay tại này giương mắt trong quá trình, hắn thấy được một điểm màu trắng tuyết ảnh.

Này tuyết ảnh dán tại cách đó không xa một cây thanh mâu gãy trúc, ở dưới ánh trắng, giống như giắt một viên rất tròn trên châu.

Phurong Nguyên hai mắt đồng tử mạnh nhất khoách, thân hình khẽ run lên, trong lòng nổ lớn vừa động, chợt càng nhảy càng nhanh.

Là tửu trùng!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Sơn phùng bên trong tàng huyền cơ !

Tửu trùng hình thể như tầm cung, cả vật thể tản ra trên châu giống nhau bạch quang, có điểm mập mập, ngoại hình thực đáng yêu.

Nó lấy rượu thủy vì thực vật, có thể lăng không phi hành. Phi hành khi, hội đem thân hình đoàn thành một đoàn, tốc độ còn rất nhanh.

Nó tuy rằng là nhất chuyển cổ trùng, nhưng là này giá trị, so với một ít nhị chuyển cổ trùng còn muốn trân quý.

Nếu dùng nó đến làm bản mạng cổ, có thể sánh bằng nguyệt quang cổ tốt nhiều lắm.

Lúc này, như vậy một chích tửu trùng liền dán tại một cây khoảng cách Phuong Nguyên, gần chỉ có năm sáu mươi bước xa thanh mâu trúc thượng.

Phuong Nguyên ngừng thở, không có mạo muội tiếp cận, mà là chậm rãi lui về phía sau.

Hắn biết này khoảng cách tuy rằng rất gần, nhưng là chân chính muốn trực tiếp bắt giữ tửu trùng, đối với chính mình một cái vừa mới khai khiếu cổ sư đến giảng, là ngàn nan muôn vàn khó khăn, hoặc là nói, căn bản là không có thành công hy vọng.

Lấy Phuong Nguyên lúc này thị lực mặc dù còn không có thể thấy rõ tửu trùng bộ dáng, nhưng là hắn lại ở minh minh bên trong, cảm nhận được tửu trùng đối chính mình cảnh giác ý.

Phuong Nguyên lui thật sự chậm, rất nhẹ nhu, tận lực không kinh động tửu trùng.

Hắn biết, tửu trùng nếu muốn bay đi, lấy chính mình tốc độ căn bản là căn không nổi, chỉ có đợi cho nó uống rượu uống say khướt, phi hành tốc độ chậm lại, mới có cơ hội bắt giữ.

Gặp Phuong Nguyên lui càng ngày càng xa, ghé vào gậy trúc thượng tửu trùng, thân mình nhin không được xôn xao đứng lên.

Phía trước mãnh liệt rượu hương, dụ hoặc nó, hấp dẫn nó, làm cho nó lâm vào hồn nhiên mộng nhiều. Nếu là nó có nước miếng, chỉ sợ lúc này đã sớm nhỏ nước miếng nhất đại than.

Nhưng tửu trùng tính cảnh giác như trước rất cao, Phuong Nguyên một mực thối lui hai trăm bước, nó thế này mới đạn lui thân hình, nhảy đến không trung.

Nó lẳng không phiêu hành thời điểm, đem thân hình đoàn thành một cái nắm, thật giống như là bạch hồ hồ tiểu bánh trôi.

Bánh trôi từ không trung xẹt qua một đạo mượt mà đường cong, rơi xuống Phuong Nguyên giọt sái thanh trúc rượu bụi cỏ.

Mỹ thực gần ngay trước mắt, tửu trùng đề phòng buông hơn phân nửa, nó hầu cấp đi đến ẩn chứa rượu dịch nộ hoa trước, tham đi vào đầu, chỉ để lại mập mạp cái đuôi ở bên ngoài.

Nó đói cực, thanh trúc rượu lại là như thế mỹ vị, nó mồm to hấp dẫn, rất nhanh liền đắm chìm ở thực vật mỹ vị giữa, đem Phuong Nguyên quên đi đến sau đầu.

Phuong Nguyên phía sau, mới bắt đầu thật cẩn thận lạng lẽ tiếp cận.

Hắn nhìn đến nộ hoa ngoại tửu trùng cái đuôi. Đây cái đuôi giống như là tầm cung cái đuôi, mập mạp, lại mượt mà, phát ra vàng sáng làm cho người ta liên tưởng đến trân châu.

Khởi điểm nó cái đuôi, thùy ở bên ngoài, vẫn không nhúc nhích.

Sau đó qua không lâu, này cái đuôi bắt đầu nhếch lên nhếch lên, hiển nhiên tửu trùng uống thật sự cao hứng.

Đến cuối cùng, Phuong Nguyên đã muốn tiếp cận đến mười bước khoảng cách thời điểm, nó cái đuôi tả hữu lay động đứng lên, rung động rung động, mang theo vui tiết tấu.

Hoàn toàn uống hải !

Nhìn đến cảnh này, Phuong Nguyên suýt nữa cười ra tiếng.

Hắn không có tiếp tục đi tới, mà là kiên nhẫn chờ đợi. Nếu là hiện tại nhất phác mà đi, tất có tương đối lớn nắm chắc bắt giữ đến tửu trùng, nhưng là Phuong Nguyên còn muốn làm cho này tửu trùng dẫn đường, dẫn hắn đi Hoa Tửu hành giả thi hải chỗ đâu.

Chỉ chốc lát sau, tửu trùng theo nộ hoa trung lui đi ra. Nó thân hình béo một vòng, đầu lắc lắc lắc lắc, như là hán tử say bình thường, thế nhưng đối Phuong Nguyên tồn tại không hề phát hiện.

Nó lại đi đến một khác khóa vàng nhạt hoa đại thượng, đứng ở nhụy hoa trung, ăn no nê rượu lộ.

Lần này uống xong sau, nó rốt cực cảm thấy no rồi. Thân hình ở đoá hoa chậm rãi lui thành một đoàn, sau đó chậm rãi bay lên, vẫn bay lên đến khoảng cách mặt đất một mét năm tả hữu độ cao, thế này mới từ từ về phía rừng trúc ở chỗ sâu trong bay đi.

Phuong Nguyên vội vàng chạy đi đuổi kịp.

Tửu trùng đã muốn say khướt, phi hành tốc độ hạ thấp thường lui tới một nửa. Nhưng cho dù như vậy, Phuong Nguyên cũng muốn toàn lực chạy động, tài năng cùng được với nó thân ảnh.

Bóng đêm như tẩy, thiếu niên ở rừng trúc trung rất nhanh xuyên qua, truy đuổi tiền phương cách đó không xa một điểm châu tuyết.

Ánh trăng ôn nhu, thanh phong từ từ. Trong rừng trúc như giọt nước không minh, một gốc cây khỏa xanh biếc thanh mâu trúc, ở Phuong Nguyên trước mắt rất nhanh thoáng hiện, lại rơi xuống thiếu niên phía sau đi.

Mặt đất, là xanh mượt bụi cỏ, làm đẹp hoa đại đoá đoá.

Còn có dải rêu xanh tiểu hòn đá, chưa trưởng thành vàng nhạt nắng.

Phuong Nguyên thân nhiên hư ảnh đã ở trên mặt rất nhanh đi qua, lướt qua thanh mâu trúc đầu trên mặt đất từng đạo thẳng tắp hắc tuyến.

Hắn gắt gao nhìn thẳng về điểm này tuyết ảnh, ở rượu ám hương trung, mồm to hô hấp núi rừng gian tươi mát không khí, mại động hai chân theo sát ở phía sau.

Bởi vì cấp tốc đi qua, tầm mắt ánh trăng như nước, quang ảnh tần động, dường như ở dải mẫn bèo trong nước trên đường.

Từ từ bay ra rừng trúc, Phuong Nguyên cũng lao ra rừng trúc. Nhất đại phiến bạch xán xán, hoa tâm vi hoàng đoá hoa, ở hắc chân biên nương kình phong, bay ra ra ào ào đoá hoa.

Một đám long hoàn khúc khúc coi như một khúc lưu động thơ, trùng hợp chảy xuôi đến tiền phương, Phuong Nguyên thẳng hướng mà qua, nhất thời xôn xao một tiếng, trước mắt rặng mây đỏ nở rộ, tách ra ra một mảnh xích tinh lưu huỳnh.

Một cái lẳng lẳng chảy xuôi son khe, phỏ đá cuội, róc rách thủy diện, chiếu rọi bầu trời đêm xuân nguyệt. Ba ba vài tiếng, bị Phuong Nguyên thiệp thủy thái vỡ thành ngàn vạn màu bạc gọn sóng.

Đáng tiếc nhất khe phong nguyệt, đập nát quỳnh dao.

Phuong Nguyên theo đuổi không bỏ, chặt chẽ theo ở từ từ phía sau.

Theo son khe hướng về phía trước, hắn đã muốn mơ hồ nghe được thác nước tiếng vang, lại chuyển quá một mảnh thừa thốt rừng cây, liền nhìn đến từ từ bay vào một khối cự thạch hiệp phùng giữa.

Phuong Nguyên trước mắt nhất thời đột nhiên lượng, thế này mới dừng lại cước bộ.

“Nguyên lai là ở chỗ này.” Hắn mồm to thở hổn hển, trái tim bang bang thẳng khiêu, này dừng lại, nhất thời cảm thấy đầy người là mồ hôi, một cỗ nhiệt khí theo máu gia tốc chảy xuôi, kích động ở toàn thân.

Nhìn quanh bốn phía, phát hiện đây là phiến nhọt nhọt bãi sông.

To to nho nhỏ đá cuội gần đầy mặt đất, nước sông chỉ cao hơn đá cuội nhất chỉ tả hữu. Cũng có một khối khối xám trắng cự thạch, tùy ý phân tán ở trong này.

Thanh Mao sơn phía sau núi, là một đạo đại thác nước.

Thác nước dòng nước, theo khí tượng biến hóa mà biến hóa, nó xuống dốc không phanh, đánh sâu vào ra một khối hồ sâu. Hồ sâu bên cạnh, chính là Bạch gia sơn trại, thế lực hùng hồn, cùng Cổ Nguyệt sơn trại chỉ cường không kém.

Thác nước cũng có chi nhánh, hiển nhiên Phuong Nguyên đối mặt chính là một cái chi nhánh trung chi nhánh.

Này chỗ bãi sông bình thường thời điểm, là làm. Nhưng là gần nhất hạ một hồi mưa to, liên tục ba ngày ba đêm, liền làm cho nơi này tích tụ một cỗ nhọt lưu thủy.

Lưu thủy ngọn nguồn, chính là kia khối từ từ tiến vào đi cự thạch.

Cự thạch dựa vuông góc vách núi. Một đạo dài nhỏ mini thác nước, theo đại thác nước chi nhánh lại đây, như là một cái màu bạc cự mãnh dán vách núi thủy lạc xuống, đánh vào cự thạch thượng, năm rộng thẳng dài đã đem này cự thạch trung ương, cọ rửa ra một cái khe hở.

Lúc này thác nước cọ rửa xuống dưới, dòng nước hơi hơi nổ vang. Như là một đạo trắng nõn cuốn liềm, đem này cự thạch khe hở hoàn toàn ngăn trở.

Nương quan sát đánh giá công phu, Phuong Nguyên hơi thở đã muốn không hề như vậy thở gấp gấp. Hắn trong mắt hiện lên một chút kiên định quang đi đến cự thạch biên, hít sâu một hơi, vùi đầu vọt đi vào.

Cự thạch khe hở pha đại, hai người trưởng thành song song đi tới, cũng không có vấn đề gì. Huống chi Phuong Nguyên thân thể, chính là một thiếu niên mười tám tuổi.

Nhất vọt vào đi, cấp tốc dòng nước đã đem Phuong Nguyên thân hình đi xuống nhất áp, đồng thời lạnh như băng nước lập tức đã đem Phuong Nguyên toàn thân đều làm cái ướt đầm.

Phuong Nguyên khiêng thủy áp, bước nhanh đi trước, đi rồi mấy chục bước, thủy áp dần dần nhỏ đi xuống.

Nhưng là khe hở khoảng thời gian cũng theo thu nhỏ lại, Phuong Nguyên đành phải nghiêng thân hình đi.

Bên tai là nổ vang tiếng nước, trên đỉnh đầu là bạch lượng một mảnh, cự thạch càng sâu chỗ còn lại là một đoàn hắc ám.

Trong bóng đêm cất dấu cái gì?

Có lẽ là một cái âm nij độc xà, có lẽ là kịch độc thần lẫn, có lẽ là ma đầu Hoa Từ hành giả cơ quan cạm bẫy, có lẽ trống không một vật.

Phuong Nguyên cứ như vậy nghiêng người, chậm rãi chen vào hắc ám.

Trên đầu dòng nước, đã muốn đã không có. Trên thạch bích dài đầy rêu xanh, sát Phuong Nguyên thân hình làn da, cực kì trắng mịn.

Phuong Nguyên hoàn toàn bị hắc ám nuốt hết, khe đá cũng càng ngày càng hẹp, dần dần, làm cho đầu của hắn cũng không có thể tự do chuyển động.

Phuong Nguyên khẽ cắn môi, tiếp tục đi trước.

Đi rồi hơn hai mươi bước, hắn phát hiện trong bóng đêm tựa hồ có một đoàn màu đỏ quang ảnh.

Mới đầu hắn còn tưởng rằng là ảo giác, nhưng là nháy mắt mấy cái, tái tập trung nhìn vào, hắn thể này mới xác nhận, này thật là ánh sáng!

Này phát hiện làm cho hắn tinh thần rung lên.

Tiếp tục đi rồi năm sáu mươi bước, hồng quang càng ngày càng lượng, ở Phuong Nguyên võng mạc trung dần dần khuếch trương thành một cái thật dài dẹt thẳng thẳng khe hở hẹp.

Hắn duỗi thẳng cánh tay trái, đột nhiên cảm thấy tiền phương thạch bích không còn, gấp khúc xuống dưới.

Phuong Nguyên nhất thời mừng rỡ, biết này cự thạch quả nhiên nội có không gian. Hắn đi nhanh vài bước, rốt cục chen vào này khe hở.

Trước mắt rộng mở trong sáng, một cái ước chừng có tám mươi bình phương mét không gian, hiện ra ở Phuong Nguyên trước mặt.

“Ta đi rồi như vậy dài khoảng cách, đã sớm qua cự thạch, hiện tại hắn là vách núi giữa.” Hắn một bên hoạt động tay chân, gỡ ra tứ chi, một bên đánh giá này chỗ bí ẩn không gian.

Toàn bộ không gian tràn ngập hôn ám hồng quang, cũng không biết nguồn sáng là từ đâu đến.

Bốn phía thạch bích thực ẩm ướt, dài đầy rêu xanh, nhưng là nơi này không khí cũng rất khô ráo.

Tại đây trên thạch bích, còn dựa vào một điều điều đã muốn chết héo dây. Dây lẫn nhau rối rắm lẫn lượt thay đổi, đem tứ phía hơn phân nửa thạch bích đều bện đứng lên. Mặt trên còn dài một ít điều linh héo rũ đóa hoa rế cây.

Phuong Nguyên nhìn này đó tàn hoa lá héo úa, cảm thấy có chút nhìn quen mắt.

“Là túi rượu hoa cỏ, cùng túi com thảo cỏ.” Bỗng nhiên, hắn linh quang vừa hiện, nhận ra này chết héo hoa hành cùng dây.

Cỏ hình thái, có rất nhiều loại. Có giống khoáng thạch, tỷ như lam thủy tinh bộ đáng nguyệt quang cỏ. Có cùng loại sâu, tỷ như tằm cung từ trùng. Còn có hoa cỏ hình thái, chính là Phuong Nguyên trước mắt túi rượu hoa cỏ, cùng túi com thảo cỏ.

Này hai loại cỏ, đều là nhất chuyển thiên nhiên cỏ. Chỉ có quán chú chân nguyên, có thể sinh trưởng. Trưởng thành sau, hoa tâm trung hội phân bố ra mật hoa rượu, trong thảo túi hội sinh trưởng ra thom ngào ngọt com.

Phuong Nguyên theo dây bộ rế, di động tầm mắt, quả nhiên ở góc tường phát hiện chết héo căn bao thành một đoàn, cỏ thành một khối.

Từ trùng liền sống ở tại đây đoàn từ căn phía trên, vù vù ngù, đã muốn dễ như trở bàn tay.

Phuong Nguyên đi qua đi, trước đem từ trùng thu vào trong lòng, lại ngồi xổm xuống đi, đẩy ra từ căn khô đặng, liền phát hiện một khối bạch cốt khô lâu bị bao vây ở bên trong.

“Rốt cục tìm được ngươi, Hoa Từ hành giả.” Nhìn đến nơi này, khoe miệng của hắn nổi lên một tia mỉm cười.

Đang muốn thân thủ đem khô đặng toàn bộ bác đi, đúng lúc này!

“Ngươi động một chút thử xem?” Một cái tràn ngập sát khí thanh âm, rồi đột nhiên ở Phuong Nguyên sau lưng vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Lịch Sử Từ Người Thắng Viết !!

Tại đây trong bí động, theo phía sau lại bỗng nhiên truyền đến những người khác thanh âm.

Dù là Phuong Nguyên đã ở giờ phút này tóc gáy chợt khởi, da đầu run lên.

Chính mình thế nhưng bị theo dõi !

Chẳng lẽ là này đó ngày, liên tiếp ra ngoài, đã muốn khiến cho hữu tâm nhân chú ý sao?

Lại hoặc là cậu phải tới người?

Thậm chí ở hắc trong đầu, còn xẹt qua trong khách sạn kia nhất chuyển cổ sư, tên là Giang Nha thanh niên, và Phuong Chính, người mà cung cấp hắc thông tin tửu trùng.

Trong phút chốc, hắc trong lòng dần hiện ra vô số ý niệm trong đầu cùng đoán, hơn nữa cực nhanh tự hỏi giải quyết chi đạo.

Phuong Nguyên có thể cảm giác được này ngăn ngừa một câu trung, tràn ngập thật sâu sát khí.

Điều này làm cho hắc âm thầm kêu khổ, chính mình lúc này chính là nhất chuyển sơ giai, ngay cả bản mạng cổ đều không có, đối với cổ sư đến giảng, chiến lực tiếp cận cho linh, như thế nào đánh?

“Quá yếu, quá yếu!” Hắc tại trong lòng rít gào.

“Người đã muốn trúng của ta độc môn độc cổ, không có của ta đối ứng giải cổ, bảy ngày sau, nhất định hóa thành nùng huyết mà chết.” Sau lưng thanh âm lại vang lên.

Phuong Nguyên cắn khớp hàm, biểu tình bình tĩnh, ngữ khí trầm thấp: “Người là muốn tửu trùng? Ta có thể cho người.”

Hắc chậm rãi đứng lên, động tác thực thông thả.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên lại vang lên một người khác thanh âm. Này thanh âm tràn ngập sợ hãi, đánh âm rung: “Ta cho người, ta đều có thể cho người, chỉ cầu người tha ta một mạng a, Hoa Tửu hành giả đại nhân!”

“Đội đã, đây là.....” Phuong Nguyên mày xoay thành một cái gật đầu, hắc trở nên xoay người.

Chỉ thấy trước mắt trên thạch bích, quang ảnh biến ảo, hiện ra một bức hình ảnh.

Một cổ sư xóc vác bức người, đứng ở đỉnh núi, ở hắc dưới chân, phủ phục quỳ xuống một vị khác cổ sư.

Hai vị cổ sư chung quanh, là sụp đổ hố sâu, vỡ vụn hòn đá, thực hiện nhiên vừa mới đã trải qua một hồi kịch chiến.

Ở hai người cách đó không xa, còn có một đám bằng quan lão giả, nhìn này trường hợp, đều mang theo kinh sợ thần sắc sợ hãi.

Giữa sân vị kia thắng lợi cổ sư, ngửa đầu cười to: “Ha ha ha, Cổ Nguyệt Anh Hùng, uống người tuổi còn trẻ, còn có ngũ chuyển tu vi. Vốn đang nghĩ đến người là cái nhân vật, không nghĩ tới không chịu được như thế. Hừ!”

Này cười to cổ sư, hai mắt dài nhỏ, mặc một thân hồng nhạt trường bào, rộng thùng thình cổ tay áo theo gió lay động, vạt áo cổ áo sườn thật sự khai, lộ ra hắc răn chắc như bạch ngọc cơ ngực.

Nhất dẫn người chú mục, là hắc đầu trực, bóng loáng, không có một tia tóc.

“Hoa Tửu hành giả!” Phuong Nguyên liếc mắt một cái khán phá này cổ sư thân phận.

“Cùng Hoa Tửu đại nhân so sánh với, vẫn bối tính cái rắc! Vẫn bối là hôn đầu, thế nhưng có mắt như mù, mạo phạm Hoa Tửu đại nhân. Hoa Tửu đại nhân, thỉnh người xem trước đây tộc của ta khuynh tình chiêu đãi phân thượng, tha một mạng a!” Kia quỳ trên mặt đất cổ sư, thân hình run run, mồ hôi lạnh xông ra, nước mắt cầu dưới cầu xin tha thứ.

Phương Nguyên neho lại hai mắt, cẩn thận nhận, phát hiện này cổ sư mặc Cổ Nguyệt bộ tộc tộc trưởng phục sức, xem này tướng mạo, rõ ràng chính là kia bốn đời tộc trưởng!

Mà này lớn tuổi những người đứng xem, hẳn là chính là năm ấy trong tộc gia lão đi.

“Ha ha, khuyên tình chiêu đãi? Người cũng tốt ý tứ nói! Ta vốn thành tâm thành ý, cùng người làm cọc mua bán, dùng nguyên thạch đổi mua người tộc nguyệt lan hoa, giá cả vừa phải thực. Là người bụng dạ khó lường, giả ý khúc nghênh, hồng ta ngồi vào vị trí, muốn ở trong rượu hạ độc cổ. Các người cũng quá xem thường ta, ta xông pha thiên hạ, lấy Hoa Tửu vì danh, như thế nào khả năng trúng này độc?”

Hoa Tửu hành giả ngón tay quỳ trên mặt đất bốn đời tộc trưởng, cười lạnh không ngừng: “Hào hảo hợp tác, tất nhiên không có cái này trảng. Kết quả muốn mượn của ta đầu người mua danh chuộc tiếng, người là tự làm bậy không thể sống!”

“Đại nhân, thỉnh tha ta một cái mạng chó đi!” Bốn đời tộc trưởng kinh hoàng kêu to, dùng đầu gối cọ, nhanh chóng đi đến Hoa Tửu hành giả dưới chân, ôm lấy hân đùi.

“Đại nhân, tộc của ta có linh tuyến sản xuất nguyên thạch, ở địa hạ động rộng rãi lại gieo trồng đại phiến nguyệt lan hoa. Tiểu nhân nguyện ý ăn đại nhân nô lệ cổ, trở thành đại nhân nô tài, sinh tử chỉ tại đại nhân một ý niệm, chung thân vì đại nhân cống hiến!”

Phương Nguyên nhìn xem không nói gì, hình ảnh trung kia vài vị gia lão lại bởi vậy sắc mặt biến hóa không chừng.

Hoa Tửu hành giả neho lại hai mắt, hân lửa giận đã muốn bình ổn xuống dưới, mắt phùng trung ánh sao tàn nhẫn: “Hừ, nô lệ cổ trân quý vô cùng, là ngũ chuyển cổ trùng, người nghĩ rằng ta sẽ có? Bất quá, người trúng của ta độc môn độc cổ, chỉ có ta có thể giải độc, cũng không sợ người phản kháng. Một khi đã như vậy, người tộc mỗi tuần cho ta cung cấp ba mươi cân nguyệt lan hoa cánh hoa, đồng dạng còn có ba ngàn mai nguyên thạch. Mỗi cách một đoạn thời gian ta đều đã lại đây lấy hóa, đồng thời cho người giải một lần độc, lưu người một cái mạng chó.”

“Tạ đại nhân không giết chi ân, tạ đại nhân không giết chi ân!” Bốn đời tộc trưởng trong miệng liên tục kêu to, dập đầu không chỉ, cái trán đánh vào núi đá, huyết lưu không chỉ.

“Hừ, không cần dập đầu, lão tử tối phiền người loại này khúm núm tiểu nhân! Cái gì Cổ Nguyệt thiên tài, ngũ chuyển cường giả, hữu danh vô thực. Người cho ta hảo hảo phụng dưỡng, này cũng là người bảo mệnh..... Ách!” Hoa Tửu hành giả bỗng nhiên kinh hô một tiếng, trên mặt đầu hiện kinh hãi sắc.

Hắn một cước đá bay bốn đời tộc trưởng, thân hình lác lư, thương hoảng sợ lui về phía sau mấy đi nhanh, đối bốn đời tộc trưởng quát: “Người như thế nào còn có cổ?”

Bốn đời tộc trưởng bị hân đá trúng ngực, phun ra một ngụm tâm huyết, hân gian nan đứng dậy, trên mặt lộ ra âm mưu thực hiện được ý cười: “Ha ha a, người trong ma đạo, mỗi người mà tru chi! Này cổ tên nguyệt ảnh, tối thiện che dấu. Tuy rằng chỉ có tứ chuyển, đã có hạn chế nguyên hải chân nguyên khả năng. Ma đầu, người cùng ta đánh nhau kịch liệt thật lâu sau, người trên người cổ trùng cũng không còn mấy cái, như thế nào có thể khắc chế nguyệt ảnh cổ? Người ngoan ngoãn đầu hàng, trở thành của ta nô bộc, chỉ cần phụng dưỡng ta vui vẻ, còn có một cái đường sống!”

Hoa Tửu hành giả giận tím mặt, rít gào một tiếng: “Đi mẹ người!!”

Lời còn chưa dứt, thân hình như điện phóng tới, một quyền oanh ở bốn đời tộc trưởng tâm oa.

Bốn đời tộc trưởng không có dự đoán được Hoa Tửu hành giả cư nhiên như vậy cấp tiến, chẳng sợ nguyên hải đã bị uy hiếp, cũng không chịu thỏa hiệp. Thật lớn lực lượng dùng để, hân lập tức liên bay đi ra ngoài, thân hình như phá bao tải rơi trên mặt đất.

Phốc.

Hắn phun ra nhất mồm to máu tươi, trong máu còn sẫm tạp vô số nội tạng mảnh vỡ.

“Người điên rồi sao, chúng ta hoàn toàn có thể hảo hảo thương lượng.....” Hân từ từ trừng mắt Hoa Tửu hành giả, đôi môi cổ sức mấp máy. Những lời này còn chưa nói xong, hân hai chân nhất đặt, đầu nhất oai, chết đi.

“Tộc trưởng!!”

“Ma đạo người, quả nhiên bọn họ đều là kẻ điên.”

“Giết, giết này ma đầu, vì tộc trưởng báo thù!”

“Hân trúng nguyệt ảnh cổ, chân nguyên đã muốn không thể tùy ý điều động, một lúc sau ngay cả nguyên hải đều đã bị uy hiếp.”

Đang xem cuộc chiến các gia lão các phát ra rống giận, ủa lên.

“Ha ha ha, muốn chết sẽ đi!” Hoa Tửu hành giả ngửa mặt lên trời hét dài, đối mặt các gia lão xung phong, trực tiếp theo ngay mặt nghênh đón.

Một hồi kịch đấu triển khai, Hoa Tửu hành giả nhanh chóng nắm trong tay trường hợp, rất nhanh các gia lão từ từ, thương thương, toàn bộ tê liệt ngã

xuống trên mặt đất.

Hắn đang muốn đối lưu lại các gia lão đau hạ sát thủ, bỗng nhiên biến sắc, thân thủ che bụng: “Đáng chết!”

“Về sau lại đến thu thập các người.” Hoa Tử hành giả hung tợn trừng mắt nhìn vài vị gia lão liếc mắt một cái, thân hình như điện bẻ chạy, chui vào núi rừng, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thu hết vào túi !!

“Người động một chút thử xem?”

“Người đã muốn trúng của ta độc môn độc cổ, không có của ta đối ứng giải cổ, bảy ngày sau, nhất định hóa thành nùng huyết mà chết.”

“Cùng Hoa Tử đại nhân so sánh với, vẫn bối tính cái rắm! Vẫn bối là hôn đầu, thế nhưng có mắt như mù, mạo phạm Hoa Tử đại nhân. Hoa Tử đại nhân, thỉnh người xem trước đây tiền tộc của ta khuynh tình chiêu đãi phân thượng, tha một mạng a!”

Trên vách tường, hình ảnh lại bắt đầu lặp lại hồi phóng lần thứ hai.

Phương Nguyên im lặng không tiếng động, thẳng đến hình ảnh lại bắt đầu lặp lại đệ tam lần khi, hắn thế này mới sâu kín thở dài, nói một tiếng: “Thì ra là thế.”

Này đem hình ảnh thanh âm ở lại trên thạch bích thủ đoạn, hẳn là Hoa Tử hành giả bày ra lưu ảnh tồn thanh cổ. Này cổ có thể khắc ấn hình ảnh, hơn nữa phóng đi ra.

Lưu ảnh tồn thanh cổ dựa vào hút hào quang cùng thanh âm mà sống, này vách núi bí động không biết vì sao, tổng tản ra hồng quang, đồng thời khe đá liên thông ngoại giới, cũng sẽ không ngăn cách ngoại giới thanh âm động tĩnh. Phương Nguyên ở chỗ này, bên tai lộ vẻ tiểu thác nước tiếng gầm rú.

Bởi vậy lưu ảnh tồn thanh cổ liền tại đây cái vách núi trong bí động, sinh tồn xuống dưới.

Có thể mới vừa rồi Phương Nguyên đẩy ra khô đăng, hẳn là kinh động giấu ở thạch bích trung lưu ảnh tồn thanh cổ.

Chỉ cần đầu không ngu ngốc, thoáng phỏng đoán, chỉ biết này đoạn hình ảnh hẳn là thật sự.

Năm đó, bốn đời tộc trưởng âm toán Hoa Tử hành giả bất thành, chiến bại sau lại đánh lén, tuy rằng đánh lui người sau, nhưng là hắn cũng bởi vậy bỏ mình. Này đoạn lịch sử thực không riêng màu, sống sót vài vị gia lão, liền che đậy bóp méo chân tướng.

Bọn họ đem bốn đời tộc trưởng cùng Hoa Tử hành giả nhân vật, điên đảo một chút.

Hoa Tử hành giả thành chiến bại đánh lén, bị đương trường đánh gục mà đầu. Bốn đời tộc trưởng thành quang minh lỗi lạc anh hùng nhân vật.

Nhưng này chuyện xưa, thân mình có cái đại lỗ hổng.

Thì phải là Hoa Tử hành giả rõ ràng đã muốn bị đương trường đánh gục, thì cốt cũng có thể nắm trong tay ở Cổ Nguyệt bộ tộc trong tay, nhưng là vì cái gì còn phát hiện một khác cụ hài cốt đâu?

Kiếp trước, kia phát hiện nơi này cổ sư, nói vậy nhìn đến này đoạn hình ảnh sau, liền cảm thấy được sợ hãi.

Kia vài vị sống sót gia lão đã muốn qua đời, nhưng là vì phỏng chừng Hoa Tử hành giả đi mà quay lại, này chân tướng hẳn là tại gia tộc cao tầng bí mật truyền lưu.

Kia cổ sư phát hiện, chính mình nếu là độc chiếm di tàng, còn có thật lớn phiêu lưu. Ngày sau nếu bị người phát hiện hẳn cùng Hoa Tử hành giả có liên lụy, gia tộc cao tầng tự nhiên muốn tẩy trừ hắn.

Cho nên, lấy hay bỏ một phen sau, hắn không dám giấu diếm này chỗ di tàng, làm ra bẩm báo cao tầng quyết định.

Biểu hiện như vậy, càng chứng minh rồi hấn đối gia tộc trung thành. Hấn sau lại cảnh ngộ, cũng biểu lộ hấn làm một lần sáng suốt lựa chọn.

Bất quá hấn làm như vậy, cũng không đại biểu Phuong Nguyên phải làm như vậy.

“Thật vất vả thăm dò đến di tàng, nên một người độc chiếm, dựa vào cái gì muốn phân cho những người khác? Cho dù bị phát hiện lại như thế nào? Không mạo hiểm lưu, đầu đến tiền lời, kia cô sư thật sự là nhất gan.” Phuong Nguyên lãnh khốc cười, không hề quản trên thạch bích tiếp tục lặp lại hình ảnh, mà là xoay người thân thủ, dùng sức đem khô đằng từ căn hoàn toàn rút ra.

Hoa Tửu hành giả thi hài, cũng bị hại cấp, nguyên bản đầy đủ thật sự, lúc này lại bị thành thoát phá sở đoạn.

Phuong Nguyên không chút nào để ý, đem bên chân vướng bận một cây xương đùi đá vắng ra, một lần nữa ngồi xổm xuống, tìm kiếm di tàng.

Đầu tiên, hấn phát hiện một túi nguyên thạch, mở ra vừa thấy, chỉ có mười lăm khối.

“Quý nghèo.” Phuong Nguyên phun tào một câu, Hoa Tửu hành giả bề ngoài ngẩn nấp, không nghĩ tới tích tụ ít như vậy.

Bất quá hấn rất nhanh nghĩ tới nguyên nhân, Hoa Tửu hành giả kịch chiến sau, lại trúng nguyệt ảnh cổ, tất nhiên sẽ lợi dụng nguyên thạch chữa thương. Có thể còn lại mười lăm khối, đã muốn được cho không sai.

Sau đó, Phuong Nguyên lại phát hiện mấy chích từ cổ hải cốt. Phần lớn là hoa cỏ lưu cổ, đều đã muốn hoàn toàn héo rũ.

Cổ cũng là sinh linh, cũng là cần thực vật nuôi dưỡng, hơn nữa phần lớn đều thực khủng hoảng. Thảo cổ hoa cỏ đối thực vật yêu cầu tuy rằng thiếu, nhưng là này chỗ bí động lại ngay cả một tia ánh mặt trời đều không có.

Tái sau đó.....

Tái sau đó, nên cái gì đều không có.

Hoa Tửu hành giả đầu tiên là cùng đồng cấp bốn đời tộc trưởng, tiến hành rồi một hồi kịch chiến, rồi sau đó lại cùng gần mười vị gia lão đối chiến. Thân mình cổ trùng cũng đã tiêu hao rất nhiều, đến nơi này sau, hấn muốn chữa thương, bởi vậy thôi phát sinh trường túi rượu hoa cỏ, cùng với túi cơm thảo cổ. Nhưng là cuối cùng lại bị nguyệt ảnh cổ liên lụy chết.

Trải qua ba trăm năm quang âm, hấn trên người còn sót lại hạ cổ cũng đều đã chết.

Duy nhất còn lại, cũng chỉ có thạch bích trung lưu ảnh tồn thanh cổ, cùng với tửu trùng.

Này chích tửu trùng, hấn là dựa vào túi rượu hoa cỏ, gian nan sinh tồn xuống dưới. Nhưng là theo túi rượu hoa cỏ một căn căn chết héo, nó cũng đánh mất thực vật nơi phát ra.

Này thúc đẩy nó không thể không ra ngoài, tìm kiếm hoang đại túi rượu hoa.

Sau đó tại đây một đêm, nó bị thanh trúc rượu nồng đậm rượu hương hấp dẫn, đi tới Phuong Nguyên trước mặt.

“Lưu ảnh tồn thanh cổ chỉ có thể ghi lại một lần, thuộc loại tiêu hao hình cổ trùng. Xem ra tửu trùng mới là việc này lớn nhất thu hoạch, khó trách kia cổ sư muốn bảm báo gia tộc. Xem ra là vì ích lợi quá nhỏ, không đáng mạo lớn như vậy liều lưu.” Phuong Nguyên trong lòng dâng lên một cổ hiểu ra.

Trong trí nhớ, kia cổ sư đã muốn là tam chuyển, mà tửu trùng bất quá là nhất chuyển cổ trùng thôi. Đối với Phuong Nguyên đến giảng, có vẻ trân quý, đối với kia cổ sư mà nói, lại có cũng được mà không có cũng không sao.

Bất quá thực hiển nhiên, bởi vì cổ sư thông báo, gia tộc cũng cho hấn không nhỏ tương thưởng.

“Ta là không phải cũng có thể bảm báo gia tộc?” Phuong Nguyên nghĩ nghĩ, liền chặt đứt này ý niệm trong đầu.

Hoa Tửu hành giả di tàng tựa hồ chỉ có tửu trùng cùng nguyên thạch, kỳ thật bằng không.

Chân chính có giá trị, là này chỗ ấn dấu lưu ảnh tồn thanh cổ vách núi.

Hoặc là nói là trên vách núi đá không ngừng lặp lại truyền phát tin hình ảnh.

Này hình ảnh hoàn toàn có thể bán cho này khác sơn trại. Tin tưởng loại này đã kích gia tộc tín niệm vô cùng xác thực chứng cứ, Thanh Mao trên núi này khác hai nhà sơn trại cao tăng nhất định thập phần cảm thấy hứng thú. Khai ra giá, tất nhiên so với gia tộc tương thưởng càng nhiều.

Cái gì?

Người nói gia tộc vinh dự cảm cùng lòng trung thành?

Thật đúng là thật có lỗi, Phuong Nguyên khả một chút đều không có đầu.

Huống hồ này đoạn hình ảnh, cũng không phải cái gì xét nhà diệt tộc cường đại vũ lực, tạo thành không được nhiều đại thực chất thương tổn.

Mà lạnh lùng gia tộc cũng sẽ không coi trọng Phương Nguyên, hẳn cần chính mình cố gắng, khai thác tu hành tài nguyên, ở tu hành giai đoạn trước càng cần nữa tứ phương mượn lực.

“Trông cậy vào gia tộc? Ha ha.” Phương Nguyên trong lòng cười lạnh, “Như thế nào có thể giống nhau kiếp trước như vậy thiên chân đâu.”

Đừng hy vọng bất luận kẻ nào, này thế gian hết thấy đều dựa vào chính mình.

Xác nhận này bí động đã muốn cướp đoạt sạch sẽ sau, Phương Nguyên liền dựa theo đường cũ phản hồi.

Đình thủy áp, bài trừ cự thạch, hẳn lại nhớ tới sơn ngoại. Hồi đầu nhìn sang này cự thạch, Phương Nguyên bỗng nhiên lại muốn đến kiếp trước trong trí nhớ, là nói ở trong địa hạ bí động phát hiện thi cốt. Nhưng này làm sao là địa hạ? Rõ ràng là vách núi bên trong.

Khó trách chính mình phé đi lớn như vậy trắc trở, liên tục bảy ngày tìm khắp không đến.

Xem ra kiếp trước gia tộc phát hiện này chỗ sau, tất nhiên ở trước tiên phá hủy ảnh bích, lại phát ra thiệt giả sấm tặc tin tức, làm đạo tộc nhân.

Đêm nay có thể phát hiện nơi này, một bộ phận là vận khí, một bộ phận là tích lũy, lớn nhất nhân tố chỉ sợ vẫn là thanh trúc rượu.

Này rượu hương thật sự là nồng đậm, có thể nói là Thanh Mao sơn chi tối.

Có lẽ kiếp trước, kia cô sư thất tình sau, uống chính là này rượu cũng nói không chừng.

Bất quá này đồ đều đã muốn không trọng yếu, Hoa Tử hành giả di tàng bị Phương Nguyên đào móc hầu như không còn, tuy rằng kết quả có chút tạm được, nhưng là đã ở tình lý bên trong. Là tối trọng yếu là, Phương Nguyên lúc ban đầu mục tiêu [tửu trùng] đã muốn tới tay, hơn nữa hẳn tối cần gì đó [nguyên thạch] cũng có.

“Kế tiếp, liền một lòng một dạ oa ở khách sạn luyện hóa cổ trùng. Chỉ cần có bản mạng cổ, là có thể trở về học đường, có tư cách ở tại đệ tử ký túc xá, cũng mượn dùng gia tộc tài nguyên tu hành. Này khách sạn trụ một hai lần cũng liền thôi, ở lâu lắm, tiêu phí quá lớn.” Phương Nguyên cân nhắc, cước bộ không ngừng, chạy tới sơn trại.

Hắn vốn còn thừa hai khối nguyên thạch, lại tân mười lăm khối, tổng cộng mười bảy khối. Nhưng là đối với một gã cổ sư đến giảng, điểm ấy nguyên thạch bị cho là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21:Đệ Nhất!!

Phanh!

Cậu hung hăng một cái tát, chụp ở trên bàn, thấp giọng quát:“Hừ, này đồ ranh con, thật sự rất tinh minh, rất giả dối. Sắc dụ đều bị hắn khảm phá, đây là cái gì tâm trí? Còn tuổi nhỏ liền đa mưu túc trí, khủng bố a! Vốn đang tưởng thiết kế mưu tính hắn, hắn liền trực tiếp dọn đi ra ngoài. Còn muốn dựa vào Trầm Thúy, đến giám thị hắn quấy nhiễu hắn, kết quả bị hắn đuổi đi !!!”

"Lão gia bớt giận, không phải chỉ là khám phá ra mưu kế của ta thôi sao !!!" Mợ thấp giọng an ủi.

“Ngươi là đàn bà con gái, biết cái gì, hắn làm vậy ta càng khó đối phó hắn !!!”

Mợ khó hiểu:“Cho dù chúng ta không ngăn chặn hắn, hẳn một năm sau nhiều nhất bất quá nhất chuyển trung giai. Lão gia ngươi nhưng là nhị chuyển tu vi, tại sao phải sợ hắn?”

Cậu tức giận đến dậm chân:“Nữ tắc người ta, quả thực tóc dài kiến thức ngắn! Lấy ta đường đường trưởng bối thân phận, chẳng lẽ cùng với một văn bối đối đầu bất thành? Hắn muốn tác hủi di sản, hợp tình hợp lý, căn bản là không thể trực tiếp ngăn trở, chỉ có theo tộc quy xuống tay. Tộc quy trung văn bản rõ ràng quy định: Mười sáu tuổi muốn thành gia lập nghiệp giả, liền ít nhất có nhất chuyển trung giai tu vi. Nếu không, đã nói lên hẳn Phương Nguyên không có tư cách đến lãng phí gia tộc tài nguyên. Ta nói như vậy, ngươi hiểu không?”

Mọi bình tĩnh đại ngộ.

Một Tuần Sau

"Lão nương thành công luyện hóa nguyệt quang cổ rồi, haha. xem ra Lôi Báo cổ, Tụ Nguyên Trận, Hỏa Đạn Châu cùng lão nương ta hữu duyên !!"

Nàng vui sướng cười, ngẩn mặt ra cửa sổ, trời vẫn chưa sáng, nghĩ thầm: "ta hẳn nên đi, bên Phụng Nguyên kia hẳn gần luyện xong tử trùng, kéo dài thời gian đối với ta còn bất lợi"

Một khắc chung sau, gia tộc học đường

Học đường gia sớm đã muốn ngủ hạ, nhưng là đang ngủ, mơ mơ hồ hồ nghe được có người gõ cửa.

Hắn bị tiếng đập cửa đánh thức, mở hai mắt, có chút không hồn giận: "Nửa đêm, là ai ở bên ngoài?"

Ngoài cửa lập tức truyền đến kính cẩn trả lời: "Bẩm báo gia lão đại nhân, là năm nay lần này một vị đệ tử, hẳn đã muốn thành công luyện hóa nguyệt quang cổ. Ngài phía trước phân phó quá cấp dưới, chỉ cần đầu danh xuất hiện, bất luận cái gì thời gian, đều phải lập tức hướng ngài bẩm báo."

"Àn..... Là có chuyện như vậy." Học đường gia lão cau mày, đứng dậy xuống giường, một bên mặc quần áo một bên hỏi, "Là cái nào đệ tử, được năm nay thứ nhất? Là Cổ Nguyệt Xích Thành sao?"

Ngoài cửa cấp dưới liền đáp: "Không phải, Thuộc hạ nghe được tin tức liền vội vàng đến thông báo đại nhân ngài, giống như chính là Phụng gia nhánh núi."

"Kỳ lạ, không phải Phụng gia nhánh núi đều phế vật cả sao?"

Nói xong, hắn đẩy cửa mà ra.

Ngoài cửa, cấp dưới cung kính lui về phía sau hai bước, xoay người hành lễ, phụ họa: "Đại nhân nói là."

Phòng trung, hơn mười căn chúc quang đồng loạt thiêu đốt, đem đại sảnh chiếu thông minh.

Tiếp đãi nàng người, lúc này đã muốn hỏi rõ tình huống. Ở sáng ngồi đèn đuốc hạ, hắn trên mặt mạnh xuất hiện ra đầy đặc kinh ngạc sắc: "Đội đã, người vừa mới nói cái gì, người kêu Phụng Chính không phải Phụng Nguyên?"

Theo lão nghĩ, nếu Phụng Gia nhánh núi thì đương nhiên là thiên tài một thời Phụng Nguyên có cơ hội hơn, nhưng ai ngờ lại là đệ đệ hắn.

Nàng gật gật đầu, đúng lúc này, học đường gia lão theo ngoài cửa đi vào đến.

Nàng cùng tiếp đãi giả đồng loạt xoay người hành lễ.

"Người là Cổ Nguyệt Phụng Chính, tư chất người không phải là..."

"Ta may mắn bắt được cổ trùng ý chí yếu, thừa học lão đại nhân."

Học Đường Gia Lão:.....!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22:Luyện tử trùng !!Lục Chuyển bản mạng Xuân Thu Thiên !!

Lúc này, ở một nơi khác...

Khách sạn trong phòng, cũng không có đốt đèn. Ánh trắng chiếu vào, chiếu ra nhất sương hoa.

Ở giường thượng, Phương Nguyên nhắm mắt ngồi xếp bằng, điều động Thanh Đồng chân nguyên, tập trung tinh thần luyện hóa tử trùng.

Tử trùng nhất tiểu tiết thân hình, bị nhuộm thành Thanh Đồng lục sắc, nhưng là ý chí như cũ ương ngạnh không thôi, ở sương khói trạng chân nguyên bao vây trung, không ngừng mà giãy dụa.

Phương Nguyên luyện hóa tiến hành thật sự không thuận lợi, có thể nói là bước đi duy gian.

“Ta hao phí ước chừng hai ngày hai đêm, mỗi ngày chỉ nghỉ ngơi hai giờ, hao phí mười hai khối nguyên thạch, cũng bất quá chích luyện hóa đến mười lăm phần có một tiến độ. Dựa theo thời gian đến tính, cũng chính là gần nhất mấy ngày nay, sẽ có người luyện cổ thành công đi.”

Phương Nguyên đôi mắt chợt thấy rõ.

Bất quá vốn hần tư chất còn kém một bậc, hiện tại luyện hóa tử trùng muốn sống ý chí lại cực độ ương ngạnh, so với tầm thường nguyệt quang cổ muốn cao hơn nhiều lắm. Tạo thành hiện tại này lạc hậu cục diện, cũng thật phần bình thường.

“Nhất thời lạc hậu không tính cái gì, chỉ cần có tử trùng.....” Phương Nguyên tâm hồ trong như gương, không có một tia nôn nóng cùng khí nổi.

Nhưng vào lúc này, tử trùng bỗng nhiên cuộn mình đứng lên, đoàn thành một đoàn.

“Không tốt, cổ trùng phản phệ!” Phương Nguyên rồi đột nhiên mở hai mắt, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc. Trước mắt, tử trùng đoàn thành một cái vòng tròn trượt đi bánh trôi, mạnh mẽ lộ ra chói mắt màu trắng hào quang.

Nó được ăn cả ngã về không !

Nhất thời, Phương Nguyên cảm thấy một cổ cường đại ý chí, theo tử trùng trên người truyền đến, trực tiếp lướt qua chân nguyên, buông xuống đến hần không khiêu nguyên hải.

Cổ trùng phản phệ tình huống, thật phần hiếm thấy. Chỉ có cái loại này ý chí cực kỳ kiên cường cổ trùng, mới có thể phần đem hết toàn lực, không thành công tắc xả thân.

Nếu đôi làm này hần thiếu niên, đôi mặt loại tình huống này, nhất định hội thất kinh.

Nhưng là Phương Nguyên mặc dù kinh không hoảng hốt, ngược lại có chút vì hi: “Được ăn cả ngã về không cũng tốt, chỉ cần ta tiếp được lần này phản phệ, có thể làm cho tử trùng ý chí thật to suy yếu. Bất quá kẻ tiếp ta sẽ ngưng tụ toàn bộ tinh thần, toàn lực đối kháng này cổ ý chí đánh sâu vào, không thể có chút ngoại giới quấy nhiễu. Nếu không liền không xong, ai..... Chỉ mong này trong lúc không ai đến quấy rầy ta.”

Hần cân nhắc xong, đang muốn thúc dục không khiêu chân nguyên, đón nhận kia cổ ý chí. Hào hào cùng nó dây dưa, đại chiến ba trăm cái hiệp.

Nhưng vào lúc này, dị biến tái sinh!

Một chích cổ trùng, ở hần không khiêu trung ương, nguyên hải trên không hiển hiện ra.

Ầm vang!

Này chích cổ trùng bộc phát ra cường đại đến cực điểm hơi thở.

Này cổ hơi thở thật giống như là thiên hà trút xuống, lũ bất ngờ bộc phát, hoặc như là uy nghiêm bị xúc phạm khủng bố cự thú, mở màu đỏ tươi hai mắt, xem xét là ai dám can đảm mạo phạm nó địa bàn!

“Đây là xuân thu thiên?! ” Nhìn đến này chích cổ trùng, Phương Nguyên hoàn toàn chấn kinh rồi!!

Luyện hóa trong quá trình, nhưng lại tao cổ trùng phản phệ!

Tử trùng kế thừa Hoa Tử hành giả cường đại ý chí, lúc này xâm nhập không khiêu, ngang nhiên phản phệ Phương Nguyên.

Này cổ cường đại ý chí lực lượng, theo thượng xuống, hướng không khiêu cái đáy Thanh Đồng nguyên hải hung hăng đánh sâu vào xuống dưới.

Mà Thanh Đồng nguyên hải, cũng ba đào quay cuồng, nhấc lên từng đợt cao trào. Ở Phương Nguyên ý chí hạ, đại cổ chân nguyên nghịch thiên dựng lên, hội tụ cùng nhau, hình thành một cổ tận trời sóng cuồng, ngang nhiên đón nhận tử trùng ý chí.

Mắt thấy song phương sẽ ở không khiêu trung ương, hung ác va chạm đến cùng nhau. Nhưng vào lúc này, hai cổ lực lượng trung ương, không khiêu trung chỗ trống mang, hiện ra một điểm thần nhiên cổ trùng hư ảnh.

Đây là một đầu thiên.

Này thiên hình thể không lớn, nếu nói nguyệt quang cô là một quả loan loan Như Nguyệt màu lam thủy tinh, như vậy này thiên là tốt rồi giống như công tượng đại sư dùng tông mộc cùng lá cây chế thành tinh xảo hàng mỹ nghệ.

Đầu của nó, bụng đều là nâu nhạt sắc, ở mặt ngoài có như cây cối vòng tuổi hoa văn, tựa hồ chứng kiến năm tháng.

Nó lưng hai cánh thực rộng thùng thình, bán trong suốt, thật giống như là hai phiến lá cây vén. Hai phiến cánh đều có văn lộ, thả thập phần tương tự. Này văn lộ giống như là lá cây điển hình võng trạng điệp mạch, trung ương là một cây thô hành, theo thô hành hướng hai bên phóng xạ ra võng trạng điệp văn.

Xuân thu thiên!

Nó bị kinh động.

Thật giống như là một đầu cự thú, bình thường tiềm tàng ở trong sơn động ngủ say. Nhưng là bỗng nhiên bị đánh thức, hơn nữa phát hiện chính mình địa bàn bị xâm phạm.

Ai dám đến địa bàn của ta giường oai!

Tựa hồ là tôn nghiêm bị mạo phạm, xuân thu thiên phản nộ rồi, nó tản mát ra một cỗ hơi thở.

Này cỗ hơi thở là mỏng manh, lại là như thế cường đại. Giống nhau là thao thao thiên hà, cuộn cuộn về phía trước, ba đào mệnh mông cuộn cuộn, muốn thổi quét vạn dặm thanh sơn, muốn bao phủ thương thiên đại mạc!

Cùng này cỗ hơi thở so sánh với, từ từ ý chí liền giống như con kiến gặp được voi!

Hơi thở hướng bốn phía thổi quét khuếch trương, thật giống như là nhấc lên vô hình tuyệt thế đại sóng thần. Từ từ xâm nhập vào ý chí, đụng tới này sóng thần, ngay cả ngăn cản năng lực đều không có, trực tiếp bị này cỗ hơi thở nuốt hết cái sạch sẽ.

Phương Nguyên ngực nhát buồn.

Hắn cực lực cố động nghịch vọt lên Thanh Đồng chân nguyên, đụng tới này cỗ hơi thở, giống nhau là một cỗ sóng biển đánh lên Thiên Sơn. Lập tức ngưng tụ cùng một chỗ chân nguyên liên sụp đổ, tán loạn thành vụn, đều bỏ ra, trở xuống đến chân nguyên mặt biển giữa.

Rầm lạp.

Chân nguyên mặt biển thượng sóng triều liên tiếp, giống nhau là hạ một hồi mưa to, tăng thêm rung chuyển.

Nhưng vài cái hô hấp sau, xuân thu thiên hơi thở khuếch tán xuống dưới, đặt ở trên nguyên hải.

Oanh!

Phương Nguyên giống nhau nghe được một tiếng vù vù, ở nháy mắt, ba đào quay cuồng nguyên hải lập tức yên lặng xuống dưới.

Xuân thu thiên hơi thở gắt gao áp bách trụ khắp nguyên hải, như là một tòa vô hình đại sơn trấn áp, mặt biển hưng không nổi một tia ba đào, bình tĩnh như một mặt gương.

Lại hình như là nguyên bản một trương tràn ngập nếp uốn giấy, bị này cỗ hơi thở hóa thành cự nhân khôn cùng bàn tay to, lập tức cái trụ, mặt bình.

Này quả thực là không gì so sánh nổi lực lượng!

Phương Nguyên cảm thấy trong lòng như là áp thượng một tòa vô hình đại sơn, giống nhau là Tôn hầu tử bị đặt ở ngũ hành sơn hạ, hẳn một tia chân nguyên đều điều động không đứng dậy.

Bất quá, hắn tuy rằng khiếp sợ, nhưng không sợ hãi, ngược lại trong lòng mạnh xuất hiện ra một cỗ đặc hơn vui sướng loại tình cảm.

“Thật không ngờ xuân thu thiên thế nhưng đi theo ta cùng nhau trọng sinh ! Nguyên lai nó đều không phải là là duy nhất tiêu hao cỗ, mà là có thể lập lại lợi dụng.”

Xuân thu thiên phẩm chất cao tới lực chuyển, là Phương Nguyên kiếp trước thứ nhất chích lực chuyển cỗ trùng, cũng là cuối cùng một chích. Vì luyện chế nó, Phương Nguyên vận dụng toàn bộ thủ đoạn cùng tài nguyên, lao lực sức chín trâu hai hồ, ước chừng ba mươi năm nổi lên, mới may mắn thành công.

Nhưng là thành công không lâu sau, xuân thu thiên còn chưa ô nhiễm, chính đạo quần hùng đều cảm thấy Phương Nguyên uy hiếp, cùng mà công, đem Phương Nguyên giết chết.

Trọng sinh sau, Phương Nguyên không có phát hiện xuân thu thiên, liền nghĩ đến nó đã muốn tiêu vong. Nhưng trên thực tế, nó ký thác ở Phương Nguyên trong cơ thể, lâm vào ngủ say.

Lập tức nghịch chuyển quang âm năm trăm năm, nó nguyên khí tổn hao nhiều, thật sự quá yếu ớt đi, suy yếu đến ngay cả Phương Nguyên này chủ nhân đều cảm ứng không đến.

Hiện tại xuân thu thiên tuy rằng xuất hiện, nhưng tình huống như cũ không ổn.

Trọng sinh tới nay, nó luôn luôn tại trầm miên trung tĩnh dưỡng. Lúc này xuất hiện, chính là cảm thấy được không khiêu nguy cơ, xem như bị tử trùng ý chí bùng tỉnh.

Nó rất suy yếu, thập phần suy yếu, cực kỳ suy yếu.

Ở Phương Nguyên trong trí nhớ, ban đầu xuân thu thiên là sinh cơ dạt dào, nó thân thể thân thể thật giống như là quý báu sản, tản ra ôn nhuận mát một bà. Nó hai cánh, là xanh nhạt xanh nhạt, hình như là hai phiến vừa đâm chồi tươi mới lá cây.

Nhưng là giờ phút này, một cỗ nồng đậm xơ xác tiêu điều tĩnh mịch hơi thở theo thiên trên người phát ra. Nó thân thể không có một chút quang hoa, có vẻ thô ráp âm trầm, giống như khô mộc giống nhau. Nó hai cánh cũng không phải xanh nhạt lá cây, mà là tràn ngập khô vàng sắc, như là mùa thu sắp điều linh héo rũ lá cây. Hơn nữa si tiêm đều hơi hơi cuộn cuộn nổi lên, có không tròn vẹn, liền giống như lá rụng biên giác.

Đối này, Phương Nguyên vừa đau lòng lại may mắn.

Đau lòng là, xuân thu thiên tao này bị thương nặng, cách tiêu vong chỉ có một đường chi cách, như một chân đạp ở vách núi đen bên cạnh.

May mắn là, may mắn xuân thu thiên suy yếu đến loại trình độ này, nếu không chính mình phiền toái liền lớn!

Phải biết rằng, cổ sư cùng cổ trùng trong lúc đó, phải hỗ trợ lẫn nhau, tốt nhất là ngang nhau cảnh giới.

Nhất chuyển cổ sư, hay dùng nhất chuyển cổ trùng, đây là tối thích hợp.

Nếu là cổ trùng phẩm chất thấp hơn cổ sư, cổ sư sử dụng đến, liền tương đương với trắng hán mang theo tiểu mộc côn, thực không cho lực.

Nếu là cổ trùng phẩm chất cao hơn cổ sư, cổ sư dùng, liền giống như hải đồng khiêng trầm trọng đại phù đầu, lòng có dư mà lực không đủ.

Xuân thu thiên là lực chuyển cổ trùng, mà Phương Nguyên chính là nhất chuyển sơ giai nho nhỏ cổ sư. Đánh cái hình tượng điểm so sánh, xuân thu thiên chính là một ngọn núi, Phương Nguyên là một chích sóc. Muốn cho sóc khiêng sơn đi đánh tạp địch nhân, trước tiên sóc đã bị sơn đè ép.

Nếu xuân thu thiên là cao nhất trạng thái, Phương Nguyên nho nhỏ nhất chuyển cổ sư không khiêu, căn bản là dung không dưới nó, trực tiếp sẽ bị nó bàng bạc hơi thở nứt vỡ chỉ từ.

May mắn nó suy yếu đến cực điểm, tài năng bị Phương Nguyên lúc này không khiêu sở cất chứa.

“Ta buông tha cho nguyệt quang cổ, trăm phương nghìn kế tìm được rồi tử trùng, vì luyện thành bản mạng cổ. Nhưng kỳ thật, ta sớm đã có bản mạng cổ, xuân thu thiên chính là của ta bản mạng cổ!” Cảm thụ được chính mình cùng xuân thu thiên trong lúc đó kia cổ thần thiết liên hệ, Phương Nguyên trong lòng cảm khái ngàn vạn.

Bản mạng cổ, là cổ sư thứ nhất chích luyện hóa cổ trùng, thập phần trọng yếu, rất lớn trình độ thượng đều ảnh hưởng cổ sư sau này phát triển.

Bản mạng cổ chọn lựa tốt, cổ sư phát triển lại càng thuận lợi. Bản mạng cổ phẩm chất kém, đối với cổ sư đến giảng, sẽ liên lụy tu hành, bị bạn cùng lứa tuổi đuổi kịp và vượt qua. Tối mấu chốt, còn có thể ảnh hưởng chiến đấu như vậy sinh tử đại sự.

Điểm ấy Phương Nguyên trong lòng biết rõ ràng, cho nên mặc dù là lựa chọn Cổ Nguyệt sơn trại trung trấn trại nguyệt quang cổ, hán còn không vừa lòng. Trăm phương nghìn kế tìm được tử trùng.

Ở hán trong trí nhớ, đối nhất chuyển tân nộn cổ sư đến giảng, tử trùng đã muốn là thượng đẳng chi tuyển. Nguyệt quang cổ chỉ có thể xem như trung thượng đẳng.

Nhưng nhân sinh sở dĩ mê người, chính là bởi vì mọi người vĩnh viễn không biết, ngay sau đó chờ đợi chính mình là cái gì.

Phương Nguyên ở phía trước thế, luyện hóa xuân thu thiên. Trọng sinh sau, xuân thu thiên lâm vào trầm miên, nhưng là loại này luyện hóa quan hệ, như cũ tồn tại.

Hơn nữa tựa hồ là trải qua quang âm chỉ hà mạch lạc, Phương Nguyên phát hiện, chính mình cùng xuân thu thiên trong lúc đó liên hệ, so với kiếp trước còn muốn càng thêm huyền diệu, càng thêm chặt chẽ. Chính là bởi vì xuân thu thiên quá yếu đi, mới đưa đến Phương Nguyên không có cảm thấy được nó.

Cho nên, theo chân chính ý nghĩa thượng giảng, xuân thu thiên là hán thứ nhất chích luyện hóa cổ trùng.

Chẳng qua, xuân thu thiên không phải Phương Nguyên kiếp này sở luyện, mà là hán kiếp trước năm trăm năm cố gắng thành quả.

Xuân thu thiên chính là Phương Nguyên bản mạng cổ.

Một nhất chuyển cổ sư, có được lực chuyển bản mạng cổ!

Việc này nói ra đi, phỏng chừng cũng không sẽ có người tin tưởng! Này đã muốn đánh vỡ thể nhân nhận thức cực hạn!

Nhưng việc này, xác thực đã xảy ra.

Sự thật là chân thật đáng tin.

“Tửu trùng là bản mạng cổ tốt nhất chỉ tuyến, nhưng là cùng xuân thu thiên nhất có vẻ, nó chính là mặt đất nê tra! Ta kiếp này bản mạng cổ thể nhưng chính là xuân thu thiên, ha ha ha.....”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23:Như thế nào đệ đệ là thứ nhất?

Thật lớn vui sướng không có hướng hôn Phương Nguyên ý nghĩ, hân rất nhanh tinh táo lại, bắt đầu tự hỏi xuân thu thiên cấp chính mình mang đến ảnh hưởng:

“Xuân thu thiên năng lực là trọng sinh. Nhưng nó hiện tại suy yếu đến cực điểm, vừa động dùng chính là tử vong. Nhưng là, nó dù sao cũng là lực chuyển cổ trùng, ta hoàn toàn có thể lợi dụng nó hơi thở. Này đối nó thân mình là không có gì tổn hại.”

“Ha ha a.” Nghĩ đến đây, Phương Nguyên thu hồi tâm thần, mở hai mắt.

Chỉ thấy trước mặt, tửu trùng huyền phù ở trước mắt, bị yên khí trạng Thanh Đồng chân nguyên bao vây trụ, đang ở lạnh run.

Mới vừa rồi nó vì muốn sống, được ăn cả ngã về không, kết quả ý chí bị xuân thu thiên hơi thở dễ dàng đánh tan. Nó cũng bởi vậy đã bị thương nặng, ý chí không đủ lúc trước bách phân chỉ nhất.

“Xuân thu thiên.” Phương Nguyên ý niệm vừa động, phóng xuất ra xuân thu thiên một tia hơi thở.

Hơi thở áp bách đến tửu trùng trên người, tửu trùng lập tức yên lặng, vẫn không nhúc nhích, như là đã chết giống nhau. Nó lưu lại ý chí, cảm nhận được xuân thu thiên hơi thở, thật giống như là con chuột đụng phải mèo, bị gắt gao kinh sợ trụ, lui thành một đoàn không dám nhúc nhích chút.

Phương Nguyên ha ha cười, nhân cơ hội cổ động chân nguyên.

Thanh Đồng chân nguyên thủy đầu luyện hóa khí, bởi vì tửu trùng ý chí ương ngạnh chống cự, chỉ có thể một chút một tia gian nan khuếch trương. Nhưng là giờ phút này, Phương Nguyên Thanh Đồng chân nguyên, tiến quân thần tốc, văn chương trôi chảy. Căn bản là không có gặp được gì trở ngại.

Tửu trùng mặt ngoài Thanh Đồng sắc, nhanh chóng khuếch trương, vài cái trong chớp mắt, đã đem bạch trâm châu bàn tửu trùng nhuộm thành một đầu lục trùng.

Đại thể đã mất, tửu trùng lưu lại ý chí, cuối cùng bị Phương Nguyên ý chí nhẹ nhàng nhất hướng, nhất thời tan thành mây khói.

Cứ như vậy, tửu trùng luyện thành !

Có vẻ khởi điểm trước trào đèo lợi suối bàn gian nan khôn khổ, nay này luyện hóa quá trình, liền giống như uống miếng nước đơn giản.

Một cổ thân thiết mà lại huyền diệu cảm ứng, đem tửu trùng cùng Phương Nguyên liên hệ cùng một chỗ.

Luyện hóa tửu trùng, thật giống như là Phương Nguyên thân thể một bộ phận. Phương Nguyên kêu nó cuộn mình thân hình nó liền cuộn mình, kêu nó đoàn đứng lên nó liền đoàn thành bánh trôi trắng. Thật giống như là động động đầu ngón tay giống nhau cảm giác.

Phương Nguyên thu hồi chân nguyên, tửu trùng lại khôi phục đến trắng trắng mập mập bộ dáng.

Sau đó trống rỗng nhảy, liền đầu nhập đến Phương Nguyên không khiêu giữa đi. Đến không khiêu giữa, nó xa xa nhiều khai không trung xuân thu thiên, chui vào Thanh Đồng nguyên hải. Ở mặt biển, nó bừa bãi giãn ra thân hình, thường thường còn xoay vài cái mập mập eo, thoải mái giống như ở phao nước ấm tắm giống nhau.

“Có xuân thu thiên, kế hoạch của ta liền cũng nên sửa lại.” Phuong Nguyên theo không khiêu trung rút về tâm thần, lại lấy ra kia mai nguyệt quang cổ.

Hắn như pháp bào chế, tiết lộ ra một tia xuân thu thiên hơi thở, đặt ở nguyệt quang cổ.

Cảm nhận được xuân thu thiên hơi thở, nguyệt quang cổ ý chí, lập tức tước vũ khí đầu hàng, sợ hãi chỉ có thể co đầu rút cổ đến thân thể tối góc.

Phuong Nguyên chân nguyên cuộn cuộn xuống, nháy mắt gian, đã đem nguyệt quang cổ nhuộm thành một viên thủy ngọc.

Cuối cùng, hân ý niệm trong đầu thoáng vừa động, nguyệt quang cổ ý chí, đã bị dễ dàng giảo sát.

Này sau, hân rút về chân nguyên, nguyệt quang cổ lại khôi phục thành lúc trước trong suốt lam thủy tinh bộ dáng.

Hắn thu hồi nguyệt quang cổ.

Này nguyệt quang cổ nhưng không có tiến vào không khiêu, mà là trực tiếp rơi xuống Phuong Nguyên cái trán trung gian, hình thành một cái màu lam nhạt trắng rằm ấn ký.

Theo luyện hóa nguyệt quang cổ bắt đầu, đến chấm dứt, toàn bộ quá trình dùng không đến năm phút đồng hồ.

Cái đó và ban đầu gian nan luyện hóa, tốc độ cực nhanh, hình thành cực kỳ tiên minh đối lập.

Hơn nữa không chỉ có tốc độ mau, chân nguyên tiêu hao cũng cực nhỏ.

Này đó ngày, Phuong Nguyên luyện hóa tửu trùng, phía trước phía sau ước chừng tiêu hao sáu khối nguyên thạch. Nhưng là đêm nay, hân căn bản là không có hao phí nguyên thạch, gần chính là không khiêu trung Thanh Đồng chân nguyên hải thấy đáy.

“Ha ha, xuân thu thiên nơi tay, quả thực là có như thần trợ! Sau này chỉ cần dùng nó hơi thở trấn áp, gì nhất chuyển cổ trùng đều là dễ như trở bàn tay. Cho dù là ta chỉ có bình đẳng tư chất, cũng không dùng mượn dùng nguyên thạch. Trước sau khác biệt, quả thực là một thiên thượng một địa hạ.”

Phuong Nguyên tâm tình sung sướng, giờ khắc này quả thực là đẩy ra mây mù thấy thanh thiên.

Cứ việc xuân thu thiên đã muốn suy yếu tới cực điểm, nhưng nó cũng là đường đường lục chuyển cổ trùng. Hồ đồ uy vu ở, lạn thuyền còn có tam bàng đinh, chỉ dựa vào nó hơi thở, chính là Phuong Nguyên sau này tu hành trung một cổ thật lớn thôi động lực.

Giờ phút này.

Ngoài cửa sổ nguyệt ngôi sao hi, ánh trăng xuyên qua cửa sổ, chiếu vào Phuong Nguyên trên mặt.

“Nguyên bản nghĩ đến không chiếm được thứ nhất, không thể tưởng được quanh co. Thời gian không ta đợi, hiện tại phải đi học đường, lĩnh đầu danh thường cho!” Phuong Nguyên trong mắt ánh sao lóe ra.

Hân ý niệm trong đầu vừa động, không khiêu trung xuân thu thiên liền biến mất thân hình, lại biến mất, tiến vào ngủ say. Lại gọi ra tửu trùng, giấu ở đầu giường góc.

Đây đều là vì phòng ngừa học đường phượng diện không cần thiết kiểm tra.

Một khắc chung sau, gia tộc học đường.

Hắn đi vào học đường cửa.

Thủ hộ học đường hai cái thị vệ nhìn đến hân, cũng rất kỳ quái, đối hân đặt câu hỏi:“Ân, Cổ Nguyệt Phuong Chính, người như thế nào lại đã trở lại?”

“Như thế nào, ta đệ đệ vừa mới đã tới nơi này?” Phuong Nguyên nghe xong lời này, trên mặt không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc cùng thần sắc nghi hoặc.

“Trước mặt kệ này đó !” Hân căn bản là liệu không đến Phuong Chính hội đoạt được thứ nhất, vậy vậy đầu, âm trầm ngữ khí, chấp tay nói, “Hai vị đại ca, ta không phải Cổ Nguyệt Phuong Chính, ta là Cổ Nguyệt Phuong Nguyên. Ta đã muốn thành công luyện hóa bản mạng cổ, lần này chính là đến lĩnh đầu danh thường cho.”

“Người là Cổ Nguyệt Phuong Nguyên? Các người huynh đệ lưỡng bộ dạng quá giống, khó trách gia lão đại mọi người nhận sai.” Bên trái thị vệ mở to hai mắt nhìn, kêu.

Bên phải thị vệ tắc tắc đầu nói:“Người tới muộn một bước, ngay nữa khắc trước, đệ đệ người Cổ Nguyệt Phuong Chính đã muốn gặp mặt gia lão đại nhân, lĩnh đầu danh thường cho.”

“Đệ đệ ta!” Phuong Nguyên chỉ một thoáng ánh mắt trừng lớn, thất thanh nói, “Đợi đã, người nói hân được thứ nhất?”

Được thứ nhất, hay nói giỡn đi!

'Bên người hần, ta không cảm nhận tiên cổ khí tức, hần là thủ đoạn khác giả dối qua kiểm tra đi ?

“Là thật. Chúng ta như thế nào hội lấy loại chuyện này hay nói giỡn đâu?” Gặp Phương Nguyên có chút không tin, thị vệ có chút không hờn giận.

“Việc này đã muốn được đến học đường gia lão đại nhân xác nhận. Sau đó sẽ thả ra bằng đơn, công bố đi ra. Như thế nào, việc này ca ca ngươi không nói cho ngươi?” Một cái khác thị vệ lập tức bổ sung nói.

"Hần thần bí như vậy, chắc cũng có chút thủ đoạn lừa gạt, tỷ như.... Trang Bức Thuật, haizz, chỉ tiếc 20 khóa nguyên thạch ban thưởng. "

.....

Thời gian trôi qua, thái dương phản càng ngày càng cao.

Học đường thông cáo trên tường dán ra một tân bằng đơn, bằng đơn thượng chỉ có hai người tên, theo thứ tự là Phương Chính, Phương Nguyên

Theo này bằng đơn xuất hiện, tin tức dần dần truyền bá đi ra ngoài.

Này lĩnh đến cổ trùng sau, liền một lòng lui ở nhà trung luyện cổ các thiếu niên, nghe thể cái tin tức sau, đều một mảnh ồ lên.

“Tại sao có thể như vậy!”

“Nếu Phương Chính thứ nhất ta còn tin, nhưng là Phương Nguyên, hần không phải bình đẳng tư chất sao?”

“Có làm hay không nha, giáp đẳng tư chất Phương Chính cư nhiên bại bởi bình đẳng tư chất Phương Nguyên, đây là nói nhảm mà thôi sao?”

Mạc Gia nhà riêng.

Tiểu viện trung lục ý dật đào, trà hương phiêu đăng,

Cổ Nguyệt bộ tộc đương quyền gia lão chi nhất Cổ Nguyệt Mạc Trần, ngồi ở bàn học trước, nhìn ngoài cửa sổ cảnh xuân, thần nhiên uống trà:“Mạc Bắc còn không có tiếp tục luyện cổ sao?”

Đứng ở một bên quản gia vội vàng đáp:“Từ buổi sáng nghe được có liên quan Phương Chính tin tức, Mạc Bắc thiếu gia tựa hồ thâm chịu đả kích, không có tâm tình tiếp tục luyện hóa nguyệt quang cổ. Lại nói tiếp cũng thật sự là đáng tiếc, Mạc Bắc thiếu gia cách thành công còn kém như vậy một chút. Kỳ thật nếu Phương Nguyên ca ca hần lấy được thứ nhất, kia còn thôi, vì hần cũng đã từng là thiên tài, nhưng lần này là cổ tình là phế vật tử nhỏ Phương Chính. Cho nên Mạc Bắc thiếu gia đánh mất hứng thú, cũng là khó trách.”

“Hừ! Ngươi không cần vì hần giải vây.” Cổ Nguyệt Mạc Trần hừ lạnh một tiếng, sắc mặt nghiêm túc, ngữ khí như thiết, “Cổ sư tu hành từng bước gian khổ, điểm ấy tiểu suy sụp bị cho là cái gì? Kia Phương Chính bất quá là cái bình đẳng, sở dĩ có thể được thứ nhất, nói vậy cũng là bởi vì vận khí. Hần tuyền kia chích nguyệt quang cổ, ý chỉ gây yếu, mới làm cho hần nhanh chân đến trước. Nếu Mạc Bắc nhìn không thấu điểm ấy, ngay cả điểm ấy suy sụp đều thừa nhận không đến, kia hần tương lai như thế nào chấp chương chúng ta Mạc gia nhánh núi, như thế nào cùng Xích gia nhánh núi chống lại? Ai cũng không chuẩn khuyển bảo, làm cho chính hần hảo hảo ngẫm lại!”

“Là, lão gia.” Quản gia không dám phản bác.

Cơ hồ cùng lúc đó, Xích chỉ ở riêng.

“Ai, Cổ Nguyệt Phương Chính.....” Gia lão Cổ Nguyệt Xích Luyện thật dài thở dài một hơi, cau mày nghĩ nghĩ, ngoắc tả hữu:“Ngươi tới, đem Xích Thành thiếu gia kêu tiến vào.”

Chỉ chốc lát sau, Cổ Nguyệt Xích Thành mang theo vẻ mặt mất mát, đi vào phòng, đi quỳ lạy lễ:“Tôn nhi bái kiến gia gia.”

“Xem ra ngươi đã muốn đã biết tin tức này.” Cổ Nguyệt Xích Luyện nhìn chăm chăm chính hần một duy nhất thân tôn tử, ngữ khí mềm nhẹ, chậm rãi nói, “Ta kêu ngươi tới, chính là phòng ngừa ngươi bị việc này ảnh hưởng. Này luyện hóa bản mạng cổ, một thấy tư chất, hai xem cổ trùng.”

“Phương Chính tư chất chính là bình đẳng, lần này lại có thể đoạt được thứ nhất, thuyết minh hần tuyền kia chích cổ trùng, so với các ngươi trong tay nguyệt quang cổ, ý chỉ bạc nhược rất nhiều. Này hoàn toàn chính là vận khí. Cho nên tôn nhi ngươi không cần nản lòng mất mát, này tính không được cái gì. Hần chính là bình đẳng tư chất, tuy rằng cùng ngươi giống nhau, nhưng là tài nguyên cung cấp cũng không có ngươi sung túc, tấn chức đường cũng sẽ so với ngươi càng gian nan, tin tưởng gia gia, ngươi rất nhanh có thể siêu việt hần.”

“Cho nên, buông cái này bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ. Phương Chính hần sẽ không là ngươi kinh địch, cũng không xứng là ngươi kinh địch. Ngươi chân chính cường địch, là giáp đẳng tư chất phương chính, là Mạc gia Mạc Bắc. Ngươi nghe hiểu được sao?”

“Đúng vậy, cảm ơn gia gia khai đạo, tôn nhi hiểu được. Tôn nhi cái này đi xuống, tiếp tục luyện cổ!” Cổ Nguyệt Xích Thành trên mặt mất mát tiêu thất, thay vào đó là một mảnh dăng trào ý chí chiến đấu.

“Ân.” Gia lão Cổ Nguyệt Xích Luyện vừa lòng điểm gật đầu, lộ ra hiền lành hòa ái tươi cười, “Hảo tôn nhi, ngươi chân thật tư chất tuy rằng cũng chỉ là

bình đẳng, bất quá người yên tâm có gia gia toàn lực duy trì người. Đợi gia gia ra tay, lợi dụng tam chuyển cổ trùng hơi thở, cho người ngăn chặn nguyệt quang cô ý chí, giúp người luyện hóa này chính cổ!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nhiệm Vụ Phát Động !!

Thiên không lam rồi rãnh minh, tinh thuần giống nhau tấy quá bình thường.

Thái dương ánh vàng rực rỡ.

Đóa đóa mây trắng phập phều, một đám màu tước vệt thì thâm kêu, ở trời xanh mây trắng hạ tạo thành tên trận hình, chấn sí cao tường.

Loại này màu tước vệt, chỉ có ở mùa xuân mới có thể đại đàn thường lui tới. Chúng nó cả người lông chim thất thái sắc sỡ, hình thể như ung bàn lớn nhỏ, đầu điều uể đều là vệt, vĩ bộ tắc như là không tước cái đuôi, tha thật dài.

Khoảng cách Phurong Chính luyện hóa bản mạng cổ khảo hạch trung đoạt được thứ nhất, đã muốn có mười ngày qua trôi qua, hẳn cũng từ hệ thống nhận được nhị chuyển Lôi Báo Cổ, tự nguyện trận sơ cấp.

Xuân phong thổi tái rồi mẫn son cổ xanh, hoa đại tranh tường nở rộ, phong đàn cùng điệp đàn giao tướng phi vũ. Nhất phái sinh cơ mệnh mộng xuân tình diệu cảnh.

Mùa xuân hơi thở là như thế nồng đậm, thế cho nên diễn võ trường bốn phía cao lớn trúc tường, đều che không được.

Này diễn võ trường chiếm ba mẫu, mặt đất san bằng, dùng một tầng lại hậu lại khoan thanh bụi thạch phôi. Bốn phía tắc di tài thượng thanh mâu trúc, này đó xanh biếc gây trúc một cái nhanh lần lượt một cái, lại thẳng lại cừ, tạo thành một vòng lục sắc tường cao.

Góc tường hạ tuy rằng cũng phôi thạch chuyên, nhưng là rất nhiều địa phương đã muốn toát ra nhất từng từng cổ xanh. Trúc cùng trúc trong lúc đó, còn có cây tường vi, từ bên ngoài tiến vào đến, thậm chí đặt lên đầu tường.

Năm mươi bảy danh mười lăm tuổi thiếu niên, lúc này liền đứng ở diễn võ trường trung, làm thành nửa vòng, nhìn chăm chú vào trung ương học đường gia lão.

Đây là nhất đường khóa, dạy các thiếu niên như thế nào sử dụng nguyệt quang cổ.

“Nguyệt quang cổ là chúng ta Cổ Nguyệt bộ tộc dấu hiệu cổ trùng, tựa như Hùng gia hùng lực cổ, Bạch gia khê lưu cổ. Ở đây đại đa số người, đều là lựa chọn nguyệt quang cổ làm bản mạng cổ, các người hảo hảo nhìn, kế tiếp liền lão phu liền tự mình biểu thị, như thế nào thúc dục nguyệt quang cổ tiến hành công kích. Bản mạng cổ không phải nguyệt quang cổ đệ tử, các người cũng muốn tập trung lực chú ý, loại này kinh điển viễn trình công kích phương pháp có thể vận dụng đến này khác cổ trùng trên người, vận dụng phạm vi phi thường rộng khắp.”

Nói xong, học đường gia lão liền vươn tay phải, năm ngón tay mở ra, đưa tay chưởng phóng thấp, khiến cho các thiếu niên đều có thể nhìn đến hắc lòng bàn tay.

“Đầu tiên, dụng ý niệm điều động nguyệt quang cổ, chuyển dời đến chính mình trong lòng bàn tay.” Theo hẳn trong lời nói âm, đại biểu nguyệt quang cổ Nguyệt Nha ấn ký, liền theo gia lão cánh tay, di động đến hẳn trong lòng bàn tay.

“Sau đó, điều động không khiếu trung chân nguyên, quán nhập đến nguyệt quang cổ trung.” Một tia bạc trắng ánh sáng màu chân nguyên, theo gia lão trong cơ thể trào ra, cơ hồ té không thể sát, đầu nhập đến lòng bàn tay chỗ nguyệt quang cổ trung.

Học đường gia luôn tam chuyển cảnh giới, chỉ có tam chuyển cổ sư, cô động đi ra chân nguyên thủy là bạc trắng ánh sáng màu.

Nhất chuyển cổ sư chân nguyên tục xưng Thanh Đồng chân nguyên, nhị chuyển cổ sư tắc được xưng xích thiết chân nguyên. Đến tam chuyển, mới là bạc trắng chân nguyên.

Hấp thu này ti bạc trắng chân nguyên, gia lão thủ trung trung tâm Nguyệt Nha ấn ký, nhất thời càng ngày càng lượng, mặc dù là ở ban ngày, như cũ phát ra một đoàn sáng ngời màu lam nhạt quang huy.

“Quá lợi hại !”

“Đẹp quá a.” Các thiếu niên thấy cảnh này, không khỏi phát ra một trận ngạc nhiên tán thưởng.

Màu lam nhạt quang mang, trong suốt như nước, ở nhà lão trong tay sâu kín lóe ra, chột liếc mắt một cái xem qua đi, giống nhau học đường gia lão trong tay cúc nhất phùng ánh trắng.

Học đường gia lão hơi hơi mang cười: “Đều xem cẩn thận, cuối cùng một bước, chính là giống ta như vậy, đem nó phóng ra đi ra ngoài.”

Nói xong, hần mở ra năm ngón tay chậm rãi khép lại, sau đó nâng lên cánh tay, chậm rãi về phía trước duỗi thẳng, cuối cùng huy chương nhẹ nhàng hết thấy.

Toàn bộ động tác trầm ổn hữu lực.

Xoát.

Các thiếu niên bên tai đều nghe được một tiếng vang nhỏ.

Theo học đường gia lão động tác, bàn tay ngưng tụ lam nhạt như nước quang mang, cứ như vậy bị quăng đi ra ngoài.

Hào quang ở không trung hình thành một đạo loại nhỏ nguyệt nhận, u lam nguyệt nhận chỉ có bàn tay lớn nhỏ, liền giống như trong trời đêm Nguyệt Nha. Nó ở không trung hóa xuất một đạo thẳng tắp, sau đó đánh vào mười mét ở ngoài một khối thảo nhân con rỏi.

Chỉ nghe xích một tiếng, thảo nhân con rỏi hậu đạt ba mươi li mét cảnh bộ đã bị nguyệt nhận chặt đứt, con rỏi thân hình quơ quơ, cực đại đầu tấc lập tức rơi trên mặt đất.

Chặt đứt này thảo nhân, nguyệt nhận nhất thời liền có vẻ âm đậm đi xuống. Bất quá, nó như cũ ở không trung lại phi hành ước chừng sáu mét khoảng cách, Nguyệt Nha thể này mới dần dần biến mất, cuối cùng tiêu tán ở trong không khí.

Lại nhìn thảo nhân con rỏi thượng cổ, chỉ thấy diện thái cực kỳ san bằng, thật giống như chỉ dùng để tối sắc bén liêm đao cắt đứt.

Các thiếu niên cơ hồ người người đều trừng lớn hai mắt, kinh ngạc nhìn này một màn. Trong đó có mấy cái, còn không từ từ chủ sờ sờ chính mình cổ, làm cho này nguyệt nhận lực công kích cảm thấy giật mình.

Ngẩn ngui yên tĩnh sau, sợ hãi than thanh diệt truyền. Các thiếu niên có hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn chăm chăm thảo nhân con rỏi, có nhìn chăm chăm gia lão bàn tay. Cũng có châu đầu ghé tai, hưng phấn mà đàm luận.

Nàng cũng như mọi người, vẻ mặt hưng phấn nhìn học đường gia lão biểu diễn.

Nhưng chỉ có Phương Nguyên một người biến mất ở trong đám người, sắc mặt lạnh lùng, bất động thanh sắc.

Hần kiếp trước tu hành đạt tới lục chuyển, ở trung châu sáng tạo huyết nhục ma giáo, giáo chúng mấy vạn người, bị dự vì ma đạo đầu sỏ, thanh danh hiển hách.

Học đường gia lão bất quá là tam chuyển cổ sư, điểm ấy thủ đoạn căn bản chính là tiểu nhi khoa, sẽ không dẫn phát Phương Nguyên trong lòng một tia gợn sóng.

“Phía dưới, chỉ cần là luyện thành nguyệt quang cổ, đều đứng ra. Mỗi người một cái thảo nhân con rỏi, dựa theo ta vừa mới phương pháp, thôi phát nguyệt nhận, luyện tập công kích.”

Học đường gia cách ngôn âm vừa, còn có hơn ba mươi vị thiếu niên đứng dậy.

Lần này, toàn tộc có một trăm nhiều vị thiếu niên, tham gia khai khiếu đại điển. Có tu hành tư chất, có năm mươi bảy đệ tử. Đây trong đó lựa chọn nguyệt quang cổ liền chiếm cứ ba mươi lăm người. Trải qua này đó thiên cố gắng, bọn họ đều luyện hóa nguyệt quang cổ.

Còn lại thiếu niên, đều là đỉnh đẳng tư chất, không phải không nghĩ luyện hóa nguyệt quang cổ, mà là tư chất không được, chỉ có thể biết khó mà lui.

Đối với Cổ Nguyệt bộ tộc các thiếu niên đến giảng, nguyệt quang cổ đã muốn không phải đơn thuần cổ trùng, mà là tượng trưng cho gia tộc vinh quang.

Rất nhanh, ba mươi lăm vị thiếu niên trạm thành một loạt. Mỗi người mười mét có hơn đối diện mặt, đều dựng đứng một khối thảo nhân con rỏi.

Nàng và Phương Nguyên đứng ở đội ngũ trung đoạn, cũng không chọc người chú mục.

Luyện tập bắt đầu.

Các thiếu niên ào ào vron tay phải, đem nguyệt quang cổ chuyển dời đến lòng bàn tay trung. Màu lam Nguyệt Nha ấn ký, theo Thanh Đồng ánh sáng màu chân nguyên rót vào, một người tiếp một người tản mát ra thủy lam quang huy.

Nhưng là khi bọn hắn dừng thẳng chương không thiết thời điểm, lại chỉ có bảy tám phiến Nguyệt Nha bay đi ra ngoài. Đây đó Nguyệt Nha có chích hiện ra một cái chớp mắt, cũng rất mau tiêu tán. Có vừa bay ra hai ba mét, bỗng nhiên phịch một tiếng, hồng mắt thành màu lam lưu quang. Có bay đồ xa, chính là phương hướng thiên lợi hại, trực tiếp bay lên thiên không.

Nàng nhũ mào, vừa mới giữ nhà lão biểu thị, tựa hồ cứ đơn giản. Nhưng là đến khi nàng tự tay thực tiễn, thế này mới phát hiện trong đó môn đạo. Yếu phát ra một cái nguyệt nhận, vừa muốn đánh vào thảo nhân thượng, thật đúng là không dễ dàng. Các thiếu niên còn lại cũng thế.

Gia lão nhìn, hơi hơi mang cười, này tình cảnh hẳn hàng năm đều đã nhìn đến, cũng không ngoài ý muốn.

Còn lại hai mươi hai vị thiếu niên, tất cả chỉ có thể đứng ở tràng ngoại, hâm mộ nhìn.

Luyện tập năm phút đồng hồ, các thiếu niên dần dần đều có thể phát ra nguyệt nhận. Trong lúc nhất thời, diễn võ trường không trung, nơi nơi đều là màu lam nhạt nguyệt nhận ở bay vút.

Một ít nguyệt nhận ở nửa đường liền tiêu tán, một ít bất hạnh đánh vào cùng nhau, một ít bay ra tràng ngoại, oai thất tà bát. Chân chính có thể đánh vào thảo nhân con rối, chỉ có ngẫu nhiên vài miếng nguyệt nhận. Đương nhiên đây đều là thuộc loại mèo mù đung tới chuột chết tình huống.

Học đường gia lão bắt đầu tiến hành một mình phụ đạo.

Hắn trọng điểm chiếu cố Mạc Bắc, Xích Thành này đó tư chất nổi trội xuất sắc đệ tử, kiên nhẫn sửa đúng bọn họ tư thế sai lầm, giáo thụ chính mình tâm đắc. Mà đối Phương Nguyên Phương Chính loại này bình đẳng đệ tử, chính là hơi chút đề điểm hai câu.

Gia lão thấy mọi người hăng say luyện tập, nhân tiện tuyên bố: “Đều nghe tốt lắm, đây là các ngươi bài tập, khóa hạ hảo luyện tập, ba ngày sau kiểm tra thành quả. Ai thành tích tốt nhất, ai có thể đạt được mười khối nguyệt nhận thạch thưởng cho. Đều nghe được sao?”

“Nghe!” Các thiếu niên lớn tiếng ứng uống, nghe được có nguyệt thạch thưởng cho, không khỏi càng thêm hưng phấn.

“Keng, phát hiện nhiệm vụ, 3 ngày sau đạt thành tích tốt nhất.

nhiệm vụ khen thưởng: sơ cấp Phong thuật, sơ cấp Địa Lão Thiên Hoàng Quyền !!

.....

“Đáng giận, mỗi một đạo nguyệt nhận đều phải tiêu hao điều một thành chân nguyên.”

“Nguyệt nhận tiêu hao quá lớn, ta chỉ là bình đẳng tu vi, không khiếu trung có thể tồn trữ ba thành bát Thanh Đồng chân nguyên. Chỉ có thể liên tục thôi phát ra ba phiến nguyệt nhận.”

Ngừng tay đến các thiếu niên, đều than thở.

Học đường gia lão thấy này hết thầy, bất động thanh sắc, lại tại trong lòng cảm khái: “Đây là tu hành tư chất cao chỗ tốt. Yếu sử dụng nguyệt nhận, đơn giản là bốn chữ -- quen tay hay việc. Tư chất cao, không khiếu trung tồn trữ chân nguyên liền nhiều, chân nguyên khôi phục tốc độ cũng mau, còn có càng nhiều luyện tập cơ hội. Tư chất nếu là thiếu chút nữa, cũng có thể dùng nguyệt thạch bù lại, tăng mạnh luyện tập lượng. Tư chất không cao, lại không có nguyệt thạch, ngay cả có luyện tập ý tưởng, cũng là lòng có dư mà lực không đủ. Ai, cổ sư tu hành chính là như vậy tàn khốc, ta còn là chiếu cố nhiều hơn này tư chất cao đệ tử bãi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25: Cận Chiến Cổ Sư !!

Ba ngày sau.

“Thấp người né tránh, là khắc chế bãi quyền bình thường kỹ xảo. Làm địch nhân tiến công tới được thời điểm, nhanh chóng hạ ngòi, hơn nữa thừa cơ làm ra phản kích, công kích hẳn hạ bộ cùng bụng. Không cần sợ hãi bãi quyền, thường thường vừa lên đến liền sử bãi quyền, đều là chút không đầu óc, lại xúc động nhân.”

Diễn võ trường, học đường quyền cước giáo đầu vừa nói, một bên làm ra động tác tiến hành làm mẫu.

Một cái mộc nhân con rối hữu quyền quét ngang lại đây, quyền cước giáo tập mạnh hạ ngòi, tránh thoát công kích, sau đó ra quyền giã con rối bụng, bang bang phanh vài cái, đã đem mộc nhân con rối đánh bại.

Các đệ tử làm thành một vòng nhìn, nhưng là phần lớn đều không nổi tinh thần, có vẻ hứng thú thiếu thiếu.

Học đường trung truyền thụ nhiều loại chương trình học, này chương chính là giáo thụ trụ cột quyền cước. Vận dụng quyền cước dốc sức, có thể sánh bằng lại suất lại khốc nguyệt nhận công kích kém cỏi hơn, các thiếu niên cơ hồ đều có chút không yên lòng.

“Hạ chương khóa chính là nguyệt quang cô sử dụng khảo hạch. Người gần nhất luyện được thế nào?”

“Còn tạm được, ba lượt nguyệt nhận đều có thể phát ra đến, nhưng rất ít có thể toàn trúng. Bình thường có thể có hai cái đánh vào thảo nhân con rối.”

“Ân, theo ta không sai biệt lắm. Này đó ngày vì luyện tập này, cố ý mua một khối thảo nhân con rối đầu.”

.....

Các thiếu niên khe khẽ nói nhỏ, tâm tư sớm đã không ở nơi này, đều vương bận hạ chương khóa khảo hạch.

Vì lần này khảo hạch, bọn họ nhưng là ở khóa hạ vất vả luyện tập thật lâu, hiện tại đều mõi mõi chừng kính, đối khảo hạch thập phần chờ mong.

Các đệ tử nghị luận thanh âm truyền vào giáo đầu trong tai, quyền cước giáo đầu mạnh hồi đầu, hét lớn: “Lớp học thượng cấm nói chuyện, đều câm miệng cho ta, hảo hảo nhìn!”

Hắn là nhị chuyển cổ sư, cả người vạm vỡ, trần trụi khỏe mạnh trên thân, màu đồng cổ làn da thượng che kín vết sẹo. Hét lớn một tiếng, uy phong lẫm lẫm, nhất thời trấn trụ giữa sân sở hữu thiếu niên.

Diễn võ trường trung một mảnh yên tĩnh.

“Trụ cột quyền cước, là trọng yếu nhất. Nhất là ở cổ sư tu hành giai đoạn trước, so với này khác gì này nọ đều phải trọng yếu. Đề cho ta tập trung lực chú ý!”

Răn dạy một phen, quyền cước giáo đầu đưa tới một khác chích mộc nhân con rối.

Này chích đậm màu vàng mộc nhân con rối cao tới hai mét, đầu gối chân to dầm nát tảng đá chuyên thượng, phát ra thùy lọng tiếng vang. Nó mở ra song chưởng, ngóc về phía giáo đầu vọt tới.

Giáo đầu hiện lên nó công kích, sau đó mạnh ôm lấy hấn eo, dùng sức đẩy trước, đem cao lớn mộc nhân con rối đồ lên ở. Ngay sau đó, hấn thuận thế cười ở mộc nhân con rối trên lưng, vung khởi quyền đầu rất nhanh giã mộc nhân đầu.

Mộc nhân con rối ngăn cản một lát, đã bị giáo đầu như mưa quyền đầu đánh nát đầu, tê liệt trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

Quyền cước giáo đầu đứng dậy, hơi thở như cũ bình thản ngân nga, đối các đệ tử giảng giải nói: “Cận chiến trung đối mặt cao lớn địch nhân, không cần sợ hãi. Phá hư đối phương trọng tâm là một loại chế địch sáng suốt chiến thuật, tựa như ta vừa mới làm, ôm lấy địch nhân eo, khống chế đối phương xương hông, sau đó dụng lực đẩy trước. Sau thuận thế cười ở đối phương trên người, thi lấy mãnh liệt quyền, không phòng thủ ý niệm mọi người hội nhảy mất hồng mắt.”

Các đệ tử liên tục gật đầu, chính là trong ánh mắt phần lớn toát ra không cho là đúng thần sắc.

Giáo đầu đem hết thấy đều xem ở trong mắt, trong lòng cười khổ.

Hướng giới đều là như vậy, người trẻ tuổi tâm tính, tự nhiên dễ dàng bị sáng lạn hoa lệ gì đó hấp dẫn đi qua. Không có thiết thân thể hội cùng trải qua, các thiếu niên là khó có thể lý giải cơ bản quyền cước tầm quan trọng.

Trên thực tế, hơn nữa đối giai đoạn trước cổ sư đến giảng, cơ bản quyền cước tuy rằng thoát nhìn không chớp mắt, so với nguyệt nhận công kích càng thêm trọng yếu.

“..... Nhớ kỹ, ở cận chiến trung, ánh mắt không cần một mặt nhìn chăm chú địch nhân ánh mắt, mà là yếu lưu ý đối phương bả vai. Địch nhân bất luận ra quyền, vẫn là ra chân, bả vai đều đã trước động.....”

“..... Cận chiến trung tốc độ rất trọng yếu, nơi này tốc độ không phải ra tay tốc độ, mà là dưới chân di động tốc độ.....”

“..... Khoảng cách là tốt nhất phòng thủ.....”

“..... Chân cần bảo trì co giãn, như vậy tài năng càng dễ dàng bộc phát ra lực lượng.....”

“..... Di động ra quyền thời điểm, cần bảo trì tam giác chống đỡ. Nếu không hạ bàn không khống chế được, địch nhân không có bị đánh bại, ngược lại ngã xuống.....”

Quyền cước giáo đầu một bên biểu thị, một bên kiên nhẫn giải thích. Đây đều là hấn trường kỳ tác chiến trung, dùng huyết lệ tích lũy đi ra quý giá kinh nghiệm.

Đáng tiếc tràng ngoại các đệ tử, nhưng không có ý thức được điểm này.

Bọn họ lại dần dần châu đầu ghé tai đứng lên, đàm luận tiêu điểm như cũ là hạ chương khóa nguyệt nhận khảo hạch.

“Này quyền cước giáo tập thực phải cụ thể a, nhưng là giáo pháp đã có vấn đề.” Phương Nguyên ở trong đám người lẳng lặng nhìn, gật gật đầu lại lắc đầu.

Này giáo đầu giáo không hề kết cấu, thuần túy là hứng thú sở trí, nghĩ đến đâu dạy đến làm sao. Bởi vậy truyền thụ đi ra gì đó, lộn xộn, lại nhiều lại phức tạp, rất nhiều đệ tử mới đầu nghe được thực còn thật sự, nhưng là dần dần mất đi hứng thú, đem lực chú ý chuyển dời đến này khác phương diện đi.

Chỉ có Nàng luôn luôn tại cẩn thận tỉ mỉ nghe, nàng biết nàng thua xa Phương Nguyên 500 năm kinh nghiệm chiến đấu, nên nàng muốn đền bù sở đoản bằng cách chăm chỉ nghe.

Cổ sư phương thức chiến đấu, bình thường chia làm cận chiến cùng viễn trình.

Nguyệt nhận công kích, chính là viễn trình loại hình, nhưng nghiêm khắc giảng, chỉ có thể xem như trung viễn trình. Bởi vì nó công kích hữu hiệu khoảng cách, chỉ có mười mét.

Cận chiến cổ sư trong lời nói, vị này quyền cước giáo đầu chính là tốt nhất ví dụ. Bọn họ bình thường hội lựa chọn tăng phúc tự thân cổ trùng, tiến hành tu hành. Này đó cổ trùng mang cho bọn họ lực lượng siêu việt thường nhân, nhanh nhẹn, phản ứng lực, sự chịu đựng đáng kể.

Tựa như vị này quyền cước giáo đầu, hấn cả người làn da đều là màu đồng cổ. Này đương nhiên không phải hấn da thịt bản sắc, mà là một loại đồng bì cổ hiệu quả.

Đồng bì cổ sẽ làm cổ sư làn da lực phòng ngự tăng nhiều, có thể làm cho cổ sư thừa chịu càng nhiều thương tổn.

Ở một nơi ít người chú ý, Phương Nguyên dùng ánh mắt thần nhiên nhìn quét bên người bạn cùng lứa tuổi, khỏe miệng không khỏi nổi lên một tia cười lạnh, nói thầm :

“Một cái nguyệt nhận, sẽ hao phí nhất thành chân nguyên. Một cổ sư ở trong chiến đấu có thể phát vài lần? Số lần thiếu chỉ lại thiếu, nhất là tân thủ, căn bản là có thể hình thành hữu hiệu đã kích. Chỉ có thể làm một loại đòn sát thủ, uy hiếp tính muốn lớn hơn lực sát thương. Đối với nhất chuyển cổ sư đến giảng, chân chính có dùng là vẫn là quyền cước công phu. Bởi vì quyền cước công kích càng kéo dài, càng tin cậy. Đáng tiếc này đó đạo lý, bọn họ hiện tại không có thiết thân thể hội, là không biết.”

Trụ cột quyền cước chương trình học rốt cục đã xong, trên đường nghỉ ngơi một lát sau, ở các thiếu niên chờ đợi trong ánh mắt, học đường gia lão khoan thai đến chậm.

Hấn bàn tay to nắm, chỉ vào trúc tường hạ một loạt thảo nhân con rối, thẳng nhập chủ đề: “Tốt lắm, hôm nay là kiểm tra thành quả ngày. Các ngươi năm người một tổ, theo thứ tự đi lên, sử dụng nguyệt nhận tiến hành ba lượt công kích.”

Xoát xoát xoát.

Thứ nhất tổ đệ tử đi tới, nguyệt nhận ở không trung phi vũ.

Ba luân sau, chỉ có chín đạo nguyệt nhận, đánh trúng thảo nhân con rối.

Học đường gia lão khẽ lắc đầu, có chút không hài lòng. Này trúng mục tiêu dẫn quá thấp, mấu chốt là năm người trung có hai người chỉ thành công phát ra hai nguyệt nhận.

“Các ngươi kế tiếp tốt hảo luyện tập, nhất là ngươi, còn có ngươi.” Gia lão thoáng răn dạy một câu, bàn tay to vung lên, “Tiếp theo tổ.”

Bị răn dạy hai vị ừ ừ đi xuống tràng. Trong đó một vị cô gái, hốc mắt đều phồng đỏ, trong lòng có chút ủy khuất.

Chính mình chỉ có bính đẳng tư chất, lại luyện tức dùng nguyên thạch rất nhanh khôi phục chân nguyên, bởi vậy này ba ngày luyện tập lượng rất ít, làm cho chính mình thôi phát nguyệt nhận cũng không thuần thực.

Cổ sư luyện cổ dùng tiền, dưỡng cổ dùng tiền, luyện tập sử dụng cổ trùng cũng phải hao tiền. Nhưng nàng làm sao đến nhiều như vậy tiền?

Mặc dù có song thân ở sau lưng duy trì, nhưng là gia gia đều có nhất bút nan niệm kinh. Đình đầu túng quẫn là cổ sư thường thường gặp phải khổ cảnh.

“Dù sao chính mình tranh đoạt thứ nhất cũng không có hy vọng, rõ ràng buông tha cho, tiết kiệm nguyên thạch, không phải rất tốt sao.” Nghĩ đến đây, cô gái trong lòng lại thần nhiên.

Cùng cô gái giống nhau ý tưởng, cũng không ở số ít.

Bởi vì luyện tập lượng khuyết thiếu, rất nhiều đệ tử biểu hiện tạm được.

Học đường gia lão mày nhăn cẳng ngày càng thâm.

Nàng đứng gần thiếu nữ này, nên cử động của thiếu nữ rơi vào trong mắt nàng, nàng trong lòng lắc đầu: “Những người này thật sự là đáng tiếc lại thật đáng buồn, vì một chút nguyên thạch, chính mình buông tha cho tiền thủ cơ hội. Nguyên thạch là lấy đến dùng là, giống cái thần giữ của tích tụ nguyên thạch, để làm chi trở thành cổ sư đâu?”

Thay lời khác giảng, thường thường người tầm nhìn hạn hẹp, mới có thể tính toán chi li, thường thường bỏ gốc lấy ngọn. Mà này người chí tôn cao xa, bình thường đều có thể biểu hiện ra một bộ khoan dung hào phóng, có thể xả có thể khí khí lượng.

“Rốt cục đến phiên ta.” Lúc này, Cổ Nguyệt Mạc Bắc mặt ngửa nhăn mang tự tin mỉm cười, đi lên tràng.

Hắn dáng người trắng kiện, để lộ ra một cổ buru hân hơi thở. Trạm định sau, dương tay ba đạo nguyệt nhận, ba đạo toàn trung. Trong đó hai cái đánh vào con rối trong ngực, một cái khác ở con rối cánh tay trái, tước bay mấy căn màu xanh thảo tiết.

Như vậy thành tích, tự nhiên khiến cho các thiếu niên một trận tán thưởng.

“Làm không sai.” Gia lão mày cũng vì thế hơi hơi giãn ra.

Lại một tổ đi lên, trong đó còn có Cổ Nguyệt Xích Thành.

Cổ Nguyệt Xích Thành dáng người thấp bé, vẻ mặt mặt rỗ, biểu tình mang theo hơi hơi khấn trương.

Hắn liên tiếp thôi phát ra ba đạo nguyệt nhận, đều đánh vào con rối ngực chỗ, tước ra ba cái lần lượt thay đổi vết thương. Vết thương từ thâm biến thiển, vài cái hô hấp sau, bởi vì thảo nhân con rối tự lành, mà khôi phục nguyên trạng.

Bất quá biểu hiện như vậy, đã muốn cùng Cổ Nguyệt Mạc Bắc ngang hàng, đồng dạng chiếm được gia lão khen ngợi.

Xích Thành ngang đầu đi xuống tràng, trên đường khiêu khích nhìn Mạc Bắc liếc mắt một cái.

“Hừ!” Mạc Bắc hừ lạnh một tiếng.

Hắn trong lòng rõ ràng, chân chính có uy hiếp, chỉ có Cổ Nguyệt Xích Thành.

Hiện tại Cổ Nguyệt Xích Thành thành tích đã muốn đi ra, cùng hắn Mạc Bắc tương bình.

Đến cuối cùng mấy tổ, Cổ Nguyệt Phương Chính rốt cục lên sân khấu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Ngoài ý muốn thắng lợi.

“Nga, chính là kia bính đẳng ‘Lãnh khốc thiên tài’? Ha ha.”

Thắng đến cuối cùng một tổ, Phương Nguyên mới thi thi nhiên lên sân khấu.

“Là kia Phương Nguyên.....” Cổ Nguyệt Mạc Bắc ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Phương Nguyên, lại thùy hạ mi mắt, không phải thực để ý.

“Lần trước cho huynh đệ các người đi rồi cứ chớ vận, ngoài ý muốn tuyển một cái ý chí bạc nhược nguyệt quang cổ, mới cho người đoạt được thứ nhì, trấn áp Xích Thành ta, lần này nhìn người như thế nào biểu hiện!” Cổ Nguyệt Xích Thành vây quanh song chương, chờ xem Phương Nguyên chề cười.

Không ít tầm mắt tập trung ở Phương Nguyên trên người, học đường gia lão ánh mắt, cũng chăm chú nhìn hướng hắn.

Phương Nguyên không hề động dung, biểu tình lạnh lùng.

Hắn trạm định sau, chân nguyên dùng mảnh vào trong lòng bàn tay nguyệt quang cổ, bàn tay hết thấy, phát ra thứ nhất nguyệt nhận.

Nguyệt nhận bay thật sự cao, không chỉ có lướt qua thảo nhân con rỗi đình đầu, cao hơn nữa ra trúc tường. Bay gần mười lăm mét khoảng cách, thế này mới hào quang âm đậm đi xuống, biến mất ở trong không khí.

“Phốc xuy.....” Có người nhin không được cười ra tiếng đến.

“Này cũng thiên rất thái quá đi.” Có người lạng lẽ cười lạnh.

“Thật là thiên tài nha, khó trách được luyện cổ thứ nhất đầu.” Có người nói trào phúng trong lời nói.

Sớm đi năm, Phuong Nguyên sáng tác thi từ, bày ra ra sớm trí thời điểm, liền khiến cho những người này bất mãn. Sau lại dựa vào “Vận khí” Được luyện cổ thứ nhất, càng làm cho bọn họ bất mãn cảm xúc trung, lại tăng thêm một phần ghen tị.

Rất nhiều người đều chờ xem kịch vui, chờ Phuong Nguyên này “Thiên tài” Xấu mặt, mà Phuong Nguyên này nguyệt nhận cũng không có làm cho bọn họ thất vọng.

Trong đám người cười nhạo thanh gấn bó một mảnh.

Học đường gia lão khê lác đầu, trong lòng cũng cười chính mình, bằng bạch vô có chú ý Phuong Nguyên làm cái gì? Hắn bắt quả là cái bính đẳng, chính là bởi vì nhất thời vận khí đoạt luyện cổ đầu danh thời.

Cổ Nguyệt Mạc Bắc cùng Cổ Nguyệt Xích Thành tranh đấu, chính là trong gia tộc hai đại đương quyền gia lão chính trị đấu tranh ảnh thu nhỏ. Học đường gia lão vẫn là phái trung gian, không nghĩ tham gia đến chính trị lốc xoáy trung đi.

Một trận ám áp xuân phong thổi tới, mùi hoa từng trận, bay vào diễn võ trường.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở Phuong Nguyên trên người, trên mặt đất chiếu xạ ra một cái cô linh linh bóng đen.

Hắn biểu tình như cũ lạnh lùng, lẳng lặng nhìn mười mét có hơn thảo nhân con rỗi, trong tay tâm nguyệt nhận ẩn ký chính sâu kín tản ra thủy lam quang huy.

Thứ nhất nguyệt nhận, đương nhiên là hắn cố ý đánh thiên. Hiện tại hắn chỉ còn lại có hai lần ra tay cơ hội, lo lắng nữa đến học đường gia lão lập trường, hắn muốn đoạt thứ nhất, nhất định phải ở cận có hai lần công kích trung, chế tạo ra viên siêu mọi người công kích hiệu quả.

“Còn sót lại hạ hai lần ra tay cơ hội, haha, nguyên bản ta không ôm chắc chiến thắng, nhưng Phuong Nguyên tên này lại khinh thường lộ bản lãnh. Hắn muốn dùng 2 lần cuối cùng để lập uy. ” Nàng tâm lo lắng không thể hoàn thành nhiệm vụ bị hệ thống tiêu diệt bỗng hạ thấp xuống, về mặt trở lại thông dong trấn định.

Phuong Nguyên ra tay.

Hữu chương như đao, hư không vừa bổ.

Xích một tiếng vang nhỏ, bao phủ nơi bàn tay thủy lam quang huy, liền thoát ly mà ra, bay đến không trung, hóa thành nhất loan lam quang nguyệt nhận, bắn về phía thảo nhân con rỗi.

Gần là ở tiếp theo giây trung, Phuong Nguyên hữu chương thượng lại lại sáng lên một tầng lam mang.

Hắn bàn tay vừa lật, liền tà bỏ ra đi đạo thứ ba nguyệt nhận.

Hắn này hai lần công kích hàm tiếp mây bay nước chảy lưu loát sinh động, vừa đứng.

Hai đạo nguyệt nhận liền tiếp bay ra, ở không trung cách xa nhau gần không đến nửa thước xa.

Ở mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, lưỡng đạo nguyệt nhận đều chuẩn xác cấp trùng mục tiêu thảo nhân con rỗi cổ.

Tại hạ một khắc, các đệ tử mang theo kinh ngạc thần sắc, chậm rãi há to miệng ba.

Bọn họ nhìn đến thảo nhân đầu đầu tiên là chậm rãi nghiêng đến một bên, sau đó theo trên cổ hạ xuống đi, cuối cùng rơi trên mặt đất, bắn một chút, lặn ra hai ba mét khoảng cách.

Phuong Nguyên trầm roi xuống đầu!

Như vậy kết quả, ra ngoài ở đây mọi người dự kiến.

“Đây là vận khí vẫn là thực lực?” Học đường gia lão nhíu mày.

Như vậy nghi hoặc, đồng dạng xoay quanh ở còn lại các đệ tử trong lòng.

Trong lúc nhất thời, diễn võ trường thượng lâm vào trầm mặc.

Phuong Nguyên mị hi mất tình, tựa hồ căn bản là không có nhận thấy được mọi người dừng ở hắc trên người ánh mắt.

"Ét...Ét..."

Trời xanh mây trắng dưới, một đám vệt bỗng nhiên phịch cánh, bay lên giữa không trung. Chúng nó kéo hoa mỹ thon dài tước vĩ, thâm thì kêu, ở không trung lượn vòng biểu diễn.

Phuong Nguyên đứng ở diễn võ trường trung ương, ngửa đầu nhìn lại. Ở sáng lạn dương quang hạ, chim chóc thất thái lông chim, hiển nhiên càng thêm chói mắt sáng lạn.

Hắn biểu tình một mảnh lạnh nhạt, giống nhau vừa mới chặt đứt thảo đầu người lô, căn bản không phải hắn.

"Mùa xuân dương quang, thật đúng là nắng a....." Hắn tại trong lòng thở dài một tiếng.

"Hừ , vận khí cứt chó !!" Mặc Bắc, Xích Thành, đồng thời lên tiếng.

"Đến lượt Cổ Nguyệt Phuong Chính "

Do thời gian ba ngày không đủ lâu, nàng mới nắm giữ được một bộ phận thôi, nhưng cũng đánh trúng 2 cái hạt 2 cái, lần này là lần cuối cùng.

"Còn một lần nữa, tên phế vật này có đánh trúng không ?" Đây là suy nghĩ của tất cả mọi người ở đây.

Nàng cảm nhận được áp lực từ Phuong Nguyên, điều này làm cho nàng càng thêm khẩn trương.

Đứng ở tràng thượng, ngón tay nàng lúc này đều run nhẹ.

Phuong Chính hữu chương thượng lại lại sáng lên một tầng lam mang.

Nàng bàn tay vừa lật, liền ném ra đạo cuối cùng nguyệt nhận.

Do lo lắng, khăn trương áp lực từ hệ thống nhiệm vụ, nên hắn phóng ra nguyệt nhận bỗng như biến mục nát hóa thần kỳ.

Nguyệt nhận bay ra, ở không trung cách xa nhau gần không đến nửa thước xa.

Ở mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, nguyệt nhận chuẩn xác cấp trúng mục tiêu thảo nhân con rối cổ.

Tại hạ một khắc, các đệ tử mang theo kinh ngạc thần sắc, chậm rãi há to miệng ba.

Bọn họ nhìn đến thảo nhân đầu đầu tiên là chậm rãi nghiêng đến một bên, sau đó theo trên cổ hạ xuống đi, cuối cùng rơi trên mặt đất, bắn một chút, lăn ra hai ba mét khoảng cách.

Phuong Chính trảm rơi xuống đầu!

Như vậy kết quả, ra ngoài ở đây mọi người dự kiến.

"Đây là vận khí vẫn là thực lực?" Học đường gia lão nhíu mày.

Như vậy nghi hoặc, đồng dạng xoay quanh ở còn lại các đệ tử trong lòng.

Trong lúc nhất thời, diễn võ trường thượng lâm vào trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: Hợp Tác Cướp Giật !!

Tối gần chạng vạng, chân trời tà dương như máu.

Ánh chiều tà chiếu vào học đường bên trong, năm mươi nhiều vị đệ tử ngồi nghiêm chỉnh, trên đài học đường gia lão ở nhất nhất cái niệm tên, phân phát trợ cấp.

Đây là học đường mỗi cách bảy ngày phân phát xuống dưới nguyên thạch trợ cấp, xem như đối này đó các thiếu niên giúp đỡ. Dù sao lấy thực lực của bọn họ, muốn một mình nuôi nấng cô trùng, vẫn là có rất đại kinh tế áp lực.

“Cổ Nguyệt Phương Chính, Cổ Nguyệt Phương Nguyên.” Gia lão thì thầm.

Phương Chính và Phương Nguyên theo cuối cùng một loạt bên cửa sổ chỗ ngồi thượng đứng dậy, đi lên thai đến, tiếp nhận hai cái tiền gói to.

Hai cái gói to, là ba khối nguyên thạch gia tộc trợ cấp mỗi người. Một cái khác gói to trung là mười khối nguyên thạch thưởng cho Phương Chính.

“Hào hào cố gắng.” Gia lão thật sâu nhìn Phương Chính và Phương Nguyên một cái. Phương Chính liên tục hai lần đoạt thứ nhất, Phương Nguyên cũng hai lần đoạt hạng nhì, phương gia hai huynh đệ đã muốn làm cho nguyên bản đã muốn thất vọng gia lão đối bọn với hắn cũng có chút thoáng chú ý.

Phương Chính hai người gật gật đầu, đem tiền túi sùt nhập trong lòng, về tới chỗ ngồi.

“Đáng giận, thế nhưng lại bị hắn đoạt thứ nhất.....” Cổ Nguyệt Mạc Trần gắt gao nhìn chăm chăm Phương Chính, trong lòng thực khó chịu.

“Phương Chính ba cái nguyệt nhận liên tục đánh vào con rối trên cổ, này rốt cuộc là hắn lại đi rồi cắt chó vận, vẫn là chân chính thực lực, còn Phương Nguyên, hắn nguyệt nhận trúng hai cái, là vận khí hay thực lực?” Cổ Nguyệt Xích Thành híp hai mắt, theo khảo hạch chấm dứt đến bây giờ, này nghi vấn vẫn xoay quanh ở hắn trong lòng.

Không chỉ hắn, rất nhiều đệ tử tầm mắt đều có ý vô ý liếc về phía Phương Chính hai huynh đệ.

Vấn đề này dấy vò bọn họ, bọn họ tuy rằng thua, nhưng trong lòng cũng rất không cam lòng, thật muốn hỏi cái đến tột cùng.

Sắp sửa chấm dứt thời điểm, học đường gia lão tuyên bố một việc: “Các ngươi ở học đường đã muốn có một đoạn thời gian, nay bản mạng cô sử dụng cũng quen thuộc. Kế tiếp trong cuộc sống, ta sẽ dạy các ngươi như thế nào ôn dưỡng không khiêu, tăng lên cô sư tu vi cảnh giới. Cô sư cảnh giới càng cao, chân nguyên lại càng cô đọng. Nhất chuyển cô sư là Thanh Đồng chân nguyên, nhị chuyển cô sư có xích thiết chân nguyên, tam chuyển cô sư là bạc trắng chân nguyên. Một phần xích thiết chân nguyên, có thể sánh bằng mười phần Thanh Đồng chân nguyên. Đồng dạng, một phần bạc trắng chân nguyên có thể sánh bằng mười phần xích thiết chân nguyên!”

“Các ngươi phải nhớ kỹ, cô trùng chỉ là chúng ta sử dụng công cụ, tu vi mới là chúng ta cô sư căn bản. Tu vi càng cao, tài năng sử dụng càng cường đại cô trùng. Ở kế tiếp ba tháng nội, ai có thể dẫn đầu tấn chức đến nhất chuyển trung giai, ai có thể đạt được ba mươi khối nguyên thạch thưởng cho, đồng thời có được chọn lựa thứ hai đầu cô trùng ưu tiên quyền. Ba tháng sau, chúng ta hội căn cứ thành tích, thiết lập một gã ban đầu, hai gã phó ban đầu. Ban đầu đem hưởng thụ mười khối nguyên thạch trợ cấp, phó ban đầu nguyên thạch trợ cấp đem tăng trưởng đến năm khối! Tốt lắm, hôm nay đi ra nơi này, mọi người đều tan bải.”

Gia lão trong lời nói, làm cho học đường một trận ông ông tác hưởng.

“Muốn thiết lập ban đầu cùng phó ban đầu!” Có người hưng phấn mà nắm tay.

“Ban đầu mỗi bảy ngày còn có mười khối nguyên thạch, phó ban đầu cũng có năm khối? Nếu ta có thể cái thứ nhất tấn chức đến nhất chuyển trung giai, ta nhất định có thể trở thành ban đầu.” Có người trong mắt mạo hiểm quang.

“Nguyên thạch không phải trọng điểm, mấu chốt là ban đầu, phó ban đầu như vậy vị trí, đại biểu cho vinh quang, thân phận cũng muốn giỏi hơn những người khác phía trên. Bình thường đệ tử nhìn thấy ban đầu, đều phải cúi đầu vãn an.” Cổ Nguyệt Mạc Bắc cùng Xích Thành đám người cũng không thiếu nguyên thạch, mà là đối này phần vinh quang phi thường coi trọng.

“Trở thành ban đầu, không có sai, cái thứ nhất tấn chức đến nhất chuyển trung giai! Làm cho ca ca sau này nhìn thấy ta, cũng muốn cúi đầu hành lễ, chủ động vãn an. Đợi đã, ca ca đâu?” Cổ Nguyệt Phương Chính theo bản năng hỏi đầu nhìn lại, Phương Nguyên chỗ ngồi cũng đã không có một bóng người.

Các đệ tử lục tục đi ra học đường.

“Phương Gia hai huynh đệ đâu?” Cổ Nguyệt Mạc Bắc muốn tìm được Phương gia hai huynh đệ, giáp mặt để hỏi rõ ràng. Nhưng là Phương gia hai huynh đệ sớm đã trước một bước ly khai.

“Hừ, chạy trốn đồ rất nhanh. Là sợ hãi sao? Xem ra hôm nay khảo hạch, bọn hắn là lại đi rồi một lần cắt chó vận.” Cổ Nguyệt Xích Thành cười lạnh.

“Tĩnh, bất quá mười khối nguyên thạch thưởng cho thôi, không cần để ý loại chuyện này, việc cấp bách vẫn là tấn chức trung giai, đoạt được ban đầu vị.” Cổ Nguyệt Mạc Bắc híp mắt, nhìn nhìn bên người Cổ Nguyệt Xích Thành, đối thủ truyền kiếp của hắn.

Người kia mới là hấn chân chính đối thủ, về phần Phuong gia hai huynh đệ, đều chính là bình đẳng tư chất, dựa vào vận may chiến thắng là không được.

“Trước hai lần, làm cho Phuong Chính may mắn được thứ nhất. Bất quá lúc này đây tu vi khảo hạch, chỉ chú trọng tu hành tư chất. Tư chất cao nhất đẳng, ưu thế liền phi thường lớn.” Cổ Nguyệt Xích Thành trong lòng áp lực, hấn chân thật tư chất chính là bình đẳng, chính là bởi vì tác tệ, mới đưa đến ắt đẳng biểu hiện giả dối.

“Một cái ban đầu, hai cái phó ban đầu vị trí, khiến cho bọn họ xoa tay. Thật đúng là cái nhiệt huyết thiên chân tuổi a.” Phuong Nguyên ngồi cùng Phuong Chính ở học đường đại môn khẩu chỗ, miệng cười lạnh, nói.

“Haha, vinh quang thứ này, đối với bọn hấn, quả là có chút hấp dẫn đấy.” Nàng nghe răng cười khê, tán đồng, đáp.

Cái gọi là vinh quang, bất quá là thượng vị giả muốn điều động cấp dưới tính tích cực giá trị quan công cụ thôi. Cứu này căn bản, chính là một tầng hư ảo quang hoàn, có cái rằm dưng !!

Phuong Nguyên liếc nàng, nói tiếp:

“Bất luận là gia tộc, môn phái vẫn là ma giáo, bất luận là thế giới này, vẫn là địa cầu nơi hai chúng ta từng sống, đều là như vậy. Thiết lập cao thấp vị trí, minh xác tấn chức pháp luật, làm cho người trong tổ chức theo thấp vị không ngừng mà hướng lên trên đi. Bởi vì truy đuổi lợi nhuận là nhân chi bản tính, mà quyền vị thường giúp người sinh ra chính mình tài trí hơn người, chính mình còn sống so với thường nhân cũng có giá trị lỗi thấy.”

Ngừng một lát, Phuong nguyên nói tiếp :

“Quyền lợi hai chữ, giống như là điều ở con lừa phía trước cà rốt, mọi người dục vọng bị nó kích phát, một đám bởi vì này không ngừng luồn cúi. Leo lên một tầng vị trí, còn có rất cao một tầng. Không biết, ở luồn cúi trong quá trình, bọn họ sức lao động bị áp bức, sinh ra giá trị bị thượng vị giả bóc lột.”

Nàng trầm tư suy nghĩ, như ngộ ra, cười khê, đáp :

“Ta hiểu rồi, Hết thấy tổ chức, chỉ cần có lệ thuộc quan hệ, đều là vì thượng vị giả phục vụ. Cái gọi là ban đầu, phó ban đầu, chính là một cây nhỏ nhất cà rốt, dụ dỗ những người khác lâm vào gia tộc thế chế trong vòng. Mà thượng vị giả vì phòng ngừa hạ vị giả thấy rõ này chân tướng, thường thường thống nhất giá trị quan, minh xác vinh quang, công huân đẳng đẳng khái niệm, thiết lập cao thấp quyền vị, không đợi xưng phúc lợi, hoặc là vận dụng tôn giáo đến thống trị lòng người.”

Nàng bị ai lắc đầu, khê than :

“Đây là chân tướng a, đáng tiếc thế gian đại đa số mọi người không rõ, ngốc hồ hồ vì người khác ra sức bán mạng. Mà trên thế giới sở hữu hết thấy tổ chức căn bản nhất bản chất, đều chỉ có một, thì phải là -- tài nguyên tái phân phối, càng cao tầng hưởng thụ càng nhiều tài nguyên.”

Phuong Nguyên ha ha cười, kết luận :

“Cho nên, gì tổ chức cũng không quá chính là biểu tượng, chân chính căn bản chỉ có hai chữ -- tài nguyên. Không có ăn tài nguyên, sẽ đói chết. Không có uống tài nguyên, sẽ khát chết. Không có tu hành tài nguyên, sẽ gầy yếu, sớm muộn gì bị người khi dễ chết.”

Phuong Nguyên nói đến đây, nàng mới hiểu vì sao Phuong Nguyên nói nàng về điều này, nàng rất phối hợp nói tiếp lời :

“Theo người nói, nguyên thạch, chính là cổ sư tu hành hàng đầu tài nguyên!”

Phuong Nguyên hai tròng mắt thâm như u đàm, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, liếc nhìn Phuong Chính, cả hai nhìn nhau, haha cười, giống như cả hai âm thầm đàm hiệp nghị gì đó bí mật.

Phuong gia hai huynh đệ liền ra học đường, lúc này đứng ở học đường đại môn khẩu, nhìn đến nhóm đầu tiên đệ tử đi ra, dần dần tiếp cận bọn hấn.

“Là Phuong gia hai huynh đệ.”

“Bọn hấn che ở đại môn trung ương làm gì?”

“Hừ, mỗi lần nhìn hai huynh đệ bọn hấn bộ dáng, ta cũng rất khó chịu.”

“Không cần phải xen vào bọn hấn, hấn phòng chừng là ở đợi người đi.”

Các thiếu niên lơ đãng, đang muốn đi qua đi, lại bị Phuong Chính kéo dài qua một bước, ngăn cản xuống dưới, Phuong Nguyên cũng bước theo ra trước mặt chúng thiếu niên, tà ác nói :

“Bọn ta đánh cướp. Mỗi người giao ra một khối nguyên thạch, mới cho rời đi.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cô Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Phương Nguyên Hung Ác. !!

Các thiếu niên nhất thời vừa sợ vừa giận.

“Cái gì, ta không có nghe sai đi?”

“Phương Nguyên Phương Chính, các ngươi đầu thiêu hồ đồ đi, thế nhưng đứng ở học đường đại môn khẩu đến vơ vét tài sản chúng ta?!”

“Các ngươi là nghèo điên rồi đi? Ai đưa cho ngươi lá gan, đem chủ ý đều đánh vào chúng ta trên người.”

“Cút ngay, hai ngươi chính là hai cái bính đẳng tư chất, cũng dám chắn đường của ta. Không những lãn, ta ta một cước đá phi ngươi..... Ách!”

Phương Nguyên đột nhiên ra tay.

Hắn tay phải thành chưởng, hung hăng hết thấy. Động tác vừa chuẩn lại mau, bàn tay hạ duyên bổ trúng một người cổ bên trái.

Này bất hạnh thiếu niên, làm sao liều được đến Phương Nguyên đột nhiên ra tay, ngoài miệng chính mắng, liền mạnh gấp trọng kích. Hắn nhất thời chớp mắt, đương trường té xỉu đi xuống.

Phương Chính thì mỉm cười nhìn Phương Nguyên ra tay, năng nhiệm vụ là không cho ai thoát ra khỏi cổng, còn mọi chuyện Phương Nguyên lo.

“Thảo! Ngươi thực dám động thủ!” Đám người nhất tặc, các thiếu niên ào ào theo bản năng lui về phía sau một bước.

“Cô Nguyệt Bắc Cự chết ngất trời qua, làm sao bây giờ?” Có người vừa kinh vừa sợ, sợ hãi kêu to.

“Còn có thể làm sao bây giờ! Chúng ta nhiều người như vậy, Phương Nguyên liền một người. Cùng nhau tiến lên, đem hắn hung hăng đánh một chút.” Có người quát to, tức giận bùng nổ.

“Không sai, hắn không biết sống chết, dám một mình một người khiêu khích chúng ta. Quả thực là ăn gan hùm mật gấu! Đại gia hỏa cùng tiến lên!”

Nhưng mà bọn họ còn chưa động thủ, Phương Nguyên đã muốn động thủ.

Hắn dưới chân ngay cả khóa vài bước, trước một bước nhảy vào đám người.

Hắn bàn tay tả phách, chém trúng một thiếu niên cổ. Thiếu niên đem trắng mắt vừa lật, ngã.

“A --!” Một thiếu niên lớn tiếng hô, vùng khỏi quyền đầu hướng Phương Nguyên quét ngang đi qua.

Phương Nguyên thấp người hiện lên, nâng lên một cước, đá vào người này dừng quần thượng.

A ngao ô --!

Thiếu niên hò hét thanh, nguyên bản cao vút trào dâng, bị này nhất kích sau, nhất thời âm điệu mạnh giờ lên, trở nên lại tiêm lại duệ, tràn ngập một loại thể thâm cùng đau đớn.

Bùm.

Hắn hai tay che dừng quần, đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống đất, lại đầy đất lăn lộn, a a kêu to, đau cả người mồ hôi lạnh.

Phương Nguyên vùng khỏi song chưởng, như hổ nhập đàn dê!

Hắn có năm trăm năm chiến đấu kinh nghiệm, mà này đó thiếu niên bất quá là một đám tân nộ, vừa mới vừa tu hành thôi, như thế nào sẽ là đối thủ của hắn?

Trong nháy mắt công phu, này đàn thiếu niên đã bị Phương Nguyên hết thấy phóng đổ. Một đám không phải té xỉu, chính là nằm trên mặt đất, đau đến đỏ trư lãnh khí, đau chết đi sống lại.

“Đây là có chuyện gì?!” Cô Nguyệt Mạc Bắc sau một bước tới, kinh hô một tiếng. Hắn nhìn đến học đường đại môn khẩu chỗ, Phương Nguyên đứng ở

nơi đó, mà chung quanh lại đồ năm sáu đệ tử.

“Phương Nguyên hấn, hấn muốn vợ vết tài sản chúng ta nguyên thạch!” Một cái té trên mặt đất, ôm bụng thiếu niên, phần nộ kêu to lên.

“Còn cừ trung khí mười phần thôi.” Phương Nguyên sắc mặt bình thản, đối kêu to thiếu niên bụng đá mạnh một cước.

Nga ô!

Thiếu niên lập tức đau đến hết thảy một tiếng, thân thể cuộn mình như tôm. Hấn sắc mặt hiện ra e ngại vẻ mặt, nước mắt cùng dòng, cũng không dám nữa nói lung tung nói.

Thấy như vậy một màn, tới rồi các thiếu niên đều cảm thấy Phương Nguyên hung tàn, trong lòng đều là nhất quý.

“Tốt lắm, đều ngoan ngoãn cho ta giao ra một khối nguyên thạch. Ta để lại các người đi, nếu không trong lời nói, mặt đất những người này chính là các người kết cục.” Phương Nguyên về phía trước bước ra nhất đi nhanh, thanh âm lãnh khốc.

“Thả người mẹ nó thì! Chỉ bằng người một cái chính là bính đẳng, cũng tưởng chiến thắng ta đường đường át đẳng?” Cổ Nguyệt Mạc Bắc giận tím mặt, vùng khởi quyền đầu, trước tiên hướng Phương Nguyên phóng đi.

Phương Nguyên cổ chân hơi hơi nhất chuyển, nhẹ nhàng nghiêng người, khiến cho quá hấn quyền đầu.

Sau đó vươn tay trái, cũng khởi ngón trỏ cùng ngón giữa, hướng Mạc Bắc xương quai xanh trung ương, yết hầu hạ bộ kia khối phương vị, chuẩn xác nhất trạc.

Mạc Bắc nhất thời hai mắt nhất hắc, bùm một tiếng, té trên mặt đất, ngất trời qua.

Tê.....

Thấy như vậy một màn, còn muốn xông lên các thiếu niên, ào ào đồ trừu một ngụm lãnh khí, hướng thể đón chỉ.

Phương Nguyên công kích thủ đoạn, tại đây chút người trẻ tuổi trong mắt, rồi đột nhiên trở nên bí hiểm đứng lên.

Bọn họ không coi trọng cơ bản quyền cước, kỳ thật ở khóa đều mơ hồ có nhắc tới quá. Nhân thể có rất nhiều yếu ớt bộ phận, Phương Nguyên công kích vài cái bộ vị, chính là trong đó một ít. Đây đó bộ vị gặp công kích, nhẹ thì làm cho người ta đương trường ngất, nặng thì sẽ có sinh mệnh nguy cơ.

Bất quá Phương Nguyên xuống tay rất đúng mực.

Bị hấn đánh bại, không phải té xiu, chính là kịch liệt đau đớn, trong thời gian ngắn trong vòng đánh mất sức chiến đấu. Chân chính trọng thương không có một.

Đây là năm trăm năm kinh nghiệm chiến đấu khủng bố!

“Giao, vẫn là không giao?” Phương Nguyên lên trước một bước, bức bách này hấn thiếu niên.

Các thiếu niên lẫn nhau liếc nhau, sau đó ào ào cắn răng hoặc là rống giận, hướng về Phương Nguyên nhất ủng mà lên.

Phương Nguyên một bên xê dịch né tránh, một bên ra tay. Hấn tu vi thấp kém, nhưng là cảnh giới do ở, trong lòng bình tĩnh như băng, động tác vừa nhanh vừa chuẩn.

Bùm bùm.....

Vài cái hô hấp sau, mặt đất lại rồi ngã xuống một mảnh.

“Rất hung tàn ! Đáng sợ!”

“Bọn họ sẽ không chết đi?”

Còn có vài cô gái, không có xông lên đi. Bọn họ tròn tròn ánh mắt, thấy như vậy một màn phát sinh, thân hình run run biên độ càng lúc càng lớn.

Phương Nguyên ánh mắt quét về phía bọn họ, các nàng hoa dung thất sắc, vội vàng xua tay lui về phía sau: “Đừng, người đừng lại đây. Chúng ta giao, chúng ta giao!”

Phương Nguyên thu mấy mai nguyên thạch, liền buông tha các nàng.

Các nàng nghiêng ngả lão đảo đi ra học đường đại môn, lục tục lại có đệ tử đi vào nơi này.

Muốn ra học đường, này đại môn là tắt kinh đường. Phương Nguyên, Phương Chính đứng trước cửa lớn ngăn chặn sở hữu đệ tử.

“Dựa vào, đã xảy ra sự tình gì?!” Các thiếu niên kinh ngạc tròn tròn ánh mắt.

“Kia không phải Cổ Nguyệt Mạc Bắc sao?” Cổ Nguyệt Xích Thành nhìn mặt đất hôn mê đi qua Mạc Bắc, tròn mắt há hốc mồm.

Phuong Nguyên mở miệng nói chuyện, các thiếu niên nhất thời phần nộ rồi, công kích, sau đó ngã xuống, Phuong Chính tươi cười chấp tay đứng một bên, như xem trò hay.

“Gia lão đại nhân, chúng ta liền vẫn xem đi xuống, không ngăn cản hấn sao? Vạn nhất muốn ồn ào tai nạn chết người, khả như thế nào xong việc đâu?” Bọn thị vệ về mặt lo lắng.

Mà có thị vệ tắc thực oán giận: “Này Phuong gia hai huynh đệ, lá gan quá lớn. Cứ nhiên dám ở chúng ta mí mắt dưới, ngay tại học đường đại môn khẩu vợ vết tài sản cùng trường. Quả thực là mắt không pháp ki a! Chỉ cần đại nhân ra lệnh một tiếng, thuộc hạ mượn kẻ này.”

Phuong Nguyên, Phuong Chính ngăn chặn học đường đại môn, công nhận vợ vết tài sản, tính cách hung ác, từ lúc vừa mới bắt đầu, cũng đã khiến cho chú ý.

Nhưng là phạm nhân bọn thị vệ cũng không có trừng phạt đệ tử quyền lợi, chỉ có trước đến bẩm báo học đường gia lão.

Học đường gia lão nghe thế cái tin tức, nhưng không có lập tức hạ lệnh ngăn cản, mà là đi lên lầu các, xa xa quan sát.

“Xem ra kẻ này, là có chiến đấu tài tình.” Học đường gia lão càng xem càng cảm thấy hứng thú.

Phuong Nguyên hôm nay sử dụng nguyệt nhận biểu hiện, cũng đã khiến cho gia lão nghi hoặc, hiện tại nhìn hấn lấy một người lực, địch toàn thể đệ tử, có một cỗ tung hoành sa trường phong thái. Hấn trong lòng nghi hoặc, liền giải khai.

Thế giới này, có một chút người đối với chiến đấu đặc biệt sâu sắc, đây là che giấu thiên phú. Bọn họ giỏi về chiến đấu, nhiệt tình yêu thương chiến đấu, ở trong chiến đấu, bọn họ thường thường linh cảm bùng bùng phần chấn. Thường thường sáng tạo ra làm người ta giật mình, thậm chí không thể tưởng tượng chiến tích.

“Kẻ này là trời sinh chiến đấu cổ sư a. Đáng tiếc, tư chất chỉ có bình đẳng, rốt cuộc là kém một bậc.” Học đường gia lão bùi ngùi thở dài.

“Còn Phuong Chính, hấn cũng không ra tay lần nào, nhưng chắc không kém Phuong Nguyên đi.” Gia lão học đường nghĩ thầm.

“Đại nhân, ngài không tính ngăn cản trận này trò khôi hài sao? Tùy ý hấn như vậy hồ nháo đi xuống trong lời nói, chỉ sợ ảnh hưởng không tốt lắm đâu.” Bên người bọn thị vệ trên mặt đều mang theo ưu cấp sắc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Vô bản sinh ý !!

Vì cái gì muốn ngăn cản?” Học đường gia mi già đầu giờ lên, nở nụ cười. Hấn vươn tay chỉ, xa xa chỉ vào Phuong Nguyên, lại nói, “Kẻ này đã muốn nắm trong tay toàn cục, xuống tay cực có chừng mực. Các người nhìn hấn khảm người cổ, đều chỉ phách khảm tả hữu sườn, cũng không khảm người cái gáy sau cánh. Đây là bởi vì hấn cũng biết, khảm tả hữu sườn cổ, có thể làm cho người ta đương trường ngắt. Khảm cái gáy sau cánh đã có chí từ khả năng, cho nên liền chủ động buông tha cho công kích như vậy phương thức.”

“Các người xem này đó té trên mặt đất thiếu niên, người nào là bị trọng thương? Không có! Cho dù có trọng thương, thì thế nào, bằng vào chúng ta học đường trung trị liệu cổ sư, còn không có thể trị hảo loại này bị thương sao?”

“Nhưng là gia lão đại nhân, kẻ này thật sự quá kiêu ngạo. Liền đồ ở đại môn khẩu, căn bản là không đem chúng ta này đó thị vệ để vào mắt. Chúng ta bị không nhìn cũng liền thôi, mấu chốt là tộc nhân hội thấy thế nào đợi chúng ta học đường đầu. Thế nhưng tùy ý một gã nho nhỏ bình đẳng đệ tử đại nào học đường, mà không đi ngăn trở. Sự tình truyền ra đi, đối đại nhân ngài danh dự chỉ sợ cũng có ảnh hưởng.” Thị vệ hí hóp mắt, cận ngôn nói.

“Hừ, là các người cảm thấy bị tiểu tử này không nhìn, tự thân tôn nghiêm đã bị mạo phạm đi?” Học đường gia lão không hồn giận, cười lạnh một tiếng, sắc bén như nhận ánh mắt nhìn quét đi xuống, bọn thị vệ đều ào ào cúi đầu, cùng nói không dám.

“Bác sát có cái gì không tốt? Chỉ cần không ra mạng người, càng có thể kích phát ra các đệ tử cạnh tranh tư tưởng, rèn luyện bọn họ chiến đấu ý chí. Như vậy bác sát chúng ta nếu muốn cấm, chính là bóp chết các đệ tử chiến đấu kích tình! Hướng giới chẳng lẽ vốn không có bác sát sao, mỗi một giới

đều có, hơn nữa phát sinh thực thường xuyên. Chính là dĩ vãng đều là ở phía sau nửa năm, các thiếu niên đều nắm giữ một ít chiến đấu thủ đoạn, có lực lượng liền nhìn không được ngửa ngề, vừa lúc lại là hiếu chiến tuổi. Những người này các người trước kia vì cái gì không ngăn cản đâu?” Học đường gia lão lạnh giọng chất vấn.

“Có thể là bởi vì hướng giới đấu tranh, đều là đan cái đối chiến, rất ít có như vậy đại môn quy đi. Bất quá này Phuong Nguyên cũng thật sự rất có thể làm âm ỉ!” Thị vệ đầu mục đáp.

“Không không không.” Học đường gia lão lắc đầu, “Đây là bởi vì các người không dám ngăn cản. Bởi vì phần sau năm sau, cổ sư còn có siêu việt phạm nhân sức chiến đấu, các người chính là phạm nhân chỉ khu, lấy cái gì ngăn cản? Hiện tại các người muốn ngăn cản Phuong Nguyên, có thể là cảm thấy hắn vừa mới vừa tu hành, lực lượng không đủ. Lại cảm thấy hắn không nhìn các người, tôn nghiêm bị mạo phạm. Nhưng là các người phải nhớ kỹ, này đó đệ tử họ đều là Cổ Nguyệt! Là ta Cổ Nguyệt bộ tộc tộc nhân, là các người chủ tử! Chẳng sợ tuổi tái nhỏ, lực lượng tái bạc nhược, cũng là các người chủ tử!”

Gia lão ngừng điệu rồi đột nhiên chuyển lệ.

“Các người không họ Cổ Nguyệt, tính cái gì vậy? Gặp các người trung tâm, cho nên cấp cái thị vệ vị trí, thưởng cho các người một ít ngon ngọt. Nhưng thực chất, các người vẫn là nô bộc. Chính là nô bộc thôi! Một nô bộc, cũng dám vọng nghị chủ tử, quản chủ tử sự tình?” Gia lão sắc mặt âm trầm như nước.

“Thuộc hạ không phải ý tứ này, không phải ý tứ này a!”

“Thuộc hạ không dám! Thuộc hạ không dám!”

Bọn thị vệ đều sợ tới mức mặt như màu đất, ào ào quỳ đến mặt đất, dập đầu không chỉ.

Học đường gia lão hừ lạnh một tiếng, chỉ vào vừa mới nói Phuong Nguyên rất làm âm ỉ thị vệ đầu mục: “Người vọng nghị chủ tử, cách đi đầu lĩnh chỉ chức.”

Ngừng lại một chút, gia lão lại đối những người khác nói: “Nửa tháng sau, một lần nữa khảo hạch tân đầu lĩnh.”

Này khác thị vệ nhất thời hai mắt sáng lên, trong lòng rồi đột nhiên phấn chấn.

“Thị vệ đầu mục, từng tháng có thể nhiều lấy nửa khối nguyên thạch!”

“Có thể lên làm đầu mục, chính là nhân thượng chi nhân nột. Trừ bỏ chủ tử, xem những người khác còn dám cho ta sắc mặt?”

“Ta nếu là lên làm này đầu mục, nên có bao nhiêu phong cảnh a.....”

“Tốt lắm, đều xử ở trong này làm gì? Còn chưa cút đi xuống, chờ bác sát xong rồi, dọn dẹp nơi sân đi!” Gia lão khiển trách nói.

“Là, là, là.”

“Thuộc hạ chờ cáo lui!”

Bọn thị vệ kinh sợ địa hạ lầu. Đi ở thang lầu thượng, không biết ai cước bộ nhất loạn, té ngã đi xuống. Nhất thời lại liên luy ra liên tiếp ngã đánh ngã tiếng động.

Bất quá nhiếp cho học đường gia lão uy thế, bọn thị vệ đều ghen đỏ mặt, vất vả nhìn xuống, không có phát ra một chút này khác tạp âm.

“Hừ, nô tài giống như là cầu, mỗi cách một đoạn thời gian cả người xương cốt liền ngứa, thế nào cũng phải gãi một chút, làm cho bọn họ biết kính sợ. Tái tung chút cực nhỏ tiểu lợi cầu xương cốt, làm cho bọn họ chó cắn chó, tranh nhau cho ta tộc bán mạng. Cái gọi là một tay gươm gãy, một tay cây cái củ, đây là thượng vị giả không có con đường thứ hai.” Học đường gia lão nghe dưới lầu động tĩnh, trong lòng đặc ý cười lạnh một tiếng, lại quay đầu, xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn về phía học đường đại môn khẩu.

Cửa chỗ mặt đất, lại tân thêm hơn mười đệ tử.

Phuong Nguyên ngừng đầu đứng ngao ngễ, đối diện có ba vị cô gái dựa lưng vào nhau, lui ở một bên.

“Người, người, người đừng lại đây!”

“Tiếp qua đến, chúng ta hay dùng nguyệt nhận bắn người !!”

Các nàng trong tay đều hiện ra một tầng thủy lam quang huy, xem ra bị buộc nóng nảy, cư nhiên thuyên chuyển chân nguyên thúc dục nguyệt quang cổ.

Phuong Nguyên thân hình như cũ là tầm thường mười lăm tuổi thiếu niên, nếu các nàng phát ra nguyệt nhận công kích, thật đúng là không tốt lắm lắm.

Bất quá hắn cũng không sợ hãi, khinh thường cười lạnh, hướng các thiếu nữ từng bước tới gần: “Các người là gan ghê gớm thật nha, quên học đường quy củ sao? Học đường nội không cho phép sử dụng cổ trùng tiến hành đánh nhau, nếu không sẽ bị khai trừ. Các người muốn tương bị khai trừ, liền cứ việc

ra tay đi.”

“Này.....” Các thiếu nữ chần chờ.

“xác thực có này quy định.” Các nàng trong tay lam quang dần dần tiêu tán.

Phuong Nguyên trong mắt lệ mang chột lóe, xem xét chuẩn này sơ hở, mạnh xông lên phía trước, bàn tay vung, lật thủ tồi hoa, bang bang khảm hôn hai cái.

Còn thặng một cái, ý chí chiến đấu không có, hai đầu gối mềm nhũn, liền té liệt ngã xuống trên mặt đất. Nàng khóc lê hoa mang vũ, hướng Phuong Nguyên cầu xin:“Phuong Nguyên người không cần lại đây, van cầu người buông tha ta đi.”

Phuong Nguyên trên cao nhìn xuống, nhìn xuống cô gái, lãnh khốc thanh âm truyền đến:“Một khối nguyên thạch.”

Cô gái thân thể mềm mại run lên, bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng mở ra tiền gói to, lấy ra ba bốn khối nguyên thạch, phùng ở lòng bàn tay, cử hướng Phuong Nguyên:“Người không cần đánh ta, ta đều cho người, ta đều cho người!”

Phuong Nguyên mặt không chút thay đổi, chậm rãi tìm hiểu tay phải, vươn ngón trỏ cùng ngón cái, theo cô gái trong tay nhẹ nhàng mà nặn ra một khối nguyên thạch.

Cô gái thân thể mềm mại run run không chỉ, Phuong Nguyên tay mang theo thiếu niên đặc hữu tái nhợt tinh tế, nhưng là ở nàng trong mắt, lại như ma trào bàn dữ tợn đáng sợ.

“Ta đã sớm nói qua, chỉ thủ một khối nguyên thạch.” Phuong Nguyên ngừng lại một chút, bình thản nói, “Người có thể đi rồi.”

Cô gái kinh ngạc nhìn Phuong Nguyên một hồi lâu nhi, thể này mới nhắc thân, nhưng là nàng tứ chi như nhũn ra, trạm đều trạm không đứng dậy.

Trong lòng nàng đã muốn tràn ngập đối Phuong Nguyên sợ hãi, sợ hãi một chút khí lực đều sử dụng không được.

Học đường gia lão thấy như vậy một màn, không khỏi lắc đầu.

Mượn này cơ hội phát hiện các đệ tử đều tự chiến đấu thiên phú, cũng là hần quan sát mục đích chỉ nhất.

Này tê liệt ngã xuống ở đất cô gái mặc dù có binh đẳng tư chất, nhưng là như vậy tâm tính, chỉ có thể làm hậu cần cỏ sư, tại gia tộc làm sinh sản, đừng hy vọng nàng thượng chiến trường.

"Ta có cho các người đi chưa ?" Phuong Chính bỗng nhiên ngăn đường các nàng, nụ cười vẫn xuân phong ấm áp, nói.

"ta....ta" Các nàng miệng run rẩy cảm cấp, nói lắp bắp.

"Ba !!!" Một bàn tay hữu lực đánh vào mặt các nàng.

"Ta ghét con gái có khuôn mặt xinh đẹp như các người " Nàng tuy đánh người nhưng vẫn tươi cười.

"Ta..ta...có nguyên thạch, cầu người buông tha bọn ta ..." Một cô gái trong ba người run run đẩy nguyên thạch đưa trước mặt Phuong Chính.

"Ca ca ta nói, chỉ thu một viên, ta chỉ ghét mặt các người mới đánh thôi !! Cút !!!" Nàng hung ác đập các nàng ra xa, vẻ mặt thỏa mãn .

Kiếp trước khuôn mặt nàng không được đẹp cho lắm, nên rất ghét người khuôn mặt xinh đẹp.

“Phuong Chính tên này.....” Học đường gia lão vuốt ve cằm, hai mắt hí, hiện lên tinh quang.

Hắn cảm thấy này Phuong Chính thực sự ý tứ, không mê luyến sắc đẹp,, trái lại ghét nó, lại không thu thêm nguyên thạch, cũng không chạm đến máu chốt của lão, nếu Phuong Chính nhận thêm một khối nữa, vậy là quá phận, hắn phải ra mặt can thiệp.

Học đường trung trợ cấp, vốn cũng chỉ có ba khối. Bị vợ vét tài sản một khối, không ảnh hưởng toàn cục. Nhưng là muốn vợ vét tài sản đi hai khối, kia còn phát cái gì trợ cấp đâu? Rõ ràng trực tiếp đều đưa cho Phuong gia hai huynh đệ còn tốt lắm.

Rất nhanh, cuối cùng một đám đệ tử cũng đến. Bọn họ chỉ có năm người.

“Chúng ta đánh không lại hắn, hảo hán không ăn trước mắt mệt, vẫn là trước giao vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn.”

“Đừng vậy, trước giao nguyên thạch, dù sao chỉ giao một khối, sau khi trở về hội báo cấp sư trưởng, có hắn dễ chịu !”

Có vết xe đổ tình huống hạ, còn lại các thiếu niên đều mang theo khó chịu ánh mắt, ngoan ngoãn tiếp nhận rồi Phuong Nguyên vợ vét tài sản.

“Chờ một chút.” Bọn họ đang muốn rời đi, lại bị Phuong Nguyên gọi lại.

“Phuong Nguyên, người chẳng lẽ nghĩ nói lời không giữ lời sao?” Các thiếu niên nhất thời khản trương đứng lên.

Phuong Nguyên đối với nhất đất các thiếu niên,, nhẹ nhàng mà thờ dài một tiếng:“Chẳng lẽ các người hội cảm thấy, ta sẽ ngồi xổm xuống một đám suru bọn họ thân sao?”

Các thiếu niên ngây ra một lúc, thế này mới ào ào giạt mình, một đám mặt đỏ lên, do do dự dự đứng ở tại chỗ.

Phuong Nguyên nhìn bọn hấn chăm chăm, nheo lại ánh mắt.

Mắt phùng trung hàn quang chột lóe, năm vị thiếu niên nhất thời một trận tim đập nhanh, đồng thời cảm thấy da đầu run lên.

“Tốt lắm, Phuong Nguyên, chúng ta biết ý tứ của người.”

“Giúp người lúc này đây là được.”

Bách cho Phuong Nguyên dâm uy, bọn họ đánh phải một đám cúi đầu, suru ra mặt đất các thiếu niên tiền túi, cũng từ giữa lấy ra một khối nguyên thạch. Sau đó tụ tập đến cùng nhau, giao cho Phuong Nguyên.

Toàn ban cùng sở hữu năm mươi bảy người, mỗi người bị vợ vét tài sản cướp bóc một khối nguyên thạch, Phuong Nguyên trong tay còn có năm mươi sáu khối, chia một ít Phuong Chính, hấn còn bốn mươi khối.

Hấn phía trước nguyên bản có hai mươi khối, thêm bốn mươi khối là 60 mươi khối.

Mà tại sao hấn lại rủ Phuong Chính đi theo cướp bóc, là vì Phuong Chính tiếc lộ hấn biết về tụ nguyên trận, hấn cảm thấy đây là cơ hội tăng cao tu vi nên mới chia sẽ cho Phuong Chính .

“Cướp bóc vợ vét tài sản loại này vô bản sinh ý, mới là tối kiếm tiền a.” Phuong Nguyên đem rồi đột nhiên tặng vọt tiền gói to sùỵ tiến trong lòng, nghênh ngang cùng Phuong Chính đi rồi.

Lưu lại một đất các thiếu niên, trên mặt đất nằm ngay đơ.

“Nhanh lên.”

“Đều tốc độ điểm, đem tiểu chủ tử đều thích đáng an bài tốt lắm”

“Trị liệu cổ sư đâu, ở nơi nào, mau mời lại đây!”

Bọn thị vệ hô to gọi nhỏ, nhất ứng mà lên, tranh tương biểu hiện. Vì một nho nhỏ đầu mục vị, bọn họ nhiệt tình mười phần.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tụ Nguyên Trận !!

Đem rượu đều phóng tới dưới giường.” Phuong Nguyên chỉ huy khách sạn bốn tiểu nhị.

Bọn họ mỗi người trong tay đều dẫn theo sổ đàn thanh trúc rượu. Đây là Phuong Nguyên vợ vét tài sản này khác đệ tử sau, sẽ đến khách sạn, một hơi lại mua hai mươi đàn.

Mỗi đàn hai khối nguyên thạch, Phuong Nguyên vì từ từ, lập tức tạt ra bốn mươi khối nguyên thạch.

Vừa mới phòng đến tiền túi, nháy mắt liền xep một nửa, chỉ còn lại có ba mươi chín khối nguyên thạch. Bất quá coi như là vật có điều giá trị, này đó rượu có thể chống đỡ từ từ một đoạn dài thời gian.

“Hảo liệt.” Mọi người vội vàng đáp, đối cổ sư bọn họ không dám có chút bất kính.

Hơn nữa Phuong Nguyên mua nhiều như vậy rượu, có thể nói là khách sạn đại khách hàng. Ở chường quầy trước mặt nhẹ nhàng một câu, có thể làm cho này đó tiểu nhị dễ dàng vứt bỏ công tác.

Mọi người đi rồi, Phương Nguyên quan thượng ký túc xá cửa phòng, ngồi xếp bằng ở giường.

Đã muốn ban đêm.

Trên bầu trời trăng sáng sao thưa, trong gió đêm chảy xuôi ám hương.

Trong phòng không có điểm đăng, Phương Nguyên vượt lên nỗi lòng, tâm thần đầu nhập nguyên hải.

Nguyên hải ba đào sinh diệt, nước biển tán ra Thanh Đồng sắc sáng bóng. Mỗi một cỗ nước biển, đều là nhất chuyển cỗ sư đặc hữu Thanh Đồng chân nguyên.

Nguyên hải chỉ đạt tới toàn bộ không khiêu tứ thành tứ, đây là Phương Nguyên bình đẳng tư chất cực hạn.

Không khiêu bốn vách tường, là một tầng mỏng manh màu trắng quang mang, chống đỡ lại bao vây lấy không khiêu.

Ở nguyên hải trên không, trống không một vật. Xuân thu thiên ở Phương Nguyên điều động hạ, đã muốn lại che dấu, ở ngủ say trung tu đường đi.

Nhưng thật ra chân nguyên mặt biển thượng, nổi lơ lửng một chích bạch béo đáng yêu từ từ.

Nó ở chân nguyên trong nước biển tùy ý tạt hoan, có đôi khi lặn nhập hải, có đôi khi bãi đầu sủi vĩ, tiên khởi điểm điểm giọt nước mưa.

Phương Nguyên ý niệm trong đầu vừa động, từ từ nhất thời hưởng ứng, đình chỉ chơi đùa, đoàn thành một cái bánh trôi hình dạng, từ từ nổi đứng lên, lên tới không khiêu trung ương mang, thoát ly Thanh Đồng mặt biển.

“Đi.” Phương Nguyên điều động nhất thành chân nguyên, hình thành một cỗ tế lưu, nghịch vọt lên, kể hết quán chú đến từ từ trong cơ thể.

Từ từ sớm đã bị hấn luyện hóa, bởi vậy ai đến cũng không cự tuyệt, đem này cỗ chân nguyên toàn bộ hấp thu tiến ở trong thân thể.

Nhất thời, tứ thành tứ mặt biển, đã đi xuống hàng nhất tiểu tiết.

Đem chân nguyên hóa thành động lực, đoàn thành một đoàn từ từ bắt đầu nở rộ ra màu trắng hào quang. Hào quang trung khí trời mùi rượu dần dần sinh ra, cuối cùng hội thành một đoàn đậm màu trắng rượu vụ.

Rượu vụ kỳ diệu, cũng không phiêu tán, mà là bao phủ ở từ từ bên người.

“Khởi.” Phương Nguyên ý niệm trong đầu vừa động, tái điều động ra nhất thành chân nguyên.

Thanh Đồng nước biển phách thượng rượu vụ, rượu vụ dung nhập nước biển giữa, càng ngày càng ít, cuối cùng một tia cũng không thặng. Mà kia một thành Thanh Đồng chân nguyên, cũng hư không tiêu thất bình thường thể tích, chỉ còn lại có nửa thành.

Nhưng này nửa thành chân nguyên, so với lúc trước càng thêm cô đọng. Nguyên bản chân nguyên, là xanh biếc sắc, tán ra đồng sáng bóng. Hiện tại này cỗ chân nguyên, tuy rằng đồng dạng có một loại đồng ánh sáng màu, nhưng là lục sắc lại càng sâu một tầng, là thương lục sắc.

Thương lục sắc chân nguyên, là nhất chuyển trung giai cỗ sư tài năng bị chân nguyên. Từ từ tác dụng, chính là cô đọng chân nguyên, đem cỗ sư chân nguyên tăng lên một tiểu cảnh giới!

Cỗ sư có cửu đại cảnh giới, theo thấp đến cao tính nhất chuyển, nhị chuyển, cho đến cửu chuyển. Mỗi một đại cảnh giới trung lại tế phân bốn tiểu cảnh giới, phân biệt là sơ giai, trung giai, cao giai cùng cao nhất.

Phương Nguyên lúc này chính là nhất chuyển sơ giai cỗ sư, nhưng là ở từ từ dưới sự trợ giúp, đã có nửa thành nhất chuyển trung giai cỗ sư chân nguyên!

“Ta muốn cô đọng ra nửa thành trung giai chân nguyên, phải tiêu hao hai thành sơ giai chân nguyên. Ta muốn đem không khiêu trung tứ thành tứ nguyên hải, đều chuyển hoá thành trung giai chân nguyên, phải hao phí gần mười tám thành sơ giai chân nguyên. Muốn tương mau chóng đạt thành này mục tiêu, phải mượn dùng nguyên thạch.”

Nghĩ đến đây, Phương Nguyên mở hai mắt, từ túi lấy ra một viên trứng vịt lớn nhỏ đầy đủ nguyên thạch.

Nguyên thạch là một loại khối bầu dục bán trong suốt hòn đá, xám trắng sắc, theo thạch nội thiên nhiên chân nguyên không ngừng hao tổn, nó hình thể cũng sẽ không ngừng thu nhỏ lại.

Hắn tay phải chậm rãi khép lại, đem nguyên thạch nắm chặt ở lòng bàn tay trung, hấp thu bên trong thiên nhiên chân nguyên, không ngừng mà bổ sung đến chính mình không khiêu bên trong.

Không khiêu Trung Nguyên bản giảm xuống mặt biển, tùy theo thông thả mặt đất dâng lên đến.

Nguyên thạch chính là lấy đến dùng là, Phương Nguyên tuyệt không keo kiệt, lại càng không hội tiết kiệm.

“Ta không có dựa vào son, không có thân bằng bạn tốt giúp đỡ, cho nên chỉ có thể dựa vào cướp bóc vợ vét tài sản. Hôm nay chính là lần đầu tiên, về sau mỗi cách bảy ngày học đường phát phóng nguyên thạch trợ cấp thời điểm, ta liền tiếp tục ngăn chặn học đường đại môn khẩu.”

Cướp bóc vợ vét tài sản một lần, như thế nào có thể thỏa mãn Phương Nguyên khẩu vị. Cổ sư tu hành, nguyên thạch tối khuyết thiếu thật.

Về phần lần này cướp bóc ảnh hưởng, Phương Nguyên một chút cũng không lo lắng.

Thế giới này, bất đồng cho địa cầu.

Ở trên địa cầu, trường học thường thường đều cấm bác sát, lấy ổn định hài hòa vì chủ. Nhưng là thế giới này, chiến đấu là chủ đề.

Mặc kệ là cổ sư vẫn là phạm nhân, đều phải vì sinh tồn mà chiến đấu. Có đôi khi là cùng khủng bố đã thú đã đấu, có đôi khi là hợp lại chiến ác liệt cuồng bạo thời tiết, có đôi khi vì tranh đoạt tài nguyên, cùng này khác cổ sư giao chiến.

Bởi vậy có tiết chế đánh nhau bác sát, ngược lại bị mọi người sở cỡ vũ cùng đề xướng.

Từ nhỏ đến lớn, từ lúc giá bác sát đến sinh tử kịch chiến, đây là đại đa số nhân loại cuộc sống hình dung.

Thế giới này diện tích quảng đại khôn cùng, chỉ cần Phương Nguyên cuộc sống Nam Cương, liền so với bảy tám địa cầu tổng diện tích còn muốn rộng lớn. Nơi này cuộc sống hoàn cảnh thập phần ác liệt, nhân loại bình thường lấy gia tộc hình thức, kiến tạo son trại, co đầu rút cổ góc.

Mỗi cách một đoạn thời gian, đều có thú triều, hoặc là cực ác thời tiết, đến đánh sâu vào son trại.

Cổ sư trở thành thủ hộ son trại trung kiên lực lượng, hàng năm giảm quân số trạng hướng đều có vẻ nghiêm trọng.

Cuộc sống cần người phải có cường đại chiến đấu ý chí. Gia tộc cần chiến đấu cổ sư, cũng không ngại nhiều.

Hướng hồ, Phương Nguyên ra tay là có đúng mực.

Hắn cũng không công kích cảm, bởi vì này hội dễ dàng tạo thành lô đề gãy xương, dễ dàng tai nạn chết người. Cũng không công kích người khác cái ót, đánh nhau thời điểm, hắn không dụng quyền, cũng không có dùng khủy tay, hoặc ngón tay trạc, mà là dùng là bàn tay. Đá chân số lần cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Rồi ngã xuống đi đệ tử, không có trọng thương, nhiều lắm là vết thương nhẹ.

Phương Nguyên cũng không thị sát, hắn chính là đem giết cho rằng một loại thủ đoạn.

Mỗi lần động thủ, hắn đều có minh xác mục tiêu. Cái dạng gì thủ đoạn, là có thể làm cho hắn đạt tới mục tiêu tiếp kính, hắn hay dùng người nào.

Thay lời khác nói, hắn làm việc không từ thủ đoạn.

"Đến lúc tìm Phương Chính thử Tụ Nguyên Trận rồi !" Phương Nguyên nhếch môi, đứng dậy hướng nhà cậu mợ mà đi.

Hắn tuy ở riêng nhưng Phương Chính vẫn ở chung với cậu mợ.

Một lát sau, không kinh động đến ai, hắn đã vào phòng Phương Chính.

"Ái nha tiểu Nguyên, nhớ gia á ?" Phương Chính nằm ngoài trên giường, nhõng nhẽo nói.

"Nghiêm túc, ta tới dùng Tụ Nguyên Trận !" Phương Nguyên cau mày, không khách khí nói.

"Thôi được, đây là Tụ Nguyên Trận, ngươi bỏ nguyên thạch vào, nó tự khởi động ."

Nàng ánh mắt ai oán nhìn Phương Nguyên, hậm hực đem Tụ Nguyên Trận ra, đáp.

Tụ Nguyên Trận, tại Tu Chân thế giới, xem như phổ cập loại như thế trận pháp, hơi có chút tu vi người có kiến thức, đều có thể bố trí đi ra, đương nhiên, Tụ Nguyên Trận ở giữa cũng chia mạnh yếu.

Mà phân chia mạnh yếu, chính là nhìn bố trí Tụ Nguyên Trận sử dụng linh thạch số lượng, đơn giản nhất, là mười tám khóa linh thạch bố trí trận pháp . Về sau chính là ba mươi sáu khối linh thạch, bốn mươi tám khối linh thạch, bảy mươi hai khối, tám mươi một khối các loại. Đương nhiên, bố trí cái này Tụ Nguyên Trận trận pháp, tám mươi một khối cũng không phải là cuối cùng.

Tụ Nguyên Trận trung cấp theo như Vạn Giới hệ thống lão già nói, là dùng cảnh cây ngọn cỏ để bố trí, không cần dùng nguyên thạch làm môi giới nữa.

Nhưng hiện tại, nói tụ nguyên trận trung cấp với Nàng còn quá sớm !!

Mà đi qua nàng như thế thăm dò, cùng tổng hợp thực lực của nàng bây giờ, nàng hiện tại nhiều nhất có thể bố trí ra 36 linh thạch như thế Tụ Linh Trận,

cái này là do hần tu luyện Cổ Thần Quyết, Nguyên lực cao hơn đồng cấp một cảnh giới lớn, tu vi nhất chuyển sơ giai nhưng nguyên lực sánh ngang với Nhị Chuyển Sơ Giai cổ sư, nếu không tu luyện Cổ Thần Quyết, bằng tu vi hiện giờ, chỉ có thể bố trí 18 nguyên thạch mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Phương Chính, ta muốn thảo người !!

Đã nhận được Nguyên thạch từ tay Phương Nguyên, nàng liền bắt đầu bày trận rồi .

Bày trận thuật.

Ba sáu khối nguyên thạch theo nàng trong tay bay về phía bốn phương tám hướng, đem trọn căn phòng đều vây lại.

Hai tay nàng không ngừng rút thắt lấy thủ ấn, tốc độ càng lúc càng nhanh, sau đó một đạo trùng thiên hào quang, bốn phía dần hiện ra nồng đậm linh khí, đây là Nguyên thạch chỗ kích phát ra Nguyên khí, hơn nữa cái này Nguyên khí đem bốn phía Nguyên khí toàn bộ đều tụ tập tới, hình thành một cực lớn vòng xoáy, nàng cảm giác áp lực đột nhiên tăng lớn, tinh thần của nàng tiêu hao cũng cực kỳ lợi hại.

Nàng trong nội tâm thầm giật mình, không nghĩ tới chỉ sử dụng có ba mươi sáu khối thạch bố trí cái này Tụ Nguyên Trận dĩ nhiên là như vậy có hại chịu thiệt, muốn tiêu hao không lồ như thế tinh thần , nếu như không phải mình là đạo tặc, linh hồn cao hơn người bình thường., chỉ sợ còn làm không được.

Thủ ấn rút thắt xong, nàng khẽ quát một tiếng, "Trận thành."

Hệ thống vang lên trận pháp bố trí thành công thanh âm nhắc nhở, nàng cũng nhẹ nhàng thở ra.

Xung quanh thiên địa nguyên khí bốn phương tám hướng cấp tốc chui vào tiểu phòng của nàng, Phương Nguyên đứng kế bên quan sát cũng âm thầm kinh hãi, cường độ nguyên khí như thế này, quả thật đậm đặc, hít vào cũng sáng khoái tinh thần.

Phương Nguyên liếc nàng đang xếp bằng tĩnh luyện chân nguyên, khẽ ngồi xuống tu luyện.

Hai canh giờ sau .....

Nguyên khí trong phòng bỗng ngưng tụ thất trở về ban đầu, đang miệt mài tĩnh luyện chân nguyên phương gia huynh đệ nhíu mày, mở mắt.

"Hết rồi sao ?" Phương Nguyên có chút tiếc nuối hỏi, tĩnh luyện chân nguyên ở đây tốc độ mau hơn dùng từ trường ba lần tốc độ.

Nếu có thể tu luyện liên tục mỗi ngày, hẳn chắc chắn trong vòng khoảng một tuần lễ đột phá Nhất Chuyển Trung Giai , tốc độ quá khủng bố.

"Ừ, muốn tu luyện tiếp, phải kiếm nguyên thạch càng nhiều, một lần ba mươi sáu khối đấy. " Nàng gật đầu, khoe miệng nhếch lên nụ cười xấu xa, đáp.

"Đi cướp tiếp !!!" Phương Nguyên cáo già chả lẽ không hiểu, hẳn liếm liếm môi, lãnh khốc nói.

-

Dưới phòng Cậu Mợ....

Nhìn thủ hạ ly khai phòng, mợ nhăn nải không được, cao hứng nói:“Lão gia, chúng ta chặt đứt Phương Nguyên sinh hoạt phí. Đây đồ ranh con nhằn nại không được, lần này phạm hạ đại sai lầm rồi! Cứ nhiên dám đồ ở học đường đại môn trước mặt mọi người bác sát, còn vơ vét tài sản, đây là khiêu khích học đường gia lão a. Ta xem hẳn bị khai trừ, là tám chín phần mười sự tình.”

Cậu lại lắc đầu:“Người đem sự tình nghĩ đến rất đơn giản. Phương Nguyên sẽ không bị khai trừ, thậm chí khả năng gì trừng phạt đều không có.”

“Vì cái gì?” Mợ rất là khó hiểu.

Cậu cười lạnh một tiếng: “Bác sát đánh nhau là đã bị cổ vũ, chỉ cần không ra nghiêm trọng hậu quả. Lần này bác sát, có đệ tử đã chết sao? Không có.”

Mợ có chút không phục “Lão gia như thế nào biết vốn không có? Đánh nhau loại chuyện này, luôn có ý ngoại phát sinh.”

Cậu nhắm lại hai mắt, ý ở cạnh trên lưng: “Ngươi này phụ nữ, chính là thiên chân. Ngươi thực làm học đường gia lão là bài trí sao? Thị vệ khi nào thì xuất động? Bọn họ ở cuối cùng xuất động, cái này thuyết minh trường hợp luôn luôn tại khống chế dưới. Nếu là có người trọng thương, bọn họ đã sớm lao tới, sẽ không đợi cho cuối cùng.”

“Ngươi không phải cô sư, sẽ không hiểu được, học đường cũng không cấm đệ tử trong lúc đó tranh đấu, thậm chí bảo trì cổ vũ thái độ. Đánh nhau càng nhiều, đối với chiến đấu lại càng có giúp. Có đệ tử, thậm chí còn có thể đánh ra thiết giao tình. Các trưởng bối cũng sẽ không truy cứu chuyện này. Nay đã muốn là lệ thường. Nếu ai muốn bao che cho con xuất đầu, ai liền hồng rồi này quy củ.”

Mợ nghe được há hốc mồm, không cam lòng nói: “Kia Phung Nguyên đoạt như vậy nhất tuyệt bút nguyên thạch, cái gì đánh rầm đều không có? Cứ như vậy buông tha hắn? Có như vậy nhất tuyệt bút nguyên thạch, đối hắn tu hành giúp quá lớn.”

Cậu mở hai mắt, vẻ mặt ác độc: “Còn có thể làm sao bây giờ? Chẳng lẽ ngươi làm cho ta đi qua tự tay đem hắn nguyên thạch đoạt lấy tới sao? Bất quá việc này cũng không phải không thể lợi dụng. Phung Nguyên ngay cả hai thiên tài Mạc gia cùng Xích Gia đều cướp bóc vơ vét tài sản, đây là hắn nét bút hồng. Bọn hắn là át đẳng tư chất, một ngày nào đó hội so với hắn cường đại, sẽ trả thù!!”

Mợ ngữ khí oán độc nói:

“Phung Chính tiểu tử này đột nhiên thay đổi, không nghe lời mình nữa, dạo này lại hỗn cùng Phung Nguyên đi cướp bóc. muốn châm ngòi ly gián giữa hắn và ca ca hắn không được rồi.”

“Tiểu tử này thay đổi hắn do Phung Nguyên.”

Cứ như vậy, trôi qua ba ngày.

Phung Nguyên cùng Phung Chính cướp bóc vơ vét tài sản phong ba, không có khuếch tán, không có nháo đại, ngược lại có dần dần bình ổn xu thế.

Không có gì trường bối phá hư quy củ, đến tự mình tìm Phung gia hai huynh đệ phiền toái, học đường gia lão tự nhiên cũng mở một con mắt nhắm một con mắt.

Tuy rằng này trong lúc, từng có hai ba thiếu niên, khó chịu nguyên thạch bị cưỡng cướp kết quả, một lần nữa khiêu chiến Phung Nguyên, Phung Chính.

Nhưng ở Phung Chính đánh bại, nhất là Phung Nguyên càng dễ dàng đưa bọn họ đánh ngã sau, tất cả mọi người ý thức, chính mình nếu là không chăm học khổ luyện quyền cước, là thắng không được Phung Nguyên cùng Phung Chính.

Tại đây chút thiếu niên trung, quát nổi lên một trận khổ luyện quyền cước cơ bản công sự tăng vọt.

Quyền cước giáo đầu nhạc hồng rồi, hắn chưa bao giờ gặp qua có như vậy một lần đệ tử, đối cơ bản quyền cước giống như này nhiệt tình cùng chấp nhất. Trước kia hắn dạy thời điểm, các đệ tử đều bị là hứng thú thiếu thiếu, ngáp liên miên. Nay cũng là sáng ngời hữu thần, không ngừng thỉnh giáo.

Học đường gia lão cố ý đến hỏi hắn bên này tình huống.

Quyền cước giáo đầu mang theo hưng phấn ngữ khí, bảm bảo nói: “Các đệ tử biểu hiện ra ngoài dự đoán mọi người nhiệt tình, chuyển biến quá lớn. Chính là trong đó có một tên là Phung Nguyên, vẫn là giống như trước đây lười nhác, Phung Chính thì lại rất chăm chỉ luyện tập.”

Học đường gia lão cười rộ lên, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Ngươi theo như lời này đệ tử, chính là làm cho những người khác chuyển biến ngọn nguồn a.”

Quyền cước giáo đầu kinh ngạc khó hiểu.

Đương nhiên biến hóa xa không chỉ này đó.

Kinh này một chuyện, Phung Chính, Phung Nguyên không hề nghi ngờ thành toàn thể đệ tử công địch, bị mọi người đối địch cùng cô lập.

Không nữa người cùng bọn hắn giảng một câu, không ai cùng bọn hắn đánh một tiếng tiếp đón.

Các thiếu niên đều bị mao chùng kính, tư dưới chăm học khổ luyện trụ cột quyền cước. Ở sau người các trưởng bối cổ vũ cùng bày mưu đặt kế hạ, bọn họ đã muốn quyết định, cần phải muốn trực tiếp đem bãi tìm trở về.

Bình tĩnh mặt ngoài hạ, mạch nước ngầm ở mãnh liệt.

Lại bốn ngày đi qua.

Học đường gia lão lại phân phát nguyên thạch trợ cấp, Phung gia hai huynh đệ cũng đến lại động thủ thời điểm.

“Phuong Chính, ngươi cùng ca ca ngươi cướp một lần không đủ, còn muốn cướp chúng ta nguyên thạch?!” Các đệ tử bị Phuong Chính ầm ập cười ngăn lại trước cửa, kinh sợ nảy ra.

Phuong Nguyên đứng ở đại môn trung ương phía sau Phuong Chính, thúc thủ ở sau lưng, biểu tình lãnh khốc, ngữ khí bình thản: “Mỗi người một khối nguyên thạch, liền khả khỏi bị da thịt khổ.”

“Phuong Nguyên, ngươi khinh người quá đáng. Ta muốn hưởng thảo ngươi!” Cổ Nguyệt Xích Thành nổi giận gầm lên một tiếng, dẫn đầu chiến đi ra.

“Nga?” Phuong Nguyên mi giác hơi hơi giật lên.

Nàng tách ra một bên xem cuộc chiến, cười hi hi trên.” Phuong Nguyên, ngươi rất được người nhớ thương nga ”

” hừ !!!” Phuong Nguyên hừ lạnh, không thèm nhìn nàng, ánh mắt bám chặt Mạc Bắc.

”Phuong Chính, ngươi đắc ý cái gì, cấu kết với Phuong Nguyên làm việc xấu, Xích Thành đấu với Phuong Nguyên xong, ta Mạc Bắc cũng muốn khiêu chiến ngươi ”

”Nga? thú vị, thú vị !!!” Nàng đang muốn đứng xa xem cuộc vui, gặp người muốn khiêu chiến mình, ánh mắt lóe lên một tia phấn khích .

Ở trung tâm, Xích Thành giờ lên hai đám vọt đi qua, vài cái hiệp sau, hấn té xiu ở đất.

“Xích Thành ngươi rất vô dụng, xem ta hạ Phuong Chính!” Cổ Nguyệt Mạc Bắc hét lớn một tiếng, nhắm phía Phuong Chính.

Công phòng chuyển hoá một chút, hấn liền đi vào Mạc Bắc rạp khuôn theo.

Nàng tuy kinh nghiệm chiến đấu không bằng Phuong Nguyên, nhưng nhờ chăm chỉ luyện tập lại có thiên phú chiến đấu, nên tuy rằng vừa mới tu hành, nhưng mỗi một phân lực lượng đều là dùng vừa đúng.

Này đàn thiếu niên vừa mới vừa khởi bước, nếu nhất ứng mà lên, còn khả năng mang cho hai huynh đệ nàng một điểm nho nhỏ phiền toái. Nhưng là như vậy một đám đi lên khiêu chiến, so với lần đầu tiên cướp bóc còn muốn thoải mái.

Một khắc chung sau, huynh đệ phuong gia mang theo hai cái căng phòng tiền gói to, thần nhiên mà đi. Lưu lại một đất thiếu niên, có hôn mê vẫn không nhúc nhích, có ôm bụng hoặc là ôm đũng quần, ở rên rỉ tru lên.

“Các huynh đệ, mau tới thu thập bãi.” Bọn thị vệ la lên, ào ào dừng đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Phuong Chính, ngươi đại họa lâm đầu !

“Ta khổ luyện cơ bản quyền cước liên tục bảy ngày, không thể tưởng được chỉ tại Phuong Chính trong tay duy trì ba chiêu, đã bị hấn lại đánh xiu. Si nhục, si nhục a!” Cổ Nguyệt Mạc Bắc trong lòng tràn ngập xấu hổ giận dữ tức giận.

Ở nhà trong viện, hấn đối với một nhân con rồi, không ngừng quyền đâm cước đá, đánh cho bang bang rung động.

Lúc này một tiếng cười khê truyền đến: “Tiểu đệ, cùng một nhân con rồi có thâm cừ đại hận sao, như vậy hận nó?”

Nghe thế cái quen thuộc thanh âm, Cổ Nguyệt Mạc Bắc sắc mặt buông lỏng, đình chỉ công kích, quay đầu đi: “Tỷ tỷ, ngươi đã trở lại!”

“Àn, gia tộc cắt cử trình sát nhiệm vụ, đi ra ngoài hơn mười ngày.....” Cổ Nguyệt Mạc Nhan cười đáp, nàng là Mạc Bắc thân tỷ tỷ, trước mắt đã muốn là nhị chuyển trung giai cổ sư.

Nhưng nàng rất nhanh biến sắc, ánh mắt trung lộ ra một cổ sắc bén: “Tiểu đệ, ngươi trên mặt vết thương là chuyện gì xảy ra? Ai khi dễ ngươi?”

“A, không có gì sự. Đây là ta không cẩn thận đi đường té bị thương đến.” Mạc Bắc trên mặt hiện lên một tia bối rối sắc, lung tung qua loa trách một cái lý do, hấn cũng không hy vọng tỷ tỷ biết chính mình sao khừu sự tình. Đường đường Mạc chi ở riêng tương lai người cầm quyền, Cổ Nguyệt Mạc

Trần thân tôn tử, cư nhiên liên tục hai lần bị người đánh bất tỉnh.

Bất quá vạn hạnh là, bị thương cũng không phải hấn một cái, những người khác đều có phân.

“Nga, là như thế này, vậy ngươi nên cẩn thận một chút. Đứng rồi, ngươi muốn luyện quyền cước, như vậy không thể được. Ngươi không có gia tăng phòng ngự cổ, sẽ bò lên thật dày mảnh vải. Như vậy tài năng bảo vệ ngươi tay chân không chịu đến thương tổn.” Cổ Nguyệt Mạc Nhan dặn dò vài câu, liền ly khai.

“Đại tiểu thư hảo.”

“Đại tiểu thư mạnh khỏe.”

“Là đại tiểu thư đã trở lại nha, nô tài bái kiến đại tiểu thư.”

Cổ Nguyệt mạc mặt sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, bước nhanh đi tới. Dọc theo đường đi đụng tới gia nô, đều bị khom mình hành lễ.

Nàng đi đến thư phòng trước, cũng không bấm báo, trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Thư phòng trung, Cổ Nguyệt Mạc Trần đưa lưng về phía nàng, đang đứng ở bàn học trước luyện chữ.

“Đã trở lại?” Cổ Nguyệt Mạc Trần cũng không có hỏi đầu, mà là trực tiếp hỏi, “Ở bên ngoài trình sát hơn nửa tháng, kia lang sào tình huống thế nào?”

“Gia gia, ngươi như thế nào biết là ta?” Mạc Nhan sừng sốt lạnh.

“Hừ, cả nhà cao thấp, trừ ngươi ra có thể ý vào của ta sủng ái không tuân thủ quy củ, ngay cả của cũng không xao một chút. Còn có thể có ai?” Cổ Nguyệt Mạc Trần mang theo trách cứ ngữ khí, bất quá xoay người lại, sắc mặt cũng rất ôn hòa, nhìn Mạc Nhan trong mắt mang theo ý cười.

Mạc Nhan bĩu môi:“Muốn nói sủng ái, kỳ thật gia gia càng sủng đệ đệ nhiều chút. Chính là đệ đệ tương lai muốn cầm quyền, gia gia đối hấn yêu cầu nghiêm khắc, người bên ngoài thể hội không đến này phân sủng ái thôi.”

Dừng một chút, lại hỏi:“Gia gia, tiểu đệ như thế nào bị người đánh! Ta vừa hỏi hấn, hấn nói dối. Ta cũng không thật mạnh cầu, đành phải tới hỏi gia gia.”

Cổ Nguyệt Mạc Trần sắc mặt nhất túc:“Ngươi còn không có trả lời của ta nói đâu.”

Hấn buông bút, trờu quá ghé dựa, chậm rãi ngồi xuống.

Mạc Nhan đành phải bấm báo:“Lang sào không sai biệt lắm sắp đầy, dựa theo loại này sinh sản tốc độ, tuy rằng năm nay không có lang triều, nhưng là năm sau nhất định còn có lang triều đánh sâu vào chúng ta sơn trại.”

Cổ Nguyệt Mạc Trần lại hỏi:“Mỗi ba năm trên cơ bản đều đã có một lần lang triều, này cũng không ngạc nhiên. Chính là kia trong bầy sói, có bao nhiêu chích lôi quan đầu lang đâu?” T

“Ước chừng có ba chích.” Mạc Nhan đáp.

Cổ Nguyệt Mạc Trần gật gật đầu, yên lòng. Lôi quan đầu lang là trong bầy sói thủ lĩnh, lang triều đánh sâu vào sơn trại khi, tối khó giải quyết tồn tại.

Ba chích lôi quan đầu lang cũng không nhiều lắm, bởi vì Thanh Mao trên núi có ba gia sơn trại. Từng cái sơn trại chia sẽ một cái, lang triều đánh sâu vào áp lực sẽ đại giảm.

“Gia gia, ngài còn không có nói cho ta biết tiểu đệ sự tình đâu.” Mạc Nhan không cam lòng hỏi.

“Nói cho ngươi cũng không phùng, Mạc Bắc là bị người đánh, bảy ngày trước một lần, hôm nay lần thứ hai. Là ở học đường đại môn khẩu bị đánh bất hạ, hai lần đều là đương trường hôn mê.” Cổ Nguyệt Mạc Trần cười nói.

“Người nào thể nhưng to gan lớn mật, đánh bất tỉnh tiểu đệ?” Mạc Nhan trừng mắt.

“Là hấn một cùng trường, tên là Phương Chính. Hấn đáng đánh a.....” Cổ Nguyệt Mạc Trần ha ha cười lên tiếng.

Mạc Nhan ánh mắt trừng lớn hơn nữa, khó hiểu hỏi:“Gia gia, ngài nói gì vậy? Mạc Bắc nhưng là ngươi thân tôn tử!”

Cổ Nguyệt Mạc Trần thật sâu nhìn cháu gái liếc mắt một cái, lời nói thâm thúy nói:“Mạc Nhan a, ngươi là nữ hài tử, khả năng không hiểu. Thất bại cùng sỉ nhục làm cho người tiến bộ. Không có thất bại, là rèn luyện không ra một thành thực nam nhân.”

“Mạc Bắc bị đánh, là hấn chính mình thất bại. Hấn nhất thanh tinh, mà bắt đầu hướng bọn họ viện lãnh giáo quyền cước công phu, đây là một loại tiến bộ. Mà loại này tiến bộ, chính là do Phương Chính mang đến, đánh tỉnh hấn. Ngươi làm hấn thân tỷ tỷ, nếu muốn chân chính ý nghĩa thương trân trọng hấn, không cần đi can thiệp hấn trưởng thành. Phương chính là cái bình đẳng tiểu tử nghèo, Mạc Bắc là ắt đẳng tư chất, phía sau lại có chúng ta, sớm hay muộn có một ngày hội đem Phương Nguyên dẫm nát dưới chân.”

“Đem đôi thủ này lưu cho Mạc Bắc đi. Nữ nhân khi còn sống trung, cần thân hữu người yêu. Mà nam nhân khi còn sống trung, thân hữu người yêu có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng duy độc không thể khuyết thiếu đôi thủ. Ngươi không cần đi tìm Phương Chính phiến toái, biết không? Đây là tiểu đồng lứa sự tình. Ngươi tham gia đi vào, chính là lấy lớn khi nhỏ. Đánh vỡ trong đó quy củ lệ thường, người khác cũng sẽ khinh thường chúng ta Mạc gia.”

Mạc Nhan vài lần há mồm muốn nói, nhưng ở Cổ Nguyệt Mạc Trần ánh mắt nhìn chăm chú hạ, nàng cuối cùng vẫn là cúi đầu, trả lời: “Là, gia gia. Cháu gái hiểu được.”

Nàng cúi đầu rời khỏi thư phòng, cho dù là Cổ Nguyệt Mạc Bắc cũng không có phát hiện -- của nàng trong mắt vẫn lóe khác quang.

“Gia gia, đây là người sùng ái tôn tử phương thức. Mà ta Mạc Nhan cũng có trân trọng ta tiểu đệ phương thức!” Mạc Nhan trong lòng sớm đã có khác chủ ý.

.....

Khách sạn nhà ăn trung, có mấy bàn đều có người ngồi, đang ăn cơm đồ ăn, bởi vậy có vẻ có chút náo nhiệt.

Một hai tiểu nhị bưng bàn tử thượng đồ ăn, ở cái bàn gian tự nhiên xuyên qua chạy.

Phương Chính cùng Phương Nguyên an vị ở cạnh gần cửa sổ cái bàn bên cạnh, điểm vài món thức ăn, vừa ăn một bên xuyên thấu qua cửa sổ trông về phía xa.

Chân trời, ánh nắng chiều như hỏa, lẳng lặng thiêu đốt.

Thái dương đã muốn hạ xuống hơn phân nửa, nó lưu luyến cuối cùng ngóng nhìn đại địa, ánh chiều tà chính là nó không tha ngoái đầu nhìn lại.

Xa xa dàn sơn, đã muốn bị hoàng hôn che dấu. Gần chỗ ngã tư đường thượng, là trở về nhà đám người. Có chút là chân trần, dính đầy bùn đất nông nhân, có chút là lưng được lâu hái thuốc giả, có chút liệt hộ khiêng chím trĩ, lộn rùng đặng đặng con mồi, còn có một ít còn lại là cổ sư. Bọn họ thường thường mặc một thân màu lam vô phục, giới giang xốc vác. Trên đầu cột lấy đầu mang, bên hông hệ khoan biên đai lưng.

Này đai lưng rất chú ý, nhất chuyển cổ sư chính là màu xanh đai lưng, ngay mặt là tương đồng phiến, đồng phiến thượng có một “Nhất” Tự.

Nhị chuyển cổ sư đai lưng, là màu đỏ, chính trung ương tương thiết phiến, mặt trên có khắc “Nhị” Tự.

Phương Chính ngồi gần ở bên cửa sổ, quan sát một hồi, thấy được sáu bảy vị nhất chuyển cổ sư, phần lớn đều là người trẻ tuổi. Còn có một vị nhị chuyển cổ sư, là trung niên hán tử.

Về phần tam chuyển cổ sư, bình thường đã muốn là gia lão. Tứ chuyển chính là tộc trưởng, nhất trại đứng đầu.

Ngũ chuyển cổ sư rất ít thấy, Cổ Nguyệt bộ tộc lịch sử, cũng chỉ có một thế hệ tộc trưởng cùng bốn đời tộc trưởng.

“Kỳ thật quan trắc một gia tộc thực lực, là rất đơn giản sự tình. Chỉ cần ở sơn trại trung tìm vị trí ngồi xuống, tỉ mỉ quan sát người đi đường cả giờ, xem trong đó có bao nhiêu nhất chuyển cổ sư, nhị chuyển cổ sư, có thể nhìn ra này gia tộc nội tình cùng thực lực.” Phương Nguyên kết hợp năm trăm năm lịch duyệt nói.

Nàng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Liên Cổ Nguyệt sơn trại đến giảng, ngã tư đường thượng đi qua hai mươi người đi đường, trong đó còn có sáu vị cổ sư. Này sáu vị cổ sư giữa, có một nửa tỷ lệ, sẽ có một gã nhị chuyển cổ sư.

Cổ Nguyệt sơn trại chính là bằng vào như vậy thực lực cùng nội tình, chiếm lấy Thanh Mao sơn tốt nhất tài nguyên điểm chi nhất. Có thể nói Thanh Mao sơn bá chủ.

Nhưng là Thanh Mao sơn, bất quá là rộng lớn Nam Cương trung một tiểu góc. Cổ Nguyệt sơn trại ở toàn bộ Nam Cương đến giảng, chỉ có thể xem như trung hạ đẳng tộc đàn.

“Ta hiện tại bất quá vừa mới vừa tu hành, nhất chuyển sơ giai tu vị, ngay cả một mình một người xông pha Nam Cương tư cách đều không có. Ít nhất có tam chuyển thực lực, tài năng đi xa a.” Phương Nguyên ăn khẩu đồ ăn, tại trong lòng sâu kín thờ dài.

Thanh Mao sơn quá nhỏ, chuyên chờ hán không được dã tâm, hán đã muốn nhất định rời đi.

“Ha ha, Cổ Nguyệt Phương Chính, rốt cục tìm được rồi người.” Đùng lúc này, một vị trung niên nam tử nhẹ răng cười đã đi tới.

“Ân?” Phương Chính hơi hơi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đối phương sắc mặt vàng như nến, điều sao mi, nhưng là thân hình cao lớn, trên người vạm vỡ. Lúc này bước đi lại đây, hai tay ôm cánh tay ở ngực, trên cao nhìn xuống nhìn chăm chăm đang ngồi ăn cơm thiếu niên Phương Chính, dài nhỏ trong ánh mắt hiện lên một chút hàn quang. Kế bên nàng, ca ca Phương Nguyên như người đứng hứng thú nhìn cảnh này.

“Phương Chính, người đại họa lâm đầu có biết hay không? Hắc hắc hắc, người cư nhiên dám đánh chúng ta Mạc gia tiểu thiếu gia, hiện tại đại tiểu thư

Mạc Nhan nói nơi ở tìm người tính sổ đâu.” Trung niên nam tử cười lạnh không ngừng. Hắn dùng ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Phuong Chính, ẩn ẩn tàn ác ra một cỗ bức người khí thế.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Lừa Gạt !!

Nếu là người bình thường bị này trung niên nam tử nhìn gần, chỉ sợ đã muốn tâm khiếp ba phần.

Nhưng là Phuong Nguyên nhìn hắn một cái sau, liền đánh mất hứng thú, một lần nữa đem lực chú ý tập trung đến trên bàn đồ ăn, đem bên người này trung niên nam tử trở thành người trong suốt.

“Người kia là ai a? Một thân gia nô giả dạng, cũng không phải cổ sư, cư nhiên dám chất vấn Phuong gia công tử?” Một vị khách sạn tiểu nhị thấy tình thế không ổn, lui ở góc lực, khó hiểu hỏi.

“Hừ, hắn đây là cáo mượn oai hùm. Vừa thấy chính là Mạc gia hào nô, ý vào sau lưng có dựa vào sơn, thế này mới dám hướng cổ sư đại nhân kêu gào. Nếu đối làm này khác phạm nhân, ai dám có này lá gan.” Bên cạnh có người khinh thường cười nhạo nói.

“Tuy nói như thế, nhưng là chỉ cần một phạm nhân, liền dám hướng cổ sư hô to gọi nhỏ. Chắc chắn, như vậy trải qua, nhất định thực thích a.”

“Thiết, người cũng không muốn đem cổ sư nhìn xem có bao nhiêu lợi hại. Phuong gia công tử bất quá là nhất chuyển sơ giai, vừa mới vừa luyện hóa bản mạng cô, thực đánh lên đến, vị tất đánh thắng được này thể trạng khỏe mạnh, thân thủ rất cao phạm nhân đâu.”

“Ai, chỉ mong bọn họ đợi giao thủ, đừng đánh phá hư chúng ta khách điểm gì đó.”

Mọi người người một lời, ta nhất ngữ, cũng không dám về phía trước, chỉ dám lui đầu nhìn xung quanh.

“Đi? Người cư nhiên còn có tâm tư tiếp tục ăn uống.” Gặp chính mình phiên ngôn ngữ, không có dọa trụ Phuong Chính, cao trắng trung niên nam tử trong mắt hàn mang một trận lóe ra, “Người nghĩ rằng ta là lừa gạt người? Hiện tại đã muốn có người thông báo đại tiểu thư đi, quả không được một lát có thể tới rồi. Tiểu tử, người không cần muốn chạy. Đương nhiên người cũng chạy không được, ta chính là đến xem trụ người. Đợi có người hảo chịu.”

Phuong Chính sung nhĩ không nghe thấy, tiếp tục đang ăn cơm đồ ăn.

Trung niên gia nô nhíu mày, hắn không có nhìn đến Phuong Chính trên mặt một chút ít kinh sợ hoặc là bối rối. Điều này làm cho hắn cảm thấy một loại chính mình bị không nhìn, tôn nghiêm bị mạo phạm cảm giác.

Hắn ở Mạc gia làm mười mấy năm gia nô, pha chịu các chủ tử tin cậy. Tiếp xúc thời gian dài quá, cũng biết cổ sư một chút tình huống.

Nhất chuyển sơ giai cổ sư, võ đầu phần lớn còn muốn ý lại quyền cước. Ở trong chiến đấu, cổ trùng uy hiếp tác dụng xa xa lớn hơn thực tế tác dụng.

Nhất là hắn biết, giống Phuong Chính như vậy thiếu niên cổ sư, vừa mới vừa tu hành, thân mình lực lượng xa xa không bằng chính hắn một người đang lúc tráng niên. Nếu hợp lại quyền cước, chính mình lâu dài rèn luyện, hoàn toàn có thể chiếm cứ thượng phong.

Đồng thời Phuong chính là luyện hóa nguyệt quang cô, nhiều nhất có thể phát ra mấy đạo nguyệt nhận thôi.

Trung niên nam tử rất sớm phía trước, đã bị đảm đương bồi luyện. Hắn có thiết thân thể hội, trong lòng rõ ràng: Nhất chuyển sơ giai chân nguyên thúc dục nguyệt nhận, nếu thật sự khắc ở nhân thể, nhiều nhất cũng chỉ có thể cắt bàn tay dài miệng máu, lực sát thương hữu hạn thật sự.

Hơn nữa hắn sau lưng có Mạc gia chỗ dựa, bởi vậy đối mặt Phuong Chính, hắn không có sợ hãi, một lòng muốn tích cực biểu hiện, lấy đòi hỏi các chủ tử ân thưởng cùng coi trọng.

“Tiểu tử, người là gan rất lớn thôi.....” Trung niên nam tử ngữ khí càng thêm không tốt, nói xong hắn triệt khỏi cổ tay áo, lộ ra cơ thể khỏe mạnh cánh tay. Hắn hai cánh tay thập phần trắng kiện, mặt trên che kín vết sẹo. Cẳng tay thượng một cây cần gân xanh bạo khởi uốn lượn, cánh tay so với năng đùi còn muốn thô.

Khách sạn mọi người nhìn xem trong lòng thật lạnh thật lạnh, có chút thực khách sớm đã lục tục đứng dậy, vội vàng tính tiền, yếu rời xa đây thị phi nơi.

“Tìm được Phương Chính?” Đúng lúc này, cửa sổ truyền đến một cái trong trẻo cao ngạo nữ âm

Mạc Nhan vội đi nhanh, bước vào khách sạn. Phía sau đi theo một đám trong nhà hào nhoáng.

Nàng dáng người không sai, có chút cao gầy, hơn nữa trước đột sau kiêu. Nhưng là một mặt ngựa, di truyền Mạc chi huyết mạch đặc thù, khiến cho nàng bên ngoài xinh đẹp đại giảm, chỉ có thể miễn cưỡng được cho trung đẳng.

Bất quá nàng mặc màu lam vô phục, bên hông hệ màu đỏ khoan biên đai lưng, đai lưng thượng khảm hình vuông thiết phiến. Thiết phiến trên có khắc một cái bắt mắt “Nhị” Tự.

Hơn nữa nàng vừa mới hoàn thành gia tộc nhiệm vụ trở về, một thân còn lưu lại một ít phong sương sắc.

Mấy thứ này vì nàng ngưng tạo một tia có khả năng cao bức người khí tràng.

Bởi vậy một bước tiến khách sạn, nàng giáp bọc uy phong khiến cho toàn bộ khách sạn nhà ăn lâm vào tĩnh lặng giữa.

“Nô tài Cao Oản bá kiến đại tiểu thư!” Trung niên nam tử thấy Mạc Nhan, rồi đột nhiên gian liền thay đổi một bộ thể diện.

Trên mặt hân hoan nổi lên nhếch nhếch cười, loan hạ eo cung bái, ngay cả đi vài cái tiểu bước, sau đó liền phịch một tiếng quỳ xuống đất, hướng Mạc Nhan thỉnh an vãn an.

Trong khách sạn liên can tiểu nhị, nhìn trung niên nam tử này phiên chuyển biến, đều có chút trợn mắt há hốc mồm.

Cao Oản thân hình cao lớn lại trắng kiện, khúm núm bộ dáng có chút chẳng ra cái gì cả, có chút buồn cười. Nhưng là khách sạn mọi người đều cười không nổi, này trung niên gia nô biểu hiện, càng đột hiện ra Mạc Nhan cường thế.

Có chút tiểu nhị không khỏi vì Phương Chính cảm mướn mồ hôi. Phương Chính nhưng là bọn họ khách hàng, có cái gì không hay xảy ra. Tương lai không có cách nào khác chiều cổ khách sạn sinh ý, đã có thể không tốt.

Càng nhiều người thì tại trong lòng âm thầm cầu nguyện: Hy vọng Phương Chính tốt nhất thúc thủ chịu trời. Thật muốn khai chiến, đánh hỏng rồi khách sạn gì đó, vậy càng thêm không ổn.

Mạc Nhan không có xem quỳ trên mặt đất Cao Oản liếc mắt một cái, Mạc Nhan liếc qua khuôn mặt cực giống Phương Chính đang hứng thú nhìn mình, nàng cũng không nhìn lâu, khẽ nghiêng người qua trái, cửa nàng hai mắt gắt gao nhìn thẳng Phương Chính, vài cái bước đi đến trước bàn, ngữ khí sắc bén đến cực điểm: “Người chính là Phương Chính? Xem ra người ăn rất thơm sao. Ha ha a, không biết quyền đầu có hay không ném qua? Ta làm cho ném thử trong đó tư vị, có lẽ càng hương đầu.”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng là Mạc Nhan nhưng không có lập tức động thủ.

Phương Chính hành vi cử chỉ rất trấn tĩnh, quá cổ quái. Hay là hân sau lưng còn có cái gì che dấu nhân vật chỗ dựa?

“Nhưng là không nên a, ta đến phía trước, cũng đã điều tra qua. Này Phương Chính hân tư chất chỉ có bình đẳng, luôn bị ca ca mình đè ép, một cái nhu nhược thiếu niên có thể có cái gì bối cảnh?” Mạc Nhan trong lòng nhện không được nói thầm đứng lên.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, khác thường tác yêu. Việc này cổ quái, dò hỏi một chút.

Phương Nguyên ha ha cười, tà nhìn Mạc Nhan liếc mắt một cái: “Ai nói cho người ta là Cổ Nguyệt Phương Chính?”

Mạc Nhan nhất thời sững sốt, chợt liền quay đầu nhìn về phía Cao Oản.

Cao Oản vừa mới đứng lên, nhất thời lại quỳ xuống đi, cái trán mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, lắp bắp không biết như thế nào trả lời, đột nhiên linh quang lóe lên, bèn nói: “Người kể bên hân chính là Phương Chính.”

Bọn họ có Phương Chính bức họa, nhưng là đều biết nói Phương Chính cùng Phương Nguyên là sinh đôi huynh đệ, tướng mạo cực kì tiếp cận.

“Khó trách này thiếu niên không có sợ hãi bộ dáng, nguyên lai hân là Phương Nguyên, mà không phải Phương Chính a.” Trong lúc nhất thời, Mạc Nhan bên người gia nô đều có như vậy đoán.

Nàng liếc về bên phía bên phải thiếu niên tướng mạo cực giống Phương Nguyên trước mặt, ánh mắt sát ý nhìn hân.

“Hừ, dám giả họa cho ta ” Phương Nguyên âm trầm liếc Phương Chính đang nín cười nhìn hân, trong đầu ý niệm cấp tốc di chuyển, suy nghĩ cách vẹn toàn thoát khỏi đây.

Phương Nguyên đang suy nghĩ thì đột nhiên, Phương Chính thanh âm phát ra trong đầu hân:

“ Ta có kế giúp cả hai thoát khỏi đây, người phối hợp chứ ?”

“Hừ, ta phối hợp dù thoát thì tiện nghi cũng là người chiếm, dù gì bọn hân tìm người chứ không phải ta ?” Phương Nguyên không khách khí đáp.

"Nếu ta bị bắt thì đừng hòng ta cho người sai kẻ Tụ Nguyên Trần !!" Nàng uy hiếp nói.

"Thôi được, nói xem cách của người " Phương Nguyên đành thỏa hiệp, nói.

"Là như thế này...OK hiểu chứ ?"

"Tốt !!"

Mạc Nhan đang nhìn chăm chăm Phương Nguyên thì đột nhiên, Phương Chính đứng dậy, liếc nhìn Mạc Nhan, nói :

"hắn chính là Phương Chính, ta không liên can nên ta đi đây."

Nói rồi không chờ Mạc Nhan đáp, hắn dứt khoát xoay người đi.

Mạc Nhan cũng không để ý, ánh mắt chăm chú nhìn Phương Nguyên.

Rốt cuộc, chờ Phương Chính đi xa, Phương Nguyên mới thu hồi hai mắt, liếc Mạc Nhan, thanh âm bình thản nói :

"Ta là Phương Nguyên, tên Phương Chính đã lừa người chạy trốn ra ngoài rồi ."

"Cái gì !!" Mạc Nhan kinh hô, nghi vấn nhìn Phương Nguyên, nếu thật vậy thì nàng tự cắn nàng rồi.

Phương Nguyên không trả lời nàng, liếc ngoài cửa khách sạn, Mạc Nhan cũng nhìn theo.

"Mạc Nhan xử nữ nhân, đại gia ta chính là Phương Chính ,haha " Nàng đứng ngoài cửa khách sạn trêu tức hô lên, rồi dứt khoát chạy đi.

Ân?" Mạc Nhan như ong mảy, mặt ngựa tức giận vội hiện, nàng rốt cục hiểu được chính mình bị Phương Chính đùa giỡn vừa thông suốt.

"A, thật sự là to gan lớn mật, ngay cả nhà người cô nãi nãi đều dám lừa!"

"Khốn nạn !! đuổi theo " Mạc Nhan tái mặt kinh hô, vội vàng cùng bọn đầy tớ đuổi theo.

Một đám người đuổi theo thân ảnh Phương Chính, nàng đã đi vào học đường cửa, mất hút sau cánh cửa.

Mạc Nhan đám người vội vàng đuổi theo, đột nhiên thanh âm vang bên tai bọn nàng.

"Người tới dừng lại!"

"Đứng lại, gia tộc học đường chỉ cho phép bản tộc cổ sư tự do xuất nhập." Cửa chỗ hai vị thị vệ, ngăn lại Mạc Nhan một đám người.

"Làm càn! Ngay cả ta cũng không nhận thức ? Cư nhiên dám ngăn đón ta." Mạc Nhan ánh mắt sát ý quét ngang hai người, há mồm khiển trách.

"Không dám." Thị vệ vội vàng ôm quyền.

"Mạc Nhan đại tiểu thư, chúng tiểu nhân đều đem ngài khắc ở trong lòng đầu. Nhưng là tộc quy là thật sự, như vậy đi, đại tiểu thư, có thể cho phép người mang tiền một gia nô. Đây là chúng ta lớn nhất nhượng bộ." Một vị lão thành thị vệ kính cẩn đáp.

Mạc Nhan hừ lạnh một tiếng, mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng ở tộc quy trước mặt, nàng cũng không dám công nhiên vi phạm.

Mạc gia là cường thịnh, nhưng là cũng bởi vậy cây to đón gió. Đừng quên Mạc gia ở ngoài, còn có Xích gia cùng chi địa vị ngang nhau. Xích gia ở ngoài, còn có tộc trưởng nhất hệ chờ trào Mạc gia nhục diện.

"Các người đều lưu lại, Cao Oản đi theo ta." Nghĩ nghĩ, Mạc Nhan liền ra lệnh.

Cao Oản nhất thời ngẩng đầu ưỡn ngực, vẻ mặt vui mừng sắc:"Đa tạ đại tiểu thư thường thức!"

"Phương Nguyên chính là chạy vào đó " Một thị vệ gác sân học đường nói.

"Tốt " Mạc Nhan khí thế bức người tiến đến căn phòng thị vệ chỉ.

" Phương Chính, lăn ra đây cho bản cô nãi nãi " Mạc Nhan hùng hổ hô to.

"Chó nhà ai không xích lại để sửa lung tung ngoài phòng ta vậy ??" nàng từ trong phòng đi ra trước cửa phòng, vẻ mặt trêu tức nhìn Mạc Nhan, Cao oản hai người, đáp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Ma Tâm !!

Mạc Nhan nghe vậy, hung hăng vươn tay phải, sẽ tiến vào trào lầy Phuong Chính.

Nàng một bước không lùi, ngẩng đầu ha ha cười: “Mạc Nhan ngươi cần phải hiểu rõ rồi chứ!”

Mạc Nhan động tác đồn chí, nàng còn nghi chân ở ngoài cửa, vươn tay phải huyền đứng ở giữa không trung, trên mặt lại hiện lên một tia do dự cùng tức giận.

Trong gia tộc có tương quan văn bản rõ ràng quy định. Đệ tử ở học đường trung là đã được bảo hộ, bất luận kẻ nào không thể tự tiện xông vào ký túc xá, cầm nã đệ tử. Mạc Nhan hôm nay thăm nghĩ hơi chút giáo huấn một chút Phuong Chính, cho hắn biết nếm thử đau khổ. Tuyệt không tưởng đảm đương vi phạm tộc quy phiêu lưu.

“Chỉ cần ta chính mình vi bối tộc quy, cũng còn thôi. Chỉ sợ liên lụy về nhà, liên lụy gia gia.” Nghĩ đến đây, Mạc Nhan oán hận thu hồi tay.

Nàng xem hướng phòng trong Phuong Chính, hai mắt tròn tròn. Trong ánh mắt phẫn nộ, nếu là hóa thành hòa diễm, có thể đem Phuong Chính khoảng cách trong lúc đó đốt thành tro tẩn.

“Ta khả chưa bao giờ lừa ngươi. Ta nói, ai nói cho ngươi ta là Phuong Chính, chứ ta có nói ta không phải Phuong Chính đâu, hiện tại ngươi tìm được ta rồi, ngươi có chuyện nói với ta à?”

Nàng chấp hai tay sau lưng, hơi hơi mang cười, không sợ chút nào nhị chuyển cổ sư uy thế, nghiêm nghị không sợ đón nhận Mạc Nhan phẫn nộ ánh mắt.

Nàng Nhất chuyển sơ giai nhưng tu luyện Cổ Thần Quyết, chân nguyên sánh ngang Nhị chuyển sơ giai, với lần trước nhận được từ hệ thống Nhị chuyển Lôi Báo Cổ, nếu đánh nhau, hưu chết về tay ai còn không biết.

Nhưng nàng không muốn đánh nhau, đó là việc phi trí giả làm, mà nàng thích dùng trí tuệ xử lý vấn đề. Nàng cùng Mạc Nhan khoảng cách, chỉ có một bước xa. Một người ở phòng trong, một người ở ngoài phòng.

Nhưng chính là như vậy khoảng cách, lại thành lạch trời xa xôi.

“Ha ha a, Phuong Chính a Phuong Chính, ngươi nhưng thật ra đối tộc quy nghiên cứu thật sự thấu triệt thôi.” Mạc Nhan ngăn chặn lửa giận, vẻ mặt đều là lạnh lẽo cười, “Đáng tiếc ngươi dựa vào tộc quy, cũng chỉ có thể tạm thời kéo dài thôi. Ngươi không có khả năng không ra ký túc xá, cô nãi nãi đồ muốn nhìn ngươi đến tốt cùng có thể trốn được khi nào thì!”

Nàng lẳng cười một tiếng, khinh thường nhìn về phía Mạc Nhan:

“Ta đây càng muốn nhìn, ngươi có thể đồ ta tới khi nào. A, đã muốn buổi tối, ta có giường có thể ngủ, ngươi đâu? Nếu là ngày hôm sau lớp học không có của ta thân ảnh, học đường gia lão truy tra xuống dưới, ngươi cảm thấy ta sẽ nói như thế nào?”

“Ngươi!” Mạc Nhan giận tím mặt, ngón tay chỉ Phuong Chính run run, ngữ khí vô lực nói: “Ngươi thực đã cho ta không dám tiến vào bắt ngươi?”

"Rầm"

Nàng đem ký túc xá cửa phòng hoàn toàn rộng mở, khoe miệng nàng buộc vòng quanh một chút ý cười, hai mắt sâu kín như đầm, ngữ khí tràn ngập một loại thế cục một tay nắm giữ chắc chắn, đối Mạc Nhan giống như khiêu khích giống như thần ngôn nói: “Vậy ngươi động thủ bái.”

“Ha ha a.....” Mạc Nhan ngược lại tỉnh táo lại, nàng híp mắt, nhìn về phía Phuong Chính:

“Ngươi nghĩ rằng ta hội trúng của ngươi phép kích tướng?”

Nàng nhún nhún vai, qua nguyên tác, nàng sớm đã khán phá Mạc Nhan tâm tính.

Nàng nếu là đem cửa phòng đóng lại, hoặc là nửa che nửa mở, Mạc Nhan ít nhất có một nửa khả năng hội mạnh mẽ xông tới. Nhưng khi hắn cố ý đem cửa phòng hoàn toàn mở ra khi, ngược lại sẽ làm Mạc Nhan tỉnh táo lại, càng thêm cố kỵ, cường sấm khả năng tính đã muốn cực kỳ bé nhỏ.

Kiếp trước xem nguyên tác, nàng đã thấm nhuần tâm lý con người.

Nàng nếu công khai xoay người, đem phía sau lưng hoàn toàn bại lộ ở Mạc Nhan trước mặt. Lúc này nếu Mạc Nhan tới bắt hấn, thế tất cực khả năng nhất kích đắc thủ. Nhưng là Mạc Nhan vẫn đứng ở ngoài cửa không hề động đặng, giống như tiền phương có một tòa vô hình đại sơn trở ngại nàng.

Thẳng đến nàng ngồi xếp bằng trên giường, Mạc Nhan đều vẫn cầm giận nhìn, nghiêng răng nghiêng lợi, thủy chung không hề động thủ.

“Đây là người thật đáng buồn chỗ a, luôn bị quy củ ràng buộc haizz.” Nàng ngồi xếp bằng, nhìn ngoài cửa ngầy ngốc đứng Mạc Nhan, trong lòng cảm khái:

“Đôi khi, ngăn cản người hành động, thường thường không phải vật chất nan đề, mà là tâm linh gông xiềng.”

Luận tu vi, dù có Nhị chuyển sơ giai tu vi, nhưng nàng cũng không phải Mạc Nhan đối thủ, nhiều lắm là chống đỡ một hồi, nhưng là Mạc Nhan có nhị chuyển trung giai tu vi, lại chỉ có thể trông mắt nhìn nàng, mà không dám động thủ.

Mạc Nhan khoảng cách nàng chỉ có vài bước xa, cửa phòng mở rộng, không hề trở ngại. Chân chính ràng buộc Mạc Nhan tay chân, là chính bản thân Mạc Nhan.

“Người trăm phương nghìn kế học tập, đến nhận thức thế giới, biết được quy tắc, muốn lợi dụng quy tắc. Nếu là bị quy tắc ràng buộc, ngược lại bởi vì tự thân sở học mà bỏ tay bỏ chân, đây mới là chân chính bị kịch nhân sinh.”

Tâm linh nàng hơi có cảm ngộ, trong lòng cảm khái tự trả lời, cuối cùng nhìn Mạc Nhan liếc mắt một cái, sau đó chậm rãi nhắm mắt lại da, đem tâm thần chìm vào đến trong nguyên hải đi.

“Này Phương Chính cư nhiên trước mặt của ta mặt, tiến hành tu luyện! Quả thực là chút không đem ta để vào mắt!!” Thấy như vậy một màn, Mạc Nhan tức giận đến ngực một trận phiên táo, thiếu chút nữa muốn học máu.

Mạc Nhan hận không thể thẳng hướng đi lên, lập tức liền cấp Phương Chính mấy quyền!

Nhưng là nàng biết chính mình không thể.

Mạc Nhan bỗng nhiên cảm thấy có một tia hối hận, nàng đứng ở ngoài cửa, có một loại đâm lao phải theo lao xấu hổ.

Mạc Nhan cũng không cam tâm như vậy dừng tay, nhưng là mặt mũi lại thật sự không thể nào nói nổi. Chính mình lao sư động chúng, muốn tới giáo huấn Phương Chính, kết quả chính mình lại huyền cái mặt xám mày tro.

Nhất là còn có cái gia nô nhìn chính mình.

“Thật sự là đáng chết! Phương Chính này xú tiểu tử thật sự là rất không xứng hợp tin đồn nhút nhát từ nhỏ bị ca ca chèn ép, hấn rất gian trá!” Mạc Nhan cầm giận nghĩ nghĩ, bắt đầu ở ngoài cửa khiển trách đau đớn, ý đồ đem Phương Chính kích đi ra.

“Phương Chính, ngươi này đồ ranh con, có loại liền đi ra!”

“Phương Chính, ngươi một nam tử hán, sẽ dám làm dám chịu. Hiện tại ngươi cư nhiên làm rùa đen rút đầu, thật sự là làm người ta khinh thường!”

“Ngươi đừng cấp cô nãi nãi ta trang mô tác dạng, thức thời điểm mau lẹ ra đây cho ta.”

“Ngươi cái nào loại, kẻ bất lực vật!!”

Nàng mắt diếc tai ngơ, căn bản là không có một tia đáp lại, nhưng khóe mắt toát ra một tia bé nhỏ sát ý.

Nàng tên thật kiếp trước là Lăng Tuyết, nàng cũng không phải nam tử hán, nàng là nữ tử hán, nên Mạc Nhan mắng nàng cũng không dính dáng tới nàng, nhưng Mạc Nhan giống như ruồi bọ vậy, khiến nàng khó chịu muốn giết chết Mạc Nhan, hẳn đây là Ma Tâm của nàng đi.

Nàng có Ma Tâm, nên mới thích thậm chí cuồng Nguyên Tác Cổ Chân Nhân đi? nàng thích Phương Nguyên cũng là lý do đó đi?

Mạc Nhan mắng trong chốc lát, lại không hề thương lui tới mắng chửi người sáng khoái khoái cảm, ngược lại càng ngày càng bị đè nén.

Mạc Nhan càng ngày càng cảm giác chính mình giống như là sừ nãi, hoặc là người đàn bà chanh chua, đồ ở cửa hành vi, thật sự có chút mất mặt nãi.

“A a a, thật sự là tức chết ta!” Mạc Nhan phát điên, rốt cục buông tha cho phép khích tướng.

“Phương Chính, ngươi tránh được mồng một, tránh không khỏi mười lăm” Mạc Nhan oán hận nhất dặm chân, không cam lòng đi rồi. Trước khi đi lại bỏ xuống một cái mệnh lệnh, “Cao Oản, ngươi cho ta trạm nơi này, gắt gao nhìn chăm chăm! Cô nãi nãi ta cũng không tin hấn không được.”

“Tiểu nhân tuân mệnh!” Tráng hán gia nô Cao Oản vội vàng đáp ứng, ánh mắt cung đưa Mạc Nhan rồi đi. Trong lòng lại âm thầm kêu khổ, này sơn gian ban đêm ẩm ướt rét lạnh, chính mình lại muốn suốt đêm khổ thủ, không nghĩ qua là sẽ nhiễm thượng phong hàn. Đây chính là cái khổ sai sự.

Ào ào xôn xao.....

Trong nguyên hải triều khởi triều lạc, ba đào sinh diệt.

Thanh Đồng sắc chân nguyên, hội tụ như nước, hình thành nhất ba ba sóng triều, ở nàng ý niệm điều động hạ, liên miên không dứt về phía bốn phía khiêu vách tường cọ rửa đi qua.

Nhất chuyển sơ giai cổ sư không khiêu chu bích, đều là màu trắng quang mang. Lúc này ở Thanh Đồng chân nguyên đánh sâu vào dưới, hiện ra sắc sỡ quang ảnh, sinh ra khó có thể nói hết một cổ diệu vận.

Thời gian ở từng giọt từng giọt trôi qua, Thanh Đồng nguyên hải thủy diện đã ở chậm rãi giảm xuống.

Theo ban đầu tứ thành tứ, hàng tới một thành nhị.

“Cổ sư muốn tăng lên cảnh giới, phải không ngừng mà tiêu hao chân nguyên, đến ôn dưỡng không khiêu. Sơ giai cổ sư khiêu vách tường là quang mang, trung giai cổ sư khiêu vách tường là thủy mang, cao giai là thạch mang. Ta nếu muốn theo sơ giai tấn chức đến trung giai, phải đem quang mang khiêu vách tường cọ rửa ôn dưỡng thành thủy mang khiêu vách tường.”

Nàng chậm rãi mở hai mắt.

Chỉ thấy lúc này, đã muốn là đêm khuya.

Nguyệt nha cao cao giắt ở bầu trời đêm, bỏ ra nguyệt huy trắng noãn như nước.

Cửa rộng mở, ánh trăng chiếu tiến vào, làm cho nàng liên tưởng đến địa cầu thượng một câu nổi tiếng thơ -- trước giường Minh Nguyệt quang, nghỉ là mặt đất sương.

Gió đêm từ động, thổi tới một cỗ lạnh ý.

Nàng cũng không có giữ ấm công năng cổ trùng, chỉ bằng mười lăm tuổi thiếu niên thân mình cốt, cũng nhịn không được run run một chút.

Son gian đêm vẫn là thực lạnh.

“Xú tiểu tử, ngươi rốt cục mở mắt ra. Ngươi muốn tu luyện tới khi nào?! Chạy nhanh xuất hiện đi, thân đầu một đao lui đầu cũng là một đao. Ngươi đánh nhà chúng ta Mạc Bắc thiếu gia, bị nhà của ta đại tiểu thư giáo huấn là sớm muộn gì sự tình.” Nhìn đến Phương Chính rốt cục có động tĩnh, vẫn đứng ở cửa chỗ hào nô Cao Oản nhất thời tinh thần tỉnh táo.

Phương Chính mị hí mắt tỉnh, xem như vậy tử, kia nhị chuyển nữ cổ sư đã muốn đi rồi?

“Xú tiểu tử, ngươi có nghe hay không? Mau cấp lão tử lăn ra đây, ngươi có phòng ở, có giường ngủ, lão tử lại đứng ở viện này. Ngươi nếu không ra, tin hay không lão tử liền xông vào?!” Gặp Phương Chính không có phản ứng, Cao Oản đe dọa nói.

Nàng như cũ thờ ơ không nói gì, nhưng ánh mắt ý cười càng ngày càng dày đặc.

“Hỗn đản này nọ, mau cắt đi ra thúc thủ chịu trói. Ngươi đắc tội chúng ta Mạc chi nhất mạch, sau này không có ngày lành qua. Chạy nhanh hướng đại tiểu thư dập đầu nhận sai, cố gắng còn có tha thứ ngươi khả năng.” Cao Oản tiếp tục mắng chửi nói.

Nàng sung nhĩ không nghe thấy, hần theo tiền gói to thi thi nhiên lấy ra một quả nguyên thạch, nắm ở lòng bàn tay. Lại chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Cao Oản gặp nàng còn muốn tiếp tục tu hành, nhất thời nóng nảy, chửi ầm lên: “Ngươi cái chính là bỉnh đẳng tư chất, nhiều nhất bất quá là cái nhị chuyển cổ sư, có cái gì hảo tu luyện. Chỉ bằng ngươi một người, làm sao có thể cùng chúng ta toàn bộ Mạc chi ở riêng chống lại? Tiểu tử, ngươi lỗ tai điếc? Nghe được đại gia ta nói chuyện không có?!”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Giao thủ !!

Nàng mắt điếc tai ngơ, một lòng lưỡng dụng.

Nàng một bên hấp thu nguyên thạch trung thiên nhiên chân nguyên, một bên lưu tâm quan sát không khiêu.

Không khiêu Trung Nguyên bản hạ đi xuống chân nguyên mặt biển, theo thiên nhiên chân nguyên không ngừng rót vào, đã muốn bắt đầu thông thả tăng trở lại.

Loại này tăng trở lại tốc độ có chút thông thả không bằng lúc bày Tụ Nguyên Trận, nhưng là nàng cũng không sốt ruột.

Tu hành chính là tích lũy, là cấp không thể.

Chân chính sốt ruột ngược lại là ngoài phòng trung niên nam tính cái gia nô.

Ước chừng qua nửa giờ, nàng chân nguyên hải lại đạt tới tứ thành tứ cực hạn.

Bất quá cái này cũng chưa tính xong.

Lúc này chân nguyên hải, bày biện ra một đồ nhật, xích thiết chân nguyên, nhị chuyển cổ sư mới có.

Phượng Nguyên lúc trước ôn dưỡng khiêu vách tường chân nguyên, cũng không phải sơ giai chân nguyên. Mà là Xích Thiết nhị chuyển chân nguyên.

“Tâm thường đệ tử, muốn tấn chức tu vi, đều là dùng nhất chuyển sơ giai chân nguyên, cá biệt Phượng Nguyên có tử trùng, dùng nhất chuyển trung giai chân nguyên, hiệu suất so với tâm thường đệ tử muốn cao hơn ít nhất gấp hai, nhưng nàng dùng chính là nhị chuyển Xích Thiết chân nguyên, hiệu suất gấp mười lần bọn họ. Đồng thời dùng nhị chuyển chân nguyên thúc dục nguyệt quang cô, phát ra nguyệt nhận, cũng so với sơ giai chân nguyên thúc dục đi ra càng cường đại mười lần.”

Thăng đến trong nguyên hải đều bị chiết xuất tinh luyện thành nhị chuyển sơ giai chân nguyên, nàng thể này mới mở hai mắt.

Tu hành không năm tháng, giờ phút này đã muốn là rạng sáng thời gian.

Thiên không đã muốn không phải thuần túy hắc, mà là một loại thâm trầm hắc lam sắc.

Ánh trăng đã muốn biến mất, chỉ còn lại có mấy khóa tàn tinh.

Đại môn cơ hồ rộng mở một đêm, một chế môn phi phía dưới biên giác bị tấm thấp, hiển lộ ra một loại thủy tí mang đến màu đen.

Học đường ký túc xá chính là điểm ấy không tốt, nó không giống bình thường điều chân trúc lâu như vậy thoải mái, trực tiếp tọa lạc tại mặt đất, bởi vậy thấp ý góc trọng.

Phục hồi tinh thần lại, nàng cũng cảm thấy một cổ cảm giác mát bao vây lấy chính mình thân hình. Ngồi xếp bằng lâu, hai cái đùi tựa hồ đều có chút chết lặng.

Nàng buông ra khép lại tay phải, nhất thời bỏ ra một mảnh xám trắng thạch phần.

Đây là nguyên thạch trung thiên nhiên chân nguyên bị hoàn toàn hấp thu sau, lưu lại xuống dưới tra phần.

“Cả đêm tu hành, ta trước sau tiêu hao mười năm khối nguyên thạch, rất tốn kém hiệu quả chẳng được bao nhiêu” Nàng trong lòng âm thầm tính toán.

nàng thân mình là giáp đẳng tư chất, lại muốn cấp tốc tu hành, luôn luôn tại lợi dụng nguyên thạch bổ sung chân nguyên.

Cái này thật to liên hồi nguyên thạch tiêu hao, nếu bày Tụ Nguyên Trận, tiêu hao giảm đi nhiều lần.

“Tuy rằng ngày hôm qua lại đoạt một bút, nhưng là cả đêm liền tiêu hao nguyên thạch cao tới mười năm khối. Cứ như vậy, thoát nhìn nguyên thạch rất nhiều, nhưng là cũng trải qua không được trường kỳ tu hành hao tổn..... Bất quá theo đuổi tu hành tốc độ cùng hiệu suất, tự nhiên là cần trả giá đại giới.”

Nàng lại nhìn ngoài cửa.

Chỉ thấy kia kêu Cao Oản cường tráng gia nô, lúc này chính ngồi xổm góc tường, thân mình lui thành một đoàn, tựa hồ là đi ngủ.

“Xem ra kia nhị chuyển nữ cổ sư, sớm đã ly khai. Lưu lại này Cao Oản, ở trong này trông coi ta. Ha ha.” Nàng khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh, đi xuống giường, bắt đầu lên lút hoạt động quyền cước.

Thân thể tiệm nhiệt, hần liền bước ra ký túc xá.

“Tiểu tử, người rốt cục bỏ được đi ra. Thế nào, ngoan ngoãn thủ chịu trời, theo ta đi, hướng nhà của ta đại tiểu thư dập đầu nhận sai đi.” Cao Oản song nhĩ vừa động, bắt giữ đến nàng tiếng bước chân, phút chốc một chút đứng lên.

Hần thân hình trắng kiện, cái đầu cơ hồ là nàng gấp hai.

Trên người cơ thể bí phát, điều sao lông mi hạ, một đôi tinh tế mắt phùng lóe tàn nhẫn ác độc quang, giống nhau là một đôi cực linh cầu.

Nàng mặt không chút thay đổi, tiếp tục đi hướng hắc.

“Tiểu tử, ngươi sớm đi ra còn chưa tỉnh. Hiện tại mới đi ra, biết đại gia vì trông coi ngươi, ăn bao nhiêu đau khổ sao?” Hắc một bên hắc hắc cười, một bên mại khai bộ pháp nghênh hướng Phương Chính, về mặt thực không có hảo ý.

Đúng lúc này, nàng bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, mạnh nhảy, giơ lên hai đấm nhắm phía Cao Oản.

“Xú tiểu tử, không biết sống chết!!” Cao Oản sắc mặt nhăn nhó, hắc hiện tại nhất bụng con tức, vung khỏi sa bát lớn nhỏ quyền đầu, hướng nà ném tới.

Này quyền đầu hữu lực đến cực điểm, đột phá không khí, nhưng lại mang ra vù vù tiếng gió.

Nàng ánh mắt mát lạnh như nước, mắt thấy quyền đầu đánh tới, dưới chân nhất sai, liền hoảng đến Cao Oản bên cạnh người.

Vươn tay chỉ, hướng Cao Oản eo té nhất trạc.

Cao Oản hồi cánh tay đón đỡ, nàng không có trạc trúng, đánh vào Cao Oản tả cẳng tay.

Nàng biết vậy nên ngón tay hình như là trạc trúng một khối thiết bản, vừa đau lại ma.

“Này Cao Oản, đã muốn ở phạm nhân võ nghệ cao nhất. Ta hiện tại có Nguyệt Quang Cổ, nhị Chuyển Lôi Báo Cổ có thể chiến đấu, xích thiết chân nguyên dễ dàng chiến thắng hắc, nhưng luận quyền cước công phu không phải đối thủ của hắc!” Nàng ánh mắt chột lóe, lập tức sáng suốt buông tha cho công kích, ngay cả lui vài bước, rút ra khoảng cách.

Cổ Nguyệt son trại trung, chỉ có Cổ Nguyệt tộc nhân mới có tu hành cổ sư tư cách.

Còn lại họ khác, mặc kệ là có vô tu hành tư chất, đều không có tham gia khai khiếu đại điển tư cách.

Nhưng là này đó phạm nhân, lại có thể tu hành quyền cước công phu.

Tựa như trước mắt Cao Oản, hắc tuy rằng không phải cổ sư, nhưng là nhất định khổ luyện quá quyền cước, cơ bản công tương đương vững chắc, lại là trung niên hắc tử, phạm nhân trong cuộc đời tối trẻ trung khoẻ mạnh thời điểm.

nàng thân hình bất quá là cái mười lăm tuổi thiếu niên. Bất luận là lực lượng, nhanh nhẹn vẫn là thừa nhận lực, cũng không là Cao Oản đối thủ.

Giống Cao Oản như vậy võ nhân, đủ để có thể giết chết nhất chuyển sơ giai cổ sư. Cho dù là trung giai cổ sư, cũng có thể tạo thành nhất định uy hiếp.

“Tiểu tử này, quá âm ngoan!” Nhìn đến Phương Chính cùng chính mình rút ra khoảng cách, Cao Oản trong lòng còn lưu lại nỗi khiếp sợ vẫn còn.

Eo là một người yếu hại bộ vị, bị người dùng lực nhất trạc, thương tổn phi thiên. Nếu là dùng sức quá lớn, thậm chí có thể làm ra mạng người.

Cao Oản ở sân ngoại đợi hơn phân nửa cái buổi tối, thân mình đều bị luồng không khí lạnh bệnh thấp bao vây, phản ứng có chút thông thả. Vừa mới nhất kích, còn kém điểm bị Phương Chính đắc thủ. May mắn hắc bình thường tuy rằng nịnh nọt, nhưng là cũng khổ luyện không xuyết, thời điểm mấu chốt thân thể bản năng giỏi hơn ý nghĩ phản ứng, mạo hiểm vạn phần phòng ở Phương Chính tiến công.

“Không thể tái đại ý. Tiểu tử này là cái sói con, ra tay vừa ngoan lại âm, không nghĩ qua là sẽ nói. Khó trách tiểu thiếu gia hai lần bị hắc đánh xỉu.” Cao Oản lau một phen trên đầu mồ hôi lạnh, đảo qua lúc trước khinh miệt, đối Phương Nguyên hoàn toàn coi trọng đứng lên.

“Bất lấy tiểu tử này, ta liền lập hạ công lớn. Đến lúc đó đại tiểu thư nhất định sẽ có ban cho! Nhất chuyển sơ giai nguyệt nhận, nhiều lắm chỉ có thể tính bả đao, chỉ cần không đánh vào yếu hại bộ vị, bất quá là phá da đổ máu thiên thương.”

Nghĩ đến đây, Cao Oản trong lòng cực nóng đứng lên. Vươn kim sắt bình thường hai tay, liền hướng Phương Chính chộp tới.

Bang bang phanh.

Nàng không sợ chút nào, đón nhận Cao Oản, cùng với gần người đã đấu. Trong lúc nhất thời quyền cước đánh nhau, công phòng chuyển hoá, truyền ra liên tục không ngừng trầm đục.

Đánh cướp các đệ tử khi, hắc chỉ dùng bàn tay, lấy chế phục khổng trãng vì chủ. Hiện tại cùng Cao Oản đánh nhau, hắc không những lưu thủ.

Khi thì lấy ngón tay khu ánh mắt, trạc cổ họng, khi thì lấy bàn tay gốc gĩa cầm, dùng ven khảm hắc cái gáy, khi thì dùng đầu gối chống đối hắc háng, khi thì lấy tay khừ tay trạc hắc eo sườn.

Cao Oản đánh cho mồ hôi lạnh xông ra.

Nàng chiêu chiêu không rời Cao Oản yếu hại, thủ đoạn vừa ngoan lại lạt, quả thực là muốn trí Cao Oản vào chỗ chết.

Cao Oản chính là phạm nhân, không giống cổ sư, tuy rằng khổ luyện quyền cước, nhưng là yếu hại như cũ là yếu hại. Phạm nhân không có khả năng đem mí mắt gần bỏ cương thiết, đây là phạm nhân luyện võ cực hạn.

Ngược lại Cao Oản cũng không dám đối Phuong Chính hạ sát thủ.

Phuong Chính là Cổ Nguyệt tộc nhân, muốn giết Phuong Chính, Cao Oản liền phạm hạ nhiều người tức giận, xác định vững chắc bị năm ngửa xé xác, đến lúc đó Mạc gia hội cái thứ nhất thanh lý môn hộ.

Bởi vậy hấn ý tưởng là bắt giữ Phuong Chính, tốt nhất có thể ở bắt giữ trong quá trình, cho hấn ném chút khổ sở.

Một phuong lòng có cổ ky, một phuong tâm tồn sát khí, trường hợp thượng dĩ nhiên là Phuong Chính ít kinh nghiệm chiến đấu vẫn đề nặng Cao Oản mà đánh!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cổ Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Xử Lý Thi Thể !!

Nàng ngần ngại thượng phong, cũng không hội kéo dài.

Quyền cước dây dưa lui tới gian, nàng đã muốn thờ hồng hộc. Trái lại Cao Oản, hơi thờ như cũ lâu dài du thâm, song phuong thể lực tồn tại rất lớn chênh lệch.

Đồng thời, Cao Oản hoạt động mở ra, thân thể tiệm nhiệt, ra quyền tốc độ càng lúc càng nhanh, đã muốn từng bước quét tới rét lạnh mang đến chết lặng cùng chậm chạp, bắt đầu chân chính bày ra ra hấn khổ luyện mấy chục năm thực lực.

“Tiểu tử, ngươi đánh không lại ta. Tộc quy trung có quy định, ở học đường này khối, ngươi không thể vận dụng nguyệt quang cổ. Ngươi đã muốn xong đời, hôm nay nhất định trở thành của ta tù nhân!” Cao Oản dữ tợn cười to, hấn kinh nghiệm chiến đấu phong phú, ý đồ dùng ngôn ngữ đến đả kích Phuong Chính ý chí chiến đấu.

“Ta hiện tại rốt cuộc vẫn là thiếu niên, thân thể còn không có trưởng thành, tố chất không bằng này hào nô.” Nàng tâm tình chấp chừa, dù sao nàng cũng chỉ là newbie mà thôi, tâm lý chiến đấu không lão làng như Cao Oản.

“Nguyệt quang cổ!” Nàng trong lòng vừa động, một bên thúc dục chân nguyên, một bên nhảy lùi lại một bước, cùng Cao Oản rút ra khoảng cách.

Cao Oản muốn truy kích, bỗng nhiên nhìn đến Phuong Chính trong lòng bàn tay thượng mạo hiểm một tầng lam thủy quang huy.

Hấn sắc mặt nhất thời trầm xuống, kêu lên: “Tiểu tử, ngươi ở học đường vận dụng cổ trùng chiến đấu, chính là trái với tộc quy!”

“Trái với thì đã có sao?” Nàng cười lạnh một tiếng, nàng mấy hôm nay học tập tộc quy, tinh thông tộc quy, cho tới bây giờ cũng không là vì tuân thủ tộc quy.

Lúc này, bàn tay đối với Cao Oản hư không hết thấy.

Xích một tiếng vang nhỏ, màu lam nguyệt nhận, chích hướng tới Cao Oản mặt, bắn ra.

Cao Oản cắn răng một cái quan, giờ lên song chưởng khép lại ở mặt tiền, hợp thành một đạo cánh tay thuẫn. Đồng thời hấn cước bộ không ngừng, nhằm phía Phuong Nguyên, tính cứng rắn kháng, tốc chiến tốc thắng.

Nguyệt nhận bắn trúng hấn cánh tay, nhất thời phù một tiếng, huyết nhục dưới ánh trắng vẩy ra, một trận cực kỳ mãnh liệt đau nhức nhứt nhứt đến Cao Oản thân kinh, Cao Oản bất ngờ không kịp phòng, đau suýt nữa chết ngất đi qua.

“Tại sao có thể như vậy?!” Hấn hướng thể đón chi, kinh hãi sợ phát hiện chính mình hai điều cánh tay, đã muốn bị chém đứt rụng cánh tay, Miệng vết thương máu tươi không được chảy xuôi đi ra, có thể theo bên cạnh nhìn đến máu me nhầy nhụa cơ.

Cao Oản lúc này trong lòng kinh hãi không thôi: “Điều đó không có khả năng! Nhất chuyển sơ giai nguyệt nhận, nhiều lắm có thể chặt đứt của ta xương cốt. Như thế nào có thể chặt đứt tận gốc cánh tay của ta ? Đây chỉ có nhị chuyển cổ sư tài năng làm được a!”

Hắn đương nhiên không biết, Phương Chính tuy rằng chính là nhất chuyển sơ giai cổ sư. Nhưng là bởi vì tu Cổ Thần Quyết, đã có Nhị chuyển sơ giai chân nguyên.

Nguyệt quang cổ ở Nhị Chuyển chân nguyên thúc dục hạ, phóng ra đi ra nguyệt nhận, tự nhiên uy lực cường thịnh, vượt qua sơ giai mười lần.

“Không tốt, tiểu tử này cổ quái!” Cao Oản bất ngờ không kịp phòng, đồn tao bị thương nặng. Hắn ý chí chiến đấu toàn tiêu, quyết định thật nhanh, đã nghĩ rút đi.

“Người đi được sao?” Nàng cười lạnh một tiếng, triển khai truy kích, trong tay nguyệt nhận liên tiếp tấn phát.

“Cứu mạng!!” Cao Oản hô to gọi nhỏ, một đường bồn đảo, thanh âm ờ yên tĩnh học đường trung truyền ra rất xa.

“Sao lại thế này? Có người kêu cứu mạng đâu!” Thanh âm kinh động phụ cận học đường thị vệ.

“Là Mặc gia Mặc Nhan đại tiểu thư lưu lại gia nô.” Thị vệ tới rồi, thấy được đuôi giết tinh cảnh, lại đều đình chỉ cước bộ.

“Đây chính là cái gia nô, không đáng duy hộ hần!”

“Đem hần lưu lại, cũng đã là cho Mặc gia mặt mũi.”

“Hay là muốn cẩn thận một ít, phòng ngừa hần chó cùng rút gấu, thương tổn kia Phương Chính.”

Khẩn trương bọn thị vệ đều xông tới, cũng không ra tay, mà là bàng quan.

Này kêu Cao Oản gia nô, đã chết cũng sẽ chết, theo chân bọn họ không quan hệ. Nhưng nếu là Phương Chính tử vong, hoặc là bị thương, thì phải là bọn họ trách nhiệm

Nhìn đến cảnh này, Cao Oản tâm hoàn toàn lạnh, hần thể lưng la lên: “Chúng ta đều là người họ khác, các người không thể thấy chết mà không cứu được a.”

Hắn mất máu càng ngày càng nhiều, tốc độ chậm dần.

Nàng từ phía sau đuôi tới, thanh âm vẫn như xuân phong ấm áp, nhẹ nhàng tuyên án Cao Oản tử hình: “Người kêu đi, kêu tái lớn tiếng cũng vô dụng.”

Nói xong, con dao cuốn, liên tục hai phiến nguyệt nhận bay vút đi ra ngoài.

Xoát xoát hai tiếng, chính giữa Cao Oản cổ.

Cao Oản chỉ cảm thấy trong lòng chợt lạnh, tựa hồ là một cước ngã độ thâm uyên cảm giác.

Ngay sau đó, hần liền cảm thấy tầm nhìn rồi đột nhiên một trận thiên toàn địa chuyển, hần thể nhưng thấy được chính mình hai chân, trong ngực, phía sau lưng..... Còn có kia bị cắt đứt cổ.

Theo sau, hần ngênh đón hoàn toàn hắc ám.

Cao Oản đã chết.

Bị Phương Chính nhẹ nhàng phóng hai nhỡ nguyệt nhận trăm thủ, đầu bay đi ra ngoài, thân mình chạy vội mười mét xa sau, mới té ngã đi xuống. Cổ ra đốm tươi máu như suối phun bắn tuôn ra, đem chung quanh hoa cỏ đều nhuộm thành màu đỏ.

“Giết người!”

“Phương Chính giết người!!”

Bọn thị vệ nhện không được nhẹ giọng kinh hô. Bọn họ chính mắt thấy toàn bộ quá trình phát sinh, đều cả người run lên, cảm thấy một loại kinh sợ cùng khủng bố.

Phương Chính bất quá là cái mười lăm tuổi vẫn nhược thiếu niên, nhưng là lại mặt không chút thay đổi giết một người trưởng thành cường tráng. Đây là cổ sư lực lượng!

Chiến cuộc đã định.

Nàng chậm lại cước bộ, chậm rãi đi thông thả bước đi qua, nhưng sắc mặt hơi hơi tái nhợt, hiển nhiên việc này trùng kích tâm linh của nàng không nhỏ, dù nàng đã chuẩn bị trước.

Cao Oản đầu nằm trên mặt đất, hai mắt tròng tròng, chết không nhắm mắt.

Nàng tâm linh rút cuộc bình thường trở lại, nhãn thần lạnh lùng biểu tình, nâng lên một cước, đã đem này đầu đá bay.

Bọn thị vệ nhìn xem khóe mắt đều là vừa kéo.

Nàng tiếp cận Cao Oản thân hình, phát hiện này thân hình còn tại run run, máu rất nhanh liền chảy xuôi nhất, hình thành một bãi nho nhỏ vũng máu.

Nàng đoan trang Cao Oản trên người miệng vết thương, sắc mặt có chút âm trầm. Này đó miệng vết thương rất sâu, đủ để bại lộ bản thân có được Nhị giai chân nguyên bí mật.

Bí mật này một khi bại lộ, rất nhanh có thể khiến hấn vạn kiếp bất phục, một nhất chuyển sơ giai cổ sư nho nhỏ lại sánh ngang với nhị chuyển cổ sư ?

Cho nên, dù thần nào, nàng cũng phải bảo vệ cho bí mật này.

“Nhưng là người nhìn đến, lại nhiều lắm.” Nàng lo lắng nhìn quét một chút phụ cận vây xem thị vệ, chừng hơn mười người. Hấn hiện tại chân nguyên chỉ còn lại có một thành không đến, không có khả năng đưa bọn họ toàn bộ giết chết.

Suy nghĩ một chút, nàng loan hạ eo, nhắc tới Cao Oản mất cá chân, đem khối này thi thể đồ kéo trở về đi.

“Phương Chính công tử, nơi này giao cho chúng ta xử lý thì tốt rồi.” Bọn thị vệ nại trụ trong lòng hàn ý, đi hướng tiến đến, Phương Chính cung kính nói.

Loại này cung kính trung, còn kèm theo một phần rõ ràng sợ hãi.

Phương Chính lăng lẳng quét mọi người liếc mắt một cái, bọn thị vệ theo bản năng ngừng thở, đầu cũng ào ào thấp đi, nhưng mọi người không biết, đây là trang bức thuật nguy trang tâm tình của nàng, chứ thật ra việc giết người khiến nàng sợ hãi không nhỏ.

“Đao cho ta.” Nàng rút cuộc quyết tâm, thân thủ, thân nhiên nói.

Thế mệnh lệnh trong giọng nói, có một loại chân thật đáng tin uy thế.

Cách nàng gần nhất kia thị vệ, không tự chủ được đem bên hông đao, đệ đi ra.

Nàng tiếp nhận đao, liền tiếp tục đi.

Lưu lại hơn mười danh thị vệ, ngơ ngác đứng ở tại chỗ, nhìn Phương Chính bóng dáng.

Ánh sáng mặt trời theo Đông Phương sóc dâng lên, thứ nhất lù ánh rạng đông xuyên thấu qua dãy núi biên, chiếu vào học đường lý.

Mười lăm tuổi Phương Chính, thân hình có thiếu niên gầy yếu, màu da lộ ra một loại tái nhợt.

Ở ánh rạng đông hạ, hấn không nhanh không chậm đi tới.

Nàng tay trái, dẫn theo một thanh chói lọi đao.

Nàng tay phải, đồ kéo một khối vô đầu thi thể.

Nàng đi một đường, đồ tươi vết máu ngay tại thanh hắc thạch chuyên thượng tha ra một đường.

Bọn thị vệ ở phía sau nhìn xem một trận sợ run, thấy lạnh cả người làm cho bọn họ cả người cứng ngắc.

Sáng sớm dương quang chiếu vào bọn họ trên người, bọn họ lại không cảm giác một tia ấm áp cùng quang minh.

Rầm.

Không biết là ai, hầu kết lẫn lộn, nuốt xuống một ngụm nước miếng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Việt Chi Cô Chân Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.